

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה

Malbim's Commentary on The Song of Songs

הקדמה Introduction

*The Song of Songs is special
It holds the mysterious of secrets*

The
and their

אוצר האוצרות	The treasure of all treasures
וצבי כל חמדה	The best of the most desired
סגולת הסגולה	The potential of all potentials
ויקר כל קדש	The dearest of all holies
השיר המקודש הזה לנו.	This song is sanctified [dedicated] to us.
מיום אביר החכמים	From the day the knight of sages [Solomon] was
ברוח ה' עליו השכיל	Endowed with the spirit of HaShem
עד היום הזה.	To this day.
זקני קדם קדש קדשים קראוהו.	The sages of old called it "The Holy of Holies"
סולת נקיה כנוהו	They named it refined flower
ראש השירים ונורם	The master [head] of all songs, and their crown
	תפארת הכתובים glory of all Writings [Hagiograph]
	והדרם splendor
חמדת שנות עולם	The most desired of years of eternity
וצבי עדים	And their best jewel
חוסן התושיה והתבונה	The strength of initiative and insight
אוסס חכמה והדעת	The barn of wisdom and knowledge
מעון האור והזהר	The dwelling of light and splendor
אהל הצחצחות והצהר	The tent of brightness and openness.

לא היה יום - There was no day [as joyous] --
כה אמרו חכמינו הנאמנים - so said our loyal sages --
כיום שניתן בו שיר השירים לישראל. as the day The Song of Songs was given to Israel.

*What is the Secret
of the Song?
Who is it about?*

אולם מה סוד השיר הזה	But what is the secret of this song?	
ועל מה ועל מי משלו נשאו	What is it about? Whom is it about?	
מי המה נביאו	Who are its prophets?	
ועל מה נבאו	And what did they prophesize about	
על מי נאמרו הדברים	Whom were the verses said upon?	
והחזיונות האלה אשר מאד נפלאו	And these visions, so wondrous	
מה יסודו ועל מה אדיו הטבעו	What is their source? and what do they signify?	
מי זאת עולה מן המדבר	Who is the one ascending from the desert?	
ודודה אשר חמק עבר	Sneaked out and vanished	
מי הדוד הבחור	And who is her lover who	5:6
אשר שלח ידו	Who is the selected lover?	
מן החור	Whom sent his hand	5:4
ורעייתו כעוטיה	From the [doorknob] hole	
ושדיה תאמי צביה.	And who is his spouse, who like wraps him	
	And her breasts as deer twins.	

והיא מקוטרת מור ולבונה	Filled with incense of myrrh and francinsence
ומי היא אחותה הקטנה	Who is their little sister?
מי הוא זה הצבי והעופר	Who is the deer and roe?
אשכל הכופר	Who is the cluster of tar? ???
הלן בין שדים	Who sleeps between the breasts
ורובץ בצהרים	And relaxes at noon time
צרור המור והתפוח	The bundle of myrrh and apple
המצץ והמשגיח	Who peeps and watches out
וקותציו תלתלים	Whose hair ends are curls
וידיו גלילים	And arms cylinders
רגליו כאילים	His legs like rams
ומי הם השועלים המחבלים	And who are the damaging foxes?
מי אפוא הוא הרועה בשושנים	Who, then, is the shepherd in the roses

אשר עיניו כיונים	Whose eyes are like doves
שוקיו כעמודים	Whose thighs are like pillars
וכולו מחמדים	Who is all sweetness?
דגול מרבה	Greater than tens of thousands
ודגלו אהבה	And his banner is love
הדוד על הררי בתר	The lover on mountains of divide
ומי היא יונתו בסתר	And who is his dove in hiding
השרורה ונאוה	The black and fair
והיא חולת אהבה	Who is love sick
ברה וחמה	Beautiful like the sun
וכנדגלות איומה.	And awesome like angels
ונופת שפתותיה	And the sweetness of her lips
וכעדד העסיס שניה	Whose teeth are like flocks of nectar
ברכות בחשבון עיניה	Hers eyes like pools in Heshbon
ובנעלים יפו פעמיה	And in her shoes her steps were beautiful
ומי הוא המלך במסבו	And who is the reclining king
ועלמות	And the young maidens,
ובנות סביבו	and the daughters around
מלכות ופלגשים	Queens and mistresses
והיפה בנשים	And the most beautiful of women
שלמה ושלמית	Solomon and the Shulamite,
ומולת המחנים	And the [??] of the two camps?
כלה ולבנון	The bride and Lebanon and
ובנות ירושלים	The daughters of Jerusalem
מי הם החושקים והנושקים	Who are the passionate and kissers
הריעים והרועים	The friends and shepherds
הדודים והידידים.	The lovers and mates
העיר והשומרים.	The city and the guards.
הכרם בבעל המון והנוטרים	The vineyard at Baal Hamon and its guards
המטה וששים גבורים	The bed and its sixty valiant men
ומה האפריון ועמודיו	And what is the canopy and its columns
והגן ומגדיו	The garden and its fruits
התמר וסנסניו	The palm tree and its frawns
מעין גנים	The spring in the garden
ופרדס רמונים	The orchard of pomegranate
הדודאים והגפנים	The love apples and the vines
האשיות והתפוחים.	The wine glasses and the apples
שושנת העמקים	The rose of the valleys
והיא בין החוחים	Which is among the thrones
כל אלה חדות צפונות	All these are hidden riddles
ויסודות חתומות	And sealed secrets
חכמות רמות ופליאות נעלמות	Elevated wisdoms and mysterious wonders
חכמי קדם	The sages of old ploughed with
חרשו בעגלתו	its carriage [meddled with its secrets]
וחדתו לא מצאו	But did not find its secret
ונבוני דור אחרון	And the sages of late
שדדו אדמתו	Robbed its land
ואלומותיו לא נשאו	But did not carry its sheaves
וניתן הספר על יד יודע ספר	If the book were given to a knower of books
לאמר קרא נא זה	With a request: "Please read it"
ואמר לא אוכל כי חתום הוא	The response would be: "I cannot. It is sealed"
חדה היא ותהי לחדה	"It is a riddle and will remain one"

*The Song is Disguised
As a Passion Song*

השמלה אשר בה יתכסה השיר
בהגלותו לעיני רואים
הוא שיר ידידות
בין המלך שלמה
וחשוקתו
או בין רועה בצאן ורעייתו

The garment with which the song covers itself
When revealed to the eyes of the seers
Is a song of friendship
Between King Solomon and
his [female] passion
Or between a sheep shepherd and his lover

מלא דברי חשק
אין סדרים למו
ומליצות רבות
אין מבין אותמו
ורוב המליצות

It is full of words of passion
It has no order
And many [stylistic] sayings
No one understands
And most these riddles

הודמיונות נלאו המפרשים לשבצם
במשבצות זהב הפשט במלואותם
וישימו העקוב למישור
ויאמרו משל היה

The interpreters were reluctant to place them
In the golden squares of simple [*peshat*] in full
Instead they made the plain crooked
And said: "This is only a parable."

*Who are the lovers
in the Song?
Midresh:
- The nation of Israel*

אבל מי הוא הנשגב
והמתעטף באדרת היקר הלו
ומי הם החושקים המופלאים
והידידים הנעלמים
הלובשים מחלצות האלה
ויבואו בעדי עדים

But who is the elevated
Who wraps himself in this precious cloak
And who are the wondrous lovers
And the disappearing [hidden] friends
Who wear these fancy garments
And came with their jewels

יאמרו המושלים.
כי כנסת ישראל
היא היא החשוקה
והחושק הוא דודה העליון אלהיה
אשר ארשה לו לאשה במצרים בנעוריה
שם הגיע עתה עת דודים
שם זכר אהבת כלולותיה
ובמדבר ציה
שם קשרה בתולה
עדיה כלה קשוריה
ואתא מרבבות קדש
וכשני עפרים שני שדיה
ובארץ צבי
פרש כנפיו עליה
ובבית עולמים אתו
מלבנון כלה
וכריח לבנון
ריח שמלותיה.
עד בגדה אשה מריעה
וישלחה מביתו
בפשעיה
ואשת נעורים
כי תמאס אמר אלהיה
ודומה דודה לצבי הנה אחר כותליה
ועוד ישוב
לשוש עליה לטוב
כאשר שש על אבותיה -
דרך זה סללוהו
חכמי המדרש במדרשיהם.
ורוב המפרשים הלכו בעקבותיהם
לבד בפתרון פרטי הכתובים
והמשך המאמרים

Said the interpreters [by means of parable]
As the congregation of Israel
She is the desired one
The desiring one is her supreme Lover, her God
Who was engaged to her in Egypt, in her youth
There was a time of loving there and then
He remembered the love of their betrothal
In the arid desert
She committed her virginity
Adorned with her jewelry
He came from the multitudes of holiness
And her two breasts as two roes
In the land of deer [the best land, Israel]
he spread his wings upon her
In the house of eternity he
his bride from Lebanon
The scent of her garments
As the scent of Lebanon
Until the [?] women betrayed him
And he sent her away from his home
When she sinned
"The women of [his] youth
was rejected," her God said
Her lover is like a deer behind her walls
Until he returns
To rejoice upon her in goodness
As he rejoiced with her ancestors
This path was paved
by the sages of the Midrash
And most interpreters followed them
Except for the solution of the detailed verses
Their discourses.

נעו מעגלותיהם. Moved in their own trajectories
 איש לדרכו Each interpreter in their own way,
 כטוב בעיניהם. - As best they saw

*Philosophers say
 The Song is about
 Nature*

וחכמי החקירה And the sages of research
 הסירו מצנפת המליצה Removed the hat of [stylized] sayings
 הרימו העטרה Lifted up the crown
 ומבלי חומר עשו צורה And created form without matter
 ותלו הרים גבוהים בשערה And hung high mountains upon a thread
 ארגו בשיר הזה כל They weaved in this song
 חכמת הטבע All the science of nature
 והמערכת and the celestial beings
 קורי עכביש עם המסכת Cob webs with its masks
 וינועו את הכתובים And they gravitate toward the writings
 אל אשר יהיה שמה Where the
 רוח הפילוסופיה ללכת spirit of philosophy could go
 ונשאר מצבת במ And they were left as a tomb
 כאלה וכאלון אשר בשלכת Like a oak in autumn

סוף דבר רוב הפירושים והבאורים In short, most interpretations and commentary
 שוכנים חרורים בירכתי צפון ביערים Resides in the quarters of north, in the forests
 בגבול הרמז והדרוש נעצרים At the border of hint [remez] and drush they stop
 מעיר מושב הפשט רחוקים They distance themselves from the city of peshat
 במעבה הכתוב בלתי מוצקים Not grounding themselves in the depth of it
 ובעליל המליצה מזוקקים And cleaning themselves from the essence of it
 והגם כי ידענו זאת Although we knew
 כי הדבר האלקי לו That the divine word
 שבעים פנים ואלף כונים Has seventy faces and a thousand directions
 בכל זאת הבאור הפשטי Nevertheless, the simple explanation
 הוא ראשית דעת Is the beginning of wisdom [and knowledge]
 והוא המפתח בו נפתח השערים And is the key with which the gates are opened
 טרם נבוא בחדרים אל הקדש פנימה Before we enter the rooms of the inside Holy
 ואל היכלי מלך. And in the chambers of the king.

לכן יצאתי להשכילך בינה Therefore I have set to teach you understanding
 הט אזנך והאזינה Please set your ear and listen
 הנה אפתח לך שער חדש I will open a new gate for you
 בו נפשך תראה אור Where you should will see light
 ותמצא מרגוע And you'll find rest
 ומתוק האור וטוב לעינים And the light is sweet and good for the eyes
 לראות את השמש To see the sun.

*Malbim's Interpretation
 is different and superior*

לא מחשבת המבארים Not the thought of the interpreters
 בהבנת חזונית המשל הזה In the external understanding of this parable
 מחשבותי Are my thighs
 ולא דרכיהם בכונת הנמשל Not the ways in understanding the analogies
 דרכי Are my ways
 לא המלך שלמה לבדו Not king Solomon alone
 זה דודה וזה ריעה וידידה Who is her lover, her friend and mate
 ולא רועה צאן במדבר הוא And not the sheep shepherd in the desert
 לבדו חמדה וגם יעדה. He alone is the desired and the goal
 ולא על מקהלת ישראל And not on the congregation of Israel
 נשא השיר לפי פרושי משלו This song is an analogy by my interpretation
 וגם לא על מעשי הטבע ומפעלו And not on the deeds of nature and its actions

המשל יספר הבלי שלמה
 עודו בחיים חייתו
 נשיו הרבות והעלמה אהובת ריע
 אשר מאסה אהבתו
 והמליצה תחווה דעת ידו החזקה
 ברוח נבואתו
 עת פשט בגדיו הצואים
 ובאלהים חיים דבקה נשמתו
 המשל והמליצה יחדיו יהיו תמים
 וימלאו ימיהם ללדת
 והנם בבטן אם אחת תאומים

The parable will tell of the vanity of Solomon
 When he was alive
 His many wives, and his beloved maiden
 Who rejected his love
 And the riddles will testify his strong
 Hand in the spirit of his prophesy
 When he derobed the garments of his sin
 And his soul adhered to the Living God
 And the parable and the sayings will be in accord
 And their pregnancy period will be over
 And they are twins in one belly

והנה אנחנו מאלמים אלומים
 והנה קמה אלומתי וגם נצבה
 ארפא משובח הכתובים אוהבם נדבה
 ודגלם עלי אהבה
 ועתה אפרש את שיחתי
 אטה למשל אזני אפתח בכנור חדתי
 והנה תשובנה אלומותיכם
 ותשתחוינה לאלמתי

And we are both gathering sheaves
 And my sheave stood up and was erected
 I will heal their regression, bestow love upon them
 And their standard upon me is love
 And now I will explain my discourse
 I will commence not to say my riddle
 And then your sheaves will turn
 And bow to mine

***King Solomon captured
 A good looking maiden -
 but she remained loyal
 to her lover, the desert
 shepherd***

המשל מספר
 כי בין המון הנשים
 מלכות ופלגשים
 אשר בהמה דבר שלמה לאהבה
 חשקה נפשו רהבים
 אילת אהבים
 אלמה כקציעה וימימה
 ברה כחמה
 כולה מתאימה
 אין כמוה על אדמה
 והיא רועה צאן בני אמה.
 והיא כרחל לפני גוזיזה נאלמה
 כי כאש עצור בעצמותיה ולהבה
 רשפי אש שלהת אהבה
 אל עלם נעלם
 פלוני אלמוני
 טוב רואי אדמוני
 יפה עינים ורזיר מתנים
 בחור כארזים. וחכם הרזים
 רועה צאן וגדיים
 הררי בשדה בירכתים
 והוא יחוש יום יום כנשר שמים
 מן המדבר אשר הוא חונה שמה
 אל חדרי שלמה
 מעון רעיתו העגומה
 ויחדש עמה תמיד ברית אהבתו
 ויקראיה יונתו תמתו
 והוא נקרא דודי וריעי בפי כלתו.
 והגם כי הפקיד המלך עליה שומרים
 בנות ירושלים אותה נוטרים
 וסביב מיטתו ששים גבורים
 בכל זאת מנעולי ברזל ונחשתים
 בפני רשפי האהבה לא נעלו
 וחומה בריח דלתים
 בין החשקים לא הבדילו

The parable tells
 That among the multitude of women
 Queens and concubines
 Whom Solomon loved
 His soul desired
 One love fawn
 A young maiden [??]
 Clear as the sun
 All fitting
 There was no one like her on earth
 And she shepherds her nations sheep
 She is like a lamb, silenced before her shearers
 Fire is stored in her bones
 Flames of fire, the flame of love
 For a mysterious young man
 Unknown
 Good looking and red-haired
 Good eyes and fast hips
 A valiant person, a sage of secrets
 A shepherd of sheep and goats
 His mountains at the edges of the field
 And every day he feels like the eagle in the sky
 From the desert where he encamps
 To the chambers of Solomon
 The dwellings of his saddened spouse
 And he renews his covenant of love with her
 And he calls her his dove, his pure one
 And he is called the lover and friend by her
 Although the King set guards to watch her
 The daughters of Jerusalem watch over her
 Around his bed sixty valiant men
 Even though there are iron and copper locks
 They cannot lock out the flames of love
 And the walls and bolts
 Cannot separate between the passionate

כי הדוד שב לדבר עמה תמיד	As the lover returned to speak with her
דרך חור מזוזה ודלתים	Through the hole of the door and the threshold
גם היא יצאה אחריו המדבר	She too, went out to the desert to look for him
רובצת עמו בין המשפתים	She relaxed with him among the sheep
ובכל עת צאתה ירדפו אחריה	And when she left, the guards pursued her
בנות ציון נוטריה	The daughters of Zion and their guards
יסובבוה במחולת המחנים	They encircled her in the dance of the two camps
והיא נושאת אליהן ידיים	And she reaches out her arms to them
לאמר השבעתי אתכם בנות ירושלים	Saying: I adjure you daughters of Jerusalem
אם תעוררו את האהבה	If you arouse love
כי טוב לי עמה פת חרבה	I had better have a dry piece of bread
במדבר ציה וערבה	In a arid desert
מיכלי עונג במ לא ראיתי טובה.	Than all the pleasures I have not seen any good in
ויין הרקח מהול בדאבה. -	And the wine of concoction mixed with sadness
באחרית הימים	At the end of times
בא עופר האילים	The roe of deers will come
מהרי בשמים	from the mountains of perfume
קרנים מידו עליה זרחו	The rays of his hands will radiate upon her
ודודאי האהבה פרחו	And his love apples will blossom
ורשפיה רשפי אש נצחו	And her glitters of fire will triumph
ואסירי התקוה חפשי שולחו	And the prisoners of hope will be released
ואל המדבר ברחו	And they will escape to the desert
ולהקת המשוררים רנה פצחו -	And the choir of singers opened and sung
כמות עזה אהבה	Love is as strong as death
וקנאתה כשאול נשגבה	And jealousy is as elevated as hell
לא יכבו מים רבים את הלהבה	Many waters will not extinguish the flame
ולא נהרות ומי תהום רבה.	No rivers or the waters of the depth
העבים סרו שחקים נטהרו	The clouds will be gone, the skies pure
צללים עברו ריעים התחברו	Shadows will pass, and friends reunite
גיל וששון חגרו הביטו ונהרו	Joy and gladness will enjoined and shine
עטרת עטרו המזמרים זמרו	Singers will crown your crown and sing
והמשוררים שרו	And the poets will sing

הוצעה A Proposal

*The body is like a city,
different parts operate
under one rule*

חכמי המחקר וחכמי תושיה	The research and wisdom sages
ידמו במשליהם את הגויה	Compare the human body in their analogies
עם המון כחותיה הדגלות	With the multitude of its great powers
הפועלות והמתפעלות	Which are active and self-active
אל קרית מלך רב וצבאיה	In the court of the great king and his hosts
או אל עיר קטנה אחת ואנשיה.	Or in one small town and its inhabitants.
כי כמו שימצאו בעיר	As in a city
אנשים רבים שונים	There are many types of people
המונים המונים	Multitudes upon multitudes
איש על דגלו חונים	Each person encamped by their banner
ופועלים בעסקים מפורדים	Each engaged in their separate activities
לתכליתם אישים מיוחדים	Each with their own private objectives
כן גם בגויה המון כחות רבות	So does the body have multiple forces
כעדר הקצובות	Like a flock of sheep
איש על מקומו יחנה	Each encamped in their own place
ועל יסוד טבעו נבנה	Built according to their own nature
ופעולתו יענה	Responding according to their action
ולתכלית מיוחדת יפנה	Each inclined to a special end
וכן כמו שכל אנשי העיר	As each of the inhabitants of a city
רב וצעיר	Old and young, honored and common

ישתתפו בהנהגה כוללת	Participate in the general management [of the city]
ויתחברו תחת ממשלה אחת מושל	And join together under one ruling government
ותחת דת וחקים	Under a set of one set of laws
ומשפטים צדיקים	And just judgements
וכולם מתחזקים ועוסקים	They all reinforce themselves and act
איש על דגלו ואיש על צבאו	Each according to their banner and host
איש על עבודתו	Each per their work
ואיש על משאו	Each per their load
להעמיד שלום העיר על מכונה	To establish the peace of the city
בל יכרת מעונה	So that no harm will occur to it
ויש ביניהם ראשים ועוצרים	And some of them are leaders and setters
שופטים ושוטרים	Judges and guards
מצוים ומזהירים	Knowers of the law and warners
ודלת העם טף וגברים	And the common folk and the men
זקנים עם נערים	Old and young
כורמים ואכרים	Vineyard workers and farmers
מונהגים ונכנעים	Subjected and lead
מוזהרים ושומעים	Warned and listening.

גן גם כל כחות הגויה ומדותיה	All the faculties of the body and its characteristics
תכונותיה ומחנותיה	Its qualities and encampments
כולם עושים במלאכה	They are all engaged in their work
כאנשי הממלכה	As the subjects of a kingdom
להעמיד על מכונה	To establishe
שלום הגויה וענינה	The peace of the body and its matters
חיותה בריאותה ומוזונה	Its vitality, health and nurishment
ותשלח שרשיה וכפתה רעננה	As it deepens its root, and freshens its branches
וכולם משתתפים תחת חק טבעי כולל	They all participate according to one natural law
בכל כחותיהם הוא מתבולל	Which is embedded in all their powers
להעמיד את החי וגוייתו	In order to make the person and their body
כל ימי היותו על אדמתו	As long as they live
עד בוא חליפתו	Until the day they die
ויש ביניהם כחות ראשיות	Among them are primordial powers
העומדים על הפקודים	Who control the governed
וכחות פחיתות	And lesser powers
אשר נתנו להם לעבדים	Which were given to them as slaves
והדבר מתבאר וערוך	And this issue is explained at length
בספרי הפילוסופים בארץ	In the books of the philosophers.

***The soul is the ruler
The flesh is dependent
upon the soul***

וכאשר נשקיף בעין הבחינה	And when we examine well
על כל כחות הגויה	All the faculties of the body
ונתבונן במ בינה	And observe them with understanding
ראינו כי כולם עמה יעמדו	We can see that all these power
ועמה יאבדו.	Stand and fall with the body.
עם הבשר נולדו	They are born with the flesh
ובמותם לא נפרדו.	And do not separate from the body at death
כולם היו מן העפר	They all come from dust
ואל עפרם ישובו.	And return to dust
החמר היה להם לחמר	Material is a base for them,
וממנו ינובון.	And from material they are generated.
הם חניכיו ילידי ביתו.	They are the disciples and children of material
הם בעלי בריתו.	They are its allies.
רצים למלאות תאוותו.	They rush to comply with its passions
וזה כל פרי שקידתם	And this is the fruit of their perseverance
כל ימי היותם על אדמתם.	As long as they are alive
להפיק רצון גוייתם.	To please their body
תענוגיו ומשאלותיו.	Its pleasures and desires.

מאוייו ותועלתיו.	Its longings and objectives.
הם אזרחי הקריה והבונים.	They are the citizens of the city, and its builders
הם יושבי העיר לפנים	They are the ancient dwellers of the city
אכרים ועובדי אדמה.	The farmers, workers of the land
כי השם אלוה חכמה.	The name of HaShem is wisdom
כולם עם עבל.	They are all with Eival
אויין יחבל.	An enemy will be hurt
והרה הבל.	Impregnated with Abel
וילד אבל.	And a mourning child
החבל והכבל.	The rope and the cable
המשא והסבל.	The load and suffering
וקללת עיבל.	And the curse of Eival
זה חלקם בתבל	That is their part in the world
<i>The sould is divine</i>	
<i>The body is her subject</i>	
לבד אחת היא	Alone is the one
כמראה הלפידים היא מתהלכת.	Who walks like the looks of torches
בת מלך היא והיא המולכת.	She is the daughter of the king, and she rules
היא העיט המחיה את הפגרים.	She is the falcon that revives the corpses
לפיד אש העובר בין הבשרים.	The torch of fire passing between the flesh
כי מן הבאר הוא יסקו העדרים.	Since from that well the flocks drink
היא היונה היפה.	She is the beautiful dove
כשחר נשקפה.	Reflected like dawn
כבודה בת מלך פנימה.	Her honor as daughter of king is internal
ברה כחמה.	Clear as the sun
היא הרעיה היא הכלה.	She is the spouse, the mate, the bride
הקיימת סלה.	Who exists forever
היא החיה והמשכלת.	She is the living one and the thinking one
מכל בני בשר נבדלת.	Separated from all flesh
ואחרי המזוזה והדלת.	And behind the mezzuzah [threshold] and the wal
תשים זכרונה.	She places her memory
בעוז חביונה.	In her hidden strength
בדודה השוכן .	In her lover dwelling
על הרי בשמים	on the mountains of perfume
כי היא נשמת	She is the breath of
שדי ממרומים.	Shaday the God of the heavens
הוא דודה ובו דובקת.	She is His lover and to Him she adheres
הוא ריעה	He is her friend and lover,
ואליו היא מתרפקת.	to Him she yearns
בערב היא באה	At night she arrives
ובבקר היא שבה.	In the morning she returns
אל האלהים אשר אהבה.	To the God that she loves
לא תכרות ברית	She will not sign treaties
ליושב הארץ	With the inhabitants of the land
ולא תחנם.	And she will not pardon them.
וכי יקראו אליה לא תענם.	If they call her, she will not answer
ועת יאמר אשר בידו נפש כל חי	And when the One who owns all living souls
גזרו את הילד החי.	Will decree: cut the living child in half
תאמר לא כי בנד המת ובני החי.	She will say: "No, your son is dead and mine alive"
וגואלה חי ישיבה	And her redeemer will return her alive
אל בית מועד לכל חי.	The the convening house for all the living
ונעלמה מעיני כל חי.	And then she disappears from all living
ואתה לפניך אלך	Now let me walk in front of her
ואישר הדורים.	And level the crooked
אפתח לפניך שערים.	Let me open gates for you
ונתתי לך אוצרות חשך	And give you treasures of darkness
ומטמוני מסתרים.	Hidden treasures

הנה יד שלוחה אלי	Behold, a hand is reaching out toward me
ובו מגלת ספר.	Holding a book scroll
והיא כתובה פנים ואחור.	Written in and out, front and back
ואוכלה ותהי בפי כדבש למתוק.	I have eaten it and it is sweet as honey
פצה פיק ואכל את אשר אני נותן אליך.	Open your mouth and eat what I give you
דבש תמצא אכל דיק.	If you find honey, eat enough, not too much
וגופת מתוק אל חכך	And it will be sweet to your palate.

מבוא המחברת Preface

הן כל אדם באשר הוא אדם.	The life and actions of a human being,
חיו ופעולותיו יפרדו והיו לשני ראשים.	Are separated into two heads [types]
כפי שני החלקים	As the two parts from which humans
אשר מהם הורכב.	Are been made.
א הראש האחד יפנה דרך בית און.	Firstly, the one head turns to [the house of] vanity,
הוא חיי הגוף ופעולותיו החומריות	The life of the body and the material functions
שהוא מצד היותו בן אדמה	Which stem from him/her being made out of dust
לבבו פונה אל הצלחות הזמניות.	His/her heart turns to fleeting successes
לאסף הון ועושר.	To accumulate wealth and riches
לבקש כבוש ומשרה.	To seek conquest and riches
לאהב חמדת עולם	To love the passions of the world
ותענוגות בשר.	And the pleasures of flesh.
ב והראש השני יפנה	Secondly, the second head turns
למסלה העולה בית אל.	To the track that ascends to the House of God
הוא חיי הנשמה	Which is the life of the soul
ופעולותיה הרוחניים.	And its spiritual actions.
שהיא מצד היותה בת שמים	Since it is a product of heaven
מגמת פניה אל האושר הרוחני.	Its objective is spiritual happiness
לאסוף חכמה ודעת.	To gain wisdom and knowledge
לבקש יראת ה' וענות צדק.	To seek fear of HaShem and the response of justice
לאהב את ה' ולדבקה בו.	To love HaShem and cleave to Him
מואסת הבלי הזמן.	To detest the vanity of time [of this world]
מתקדשת מטומאת הגויה.	To purify itself from the impurity of the body
להיות לה מהלכים בין העומדים הנצחיים.	To walk among those who eternally stand
וגם בעת יפתוה או ינצחוה	When the material forces, her neighbors
כחות החומריות שכניה	Entice her or conquer her
לכרות עמהם ברית.	To enter a covenant with them
להיות נוטרה את כרמיהם.	To guard their vineyards
או לישן בחיק העצלה	Or to sleep on the lap of laziness,
שנת עולם.	The sleep of eternity
אף גם זאת היא ישניה	Even then, though she is asleep,
ולבה ער.	But her heart is awakened
מתעורר כפעם בפעם להתנער מעפר.	It awakens occasionally to shake the dust off
יזורר עד שבע פעמים	To sneeze seven times
ויפקח את עיניו השכליים	To open its mindful eyes
לראות כי ענן לבושו	To realize that its garment is [like] a cloud
ולדעת כי ערפל חתולתו	And its clothing [like] fog.
אולם שני הראשים האלה.	But these two heads
רצוני.	I would like to say
שני מיני החיים	Are two types of life
אשר בהם בצלם יתהלך איש	In the image of which a person walks
עלי חלד.	As long as he/she lives
נראו ונתגלו ביתר שאת ויתר עז	They were seen and discovered more intensely

בחי שלמה המלך ע"ה.
 כי א בחיים הגופניים
 הוא השיג מאויי עולם
 ותענוגות הזמן
 יותר מכל האדם
 כמו שבאר זה בארך בספר קהלת.

In the life of King Solomon, May he rest in peace
 As firstly, he reached all the material
 And worldly desires
 And the pleasures of time,
 More than any other person
 As he [Solomon] explained in Ecclesiastics

ב בחיים הנפשיים.
 הוא זכה למראות אלהים.
 ותנח עליו הרוח
 ודבר עמו
 בחלום ובחזון.
 שאז כפי תנאי הנבואה
 יכלא הגשם.
 וכחות החומר ישבותו.
 ועמודיו ירופפו.
 ונפשו האלהית תפרד אז
 מחברת החומר
 ותפשט מלבושיה הצואים.
 ותשאר יחידה מתדבקת
 עם השכל העליון
 הבלתי ב"ה
 זה דודה וזה גריעה.
 ואחר שחבר ספר קהלת
 בו שם מצרף לחיי הגוף
 וכור להבליו כי המה מהבל יחד.
 חבר השיר הקדוש הזה.
 בו דבר נכבדות על חיי הנשמה
 בעת נח עליה הרוח
 ותדבק בדודה העליון הדגול מרבבה.
 בו למד דעת את העם חכמה ומוסר
 להודיע סוד הזה וענינו.
 ולהאיר נפשות השוכנות בערפל.
 והלביש את דבריו משל ומליצה
 דברי חכמים וחדותם

And Secondly, in his emotional life
 He merited envisioning God
 And the spirit rested with him
 And [the Holy One] spoke with him
 In dream and vision
 Then, according to the power of prophesy
 Material could be locked up.
 And the forces of matter cease
 And its columns weaken
 And his divine soul separates then
 From the company of matter
 And undresses from its soiled garments
 And remains alone, cleaving to
 The supreme mind
 The un-teachable...
 He is her lover and mate
 And after [King Solomon] composed Ecclesiastics
 Where he described the combination of body
 And soul, both transient, in vanity
 He then composed this holy song
 Where he speaks solemnly on the life of the soul
 When he was inspired
 And cleaved to the eternal lover, greater than ...
 Where he taught the people wisdom and ethics
 To make known this secret and its affairs
 And enlighten the souls who dwell in the fog
 And to dress his words with analogy and riddle
 Words of the sages, and their riddles.

ידמה במליצתו
 את בית שלמה
 היא גויתו
 וצבא שכחותיה
 אל קרית מלך רב
 אשר פי המשורר יקביה בשם.
 ציון וירושלים.
 כמו שהשתמש במשל הזה בספר קהלת
 עיר קטנה ואנשים בה מעט
 ואמרו חזה
 עיר קטנה זה הגוף
 ואנשים בה מעט אלו האברים
 ואת הכח המתעורר
 או היצר המושל בגויה
 אשר כל כחות הגוף נשמעים אליו
 למלאות פקודתו
 יכנה בשם המלך שלמה.
 כי הוא מנהיג את העיר הזאת
 ז"ל את גוית שלמה
 ומלך עליה מלכות עצום
 ומשל בה ממשל רב

In his parable, [King Solomon] makes an analogy
 To the House of Solomon
 Which is his body
 And the host of its powers are analogous to
 The great court of the king
 Which the poet calls
 Zion and Jerusalem.
 The way he used this analogy in Ecclesiastics
 "A small town with few people"
 And our sages said
 A small town, that is the body
 And the few people, these are the body parts
 And the arousing power
 Or the [evil] inclination which governs the body
 To which all the powers of the body report
 To fulfil its order
 He called King Solomon
 Since the king governs this city
 Namely, the body of Solomon
 And rules it with absolute power
 And governs it with forceful government

כמלכות שלמה בעיר ירושלים.	Such as the kingdom of Solomon in Jerusalem
וכן אמר שם	And he also wrote [in Ecclesiastics]
ובא אליה מלך גדול	"And a great king come to it"
ויסב אותה	And encircled it
ופי חזה מלך גדול	Our sages interpreted the great King
זה היצהר	As the evil inclination
גם יכנה במליצתו	In his parable he calls
את הוכחות הנפשיות	The powers of the soul
הנתלות בחומר למיניהם	Which are dependent on the vanity of matter
בשם בנות ציון או בנות ירושלים.	By Daughters of Zion or Daughters of Jerusalem
כי הם בנות העיר.	Since they are the daughters [dwellers] of the city
והגוף הזה.	And this body
הם נשי שלם	Is analogous to the wives of Solomon
פילגשיו	And his concubine
למלאות תאוותיו	There to meet his passions
ותשוקותיו על כל חמדת נשים.	And the desires for all the pleasures of women
הם אמהותיו ושפחותיו	These are his female servants and handmaids
מהם יקחו לו לרקחות	From whom he takes cooks
ולטבחות ולאופות	And bakers
בכח הזן והמגדל והמוליד	The forces which nourish, grow and birth
ויתר כחות הגויה	And the other powers of the body
במכסת נפשות	In which the soul is dressed.
הישא משלו ויאמר	He [King Solomon] recited his parable and said
כי בין המון הנשים	That among his multitude of wives
אשר היה לשלמה.	Which Solomon had
חשקה נפשו רעיה אחת	His soul desired only one young women
היפה בנשים.	The most beautiful of women
היא מחותנה אל רועה צאן במדבר.	Who was married to a desert shepherd.
אתלקח הרעיה מחיק אהובה הרועה	This woman was taken away from her lover
אל המלך שלמה אל בית מלכותו.	To King Solomon's and to his palace
וישם כתר מלכות בראשה	And the King crowned her [Queen]
בויתן לה משאת כיד המלך.	And gave her royal-generous gifts
גם הפקיד עליה שומרים	He also appointed guards to guard her
בנות ירושלים מעוטרים אותה.	The daughters of Jerusalem who surround her
המה עקבה ישמור בל תברח	They followed her so she will not escape
אל המדבר אל דודה.	To the desert, to her lover
אבל לשוא שקד שומר.	But all in vain.
כי היא לא נפתה לבבה	She her heart was not enticed
אל כל חשק שלמה.	To the passions of Solomon
נפשה בחלה באהבתו.	Her soul detested his love
מאסה פת בג המלך ויין משתייו.	She despised the king's food and wine
כי נכספה גם כלתה נפשה	Her soul yearned and seeker
אל אלוף נעוריה הרועה בשושנים.	The lover of her youth, the shepherd in the roses
גם הוא זכר לה אהבת כלולותיה.	He too remembered the love of her youth
ובכל יום ויום היה מתהלך לפי חצר בית הנשים	He walked daily in front of the women's court
שבו נלכדה כלתו.	Where she was captured
מגשי מן החלונות.	Watching from the windows
מדבר עמה אחרי הקירות והחרכים.	Speaking to her from behind the walls and ...
והיא תשפכו לפניו שיחה מבקשת	And she poured her heart out to him
יוצאי ממסגר נפשה.	To take her out of her prison
חושמיו נאותותם אותות.	And they set signs between them
עשה לה ציונים אין תברח	He told her how to escape
ואנה תמצאו	And where to find him
על הררי בתר.	In the mountains of the divide
וכן ברחו כמה פעמים מהיכל המלך	She escaped several times from the palace
אל המדבר אשר הוא חונה שם.	To the desert where he encamped

ובכל פעם רדפו אחריה	And each time the Daughters of Jerusalem
בנות ירושלים השומרות	The guards, chased after her
וישיבו בחמת רוחה	And brought her back, reluctant
אל חדרי שלמה.	To the chambers of Solomon
עד כי באחרית הימים	Until at the end of days
חגרה בעוז מתניה	She gathered her strength
שברה דלתו נחושה	Broke the strong copper doors
גדעה מסגרות.	Ripped off the frames
פתחה הזיקים נתקה מוסרות.	Untied the chains and disconnected her reins
ותצא ביד רמה עור	And she left victorious
ולבונה מקוטרות.	With incense and frankincense
אל דודה הצבי על הרי בשמים	To her lover, the deer on the mountains of perfume

זה תורף המשל.	This is the parable...
ומליצה חדות לו.	And its riddle...
וזה פתרונו	And this is its resolution:

***The resolution to the parable:
The maiden is the soul
Locked in the
King's chambers***

האשה היפה בנשים	The most beautiful of women
אשר בה חשק שלמה לאהבה	Whom Solomon desired to love
ויביאה אל היכלי המלך.	And bring her to the king's chambers.
היא נשמתו הרוחניית האלקית	She is his divine spiritual soul
אשר ירדה מגבהי מרומים	Which descended from the heights
לשכן בבית שלמה בשפל	To dwell in the lowly house of Solomon
ה' אמר לשכן בערפל -	HaShem said to dwell in the fog--
והדוד הרועה בצאן	And the lover who shepherds the sheep
אשר אליו היתה מחותנה.	Which was engaged to her
הוא דודה העליון הרועה בצבאות.	Is the supreme lover, the shepherd of hosts
היושב בשמי שמי קדם	Who sits in the ancient heavens
ושוכן בערבות -	And dwells on the [pleasant] plains--
ואשר כלאה המלך	She's the one who was locked up by the king
בבית מלכותו	In his palace
ויפתיה אל אהבתו.	And was enticed by his love
הוא כי התאמץ הכח המתעורר	He exerted effort, the arousing force
המוליך בגויה	Which governs the body
להיות שליט ברוח	To control the spirit
לכלא את הרוח הקדוש	To lock up the holy spirit
בברית אהבה בין בשרים.	In a covenant of the love of the flesh
וישתדל למשוך את הנפש האלהית	And he tried to draw the divine soul
עם בתולות אחריה רעותיה	With the other virgins, her mates
שהם כחות נפש השכליות אל רצונו.	Who are the powers of the mind and desire
גם לכבוש את המלכה עמו בבית	To conquer the queen in his palace
להיות לו לשגל	To copulate with her
ודוכנת למלאות תאוותיו ותשוקותיו	So that she satisfies all his desires and passions
בן בהנהגת המלכות.	Either in the affairs of the kingdom
הן באסיפת הון עושר	Or in gathering wealth and riches
וכל חשק שלמה -	All the passions of Solomon -
ואשר שם בנות ירושלים	Whom the daughters of Jerusalem
שומרים לה סביב.	Guard all around
הוא כי בנות הגויה	As they are the the forces of the body
ר"ל כחותיה עוטרם סביבה	Namely, the forces which surround her
ויחזיקו בה בל תתפשט	Holding her so that she does not undress
מן הגשמיות.	Her materiality
ובל תשל נעלי החומר	So that she does not take her shoes of matter
מעל רגליה.	Off her feet
ובל תשא אבר לעוף	So that she does not try to fly as a bird
על פני הטהרה והקדושה	Over the holy purity
אל הרוחניות אל דודה בשמים -	Up to spirituality, to her lover in heaven...--

ואשר המשיל משלים	Who wrote parables
כי כלתה נפש הרעיה	Because the soul of the Ra'aya longed
אל הרועה אלוף נעוריה.	For the shepherd, the love of her youth
הוא כחתן יכהן פאר	Who is crowned in glory like a bridegroom
והיא ככלה תעדה כליה.	And she adorned herself as a bride
רל כי נפש שלמה	Namely, Solomon's soul
מאסה מאויי החומר ותשוקותיו.	Rejected the desires and passions of matter
ולא התגלאה לשנות	And did not reveal itself to follow [?]
אחרי המולך בגויה	The ruler of the body
שהוא הכח המתעורר	Which is the arousing power,
ויצרי מעלליו.	And its evil inclinations
רק התעוררה בכל עת	It only awakened at all times
בתשוקה עצומה אל דודה ה	With a great yearning to her lover HaShem
מנת חלקה וכוסה	Who is part of her
ותאמץ זרועותיה בעיון ובמעשה	She tried her best in thought and deed
ללכת בדרכיו ולדבקה בו -	To follow his ways and to adhere to him
ואשר אמר המשל	As the parable said:
כי דודה שלח לה דבריו	Her lover sent out his messages
אחרי הקיר והדלת.	Behind the wall and the door
דרך חלונות וחרכים.	Through windows and cracks
הוא כי גם הדוד העליון אליה תשוקתו	The supreme lover himself yearned for her
לשפוך עליה רוח קדשו.	To endow her with his holy spirit
להשכילה באמתתו.	To educate her in his truth.
ישלח לה דברי השגחתו דרך הקיר	He sends her his messages through the wall
הוא החומר אשר היה למסך	The matter which became the screen
בינה לבין קדש הקדשים.	Separating between her and the holy of holies.
משגיח עליה דרך חלונות	He watches over her through the windows
וחרכי הנפש	And the cracks of the soul
להעלותה מעמק השדים	To elevate her from the valley of devils
ובארות חמר	The wells of matter
אל הקדושה ורוח הקדש	To holiness and the holy spirit
ולהוציאה מעמק עכור	To take her out of the murky valley
את פתח תקוה -	To the opening of hope -
ואשר המשיל כי ברחו כמה פעמים	And the parable tells of her several escapes
מהיכל המלך	From the chamber of the king
אל דודה אשר בערבה.	To her lover in the plains
רל שעי השתללות נפש שלמה	Namely, that by the effort of Solomon's soul
ותשוקתה והכנתה	Its yearning and preparation
אל הדיבוק האלקי.	To adhere to the divine
נח עליה הרוח	She was inspired
ותדבק בהדרת קדש	And attached herself to the glory of holiness
וזכתה לנבואה	And merited receiving prophesy
ודבר ה כמה פעמים	HaShem spoke several times
שבעת ההיא ברחו מהיכל שלמה.	When she escaped from the chamber of Solomon
רצוני שהשתפשטה מן החומר	Namely, she disrobed from matter
וסר מעליה הענן וערפל.	And the cloud and fog were removed from her
ואז התרחקה מאהבת המלך	Then she was distanced from the love of the king
רל שאז נסו הצללים	Namely, that then the shadows escaped
וחכשכת הכח המתעורר	And the awakening power...
ונשארה מתבודדת	And she was left alone [meditating]
עם האור הגדול	With the great light
וכבוד דודה הצח הזורח עליה -	And the honor of her bright lover shining upon her
ואשר אמרו במשל	This is what the parable says:
שבכל פעם רדפו אחריה	That each time the daughters of Jerusalem
בנות ירושלים	Chased after her
וישיבוה אל היכל המלך.	And brought her back to the king's palace
אשר באשר עוד לא נמסו	Whereas the shackles of the body

אסירי הגויה בהחלט Were not melted
 לכן לא נמשך הדיבוק הזה זמן רב. Hence this adherence did not last long
 כי אחר שחל עליו הרוח האלקי As after the divine spirit rested upon it
 שבו בנות החומר להתעורר The daughters of matter returned and awakened
 ולהשבית הדיבוק הזה. To cancel this adhesion
 וילק ה כאשר כלה לדבר עם שלמה And when HaShem ended speaking with Solomon
 ונפשו שבה למקומה להכלא And his soul returned to its place in jail
 תחת מסגר המוחר כבתחלה - Behind bolts as in the beginning...
 ואשר אמר המשל As the parables says
 כי באחרית הימים At the end of times
 יצאה ביד רמה מבית שלמה She left victorious the house of Solomon
 ולא יספה שוב אליו עוד And did not desire to return to it again
 רק דבקה בדודה Only to attach to her lover
 ויארשה לו לעולם. Who betrothed her for ever.
 רל כי בעת נאסף שלמה אל עמיו Namely, that when Solomon passed away
 וישכב עם אבותיו. And was buried with his ancestors
 אז נפרדו הקשורים Then the ties were untied
 ונמסו האסורים. And the shackles melted
 הפח נשבר And the trap was broken
 ונפשו נמלטה And his soul escaped
 אל אלהיה אל בעל נעוריה. To its God, the husband of her youth
 וישב העפר על הארץ And the earth [dirt] returned to the land
 והרוח שב אל האלהים אשר נתנה And the spirit returned to God who gave it
 ותדבק בצרור החיים And attached itself to the bundle of life
 בחיי עד ועדן נצח- The life of eternity and ever

There are five parts to this Song
They correspond to
Five prophetic revelations
Experienced by King Solomon
As described in the
Chronicles

וכאשר בחרנו As we have chosen [examined]
 את השיר הקדוש הזה למחלקותיו. This holy song, along with its sections
 ועברנו בין בתריו. And we went through its divisions
 ראינו כי נחלק We saw that it was divided
 לחמשה חלקים או חמשה שירים. Into five parts or five songs.
 בכל שיר ושיר יספר Every song tells
 כי ברחה הרעיה How the Ra'aya escaped
 מחדרי המלך אל המדבר. From the chambers of the king into the desert
 עש שנמצא כי ברחה We will find that she escaped
 אל המדבר חמש פעמים. To the desert five times.
 בארבעה פעמים הראשונים In the first four times
 יספר כי הושבה It is told that she was forced back
 מן המדבר אל היכל המלך. From the desert to the king's chamber.
 ופעם החמישי מספר On the fifth time, it is told,
 כי יצאה אל המדבר ונשארה שם. She left for the desert and remained there
 אצל דודה. ולא שבה עוד. By her lover, and never returned.
 - והמליצה בזה. And the parable is
 כי מצאנו שנראה ה אל שלמה We found that HaShem was revealed to Solomon
 ודבר עמו ארבעה פעמים. And spoke with him four times
 ואחרי כלות הדבור והחזון And after the speech and vision were over
 שבה אל החומר She, the soul, returned to matter
 ונכלאה בו כבתחלה. And was jailed in it as in the beginning
 והפעם החמישית בעת הגויעה והפרידה And on the fifth time, at death and separation
 אז נפרדה נפשו מגופו לעולם The soul was separated from the body forever
 ושובה אל בית אביה And returned to her father's home
 כנעוריה. As in her youth.

The First Song 1:1 - 2:7
The Soul escapes to
reunite with her Lover

השיר הראשון
מתחיל
ישקנו מנשיקות פיהן א ב
ומסיים
השבעתי אתכם בנות ירושלים
אם תעירו את האהבה ב ז

The first song
Starts with the verse
"May he kiss me with the kisses of his mouth"
And ends with the verse
"I adjure you, oh daughters of Jerusalem"
If you arouse love"

בו מספר כי הרעיה משתוקקת אל דודה
והוא עומד אחר כותליה.
היא מבקש ממנו יציין לה מקומו אנה תמצאהו.
וכי ברחו ויצאה אל המדבר
ונתחברה עם דודה
ודגלו עליה אהבה
שמאלו תחת לראשה
וימינו תחבקה.
עד ראתה כי בנות ירושלים
רודפות אחריה.
מבקשת מהם בל ישביתו
ובל יעוררו את האהבה.
ובזה נשבת החבור ביניהם
ויפרידו בין שניהם.

And it tells of the Ra'aya who yearns for her lover
And he is standing behind her walls
She asks him to tell her where she could find him
And she escaped to the desert
And united with her lover
"His flag upon her was love"
"His left [arm] under her head
And his right [arm] embraces her"
Until she saw that the daughters of Jerusalem
Were pursuing her
She asks them to not cause her to stop [her love]
And not arouse love
And then the connection between them is broken
And they are separated.

והוא משל אל המראה הראשונה
שזכר מלכים א ג ובדהב א
שהמלך הלך גבעונה
והעלה שם אלף עולות
וה נראה אליו
בחלום הלילה
ויאמר שאל מה אתן לך.
ובקש
לב שומע משפט
להבין בין טוב לרע וה.
מלא שאלתו.
עפז צייר כי נפש שלמה
היתה נוהה אחרי דודה.
ותבוא ביתו
בעולות.
ותדרוש להכיר דרכיו
ומשפטיו וחכמת אלהים.
וזכתה אל הדיבוק הנפלא
במרה נבואיית
שאו הפשטה מן הגשם
ודבקה בדודה.
עד השביתהו
בנות ירושלים כחות הגוף
ששבו לאיתנם
ויקץ שלמה
ונפשו שבה אל בית כלא
כבראשונה

This is a parable for the first vision
Told in I Kings 1:3 and in I Chronicles
That King Solomon went to Giv'on
And made one thousand animal sacrifices
And HaShem revealed to him
In a dream at night
And asked him: What shall I give you
And King Solomon asked for
A heart which could listen to justice
To distinguish between good and evil
HaShem fulfilled his request
Nevertheless, the parable tells that Solomon's soul
Was yearning for her lover
And it came to his house through
The [animal] sacrifices
She, the soul, asked to know His ways
His law and the wisdom of God
And she merited the wondrous adherence
In the prophetic ... [?]
Which then was disrobed from its matter
And adhered to her lover
Until she was stopped by
The daughters of Jerusalem, the forces of the body
Which returned to their [previous] strength
Solomon awoke
And his soul returned to her jail
As in the beginning.

The Second Song 2:8 - 2:7
The Lover seeks the Soul

השיר שני מתחיל
קול דודי הנה זה בא ב ח
ומסיים
עד שיפוח היום
סוב דמה לך דודי לצבי.
סוף הקאפיטול בו מספר

The second song starts with the verse 2:8
"The voice of my lover, here it comes"
And ends with the verse
"Until the day is gone
"Go and imagine yourself, my lover, as a deer..."
At the end of the chapter, which tells

כי הדוד התעורר מעצמו
לבא אל רעיתו.
וקרא לה שתצא אחריו.
אבל היא בסתר המדרגה
חבואה וכלואה.
ולא ארך הדבור עמו
רק מעט ואז עבר ממנה.

That the lover awakened by himself
To come to his Ra'aya, (spouse, friend)
And called her to come and follow him
But she was hiding and locked
Under the level [stairs]
And this revelation was not long
Just a little while, and he left

והוא ציור אל הדבור השני
שזכר במא ו יא.
עת החל לבנות הבית
שאל הבית אשר אתה בונה
אם בדרכי תלך וכו.
ומבואר שלא היה
נבואה גמורה
שלכן כתיב
ויהי דבר ה אל שלמה
שזה מדרגה קטנה.
כי לא היה מראה וחזון
ולכן אמר מא ט
וירא ה אל שלמה
שנית
כאשר נראה אליו בגבעון
ולא חשב מראה זאת וכן
לא חשבה בדה
ולכן לא ספר בזה
שרדפו אחריו
בנות ירושלים.
כי הדודים נפרדו מעצמם
ויצתה רק לפי שעה
עד שיפוח היום
ונסו הצללים
ואז נפרד דודה מעצמו.
וכמו שיבואר בפנים.

This is a description of the second prophesy
Mentioned in I Kings 6:11
When [King Solomon] started building the Temple
HaShem asked: this house which you are building
If you follow my ways
It was explained that this was not
A complete prophesy
As it is written
And HaShem spoke with Solomon
"Speaking" is a lower level [of prophesy]
There was no vision or image
This he said in I Kings 9
And HaShem was revealed to Solomon
For the second time
As he had revealed himself to him in Giv'on
He did not consider this vision
And did not....
Hence he did not tell of it
That he was pursued by the
Daughters of Jerusalem
As the lovers separated by themselves
They were only together temporarily
Until the day was over
And the shadows vanished
The her lover separated from himself
As will be further explained in the commentary.

The Third Song 3:1 - 5:1
The soul seeks her Lover
everywhere at night

השיר השלישי מתחיל
על משכבי בלילות.
ג א ומסיים
באתי לגני ה א
מספר כי הרעיה
בקשה את דודה
על משכבה בלילות
ובכל העיר.
ולא מצאה אותו
עד שעצאה מן העיר
ומצאה את דודה
והביאה אותו אל בית אמה
עד שרדפו אחריה בנות ירושלים
ושם ספר
איך ברחו ממטת שלמה
ואיך התיחדה עם דודה
ודבר עמה בכל לשונות של חבה

The third song begins with verse 3:1
"Lying on my bed, at night..."
And ends with verse 5:1
"I have come to my garden..."
This song tells how the Ra'aya
Asked for her lover
As she way lying on her bed at night,
And around the city.
She did not find him
Until she left the city
And found her lover
She then brought him to her mother's house
Then the daughters of Jerusalem pursued her
And the story continues to tell
How she escaped from Solomon's bed
And how she unified [was alone] with her lover
Who spoke to her in all ways of love

וכו ציור אל הדבור השלישי
שנו במא ט ובדהב ד
אחר שכלה
את הבית ויחנכהו

And this refers to [Solomon's] third prophesy
Mentioned in I Kings 9 and in II Chronicles 4
After [King Solomon] completed
Building the Temple, and inaugurating it

שאז הרבה מאד והעתיר בתפלות ובתחנונים ובזבחים אין מספר כנז שם בארך. וזה המשל שהרעיה הרבתה לבקש את דודה בכל עוז.	He prayed and pleaded In speech, requests And numerous animal sacrifice As mentioned there at length And this is an analogy to the Ra'aya Who request much to reunite with her lover With all her strength	
ואז נראה ה אל שלמה והיה מראה גמורה כמש כאשר נראה ליו בגבעון שזה ממליץ כי אז נפרדה נפש שלמה מן החי ומר ודבקה בדודה בדבוק נבואי. וגם הביאה אותו אל בית אמה עי המקדש אשר בנה כאשר אפרש איה בפנים. עד שבנות החומר השביתו את הדיבוק ותשב נפשו אל גוייתו כבראשונה. ושם ספר מענין האפריון שהוא בהמק אשר בנה דברים נפלאים השייכים לענין הנבואה הזאת כאשר יבואר בגוף המחברת	And then HaShem revealed himself to Solomon And it was a complete vision Like the one in Giv'on Which indicates that Solomon's soul Separated from the living Solomon And she attached to her lover In prophetic attachment She also brought him to her mother's home Next to the Temple Which Solomon built, as I will further explain. Until the daughters of matter Caused the adherence to stop And his soul returned to its body As in the beginning And then he [the poet] tells about the canopy Which is the Temple And he built wonderful things Which relate to this prophesy As will be explained in the commentary.	
<i>The Forth Song 5:2 - 5:?</i> <i>The Soul falls asleep</i> <i>Missing out on the</i> <i>Lover's visit</i>	השיר הרביעי מתחיל אני ישנה ה ב ומסיים זה דודי וזה ריעי. סוף הקאפיטול	The fourth song begins with the verse 5:2 "I am asleep, but my heart is awakened..." And ends with the end of that chapter "This is my lover and my friend"
בו יספר כי הרעיה נרדמה ימים רבים בחדרי שלמה ולא זכרה את דודה ואת אלף נעוריה שכחה. עד שבלילה אחת בא ודפק על פתחה. ותחלה לא רצתה לקום ממתנה לפתוח לו. ואחר שקמה לפתוח הדלת דודה חמק עבר ולא יכלה למצוא אותו עוד. וגלתה צערה לפני בנות ירושלים והדיעה להן שהיא חולת אהבה. וספרה להן תכונת דודה ומעלותיו ושלמותיו.	And it tells how the Ra'aya fell asleep For many days in the chambers of Solomon And did not remember her lover She forgot the love of her youth Until one night he came over And knocked on her door At first, she did not want to arise from her bed To open up for him And when she [finally] got up to open the door Her lover vanished And she could not find him any more She revealed her sorrow To the Daughters of Jerusalem And told them that she is "love sick" She told them of the qualities of her lover His greatness and completeness	
וזה ציור אל מש במא יא כי אחכ חטא שלמה ונשא נשים נכריות ונטה לבבו מעם ה הנראה אליו פעמים ויאמר ה ל שלמה יען אשר היתה זאת עמך	This relates to I King 11 After that, Solomon sinned And married foreign women And his heart shifted away from HaShem Who revealed himself to Solomon, Saying (I King 5:30) Solomon, since it was with you [your choice]	

ולא שמרת בריתי וכו
 קרוע אקרע את הממלכה מידך
 ושם כתוב
 ויתנאף ה בשלמה.
 You did not keep my covenant
 [Tear] I will tear your kingdom from your hands
 And it says there that
 HaShem was angry at Solomon

וזה מצייר שנפש שלמה נרדמה
 בחיק הגויה
 ונמשכה אחרי תאוותיו.
 עד שבא ה ודפק על פתחה
 ויודיע לה חטאה
 וענשה ואז שמה אל לבה
 לבקש את דודה
 ולשוב בתשובה עד שתזכה
 אל האור והדיבוק האלהי כבתחלה.
 אבל דודה חמק עבר.
 וה התרחק ממנו
 ולא נפרדה נפשו
 מן החומר אל הרוחניות
 עד בא מועד פרידתו.
 שאז מצאו בנות ירושלים
 רל כחות גופו
 את דודו.
 שבה לאסוף את נפשו אליו למקור החיים.
 והגידו לו כי חולת אהבה היא
 And this tells that Solomon's soul fell asleep
 Within the body
 And it was attracted by its passions
 Until HaShem came and knocked on her door
 And notified her of her sin
 And punished her, then she paid attention
 To ask [to reunite with] her lover
 To return in Teshuva until she merited
 The light and the divine attachment as at first
 But her lover sneaked out and vanished
 And she became distant from him
 His soul did not separate
 From material to spirituality
 Until the time he left
 Then the Daughters of Jerusalem
 Namely, the faculties of the body
 Found his lover
 Who came to gather his soul to the source of life
 And they told him that she is "love sick."

The Fifth Song 6:1 - 8:7**The reunion at death**

השיר החמישי מתחיל
 אנה הלך דודך.
 ו א ומסיים
 מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה. ח ז.
 בו ספר כי בא הדוד אל כלתו.
 והיא דבקה נפשה אחריו.
 ותצא עמו אל המדבר ביד רמה.
 ולא יכלו בנות ירושלים
 והמלך שלמה עצמו לעצור בעדם.
 כי עזה כמות אהבה.
 The fifth song begins with verse 6:1
 "Where did your lover go"
 And ends with verse 8:7
 "Great waters cannot extinguish love"
 Where he tells that the lover came to his bride
 And she attached herself to him
 She left with him victoriously to the desert
 Neither the Daughters of Jerusalem
 Nor King Solomon himself could stop them
 Because love is as strong as death

והיא אמרה להבנות ח ד
 מה תעירו ומה תעוררו את האהבה.
 רל לא תוכלו עוד
 להשבית את האהבה.
 וצייר בזה העת
 שבא הדוד העליון
 לאסף נפש שלמה
 אל צרור החיים.
 שאז הפריד המות בינה ובין הגויה.
 ותשב אל אלהיה.
 לא יחרידוה עוד
 כחות הגשם
 כי בצל שדי תתלונן.
 Then she said to the Daughters (8:4)
 "Don't arouse or awaken love"
 Namely, you cannot cause
 Love to cease anymore.
 And this represents that at the time
 When the supreme lover
 Came to collect the soul of Solomon
 To the bundle of life
 Then death separated between her and the body
 And she returned to her God
 The powers of materiality
 Do not scare her anymore
 Because she rests at the shadow of God

ובחלק הזה באו ענינים נפלאים
 מענין הנפש בעת הגויעה
 ואחר המות כמש בפנים איה
 And in this part there appeared wonderful issues
 Regarding the soul at its departing time
 And after death, as explained in the commentary.

<i>Addendum:</i>	ונוסף אל המגילה הלזו	Added to this scroll
<i>The Song of the Thousand</i>	שיר קטן	Is a small song
<i>The soul pleads for</i>	מתחיל	Which begins with the verse
<i>her little sister</i>	אחות לנו קטנה	“We have a little sister...”
	עד סוף הספר.	Until the end of the book.
	והיא דברת הנשמה ותחנתה	And this song is about the pleading of the soul
	בעד הרוח היוהלני	When the primordial spirit
	הנקשר בגויה.	Which attaches itself to the soul
	ובעד יתר כחות הנפשיות	And the rest of the emotional powers
	הנתלות בחומר ובעד הגוף עצמו	Which rely on matter and on the body itself
	המוכן גכ לקבל גמור מעשיו	Which is prepared to receive rewards for its deeds
	בעת התחיה.	At the time of resurrection
	וימשיל משלים	And an analogy is made
	כאלו תתחנן הרעיה	As the Ra'aya is pleading
	בעד אחותה הקטנה	For her little sister
	אשר שדים אין לה כמש במקומו.	Who does not have breasts, as it is said
	ושיר זה נקרא	And this song is called
	שיר האלף.	“The Song of the Thousand”- Shir HaEhlep
	על שספר בו מהכרם של שלמה	Telling about Solomon's vineyard
	שהיה מביא בפריו אלף כסף.	Which would bring a thousand silver in fruit
	ועזא ויהי שירו	And it says that Solomon composed
	חמשה ואלף.	Five and a Thousand songs
	רל שהשיר שחבר.	Namely, that the song that he composed
	יש בו חמשה שירים.	Has five songs
	נוסף עליו שיר האלף	And added to them, is “The Song of the Thousand”
<i>Conclusion Prayer</i>	אחרי יצא קו המדה	After that came out the measurement stick
<i>Please send me</i>	וכלה את מדות הבית הפנימי	And measured the dimensions of the inner house
<i>Your light</i>	ויצא דרך השער אשר פניו דרך הקדים	And it then went out the gate facing East
<i>and truth</i>	ומדד חמש אמות בקנה ה	And measured five feet in HaShem's scale
	מדה סביב סביב.	Measuring around and around.
	טרם אבוא אל החצר הפנימי	Before I come into the inner court
	ואל ההיכל לפני.	And the chamber which is in front of me
	אליך ה אתפלל שלח אורך ואמתך	I pray to you HaShem, send your light and truth
	המה ינחוני יביאוני	They will lead me and bring me
	אל הר קדשך	To your Holy Mount
	ואל משכנותיך	And to your dwellings
	אל תשליכני מלפניך	Do not throw me away from you
	ורוח קדשך	And your spirit of holiness
	אל תקח ממני	Do not take away from me.

פרק א א Chapter 1, Verse 1
שִׁיר הַשִּׁירִים
אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה:
 The Song of Songs.
 Which is Solomon's.

שירי הנפש Songs of the Soul.

א א שיר השירים. 1:1 Song of Songs.
 שיר זה נחלק לחמשה שירים. This song is divided into five songs
 ורל שיר שכלולים בו. Namely, a song which includes the
 שירי שלמה. The Songs of Solomon
 ספר בשיר הזה Who told in this song
 כי המלך שלמה אהב רעיה אחת That King Solomon loved one woman
 היפה הנשים The most beautiful of all women
 ויסגרה בבית מלכותו And he locked her up in his palace.
 וישם בנות ירושלים And placed the Daughters of Jerusalem
 שומרים ס ביבה. As guards around her.
 אבל היא הייתה אהובת ריע But she was a lover and friend
 לרועה צאן במדבר. To a shepherd in the desert.
 וברחה חמשה פעמים And she escaped five times
 מהיכל המלך From the chambers of the king
 אל המדבר אל דודה. To the desert, to her lover.
 בארבעה פעמים הראשונים On the first four times.
 הושבה אל חצר המלך. She was brought back to the king's court
 ובפעם החמישי They couldn't stop her
 לא יכלו לעצור בעדה. She left and never returned
 יצאה ולא שבה עוד. Each of the songs will tell.
 ובכל שיר ושיר יספר How she left for the desert
 איך יצאה אל המדבר And reunited with her lover.
 ונתחברה עם דודה

השיר הראשון נמשך The first song goes until verse 2:8
 עד קול דודי דופק ב ח "The voice of my lover is knocking..."
 מספר איך ברחה הרעיה בפעם הראשונה. And tells how the Ra'aya escaped on the first time
 ובאיזה אופן ברחה. And the way that she escaped
 ואיך נתחברה עם דודה. And how she united with her lover
 ואיך הושבה And how she was brought back by
 עי בנות ירושלים השומרות אותה By the guards, the Daughters of Jerusalem.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

א א שיר השירים. 1:1 The Song of Songs.
 שיר זה נחלק לחמשה שירים. This song is divided into five songs
 ספר בשירתו כי המלך שלמה. And tells in its poetry that King Solomon.
 רל היצר Namely, the evil inclination,
 וכח המתעורר של גוף שלמה And the arousing power of Solomon's body
 אהב רעיה אחת בת שמים. Loved one woman, a Ra'aya, a daughter of heaven
 היא נשמתו הרוחנית האלקית His divine spiritual soul
 אשר נסגרה בגויתו. Which was locked in his body,
 מקום מלכות היצר וממשלתו. The kingdom of the evil inclination
 וישם בנות ירושלים And he placed the Daughters of Jerusalem
 הם כחות החומריות למיניהם Which are the various material forces
 שומרים סביבה. As guards around her
 להשקיע אותה החומר To steep her into matter

ולמשה אל רצונו להיות לו לפלגש. And to have her at his will, to be his mistress

אבל היא היתה קשורה But she was bound
במוסרות אהבה By chains of love.
אל דודה שבשמים. To her lover in heaven
הרועה צבאותיו אשר ברא. Who shepherds his hosts, hosts which He created
ויצאה חמשה פעמים מן הגויה And she left the body five times
שהיא היכל היצר From the body, which is the chamber of the
המולך שמה. Evil inclination which rules there.
והתחברה עם דודה And she reunited with her lover
אשר בערבות בשמי קדם. Who is on the plains of the ancient heavens

בארבעה פעמים הראשונים On the first four times
התפשטה מן הגויה בעוד שלמה חי. She left the body while Solomon was alive
עי שחל עליה הרוח האלקי By being inspired by the divine spirit
במראות אלקים ארבעה פעמים. Four times through the visions of God
ובשבה בכל פעם אל הגויה And every time she returned to the body
כסור המראה. When the vision was over
בעת התעוררו בנות ירושלים When the Daughters of Jerusalem
שהם כחות החומריות משנתם. the forces of matter, awakened from their sleep.

ובפעם החמישי יצאה And on the fifth time, she left
ונפרדה מן הגויה And separated from the body
עת נאסף שלמה אל עמיו. When Solomon died..
ודבקה באלהיה She clung to her God.
בצרור החיים לנצח. To the bundle of live, for eternity.
ובכל שיר ושיר יספר And each of the songs tells
איך התפשטה מן החומר How she separated herself from matter
ונדבקה עם דודה And attached to her lover
פנים אל פנים Face to face.

השיר הראשון נמשך עד The first song goes through verse 2:8
קול דודי דופק ב ח "The voice of my lover is knocking..."
מספר איך התפשטה הרעיה השמימית And tells how the divine Ra'aya separated
מן הגויים בפעם הראשון. From the gentiles on the first time.
עי המראה הראשנה By the first vision
אשר נראה ה אל שלמה When HaShem revealed Himself to Solomon.
בחלום הלילה בגבעון. In a dream, at night, at Giv'on.
כמו שנו מא ג דהב א As mentioned in I Kings 3 and II Chronicles 1
ויספר באיזה אופן היה החזיון הזה. It tells the ways in which this vision took place
ואיך נתחברה עם הקדש And how she connected with holiness
ונח עליה הרוח. And the spirit rested upon her.
ואיך שבה אל הגויה And she returned to the body
ויקץ שלמה והנה חלום The Solomon awoke, and it was a dream.

פרק א ב

Chapter 1, Verse 2

יִשְׁקֶנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ
כִּי טוֹבִיבִים דְּדָחַךְ מִיַּיִן:

yishakeni mineshikot pihu

May he kiss me with kisses of his mouth,

ki tovim dodecha miya'in.

as your love is better than wine.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ב ישקני Verse 2: "May he kiss me"
הרועה דודה. The shepherd, her lover

עומד אחרי הדלת והמוזזה.	Who stands behind the door and the <i>mezzuzah</i>
והיא מרגשת בו	She can sense him
עי שמניו הטובים	By his good oils
המריחים ריח טוב.	Which smell good
והיא אומרת	And she says
מי יתן יקרב אלי	May he approach me
פנים אל פנים	Face to face
וישקני נשיקות אהבה.	And will kiss me kisses of love
משיבה פניה אליו לנכח ואומרת	She turns to him and says:
הן דודך ואהבתך טובים לי	Your love is better to me
מיין ותענוג	Than the wine and pleasure
שיש לי בבית המלך	That I have in the royal palace.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ב ישקני הדוד העליון	Verse 2: May the supreme lover kiss me
משגיח על רעייתו	Watching over his lover
היא נפש שלמה	Which is the soul of Solomon
ועומד אחר כותליה.	Standing behind its walls
כי הקיר שהוא החומר והגויה	As the wall, which is matter and the body
מבדיל בין הרעיה האלהית	Separates between the divine spouse
ובין דודה ורעיה.	And her lover and friend
והיא מרגשת בו	And she senses him
עי שמן תורק וריחו הטוב.	By the poured oil and its good smell
ומבקשת	And she asks:
ישקני מנשיקות פיהו.	Kiss me with the kisses of your mouth
רל כי השגת הנפש	The perception of the soul
תהיה בשני דרכים.	Will be in two ways:
א מה שתשיג את ה	A. What she perceives of HaShem
עי השכל והבינה	Through the mind, understanding
והעיון.	And contemplation
שאו לא תשיג את עצמו.	In this case she does not perceive his essence
וגם לא תשיגנו מצד עצמו	She does not perceive him as himself
רק מצד סימני החכמה	But only from the signs of his wisdom
והיכולת והרצון	Capability and will
הנראים מהנהגותו את העולם.	Which are visible from his providence of the world
וזה נמשל במשל הריח.	And this is indicated in the parable of the scent.
שהגם שהדבר המורח	Even though the scented thing
הוא במקום סתר בלתי מתראה.	Is hidden and invisible,
בכו נודע ההירור שישנו במציאות	It is nevertheless known to exist
שעי הריח הטוב	Because of the good smell
יגיע ממנו לחוש הריח.	That is sensed by the smelling faculty
וכן רוחניות ה	The spirituality of HaShem, as well,
מורה אצל החכמים	Is indicated to the sages
מצד הריח הטוב שהיא ההנהגה השלמה	By the good scent which is the complete conduct
המורק מחכמתו על כלל המציאות וירי	Pouring from his wisdom upon all existence
חזה המשכילים ביראת ה.	And ??? those who understand the fear of HaShem
וכמש המליץ	As the poet [??] said:
בכל כחי אעבד את אלהי	“With all my might I will worship HaShem
אעלה אל בית אבי	I will ascend to the house of my father
בתמרת עשן ענן הקטורת	In the smoke of the cloud of incense

במוריה לאפי מריחו. ימליץ כי עמוד ענן הקטורת הוא המקשר בין הנפש והאלהי. בו תרגיש ותתעצם להכירו ולהריחו.	As my nose will smell it This indicates that The pillar of the cloud of incense Connects between the soul and the divine As the soul senses it and desires to know it and smell it.
ב יש השגה גדולה מזאת אשר תדמה כנשיקה. שהיא התקרה החושקים פנים אל פנים בתשוקה נפלאה. והיא. עית ישפך ה את רוחו על הנפשות אשר הוכנו והתקדשו אל הנבואה ורוח הקדש שאז תצא הנפש מאדמתה ותדבק בשכל הנפלא ובקודש הקדשים	B. There is a great perception than this Which seems like a kiss Which is the ??? to those who desire To be face to face in wonderful desire. And it is: when HaShem instills his spirit Upon the souls Which were prepared and sanctified For prophesy and the holy spirit Then the soul comes out of its soil (earth) And attaches to the wondrous mind, To holy of holies
ובמכלתא דרשבי משפטים דף קכד דבגין כך נשיקה בפה דהא פומא אפקותא ומקורא דרוחא היא. ועד נשיקין בפומא בחביבותא ודבקיין רוחא ברוחא דלא מתפרשין דא מן דא. ועד מאן דנפיק נשמתי בנשיקה מתדבק ברוחא אחרא וכו	And in the [Midrash] Mekhilta DeRashbi Parashat Mishpatim, p. 124, it says: The kiss of the mouth, As the mouth is the source of the spirit Kisses of the mouth are loved As they attach spirit to spirit And do not separate them Whoever dies the death of a kiss Attaches to another spirit, etc.
ועז בקשה מי יתן ישקני ובמד ידביקני מנשיקות פיהו. והנשיקות האלה יש בהם כמה מדרגות וכמה מחיצות שבם יראו ושיגו החושים כפי רוב הקירוב והחשק והדיבוק שבין האלוה ובין הנפש המתדבקת בו.	This is why she asked: May he kiss me May he attach me with the kisses of his mouth And these kisses have several levels And screens The prophets can observe and percieve The measure of closeness of the attachment Between God and the soul which attaches to it.
ועזא מנשיקות פיהו. עתה תסב דבורה אל הדוד העומד אצל קיר גוייתה. אומרת אליו דודיך טובים מיין. רל כי היין יגביה כחות הנפש ילהיב את החום הטבעי וישמח רוח האדם. אבל ההתלהבות הזה היא אש זרה כי בא מלמטה למעלה. מן הגוף אל הנפש.	And this is why he says: From the kisses of his mouth Now she turns to speak to her lover Who is standing by the walls of her body Saying to him: Your love is better than wine Namely, wine elevates the forces of the body Enthusing the natural heat And makes a person happy But this enthusiasm Is a foreign [strange] fire As it ascends from below From the body to the soul
ועכ היא אש זרה	That is why it is a strange fire
ושמחה של חול לא כן התלהבות הנפש ושמחתה עי חלות הרוח הקדש והנבואה.	The happiness of a week day In contrast to the enthusiasm of the soul And its rejoicing By the holy spirit and prophesy

היא חדות ה	Which is the rejoicing of HaShem
ושמחה של קדושה	And happiness of holiness
הבאה מלמעלה למטה.	Which descends from above
אש אלוה המתפשט מן הנפש אל הגוף	The fire of God spread from the soul to the body
עד שעמודי הגויה יתפלצון ויכנעון	Until the pillars of the body bursts out and resign
תחת קדושת הנפש	To the holiness of the soul
ולכן דודך טובים מיין	Hence: Your love is better than wine.

פרק א ג Chapter 1, Verse 3

לְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים	ג 3	<i>le'rei'ach shemaneicha tovim</i>	The scent of your oils is good,
שֶׁמֶן תּוֹרַק שְׁמֵךָ		<i>shemen turak shmecha</i>	your name is pouring oil,
עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֶהְבִּיךָ:		<i>al ken alamot ahevocha.</i>	that is why the young maidens love you.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ג לריח.	Verse 3: The scent
הנה עתה הגם שאינך נראה ועין	Here, now, even you are not visible
מרגישים ממך רק ריח שמניך הטובים והמריחים.	The scent of your good oils are felt
ואין להם השגה	And they cannot be sensed
רק משמך הטוב	But from your good name
שנודע כשמן תורק	Which is known as the pouring oil
עי הריח הנודף למרחוק	For its strong scent, which is felt afar
ובכו אם יראוך	Nevertheless, if you were visible
וישיגו יפוך ומעלת עצמך.	And your beauty and high quality of self
לכן אבקש	Hence, I request...

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ג לריח מבארת דבריה.	Verse 3: The scent, she explains:
מדוע תחשוק אל הנשיקות האלה.	Why she desires these kisses
ואל היין הרוחני	And why she is attracted by the spiritual wine
המשחח הנפש והרוח.	Which ??? the soul and spirit.
הוא	And the reason is
כי כבר הרגישה בו	That she has already felt his presence
היא והעלמות רעותיה	She and her handmaids, her mates
שהם כח	Which are the powers of
החכמה והבינה והדעת	Wisdom, understanding and knowledge
מצד ההשכלה	From the mind,
בפעולות הנרגשות ממנו	In the action that emanates from it
הגם שלא הכירו עצמותו	Even though they did not know his essence
פנים אל פנים.	Face to face
וזש	This is the meaning of the verse:
לריח שמניך טובים	"The scent of your oils is good"
השמן מורה	The oil indicates the abundance
על השפע המורק ממנו	Which flows from it
על המציאות.	Upon existence.

והאורה והרוחנית הצפון בו	And the light and spirituality concealed in it
וברמ צו דף לד	The Zohar Raya Mehemna Parashat Zav, p. 34
שמן תורק שמך	It says: "Your name is the pouring oil"
דהא מהאי שמן נגידין ברכאן	That from this oil blessings are issued
עי דכהנא ושם	By the [High] [P]riest, as it is said:
כי עמך מקור חיים	"With you is the source of life"

דא שמן עלאה דנגד ולא פסק לעלמין דשריא בגו חכמה עלאה דכונה. ובזהר שם דף לה לריח שמניך טובים בגין דבהאי ריחא אתקיים חולשא דנפשא במהימנותא.	This is the supreme oil Whose flow will never cease And which rests in the supreme wisdom Of intention (kavannah). The Zohar ibid, p. 35 on the verse "Your name is the pouring oil" As in this scent The faith of the soul exists
ואתנגדי ברכאן לעילא ותתא.	The source of the blessing, above and below
ובפ שמיני דף לה כל חדותא דלעילא תליה בהאי שמנהא קדישא מתמן נפק חדוה וברכאן לכולהי בוצינין.	Zohar Shemini p. 38 says: All the joy above Is dependent upon this holy oil As from there are issued joy And blessings to all lights
ושמן תורק שמך. רל אין לך שם מצד עצמך כי אינך ניכר ונדע רק מצד הרקת השמן והשפע והרוחניות המורק על כלל הבריאה.	"Your name is the pouring oil" Namely, you don't have a name from Your own respective Because your are neither known nor recognized But from the pouring of oil And the abundance and spirituality Which pours upon the entire creation
על כן עלמות הם הכחות השכליות המשרתות את הנפש הרוחניות. אהבודך כי הכירו בכבודך ומעלתך עי הרוח שהוא סימני החכמה וההנהגה הנראים מפעולתיך. עד שהכירוך עי השכל והעיון הגם שלא השיגו את עצמותך עי הנבואה. כי ההשגות השכליות נתלות בחומר אשר הוא למסך מבדיל ביניהם ובין ההשגה הנקיה להשיג כבוד ה כפי מה שהוא. לכן אבקש.	"That is why the young maidens..." These are the mental capacities Which serve the spiritual soul "loved you" because they recognize Your honor and highness By the spirit which is a sign of wisdom And providence visible From your actions. So that you are known By the mind and by contemplation Even though they did not perceive Your essence through prophesy Because the mental perceptions Are dependent upon matter Which is the screen Separating between them And the pure perception of The Glory of HaShem As it is. Therefore, I ask...

פרק א ד

Chapter 1, Verse 3

מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֵיךָ נִרְוֶצָה
הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ הַדָּרִיו
נִגְלִלָה וְנִשְׂמַחָה בְּךָ
נִזְכְּרָה דְדִיךָ מִיַּיִן
מֵיִשְׁרִים אֶהְבֹּוּךָ:

4 *moshcheni acharecha, narutza*

hevi'ani hamelech hadarav

nagilah venismecha bach

nazkira dode'cha miyain

meisharim ahevucha.

Draw me, following you, let us run,
the king brought me to his chambers,
let us rejoice and be happy with you, we'll
remind ourselves that your love is better than wine,
they love you a love of equanimity.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ד משכני והוציאני מן המסגר הזה מחדרי שלמה. ואז כשאהיה חפשי ונראה אותך פנים אל פנים אחרוך נרוצה. אני והעלמות רעותי.	Verse 4: Draw me And take me out of this jail The chambers of Solomon And then, when I'm free And see you face to face I will run, following you I and the handmaids, my mates
ובארה הטעם שמבקשת שימשוך אותה לחפשי. כי הביאני המלך חדריו. שאני כלואה בחדרי שלמה ולא אוכל לצאת מעצמי ואז כשנהיה חפשים. נגילה ונשמחה בך. כי השמחה העצמיית שיש לנו ממך גדולה על השמחה של חדרי שלמה. שאין להם מעלה עצמיית רק דמיונית	And she explained that she is asking That he draw her to freedom Because "The king has brought me to his chambers" I am jailed in Solomon's chambers And I cannot release myself But then, when we're free We will rejoice and be happy with you Because the joy that we have from you Is greater than the joy of the chambers of Solomon Which have no real qualities, only illusionary
הגיל הוא על דבר מתחדש והשמחה הוא על דבר תמידי. רל שאחכ נתמיד לשמוח בך כי את דודך נזכירה יותר מיין וכל תענוג. כי מישרים אהבך. רל לא כמו האהבה אל שלמה שאין אנו אוהבים אותו מצד עצמו רק מצד ההנאה והמועיל והערב. אבל אותך נאהב אהבת מישור מצד מעלתך העצמיית.	Joy - <i>gill</i> - is on something that is renewed While happiness - <i>simcha</i> - is on a constant thing Namely, that we will then always rejoice in you As we will remind ourselves of your love More than wine or any other pleasure As we love you with equanimity Namely, unlike the love for Solomon Whom we love because of who he is We use him, enjoy And have pleasure from him But the love for you is a leveled love From your highness of essence.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ד משכני והוציאני מן המסגר הזה שהוא מן החומר הסוכך ביני ובין מראות אלקים. והוא עי שתחול עליה שפע הנבואית. שאו בכח הרוח אוכל להפרד מן הגויה שהיא חדרי שלמה.	Verse 4: Draw me and take me out Of this jail Which is matter, the screen between myself And the vision of God You will draw me by bestowing upon her An abundance of prophesy Then, with the power of spirit I'll be able to separate From the body which is the chambers of Solomon
כי תמשכני ממנה אל הדבוק הרוחני. ואז אחרוך נרוצה. אני והעלמות רעותי שהם כחות השכליות נרוץ אחרי ה רל כי עתה בהשגת השכל בעודו שקוע בחומר.	You will draw me out of it To the spiritual attachment And then I will run, following you I, and the handmaids, my mates Which are the mental powers We will run, following HaShem Namely, it is now perceivable by the mind Even though it is steeped in matter

ילכו כחות השכל בהשגתם בלאט ובמתינות גדול. כי העפר יכביד עליהם והגשם יעכב תנועתם.	The powers of mind will perceive slowly And with great care Because dust (soil, earth) will restrict them And matter will delay their movement
כי ההשגה בדרך העיון תלך ממדרגה למדרגה ממושכל למושכל מהיקש אל היקש. לא כן ההשגה הנבואית בהפרד ענן הגשם מעל הנפש. ישיגו הכל השגה פשוטה בזריזות גדול ובמרוצה בארה טעם שאלתה.	As perception by contemplation Gradually goes from one step to the next From one understanding to the next From one syllogism to the next Is unlike the prophetic perception Which happens when the cloud of materiality Separate from the soul They will perceive everything with simplicity With great speed, running So she explained the reason for her question.
כי עתה הביאני המלך חדריו. רל המלך הגדול אשר סבב את העיר ירושלים. שהוא הכח המתעורר והיצר המוליך בגויה. הוא הביאני וסגרני בבית כלא בחדריו. עד שלא אוכל לצאת אל דודי ולא אוכל להשכיל את ה ואמיתותו השכלה זכה ואמתית. כי לקחני המלך הזה לפלגש ואת עלמותי לשפחות. להשתמש בהם כחפצו. וברמ פנחס דף רמז ובזמנא דחשך דאיהי יצהר מכסה על אור דאיהו יצט איהו כמאן דאסיר בבית האסורין דיהצר ולכן משכני. ובזה נגילה ונשמחה בך. הגיל הוא השמחה הפתאומית על התחדש האור האלהי עליה. והשמחה היא השמחה התמידית	As the king brought me into his chambers Namely, the great king Which seized the city of Jerusalem Which is the arousing power The inclination which rules the body He brought me in and locked me up in the jail of his chambers So that I could not go out to my lover And I could not percieve HaShem And the truth of this education is pure and true. As this king has taken me to be a maid And made my young women maids too To use them at his will In Zohar Pinchas p. 247 it says And in the time of darkness Which is the Evil Inclination Covering light, which is the Good Inclination Is like a prisoner in the jail of the Evil Inclination Hence, "Draw me" And in it, "Let us rejoice and by happy in you" Rejoice - <i>gill</i> - is the spontaneous happiness Upon the renewal of the divine light upon her And happiness - <i>simcha</i> - is the permanent happiness
אחכ בהתמיד האור ולא יאסף נזכירה דודיך מיין. כי היין הרוחני המשמח הנפשות עי ההשגה הנבואית שעי יתבטלו כחות הגוף והמו כמו יין ונדהמו כשכורים. זאת נזכר תמיד בשמחה תמידית. לא כיון הגשמי שאחרי יפיג יינו	Later on, when the light is permanent and unceasing "Let us remind your love from wine" Since the spiritual wine gladdens the souls By the prophetic perception Which cancels the power of the body And they are like wine, resembling drunk people We will always remember this at our permanent happiness Not like the material wine which passes
אחריתו שמחה תוגה.	And in the wake of happiness there is sadness
מישרים אהבוך רל כי כל אהבת המלך.	"Love of equanimity" Namely, all the love of the king

רל אהבת היצר	That is, the love of the urge
וחמדת העולם.	And the worldly passions
אינם הולכים מישרים.	Do not go well together
רל לא יאהבו אותם מצד עצמך.	Namely, love not for the aspect of essence
ובעבור עצמם	Or for themselves
רק בעבור היותם אמצעים לדבר אחר.	But for as means for something else
שגם הדבר האחר	Which is not loved in itself
אינו נאהב מצד עצמו.	Because of its own essence as well

למשל אוהב עושר	Loving wealth, for example,
כדי לקנות בו כלי פז ואבני יקר.	To buy expensive objects and jewelry
ואת הכלים יאהב	And loving expensive objects
שעזי יהיה מכובד.	So that he could be honored
ואת הכבוד יאהב	And loving honor
שעזי יהיו דבריו נשמעים.	So that he will be listened to
וכן אוהב עושר לקנות בשר ויין.	And loving wealth to buy meat and wine
והבשר והיין יאהב כדי לחזק בו את הגוף.	Loving meat and wine to strengthen the body
ואת הגוף יחזק כדי לחיות ימים ארוכים.	Strengthening the body to live a long life
ותכלית החיים מה הוא לא כן	But the goal of life is not that
אהבת ה היא אהבת משישור.	The love of HaShem is the love of equanimity
כי יאהבהו בעבור עצמו	So that he will be loved for his own sake
כי טוב הוא.	Because he is good
כי תדבק בו הנפש דבוק עצמי טבעי	As the soul attaches naturally
כדבקות החלק אל הכל	The way the part attaches to the whole.

פרק א ה

Chapter 1, Verse 5

שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֲוָה
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם
כַּאֲהֹלֵי קֶדָר
כִּי־רִיָּעוֹת שְׁלֹמֹה:

ה 5

shechora ani venava

I am dark and beautiful,

benot yerushalayim

oh daughters of Jerusalem,

keaholey kedar

like the tents of Kedar,

kiyriyot shelomo.

like the tapestries of Solomon.

שירי הנפש

Songs of the Soul.

ה שחורה	The black one
הרעיה הזאת	This spouse, this friend
לבל ירגישה	In order that no one notice
כי עם דודה מדבר.	That her lover is speaking
משיבה פניה	Turns to
אל בנות ירושלים השומרים אותה.	The daughters of Jerusalem, her guards
אומרת להן	And says to them:
דעו כי הגם שאני נראה שחורה.	“Know that even though I look dark”
כי ישבה תמיד תחת השמש עם הצאן	She always sat under the sun with the flock
אין השחרות הזה	This darkness is not
כשחרות הכושית	Like the darkness of a black women
שהיא עצמי לה	Which is indigenous to her [the black women]
ובלתי סר בשום אופן.	And cannot be removed in any way
כי בעצם אני נאווה	“Since I am fair in essence
ושחרותי היא רק מקרה אצלי.	And my darkness is only a coincidence”
וכל מקרה יסור בקל	And will be easily removed
בסור סבתו.	When it's cause is removed
וכן אם לא אשב תחת השמש	Furthermore, if I don't sit under the sun
אהיה נאווה כבתחילה.	I will be as fair as I first was

כי אהלי קדר הם בעצם	The tents of Kedar are
כיריעות שלמה.	Like the curtains of Solomon
ויוכלו להתכבס	They could be washed
ולשוב אל לבנותן.	And return to their whiteness
יען שהם לבנים מצד עצמם	Since they are white in themselves
ושחרותם היא רק מקרה	And their darkness is only a result
עי השמש.	Of their exposure to the sun.
אבל.	However...

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ה שחורה	The black one
הנפש החושקת אל הדיבוק הנפלא הזה	The soul yearns to this wondrous speech
שהיא ההשגה הנבואית.	Which is the prophetic perception
בראותה כי אין דודה השמימי	When she sees that her divine lover
יכול עז עתה לנשק אותה	Cannot kiss her now
בדבור פנים אל פנים.	Speaking, face to face
ולהמשיך אותה	And to draw her out
מחדרי המלך שהיא הגויה.	Of he king's chambers, which is the body
כי בנות ירושלים	Since the daughters of Jerusalem
שהם כחות הגויה	Are the forces of the body
מקיפים אותה	Which envelope it
והיא נאחזת בסבך ביניהם.	And she is held in the thicket between them
משיבה פנים	She responds
אל כחות הגויה שכניה	To the forces of the body, her neighbors
שהם בנות ירושלים.	Which are the daughters of Jerusalem
אומרת להן.	And she tells them:
דעו כי הגם שאני נראה שחורה	Know, that although I look dark
בחצוניתו	On my exterior
כי מראה השחרות	The image of darkness
בולעת חלקי האור	Absorbs the particles of light
לפנים כנודע בחכמת הטבע.	As is known in the science of nature.

וזה משל	And this is an analogy
על שחלקי האור הרוחני	On the spiritual light particles
בלועים בה.	That are absorbed in her [the soul]
נסתרים בתוכה בלתי מתגלים	Concealed inside it, unrevealed
רל שהם בה בכח ולא בפועל	Namely, they are in potentiality not actuality
בכו אני נאה בעצמותי.	Nevertheless, I am fair in my own essence
כי עצמותה היא אור יקר	As her essence is precious light
הולך אור צח ומצוחצח.	Brilliant pure and polished
ומה שאני שחורה	And the fact that I am dark
היא רק מקרה קרה לי	Is only an incident that happened to me
עי שאני כלאה	Because I am
בחומר נגד השמש	Locked in the matter, facing the sun
כמו שיתבאר	As will be explained later
ועת אתכבס	And when I wash myself from
מכתמי החו מר	The stains of matter
ולא אהיה נגד השמש	And will not be exposed to the sun any longer
אז ישובו אהלי קדר	Then the tents of Kedar
להיות כיריעות שלמה.	Will return to be as the curtains of Solomon.
אבל.	However...

פרק א 1	Chapter 1, Verse 6	
אֶל־תִּרְאוּנִי	1 6 <i>al tir'uni</i>	Do not see me
שֵׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת	<i>she'ani shecharchoret</i>	only as dark,
שֵׁשֶׁזָפַתְנִי הַשֶּׁמֶשׁ	<i>sheshezafatni hashamesh</i>	the sun has stared at me,
בְּנֵי אִמִּי נִחְרֻוּ בִּי	<i>beney imi nicharu vi</i>	the sons of my mother were angry with me,
שָׂמְנִי נִטְרָה אֶת־הַכַּרְמִים	<i>samuni notera et hakeramim</i>	they made me guard the vineyards,
כַּרְמֵי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:	<i>carmi sheli lo natarti.</i>	I have not guarded mine.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ו אל תראוני ותחשבו שאני בעצמי שחרחרות. כי שחרו החצוני בא רק עי ששזפתני השמש שהשמש ראתה אותי והסתכלה בי מלשון ולא שזפתו עין איה ומה שבקע השחרות גם תחת העור המעט. היא מצד שבני אמי נחרו בי. הם חרו עצמותי מני חרב. מלשון ושכן חררים במדבר כי שמוני נוטרה את הכרמים עד שעכ ישבתי תחת השמש בתמידות. ועיכ כרמי שלי לא נטרתי רל לא השגחתי על יפיי שהוא הכרם שלי. ועיכ חררה השמש גם בפנימיותי. ודע שיש הבדל בין נטר ובין שמר או נצר. שפעל נטר לא יבא רק על דברים הגיונים כמו נוטר איבה נוטר חמה וכדומה. ולפז לפי המשל הילל שומרה או נוצרה את הכרמים. ותפס פעל נטר לפי הנמשל שהכרמים האלה הם ענינים הגיונים	<p>Verse 6: Do not see me And think that I am really dark As the external darkness Occurred only because the sun burnt me The sun saw me And looked at me, as the verse says: “And an eye has not....” And what became visible is the darkness Under the [thin] skin This is because the children of my mother Were angry at me They scorched my bones by sword... The word “kharu” is related to the verse “... As they have made me a guard of the vineyards So that I Sit under the sun permanently As a result, I have not guarded my own vineyard I have not taken care of my own beauty Which is my own vineyard As a result, the sun scorched my interiors And know that there is a difference Between guarding and keeping or saving As guarding (<i>natar</i>) Applies to abstract things Such as “guardian of hostility” “Guardian of anger,” etc. According to the parable He praised the saving or keeping of the vineyards And perceived guarding (<i>natar</i>) by its analogy That these vineyards are abstracts.</p>
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ו אל תראוני ותחשבו שאני שחרחרות מצד עצמי. כי השחרות הנראה עלי היא משני טעמים.	<p>Verse 6: Do not see me And think that I am dark In my own essence As the darkness which I appear as Is because of two reasons:</p>
---	---

א שזפתני השמש.	A: Because the sun has scorched me
רל שאני תחת השמש.	Namely, that I am under the sun.
אשר מציא אותה	Whose existence
תלוי בתנועת השמש	Is dependent upon the movement of the sun
כידוע.	As is known
כי כנפש במחצבה	The soul, in its original source,
טרם ירדה בגויה.	Before it descended to the body
היתה אלהית רוחנית.	Was divine and spiritual
והשכלותיה לא היו נתונים	And its perceptions were not ruled
תחת חוקי הזמן והמקום	To the laws of time, space
ומשיגיהם.	And their perceptions
רק ביתה משגת הכל	She perceives everything at her home
בהשגה פשוטה פתאומית	Through simple and spontaneous perception
בלי גבול ובלי הדרגה.	Without limit or level
ועי שנתנה בגויה	But being being in a body
תחת השמש והזמן והתנועה.	Under the sun, time and movement
שבו להיות השגותיה מוגבלים	Her perceptions are now limited
הולכים בהדרגה.	Leveled and guarded
מקושרים עם הזמן והמקום.	Connected to time and space
כיפ תנאי	According to the conditions of
השגת השכל	The mind's perceptions
הנקשר בחומר.	Which is related to matter
לכן היא שחורה בחיצונותה.	Thus it is dark on its exterior
שהשכל והאור הרוחני	As the mind and the spiritual light
היא צפון בה בכח ולא בפועל.	Is concealed in it as potential, not actual
ב בני אמי נחרו בי.	B. The children of my mother were angry at me
כי הנפש יש לה אחים	As the soul has brothers
בני אביה.	Whom are sons of her father
והם השכליים הנפרדים	They are the mental separates
וכחות השכל אשר אתה.	And the forces of the mind which are with her
שהם בני אביה שבשמים.	Who are the sons of her father in heaven
וגם יל אחים בני אמה	There are also sons of her mother
כמש בזהר שמות דף יב	As described in Zohar Shemot 12
ובפ שלח דף קעד	And in Parashat Shalakh page 174
אב ואם אית לה לנשמתא	The soul has a father and a mother
כמה דאית ליה לגופא בארעא	The way a body has on earth
כי אם הנפש	The soul
היא הגויה שעל ידה	Is in the body, through which she
ירדה לעוהז	Descended to this world [of matter]
והיתה שכל דבוק בחומר	And became mind attached to matter
ומתערבת עמו.	Blended with it
ואחיה מצד זה	Her brothers from this side
הם בני אמה.	Are the sons of her mother
שהם הכח המדמה	Which are the power of imagining
והכח המתעורר	The awakening power
ויתר כחות הגויה	The rest of the forces of the body
והם נחרו בי	They were angry at me
עד שנחרר ונשחר גם פנימיתי	Until my interiors were scorched and blackened
כי הם שמוני נוטרה את הכרמים	They placed me as a guard of the vineyards
המליצה תדמה הפעולות	This analogy regards the actions
שיעשה האדם להשיג על ידם	Done by man as designed to achieve
איזה תכלית.	A certain objective, [which is]
לנטיעת כרם.	The planting of a vineyard
שבה יבשילו אשכולותיה ענבים	Where bunches of grapes will ripen
נאמר שהשיג	It is said then that the beginning of the objective
את התחלת התכלית.	Has been achieved

ועת ידרוך את הענבים	And when the grapes are pressed
וימצא יין ביקבים נאמר	And wine is found in the vine winery
שבא לתכלית הנרצה	Which further fulfills the desired objective
וזה יהיה בין בעניני העולם	And this is applicable both to earthly matters
בין בעניני התורה.	As well as in matters of Torah
כמש	As the verse says by Isaiah:
כרם היה לידיד.	A vineyard was owned by my friend
כרם חמר ענו לה	A vineyard of wine, they responded ??
והם שמוני לנטור כרמים אחרים.	And they instructed me to guard other vineyards
רל לשמור תכליתים אחרים	Namely, to keep other objectives
בלתי שייכים	Which are unrelated
אל תכליתי ואשרי.	To my [true] objective and my happiness.
כמו להשיג	Such as achieving
מלכות ועושר ומשרה	Kingship, and wealth and [responsibility] honor
תאוה וחמדה ודומיהם	Passions and desires, etc.
ועיכ כרמי שלי לא נטרתי	As a result, I have not guarded my own vineyard
לא שמרתי	I have not guarded
את התורה והחכמה והקדושה	The wise and holy Torah
שהם הכרם המיוחד	Which is my special vineyard,
לי לתכליתי	Unique to me and my objective
ומצד זה	From of this aspect
חשך משחור תארי	My looks are dark
וכהה אור רוחניתי	And the light of my spirituality is dim
גם בפנימיתי.	In my interiors as well
וכז יוסר בקל	But all this will be easily removed
אם לא אפנה דרך כרמים	If I don't go through the vineyards
ואם אתפשט מהחומר	And if I disrobe from matter
ואתרחק מן השמש	And stay away from the sun

פרק א ז

Chapter 1, Verse 7

הַגִּידָה לִּי שִׂיֵּאָהֶבָה נַפְשִׁי
 אֵיכָה תִרְעֶה
 אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצְּהָרִים
 שְׁלָמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה
 עַל עֲהָרֵי חֲבֵרֶיךָ:

7 7 *hagida li she'ahavah nafshi*
eicha tir'eh
eicha tarbitz batzahorayim
shalam eheyeh ke'oteyah
al edery chaverecha.

Tell me, he who my soul loved,
 where do you pasture your sheep,
 where will you rest at the heat of noon.
 Why should I love my way
 among the flocks of your companions?

שירי הנפש Songs of the Soul.

ז הגידה.	Verse 7: Let me know
הרעיה מדברת אל דודה	The Ra'yah is speaking to her lover
העומד אחר הקיר.	Who is standing behind the wall
אחר שלא יכלה עתה להתיחד עמו	Since she could not be alone with him
מפני בנות ירושלים השומרות	As the daughters of Jerusalem are guarding her
מבקשת יודיע לה	She asks him to let her know about
מקומו	His roundabouts
איה תמצאהו	Where she could find him
בעת תמצא ידה	When she will be able
לברוח מהיכל המלך.	To escape from the chamber of the king
וזש	As it is written in the verse:
הגידה לי שאהבה נפשי	Tell me, oh one who my soul loved
איכה תרעה.	Where will you pasture [the sheep]

רל כי הרועה	Namely, the shepherd
לפעמים ירעה את הצאן.	At times shepherds the sheep
ולפעמים ירבץ	And at time rests
והוא בעת הצהרים	At noon
שאינו יכול לרעות	When he cannot pasture the sheep
מפני תוקף השמש.	Because of the sun's heat
אז ירבץ.	Then he will lie down
ובעת הרעיה	At the time of pasturing
כא רועה לבדו במקום מיוחד.	Each shepherd is in his own special place
ועזא איכה תרעה.	Hence where will you pasture [the sheep]
ובעת הרביצה	But at the resting time
יתאספו כל הרועים	All the shepherds gather
אל מקום אחד שיש שם צל	To one shaded place
ושם ירביצו את הצאן	There the sheep lie down
לנוח מעט.	To rest a little
ועזא	Hence the verse
איכה תרביץ בצהרים	"Where will you rest at noon"
על עדרי חבריך	Upon the sheep of your friends
רל אצל עדרי חבריך	Namely, next to the sheep of your friends
ומש שלמה	As he says:
אהיה כעוטיה.	I will be as a wrap
הוא מאמר מוסגר	Which he says as an aside
רל כי למה איה פה	Namely, why are you here
כעוטיה ומכוסה ומטורפת	As you are wrapped and covered and preyed
מלשון עוטה מעיל	Cover from the language of covering with a coat
או מלשון	Or from the language of עיט
עיט על עוף הטורף	A prey bird that preys on its victim
תחת יריעות שלמה וחדריו	Under the curtains of Solomon and his chambers
הלא אני למודה להיות חפשי	I am born to be free
על השרון	On the plains of <i>Sharon</i>
ועל הררי בתר	And the split mountains of <i>Bater</i>

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ז הגידה הרעיה השמימית	Verse 7: The divine Ra'yah said
מדברת אל דודה העליון	Speaking to her supernal lover
העומד אחר כותליה.	Who stands behind her walls
אחר שלא יכלה עתה להתיחד עמו	Since she could not unite with him
בדבוק נבואיי	In prophetic union
מפני כחות החומר המאפילים עליה	Because the forces of matter shadow her
מבקשת ידיע לה מקומו.	She asks him to let her know where he is
רל ילמדהו איך ישכיל אמיתתו	Namely, to teach how he will educate in truth
עי הדרישה והחיפוש בדרכי העיון והמחקר	By the search and quest of learning and research
והנה הרועה הגדול בה	The Great Shepherd
לפעמים ירעה ולפעמים ירבץ.	At times shepherds and at times rest
רצוני.	Namely,
שהנהגת ה	The providence of HaShem
ורעייתו את הצאן	And his shepherding of his flock
רצה לומר צבאותיו ובריותיו	Namely, his hosts and creatures
וכל החיים	All of life
יהיה בשני בחינות.	Is in two manners:
לפעמים ינהגם הנהגה השגחיית	At times he leads them by providence
שלא באמצעות עיט	Not through
הטבע והמזל	Nature and mazal [luck, constellation]
ומנהיגים אחרים.	And other leaders
רק ירעה צאן עמו	But only shepherds his own flock
בהשגחתו הפרטיית	Under personal providence

ויחלק שפע	And he will distribute abundance
לכל א כפי מחסורו.	To everyone per their needs
וזה במשל	And this is the analogy of the shepherd
שרועה את הצאן בעצמו.	Who shepherds his flock by himself
ולפעמים כשאין הדור זכאים	At times when the generation does not merit
ינהיגם עי הטבע	He will lead them through nature
והמזל	And mazal, constellation
ומשטרי שמים	And the government of the sky
אשר גבל בששת ימי הבריאה.	Which he limited during the six days of creation
וזה ימליץ שאינו רועה	And this indicates that he is not shepherding
רק מרביץ.	But lies down
שבעת הרביצה	As at the time of resting
לא יקבלו הצאן מאת הרועה	The sheep will not receive from the shepherd
שפע וחיות ומזון חדש	New abundance of food and nourishment
רק ינחם באופן	They will only be lead
שיתקיימו עי החיות ומזון	By the liveliness and nourishment
שקבלו כבר.	That they have received already
וכן בעת שליטת הטבע והמזלות	When nature and constellations rule
לא יוסיף ה שפע חדש	He does not add new abundance
רק ירביץ צאן הבריאה	But will only rest the flock of creation
על אופן שלא יחסר מאתם	Seeing to that they lack nothing
החיות והשפע	In terms of the liveliness and abundance
שגבל בעולמו בעת הבריאה.	Which he limited in his world during creation
והרביצה הזאת תהיה בצהרים.	And this lying down will be at noon
רל בעת שליטת המזלות	Namely, at the time the constellations rule
ותוקף השמש	And the sun is in its power
אשר הוא ראש אל משטרי שמים	The sun is the head of the sky's government
וככבי אור ומזלות.	Which includes the stars and constellations
והנה בעת הרעיה והשגחה	At the time of shepherding
יראה וישגיח לבדו	He will see and supervise alone
ואין זר אתו.	There will be no one along with him
אבל בעת הרביצה	But at rest time
ירביץ על ואצל עדרי חבריו.	He will rest by the flocks of his friends
כי אז נמצאו לו	At that time
חברים רועים ועדריהם	His shepherd friends and their flocks
שהם הככבים והשרים העליונים	Which are the stars and the supreme ministers
המרביצים צאנם	Which rest their flock,
איש איש כפי פקודתו	Each one per their commands
והנה בקשה נפש שלמה להכיר	But Solomon's soul desired to know
ולמצוא את דודה ה	And find her lover HaShem
בשני מיני ההנהגות האלה	In the two types of providence
ומש שלמה	When Solomon says in the verse
אהיה כעוטיה	I'll be as a warp
הוא מאמר מוסגר.	This is an aside
רל למה איה מכוסה ומעוטפת	Namely, why are you covered and wrapped
במכסה הענן והערפל	With cloud and fog
בין צללי הגויה	Among the shadows of the body
שהיא בית שלמה	Which is the House of Solomon
הלא אני למודה	I am born and educated
להיות משכלת	To be knowledgeable
ויודעת ורבת פעלים	And full of action.

פרק א ח	Chapter 1, Verse 8	
אִם־לֹא תִדְעִי לֶךְ	8 ה im lo ted'ee lach	If you lose your way,
הִיפָּהּ בְּנָשִׁים	hayafa banashim	oh most beautiful of women,
צֹאֵי־לֶךְ בְּעֵקְבֵי הַצֹּאן	tze'ee lach be'iqvey hatzon	follow the tracks of the sheep,
וְרָעִי אֶת־גְּדֵי־תֵיבָה	ure'ee et gedyota'ich	and graze your goats
עַל מִשְׁכְּנֹת הָרֹעִים:	al mishkenot haro'im	at the shepherds' dwellings.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ח אם לא	If you...
תשובת הרועה העליון בה	The supreme shepherd responds
הגה לזה שתברחי	He suggests that you escape
מחצר המלך	From the king's court
ותבואי אלי	And come to me
צריכה את לשני דברים	You'll need two things:
א שתדעי את מקומי אנה תמצאני	First, you'll need to know where to find me
ב צריכה את עצה ותחבולה	Second, you'll need advice how to escape
בל יכירו אותן השומרים	Without being detected by the guards
וגדודי שלמה בדרך	And by Solomon's soldiers on the way
הנה על הא שתמצא את מקומי	As for the first, to find my place
צאי לך בעקבי הצאן	Follow the tracks of the sheep
כי בהכירך שבילי הצאן	When you recognize the sheep paths
ועקבותם	And their tracks
תבאי עד המקום.	You'll come to the place
ששם הרועה	Where the shepherd is.
ועל הב	As for the second
שלא יכירוך	How to escape without being detected
רעי את גדיותך	Shepherd your goats
על ואצל משכנות הרועים	At and by the shepherd's dwellings
שאו יחשבו כי רועה את	They will then think you are a shepherd
ותפס מלת על	And the poet used the word "al" for "on"
לפי המליצה שהיא על ומעלה	Which indicates "up" "above and beyond"

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ח אם לא	If you...
תשובת הרועה העליון בה	The supreme shepherd responds
הנה לזה שתברחי מחצר המלך ותבואי אלי	He tells her to escape the court and come to him
רל שתעזבי את היצר והתאוה	Namely, to leave the urge and the passion
ועניני הגויה	And matters of the body
ותשתדלי בעיון ומושכלות	And direct yourself to learning and understanding
עד שתשיג את אמתתי	Until you perceive my truth
צריכה את לשני דברים	You will need two things:
א שתדעי את מקומי אן ואיך תמצאני.	First, to know my location and how to find me
רל שתדעי הדרך	Namely, to know the way
איך יושגו האמתיות	By which my truth is perceived
ואיך תכנס לפרדס	And how to enter the orchard (Pardes)
להכיר	To recognize
את מי שאמר והיה העולם.	The One who said and the world became
ב צריכה את עצה	Second, you need advice
בל יעכבוד	So that you will not be delayed by

גדודי המלך שלמה	The troops of King Solomon
רל בל ישביתוך	Namely, not to be blocked
היצר וגדודיו	By the urge and its troops
מן העיון והשקידה	From diligently learning
הנה על הא	As for the first
שתמצאי את מקומי ואמתתי.	That you'll find my place and truth
אני אומר לך	I'm telling you
צאי לך בעקבי הצאן	Go out, follow the tracks of the sheep
רל ידיעת ה	Namely, the recognition of HaShem
מצד עצמו הוא דבר נמנע	By his essence is not possible
ולא תוכלי להכיר ולדעת	And you will not be able to know and recognize
את רועה העולם	The Shepherd of the world
מצד מה שהוא רועה	By what He shepherds
רל מצד עצמו	Namely, by His own essence
רק מצד הצאן המונהגים על ידו	Only by the sheep whom He shepherds
שעי הצאן תכיר את הרוע'	By the sheep you will recognize the Shepherd
רל שעי סימני החכמה	Namely, by the signs of wisdom
והיכולת והרחמים והחסד	And the ability and the compassion and the mercy
הניכרים בעקבי הצאן	Which is recognizable by the tracks of the sheep
וכחות החיים	And the forces of life
כפי שהוא מנהיג אותם בחמלתו	As He leads them in his lovingkindness
תכיר גדולת הרועה	You'll recognize the greatness of the Shepherd
חכמתו ויכלתו הבבת.	His wisdom, and His ?? ability.
ואם לא על הב	As for the second,
שלא יעכבך היצר	That you will not be delayed by the urge
המולך בגויה וגדודיו	Which governs the body and its troops
ממהלך השלמות.	From the complete process
איעצך.	I advise you
ורעי את גדיותיך.	Graze your goats
תשתדלי שאת תהי הרועה	Try, when you are the shepherd
ומנהגת את כחות החיים שבך	Governing the life forces that are in you
שהם הגדיים שלך	Which are your goats
וזה יהיה באופן	And this will be in a way
שתדמי ההנהגה לכחות החיים	That you imagine this governing to the life forces
אשר בעולמך הקטן שהיא הגויה	In your little world, which is the body
להנהגת ה	As analogous to the governing of HaShem
לכחות החיים אשר בעולמו הגדול	To the life forces in his big world
שכמו שהוא מנהיג הכל	As he leads everything
לתכלית אחת כולל שכלי	For one comprehensive objective
הנרצה אצלו	Which he desires
שהוא תכלית הטוב והשלמות	Which is the objective of goodness and wholeness
כן תנהיגי את	So you will conduct yourself
לתכלית האושר והטוב.	To the objective of goodness and wholeness
ועזא צאי לך בעקבי הצאן	He says: follow the tracks of the sheep
ורעי את גדיותיך	And graze your goats
שתלמד את הרעיה	So that the Ra'aya learn
מן רעייתו את צאן עולמו	From His shepherding of His sheep world
עי הרועה הטוב בה.	By the good shepherd that is in her
על משכנות הרועים.	At the shepherd's dwellings
רל כי תחת הנפש יש גכ	Namely, that under the soul there are
רועים אחרים המנהיגים את הגויה	Other shepherds who govern the body
כמו כח הדמיון	Like the force of imagination
והמתעורר והמתאוה ודומיהם	The force of arousal, desire, etc.
אבל צריך שיהיו כולם נכנעים	But they need to all submit
תחת הנהגת הנפש האלהית.	To the governance of the divine soul
עד שהרועים האלה	Until these shepherds,

רל מנהיגי כחות הגויה
 ירעו תחת הרעיה האלהית
 והיא תהיה עליהם
 ובתבונות כפיה
 תנחם
 וכבר בארנו במבוא המחברת
 כי השיר הזה הוסד על המראה הראשונה
 שנגלה ה אל שלמה בגבעון בחלום הלילה
 ויאמר שאל מה אתן לך
 ושלמה בקש לב מבין
 לשמוע משפט
 להבין בין טוב לרע.
 ויטב הדבר בעיני ה
 כי שאל על הדבר הזה.
 ובודאי לא מצד ששאל הדבר הזה בחלום
 הוטב בעיני ה
 כי ההסכמה והמחשבה העולה על לב בחלום
 אינה מפעולת השכל והבחירה.
 רק כי אחר ששאל את הדבר בחלום
 בהכרח היה משתדל במחשבה זאת תחילה
 ימים רבים בהקיץ
 ודרש ושקד עז
 להבין משפט
 וטיב השקידה וההשתדלות הזה
 היה הסבה אל המראה והנבואה הזאת
 שנתגלה אליו האלקים
 ויעש את שאלתו
 ועכ טרם יבוא לספר בפסוקים הבאים.
 מעין המראה והנבואה הזאת
 שהתחברה הרעיה נפש שלמה
 עם דודה ית
 הקדים לספר בשירו
 איך תחילה השתדלה נפש שלמה
 להכיר את ה
 ולדעת דרכיו
 וכבר בארנו בפ
 ס תהלות ה עב
 בפסוק משפטיך למלך תן
 כי המשפט לאלקים הוא.
 רל באשר כבר הסכימו המחוקקים שבהכרח
 ימצא משפט כללי ראשי
 הוא יהיה הפלס שבו ישקלו השופטים
 כל הנמוסים החלקיים והפרטים.
 וכאשר נלאו כל אנשי חיל
 למצוא הפלס והחק הראשי הזה.
 הסכימו כי המשפט לאלהים הוא
 כי באשר הוא המחוקק העליון
 והתבונה הכוללת.
 אך מקור המשפט ושרשו הוא אצל
 שורש השרשים אדון הכל ית
 ועכ שאל שלמה עה את המשפט מה
 והמשורר בקש משפטך למלך תן
 כי רק מאלקי המשפט
 נלמד לדעת פלס ומאזני משפט לה
 וזה נלמד עי שנשכיל דרכיו ואורחותיו
 בעקבי הצאן
 והנהגתו את צאן הבריאה

Namely, the leaders of the forces of the body
 Will shepherd under the divine Ra'aya
 And she will be in control of them
 And with the wisdom of her hands
 She will lead them
 We have already explained in the Preface
 That this song is set upon the first vision
 Revealed to Solmon in Givon in a dream at night
 And He asked Solomon: what shall I give you
 And Solmon asked an understanding heart
 To hear judgement
 To distinguish between good and evil
 This respond was good in the eyes of HaShem
 That Solomon asked for it
 Certainly, not because he asked it in his dream
 It was good in the eyes of HaShem
 As the acceptance and the thought in a dream
 Is not a product of consciousness or choice
 Since he asked for it in his dream
 He must have dwelt with this thought earlier
 For many days, when awoken
 And he requested diligently
 To understand judgement
 And the quality of this effort and diligence
 Was the reason for the prophetic vision
 In which God revealed to him
 And granted his request
 Thus, before he starts telling in the verses to come
 About this vision and prophesy
 That the Ra'aya, the soul of Solomon
 United with her lover, May He Be Blessed,
 He started telling in his song
 How in the beginning the soul of Solomon
 Tried to recognize and know HaShem
 And know His ways
 We have already explained in our commentary
 To Psalms 72:60 ?
 On the verse "Give your judgements to the king"
 That judgment belongs to God
 Namely, when law givers agree by necessity
 On a general ruling judgment
 That will be the balance with which judges judge
 All the partial and detailed rulling
 When all the valiant
 Could not find the balance and ruling law
 They agreed that judgment belongs to God
 Since He is the supreme law giver
 And the comprehensive intelligence.
 Thus, the source of justice and its root
 Is with the root of all roots, the master of all
 Solomon asked for justice from HaShem
 The poet requested justice for the King
 Since only from the God of justice
 We can learn balance and judgment
 We learn it by learning His ways and paths
 The tracks of the sheep
 And his leading of the sheep of creation

כבקרת רועה עדרו
 במשפט ובצדק.
 לכן הקדים להציע
 כי טרם נגלה ה אל שלמה
 ודבר עמו בחזון
 שיספר מן
 לסוסתי ברכבי פרעה ואילך
 דרש שלמה ושקד לדעת דרכי ה ומשפטיו
 והנהגת עולמו.

The way a shepherd manages his flock
 In law and justice
 Therefore he preceded to offer
 That before HaShem revealed to Solmon
 And spoke with him in a vision
 That would be told beginning with the verse
 My mare in the chariots of pharaoh and on
 Solomon asked to know the justice of HaShem
 And the way he ruled His world.

פרק א ט

Chapter 1, Verse 9

ט 9 לְסוֹסְתִי בְּרֻכְבֵּי פָרְעֹה
 דִּמִּיתִיךָ רַעֲיָתִי

lesusati be'richveyfar'oh

I have imagined you, my beloved,

dimitichra'ayati

as my very own mare among Pharaoh's chariots.

שירי הנפש Songs of the Soul.

ט) לסוסתי,
 [עפ"י הסימנים והאותות האלה
 שנתן לה דודה
 עלה בידה לברוח
 מחדרי שלמה
 אל דודה במדבר
 ויספר לה הדברים שעברו
 בינה ובין דודה],
 הרועה רואה אותה
 שהיא מקושטת בתכשיטי זהב ופנינים,
 והוא אומר אליה,
 רעיתי דמיתך
 לסוסתי ברכבי פרעה,
 ר"ל את דומה בעיני
 כאילו לקח שלמה את הסוסיא שלי,
 שהיא יחידה אצלי
 ואסרה במרכבתו
 בין יתר הסוסים והרכב
 שהיה לו ממצרים
 מבית פרעה,
 [כמ"ש
 ותצא מרכבת מצרים]
 שהגם שיש לשלמה
 סוסים ומרכבות רבות וטובות,
 שהם רכבי פרעה
 ומקוה הסוסים
 אשר יוציא ממצרים,
 לקח גם סוס שלי
 שהיא יחידה אצלי
 ואסרה במרכבתו,
 וא"ל הגם שי"ל
 נשים רבות ופולגשים
 ובת פרעה בראשון,
 לקח גם הסוסיא שלי
 שהיא הרעיה שלי
 שהיא יחידה אצלי.

Verse 9: I have imagined you...
 [With these instructions and signs
 Given to her by her lover
 She was successful escaping from
 The chambers of Solomon
 To her lover in the desert
 He told her about what had transpired
 Between her and her lover.
 The shepherd sees her
 Adorned with gold jewelry and pearls
 And he says to her
 My beloved, I have imagined you
 As my own mare among the chariots of Pharaoh
 Namely, to me it seems
 As if Solomon had taken my mare
 My only mare
 And harnessed her to his chariots, as one
 Among the other horses and chariots
 He had [received] from Egypt
 From the House of Pharaoh
 [As it is said in the verse
 And the chariot of Egypt left]
 Even though Solomon
 Has many better horses and chariots
 Which are the "Chariots of Pharaoh"
 And among all [?] the horses
 He took out of Egypt
 He also took my own horse
 Which was my one and only horse
 And harnessed her to his chariots
 Even though he has
 Many wives and concubines
 First among whom is the daughter of Pharaoh
 He took my mare as well
 She is my mate, my spouse
 My only one.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ט) לסוסתי, (עפ"י הסימנים אשר נתן ה' לנפש שלמה איך תכיר דרכיו ותשכיל באמתתו, זכתה למראה הנבואה ודבר אליו ה' בגבעון בחלום הלילה ויספר פה הדברים אשר דברו הדודים במחזה) אלהים רואה כי נפש שלמה קבלה תכשיטין מן הגויה אשר התחברה עמו שיבאר בפסוק שאח"ז</p>	<p>Verse 9: I have imagined you (According to the signs That HaShem gave Solomon's soul In how to recognize his ways And learn his truth She merited this vision of prophesy And HaShem spoke to Solomon in Givon In a dream at night And he told her about What the lovers spoke in the vision God sees that the soul of Solomon Received jewels from the body She joined As will be explained in the following verse</p>
<p>אומר הוא אליה: רעיתי דימיתך לסוסתי ברכבי פרעה. קורא את הכוחות המנהיגים גוית שלמה בשם רכבי פרעה. כי המנהיגים האלה המושכים מרכבת הגויה יצאו ממצרים מקום הזמה, והמדמה והמתעורר הם שתדלו להנהיג מרכבת שלמה שהיא גויתו, בענין שיהיה אוהב נשים נכריות רבות שהם הגאווה והתאוה קנאה וכבוד ועושר, ושיאהב את הזמה שהיא בת פרעה, וקורא את הנפש האלהית שגם היא נתנה לו להיות מנהגת מרכבת גויתו בשם סוסתי היא הסוסיא של הרוכב בערבות אשר היא מוכנת למשוך את המרכבה הקטנה שהיא גוית שלמה, אל הצד שינהיג הרוכב העליון את המרכבה הגדולה שהיא המציאות הכללית, אל הטוב והאושר והשלמות, והמלך שלמה שהוא היצר המוליך במרכבתו, לקח הסוסיא האלהית ויאסרה אל רכבי פרעה שתמשוך את הרכב אל מקום אשר ישיה שם רוח סוסי פרעה ללכת והוא כי רצה שהנפש האלהית תהיה נמשכת אחרי הנהגת כחות החומר</p>	<p>He says to her: My beloved, I have imagined you as my mare In the chariots of Pharaoh He calls the leading forces Of Solomon's body "The Chariots of Pharaoh" As these leaders Who pull the chariots of the body Left Egypt, the place of evil The imaginary forces and the arousing forces of the mind Try to lead Solomon's chariot Which is his body Regarding his love to numerous foreign women Which are pride and passion Jealousy, honor, and wealth That he love evil which is the daughter of Pharaoh And he calls for the divine soul Who was also given to him. To be the leader of the chariots of his body Which he calls "My mare" She is the mare of the Rider of the Plains Who is ready to pull The little chariot Which is the body of Solomon To the side which will be lead by The supreme rider of The great chariot Which is existence in generl, [leading] To goodness, happiness, and completeness And King Solomon Who is the inclination leading his chariots Took the divine mare And harnessed her to the chariots of Pharaoh So that she would pull the chariot To a place Where the horses of Pharaoh wished to go. He wanted The divine soul To be pulled after the leadership Of the forces of matter</p>

ברכבו ובפרשיו,	In his chariots and horsemen.
ובכ"ז הנך סוסייתי המיוחדת לי	Nevertheless, you are my special mare
להמשך ולמשך ולהנהיג	To pull and be pulled and to be conducted
כפי רצוני:	According to my will.

Who is my mare in the chariots of Pharaoh?

- Jeff Mann Pharaoh is the reductive consciousness (Yetzer Harah) that manifests in my body and motivations. My mare is the Positive (Yetzer Tov) manifestation of my soul within my body and my motivations. It pulls my chariot (my body mind) out of Mitzrayim consciousness, to my true self, true soul and to my true beloved. True freedom.
- Mordechai-Ephraim My Mare
The Elusive soul within us all.
Not (yet) harnessed to anything other than primal dynamic of the (sensual/spiritual) world.
The Steeds of Pharaoh (the world of Separation) run helter-skelter with the wind and forces of nature, building rhythm on tension without focus or release.
When placed within the chariots of Pharaoh, this mare takes easily, moves quickly to its divine purpose to steer toward creative union (our higher purpose) moving with the Divine Rhythm. The Holy Pulse that makes us One with the ONENESS.
- Roni []
- DB She is my mare, my spouse, my only one.
She is harnessed, tied to forces that could lead in the wrong direction. But with the power that resides in her, which is love and truth, she will lead the chariots out of danger, toward the highest good.
- BL This is the thought of creation.
(Something from nothing).
My mare needs the Chariots of Pharaoh, which is physicality-and will be pulled accordingly.
All the forces-are necessary (i.e., pride, passion, jealousy, honor, wealth).
But the goodness, happiness and ???ness is the fulfillment--and precedes all desires.
- Dave The divine scheme. The actor (the soul) in the play. (God's imagination). Under this influence of God's illusions.
The Chariots.
The key phrase that speaks to me is the last "Nerveless you are my special mare, to pull and be pulled according to my will" (The divine play). All things and all times and all that is supported in body and soul are a part of the hidden purpose of God's imagination. We
are a thought. God is thinking us.
- D.A. I have recognized my body's experience with the soul, and am not confused with the rest of the material world (Separation - general term [??] - with the material world by experiencing the soul in the body).
When the body experiences the soul can separate from the rest of the powers of the material world.
- Pirkko My mare is beautiful embodiment of freedom and holiness. Freedom from distractions and separation.
- Mel The divine presence with leads. The chariot too that higher places of holiness. From Malkhut to keter, so the soul can join its source.
- Farhad My mare is the one to make me complete by all means.
The one who has perfect balance and energy not ??? soul. But one not he or she.
- M.L. I will focus on the favorite mare which is always connected to the ultimate is the wisdom of the body.
This mae connects to G-d in silence but runs with the rest of the pack. Most people have many horses

pulling their chariot, but the wise chariot driver tunes into the wisdom of their body, for that mare has only one purpose... to return the home it knows in silence. The chariot driver has the choice of steering the chariot, but according to what ... the mare to the Ultimate... in silence.

Ronnie Ride me home
Oh mare of love
To the root
of all I have
To the depth
of all I am
Ride me home
to the plains of One

פרק א י Chapter 1, Verse 10

<p>נָאוּךְ לְחֵמְךָ בַּתְּרִים צִוְאַרְךָ בַּחֲרוּזִים:</p>	<p>10 <i>navu lecha'yaich batorim</i> <i>tzavarechbacharuzim</i></p>	<p>Your cheekbones are pretty with earrings, your throat with beads.</p>
---	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(י) נאו, והנה נדמית סוסי שלמה שהם מקושטים בתכשיטין, וכן נתנו תורי זהב על לחיך וחרוזי פנינים על צוארך כאשר יעניקו לסוסי המלך:</p>	<p>Verse 10: Your cheekbones... You look like the horses of Solomon Which are adorned with jewelry Hence, let us place gold earrings Upon your cheeks And pearl necklaces on your neck The way they do to the king's horses.</p>
---	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(י) נאו אבל ע"י שהיית אסורה במרכבת שלמה, ר"ל ע"י שהרכבת בגויתו את מקושטות בתכשיטין אשר בם יקשטו סוסי המלך תורים על לחיך וחרוזי פנינים על צוארך, מה שלא היה לך בהיותך אצלי. ר"ל כי הנפש טרם התקשרה בגויה לא היתה משגת שום דבר ממשיגי הגשם איכות וכמות זמן ומקום וכל תנאי הגשם ומשיגי, כי השכל המופשט מחומר ישיג הדברים כמו שהם בעצמם מופשטים מן הזמן והמקום והמקרים שהם תנאי השכל הנקשר בגויה, אבל ע"י שירדה אל הגויה ונקשרה במרכבת החומר נעשה בה שינוי גדול שתקבל השגותיה</p>	<p>Verse 10: Your cheekbones... By being harnessed to Solomon's chariot Namely, by being deployed in his body You are adorned with jewels That adorn the kings' horses Earrings on your cheeks Pearl necklaces on your neck You never had them when you were with me Before the soul became attached to the body It did not perceive any of the Material perception Quality, quantity, time and place And all the conditions of matter And its perceptions. As the mind abstracted from matter Will perceive things as they are Stripped of time and place And the incidents that are The conditions of mind attached to body But by descending to the body And attaching to the chariot of matter A great change takes place in her. She now receives her perceptions</p>
--	--

דרך מסך המומר ודרך חלונות החושים ועל"כ השגותיה הם בדרך הדרגה,	Through the converted screen And through the windows of the senses Perception is graduated.
והוא, א) שתחלה יפשיט השכל מושגים מן התמונות הגשמיות אשר יראה בעיניו, ולכל דבר בשם יקרא עד שכלל הדבור שבעבור זה תכונה נפש הדברים הם מושגים מופשטים מן המוחשים כידוע בחכמת ההגיון.	First the mind will abstract Concepts from the material images Seen through the eyes And it will call everything by name So that the general word for this Will be called the soul of things And they are concepts abstract from the senses As is known in the science of logic [philosophy]
ובהיותה במקורה טרם נכלאה בגויה לא ידעה כלל	In its origin Before being locked up in the body She did not know at all
מן הדבור ההסכמי אשר ידבר האדם וחי שהשכלים הנפרדים ישגו הכל בדרך השכל ולא ישתמשו בהדבורים שבהם יצינו הנפשות הנתלות בחומר מושגייהן.	About conventional speech That people use to communicate. The separate intellects Will perceive everything Through the mind And will not use the speech Used by the souls that are Attached to the matter of their concepts.
ועז"א נאוו לחיך בתורים הלחי מציין את הדבור, ר"ל הלחיים המדברים נאוו בתורים [התור היא הציון המוחשי מלשון ראש תור משתתף עם תואר] ר"ל שעתה יש לך דבורים נלקחות מן הציונים המוחשים הנקראים בשמות שונים שבהם תנוע הלחי לגלות במ מושגיך.	Hence the verse: your cheekbones are pretty The cheekbone represents speech The speaking cheeks Pretty earrings [The earring is a concrete representation which is a common attribute] Namely, now speech is taken From the concrete indications Which are called by different names Where the cheeks move To reveal your concepts
(זאת שנית) שתחלה בהיותה במרום השיגה השגה פתאומית לדעת מושכליה בהשגה פשוטה בלא הדרגה ובלא זמן ועיון ודרישה, ואחר שהתרכבה בגויה השגותיה הולכים לאט לאט ובהדרגה, שתחלה תבנה משפטים מן המושגים ע"י שתרכיב המושגים זה לזה בדרך חיוב או שלילה, למשל התפוח הוא אדום והתפוח אינו שחור, או בדרך חיוב או נמנע או אפשר ויתר הדרכים וההרכבות שירכיב השכל הנודעים בחכמת ההגיון ואח"כ תחבר המשפטים זה לזה ותבנה מהם היקשים אח"כ תבנה מן ההיקשים היקשים אחרים והם חוקים קבועים ומוכרחים	(Once again) At first, when she was above She perceived immediately Knowing what she knows simply With no levels, time, or observation But after being installed in the body Her perceptions are slow and gradual, First building sentences from concepts By combining concepts with each other In positive or negative formulations As for example, the apple is red, the apple is not black. Or in a positive, avoiding or in a conditional way And the other ways and formulations The mind constructs As known in the science of logic Later she will connect these sentences And construct syllogisms And from these other syllogisms. And these are the necessary and constant laws

לנפש הנקשרת בחומר	Of the soul attached to matter
בהשכלתה ועיונה	In her intelligence and observation
לא להנפש המופשטת מן החומר	She will not be able to discard matter
כנודע בחכמת מה שאחר הטבע:	As is known in metaphysics.
ועז"א צוארך בחרוזים	Hence the verse: your neck in beads
הצואר מצוין מוצא הקול	The neck represents the source of the voice
שהוא פנימי יותר מן הדבור	Which is more internal than speech
ומצוין דרכי	And represents the ways of the soul's
השכלת הנפש בעיון	Intelligence in contemplation
הם נאוו בחרוזים	These are the necklaces
שחרוזים פנינים רבים	The are made from many beads
א' אל א'	One connected to the other
ע"י החוט המחבר	By the thread
וחורז אותם,	That connects/rhymes and attaches them
כן תחרוז משפט אל משפט	So she will connect/rhyme one sentence to the next
היקש אל היקש:	One syllogism to the next.

How does the soul communicate in the body?

- ME Ripples, waves, anticipations, rhyming pathways wrapping round us, flowing through us, flowing towards us, moving forward, moving backward 'til we know that we are bound to Oneness, free from Nothingness.
- ML By knowing.
Knowing is a quality of being there...communicating between two identities is not the nature of the soul but the nature of the mind.
- DB The soul speaks in the body
Through dance.
It hears the music, which is everywhere.
- The soul speaks in the body
Through music.
It sings in rhymes, which are everywhere.
- The soul speaks in the body
Through love.
It sees the beloved, who is everywhere.
- JP In the body, the soul feels at home, enough so it can escape and return at will.
Internal travelers.
The soul installed in the body, turns colors and glows, to attract attention.
The soul likes the sparkly earrings very much – external, logical, and metaphysical representation of pure beauty.
- RM Soul speaks through beauty and harmony manifested in the hierophany emanated by creativity, which is that tames the beast in man like the notes of a pleasant song.
- BR Man has ears, but hears not.
He has eyes, but sees not. --- (King David)
- Remember the soul...it will reveal all.
- F The soul signals the body to react by emotion such as love and hate.
The soul guides the body to understand the life beyond what we know.

- PA If your heart hastens, return to one my soul..refers to the right side of my heart which predominates and bursts into flame and glows in such rapture that the soul is consumed with a desire to pour itself out into the embrace of its confinement...it then reaches it's source. There will be a dwelling place in the lower world and the true essence of the divine will revealed.
- RS Prayer. Dance. Talk. Meditate. Love.
Prayer. Song. Touch. Open Up. Focus.
Prayer. Deduce. Infer. Equate. Figure out.
Prayer. Decipher. Speak. Write. Sculpt.
Prayer. Hug. Calculate. Remember. Etch.
Prayer. Forget. Struggle. Understand. Explain.
Prayer. Dance. Talk. Meditate. Love.

פרק א יא

Chapter 1, Verse 11

תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ יא 11 *torey zahav na'aseh lach*
עִם נְקוּדוֹת הַכֶּסֶף: *im nekudot hakasef.*

Let us make you golden earrings
with silver filigree.

שירי הנפש Songs of the Soul

(י"א) תורי, Verse 11 - Earrings
כשהיית אצלי When you were with me
לא היה לך You only had
רק נקודות הכסף, Silver filigree
לא היה לך תכשיטין מזהב You didn't have any gold jewelry
רק מכסף, Only silver jewelry
ולא תורים Not even earrings
רק נקודות קטנות ממעט כסף, Only small filigree of little silver
ועתה נעשה לך תורי זהב: And now, let us make you gold earrings.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יאה) תורי Verse 11 - Earrings
בהיותך במעונה When you were in the dwelling
אלהיב קדם Of the God of old
טרם נצמדת אל רכבי שלמה Before attaching yourself to the chariots of Solomon
לא היה לך רק נקודות הכסף, You had only silver filigree
ז"ל שאז לא היה נמצא בהשכלתה Namely, that she had in her intellect
לא כמות ולא איכות, Neither in quantity nor in quality
כי הנקודה ההנדסיים אינה תופסת מקום The geometrical point does not hold any space
ובלתי מתחלקת כנודע And is indivisible, as is known.
והוא ציור שלילת הכמות This is the image of the negation of quantity
וזה הפך של התורים והחרוזים The opposite of earrings and necklaces
שהתורים שהם המושגים המוחשים As the earrings are the concrete concepts
נלקחים ע"י הכמות המקומי Perceived by their specific quantity
שזה יבדיל בין תמונה לתמונה That differentiates between one image and the next
והחרוזים שהם המשפטים And the necklaces are the sentences,
וההיקשים ההגיוני, And the logical syllogisms
מקושים עם הכמות הזמני Which refer to temporal quantity
כידוע החכמת בקור השכל As is known in the *Critique of Pure Reason*
וזה הפך הנקודה שאין לה כמות. And that is the opposite of the quantity-less point
גם על ידי שהרכבת בגויה Even though being embedded in the body
המשגת איכות, The body does perceive quality
וזה ממשיל בזהב הפך הכסף, In this analogy gold is the opposite of silver

כי מראה לובן הכסף	The white image of silver
מצוין שלילת הצבע	Represents the negation of color
שמרחה הלבן הוא הצבע הפשוטה כנודע,	White is the simplest color, as known
אבל מראה אודם הזהב	But the red image of gold
מצוין הצבע שהיא ציון האיכות	Represents the color that is the mark of quality
(ז"ל שעתה המשגת מקרי הגדם	(Namely, that [the soul] now perceives definitions
כי רוב המקרים נכללים בכמות ואיכות),	Which in most cases include quantity and quality)
ז"ל תחלה היה לך רק	Thus the verse says: First you [the soul] had only
נקודות הכסף ועתה	Silver filigree
נעשה לך בעצמותך	But now, you have incorporated in a body
(שעצמות הנפש היא השכלתה)	(And the essence of the soul is its intellect)
תורי זהב	You have gold earrings
להשיג כמות ואיכות	To perceive quantity and quality
ויתר מקרי הגשמים	And the other categories of materiality
מצד שהתעצמו מושכליך	Since your intellect has been materialized
בחומרים ומשיגייהן:	In matter and its perception.

What is my gold and what is my silver?

- ME Ripples, waves, anticipations, rhyming pathways wrapping round us, flowing through us, flowing towards us, moving forward, moving backward 'til we know that we are
- ML Gold has been seen as precious, gold is tradition it is given. Silver is receptive going to the right of my being. Life is the union of - gold (giving-tradition) and silver – receiving – true essence... a marriage of male female equals one or the reality of gold looking into a mirror.
- RM This is just an image! My silver dots are the moments that I am lost in my imaginal world, and my gold is when I lose myself with imagination.
Silver is imaginal!
Gold is imagination!
- JM My points of silver are my points of desire, the small points of pure desire that are inside my heart and soul – Chesed.
Golden earrings – gevura – is the boldness and power that overpowers my points of pure desire. Boldness and power need to be connected and led by these points of pure desire that are in the heart, in the soul.
“The little child that leads.”
- F Silver is soul. Gold is body.
Silver has no form or shape – needs body (gold) to be complete.
- DR Only my perception
when my is active - my gold is dominant
When my is inactive - silver is.
- D My gold and my silver has changed places.
What mattered to me does not matter to me anymore and what did not matter to me has become important.
- MR As Chochmah, Binah, and Dat is the channel to Keter, my gold (world of duality) is the material world I spend time in, while my silver (soul oneness) is the transcendence of time and space as I make my way in the material world, understanding that it's all an illusion and does not matter.
- BR Why did He create Silver? – the infinite...no end...no time...no space.
Why did He create Gold? - the world...differentiation...time...space.
So that He and His Name could be One.
- RS Sterling silver earrings – seven golden, please.

Italian gold necklaces – seven silver coins, thank you.
 Sil-old, golver, silly old Gulliver.
 Rescued from a sinking ship
 By little people
 Memorial Day jewelry sale
 All must go
 Grand opening jewelry super store
 Ears of gold, neck of silver
 Or was it, ears of silver, neck of gold
 Or was it, silver of ear, gold of neck
 Or was it.

פרק א יב	Chapter 1, Verse 12	
עֲרִישֵׁי הַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְדִּי נִתֵּן רִיחֹו:	12 <i>ad shameless bigamies</i> <i>mardi natal echo</i>	May the king lay down, as my fragrance spreads out.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יבא) [תשובת הרעיה], עד, דע כי עתה נפרדתי מחברת המלך שלמה, כי בעודו יושב על שולחנו במסבו, מתענג בתענוגים, לא התאוות למטעמותיו, כי נרדתי [זה ציון את דודה שהוא נרד ובושם לה], בושם של דודי שהוא נרד ובושם לי, נתן ריחו הרגשתי את ריחו הטוב ונמשכתי אחריו, גם יאמר שריח נרדו היינו ריח דודי הגיע ממקומו עד מקום שהמלך במסיבות:	Verse 12 [The Raya's response] Know that I have now separated From the company of King Solomon. While he was sitting at his table Reclined, Enjoying his pleasures, I did not desire his delicacies. My fragrance [Representing her lover Who is her fragrance and perfume] My lover's perfume, Which is my fragrance and perfume He has given [me] his scent. I have sensed His good scent, I was drawn to follow him. It [the verse] also says That the scent of his fragrance; Namely, the scent of my lover Comes from His place, Reaching the place where the King was reclining.
---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יבא) (תשובת הנפש) עד דע שעזבתי את החומר ונפרדתי מחברתי, כי בעוד שהמלך שהוא הכח המתעורר והיצר המולך בגו יושב במסבו ומסב בראש ומתענג בתענוגות בשר נרדתי נתן ריחו הרגשתי ריח הנרד שלי שהוא ריח הרוחני וקטורת סמים לקדש היוצא מנרדתי	Verse 12 (The soul's response) Know that I have left matter And separated from its company As the king is the arousing power And the inclination ruling the body sitting reclined, And he reclines his head enjoying the pleasures of flesh, My fragrance has given out His scent I have sensed the scent of His fragrance Which is the spiritual scent And the incense To sanctify that which emanates from my fragrance
--	--

שהיא דוד קדשי,	Which is my Holy Lover
ז"ל הרגשתי דרכי ה'	Namely, my sense of the ways of Hashem
והנהגתו	And his ruling
המורח לאפי מריחו	Who "breathes" my nostrils with His scent
וגם יאמר שריח רוחניות	The verse also says that the scent of spirituality
הדוד העליון	Of the supreme lover
נפשע לי ממקומו בקדש	Was granted to me from His place in Holiness,
עד מקום גויתי	Reaching the place of my body,
שהיצבה יושב שם במסבו:	Where the evil inclination sits reclining.

What is the scent of fragrance?

- DB The scent of fragrance rises
From your eyes. It blossoms
In the words of your mouth.
The scent of fragrance burns
With a cool flame.
It soothes me with the perfume
That rises from first fruits.
It is much too close to my heart.
- MR As one travels thru life, the scent of fragrance is everywhere. The fragrance is the purity of life itself and is the reflection of the natural world. The scent of this fragrance is the soulfulness found in creation and brings about a sense of freedom as we realize that we are that fragrance.
- MF The scent of fragrance
Is like the sum of the parts
Of the substance of the soul.
The soul of the elements that lift us up high,
High to the light,
The light of HaShem.
- I like components of incense
Which when separated
Have a unique value
And integrity of their own
But when joined together
Elevates us to places not imagined
But nevertheless are miraculously
self evident when experienced.
- BR The scent of fragrance is the reshimot –
the imprint.. the memory.. of the ways of Hashem.
He created and breathed into me with His scent.
My fragrance "remembers" his scent as it came
from Above to below.
A part of His scent is in me and it longs to return,
to join its source.
- DR The scent of fragrance is it's (fragrance's) manifestation – as perceived by the created beings. Fragrance can not be intellectualized. Fragrance is only felt. By its scent, fragrance appeals to the senses (the lower, gross regions) yet sustains its purity. The question is what is the fragrance? What is it's desire by being sensed?
- F When the Holy One blow the scent in dirt, the fragrance of Hashem created life.
The scent of lower keep the humans alive and be part of G-d and the fragrance of Hashem makes life be shining.

PA This is bogus, this is not the scent I really want. From deep within the soul recalls of the real thing, genuine scent of holiness and love.
Surely, you Hashem recognize my fragrance and only then I will achieve the joyous experience of love.

Bad breath can kill a date
No deodorant can ruin an interview

RS Are my true colors my true scents
Queen Esther in perfume palace for six months
Masks of smell revealing her inner beauty
Good incense drives out the bad vibes
Bad angels choke on the fragrance of purity
My fragrance gives out His Holiness.

פרק א יב Chapter 1, Verse 13

צָרוֹר הַמֶּרְר | הוֹדִי לִי יג 13 *tzror hamor li dodi li* My beloved is a cluster of myrrh
בֵּין שְׂדֵי יָלִין: *bein shaday yalin.* between my breasts.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יג) צרור,
מבארת כי הרגישה
ריח הטוב של דודה
משני פנים,
Verse 13... a cluster
She explains that she sensed
Her lover's good scent
From two aspects:

(א) מצד זכרון הבושם
שנמצא אצלה
שדודה דומה לה
כצרור המור
הצרור בין שדיה,
כן חקוק על לבה,
עד שבכל פעם יעלה ריחו וזכרונו
בין שדיה:
First, from the aspect of the memory
Of the perfume she has,
Her lover resembles her
Like a bundle of myrrh
Bundled between her breasts.
It is etched on her heart
Whenever his scent and memory
Ascends between her breasts.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יג) צרור
מבארת כי הרגישה ריח הטוב
ורוחניות ה' ואלוהותו
משני צדדים.
(א) מצד האלהית אשר בנפש
כי הנפש מצד שהיא אלהית
וחלק מעצמותו ית'
היא דומה כלוח
אשר חרות עליה
כל הענינים האלהיים,
כי החלק יתדמה אל הכל,
ועת יפקח האדם את עיני שכלו הפנימים
ויביט על לוחות נשמותי
ימצא שם משכן ה'
והיכלו
ויביט שם כל הפלאים האלהיים
במכתב אלהים חרותים על הלוחות
והריח האלהי צרור וגנוז
Verse 13... a bundle
She explains that she sensed the good scent
And spirituality of HaShem and his divinity
From two aspects:
First, from the divine aspect in the soul
As the soul is from the side of divinity
A part of His essence, May He Be Blessed,
She resembles a tablet
Upon which is etched
All aspects divine
As the part resembles the whole
When a person open his internal mind's eyes
And looks at the tablets of his soul
He will find there the dwelling of HaShem
And his chamber.
He will observe there all the divine wonders
Etched on the tablets in a divine letter.
And the divine scent is bundled and concealed

בצרור נפשו	In the bundle of his soul.
ומצד זה	From this aspect
דודי דומה לי	My beloved resembles me
כצרור המור הלן בין שדי	As the bundle of myrrh resting between my breasts.
וחדרי לבבי	And the chambers of my heart
(ותפס צרור המור	(He conceives the bundle of myrrh
שהוא המוסק	Which heats the body,
והוא דם הצרור בחיה שבהודו,	And is the blood bundled in the animal
ימשיל כאילו בדם הלב	He compares the blood of the heart,
שהוא מובחר הדם	Which is the superior blood
שעליו תנשא נפש החי	Carried by every living soul,
צרור הריח האלהי הזה):	the bundle of this divine scent).

What is the concealed scent of my soul?

- MF As I breathe in all the light and life of the universe, my lungs fill, my breasts rise, my heart swells and the life force swirls with warmth within me. As I breathe out, all my senses are activated as the universal flow passes through me filtered by the subtle awareness of what has transpired. But the scent of my soul (the scent of HaShem which is within me is the scent of life and light). I can only realize within my mind's eye only within the inner awareness that should I know, I would cease to be.
- RM A heart is like a refrigerator which has two parts. The essence of one's soul is in the realm of the frozen part. To reach it is not enough: one needs to bring a spark to kindle a fire to melt the frozen content to bring out the concealed aroma of its soul. Only then can one sense what the fragrance is.
- F When the mother of all heard the cry of the infant child, she put the head of orphan down between her breast.
The seat of milk of life give the orphan soul.
- RS The concealed scent of my soul is the perfume of my lover.
Etched on the fabric of my being.
Deep in the darkness of my...
The familiar warmth of light, truth,
Sweetest, deepest, highest, bestest,
Plain secrets of illuminated clarity
Carried in that which can never be told.
- D Oneness is the concealed scent of my soul.
- MR As the Holy One exists in concealment, we exist as a reflection of the natural world in the image of Elokim. As black fire on white fire is the blueprint of creation, the scent of the soul is the presence of those etchings which are etched on the soul. And the heart is the threshold which opens up into the soul allowing the experience of scent.
- BR I do not 'know' this scent...It is concealed from me.
Only when it is bundled – meaning, in the way it comes from above to below –
Then I 'know' its memory.
The Holy One conceives this bundle.
He creates something from nothing.
- DR The providence of correction.
We are assured redemption.
We are guided along a path that is predetermined. Regardless of our life's actions, deeds or misdeeds, His love for us never wavers. We can affect all the acts of the play that are our existent incarnations except the last. Sticked into the fabric of our being is His divine scent that is immutable. We were, are now, and will always be with Him.
His divine thought. Eventually that thought and its oneness will become predominant.

May that time come quickly.

DB Fresh-cut grass, the metallic taste of blood,
a house built out of mud or summer rain,
an infant's head, the earth between her toes,
wood chips on the floor of a room
where someone is peeling an orange –
mix these together with mortar and pestal,
with fire and smoke, with musk
and ocean breeze. Then hide them,
try to hide them in the farthest reaches
of your mind, bundled in cotton,
under a melody of sorrow, under a melody of joy.

PA The concealed scent of my soul is hidden in my physical and material actions in the relations to the quality
of life – the force of Hashem's wisdom.

Finding out that there is the Divine reflection in my internal mind's eye.
In the chambers of my heart is both the essence and the given –
discovery of innate gift –
new experiences – new scents
leading to light and enlightenment.
Understanding that every living soul carries the concealed scent,
and only looking inward brings revelation
not yet etched –not yet understanding
still seeking to peel
layer by layer
discovering...

פרק א יד Chapter 1, Verse 14

<p>אֶשְׁכֹּל הַכֶּפֶר הוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גְּדִי:</p>	<p>יד 14 <i>eshkol hakofer dodi li</i> <i>becharmey ein gedi</i></p>	<p>My beloved is a sheaf of henna blossoms, in the vineyards of Ein Gedi.</p>
--	--	---

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(יד) אשכול, (ב) תרגיש שריחו הנוף מרחוק, כי כרמי עין גדי במדבר אשר הוא חונה שמה, דומה לה כאשכל הכופר המשלח ריחו למרחוק:</p>	<p>Verse 14: a sheaf Secondly, she will sense that his scent Comes from afar As the vineyards of Ein-Gedi in the desert Where he is camped Resemble her as the henna blossoms sheaf Which diffuses its scent afar.</p>
---	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(יד) אשכול (ב) מרגשת ריחו ורחניותו מצד האלהות הנמצא חוץ לנפש האלהית המתפשטת בכל המציאות אשר משם יריחוהו החכמים לדעת אותו</p>	<p>Verse 14: a sheaf Secondly, she senses his scent And his spirituality from the aspect of divinity Which resides outside of the divine soul Which spreads out in all of reality Where the sages can scent it To know it</p>
---	---

ולהשיגו	And perceive it
ומן כרמי עין גדי	And from the vineyards of Ein-Gedi
(שהיה מדבר	(Which is in the desert
כמ"ש בספר שמואל)	As mentioned in Samuel)
ר"ל מן המדבר	Namely, from the desert
אשר הוא שוכן שם	Where he resides
שזה מליצה על מעונו בערבות	Which is a hint to his dwelling on the plains
חוץ מעולם הזה המיושב מבני אדם	Outside of this world which is inhabited by people
הוא דומה כאשכול הכופר	It resemble a sheaf of henna
שמרגישים את ריחו מרחוק	Whose scent is felt from afar
[ותפס אשכול	[He used the metaphor of a sheaf
כי האלהות כוללת כל המציאות	Since divinity contains all reality
שאינ דבר בלעדו	There is nothing without it
כאשכול שכולל כל הפירות שבתוכו	As a sheaf that contains all its fruit
ובכרמים יש אשכולות לרבבות	In the vineyards there are many sheaves
ובכ"ז מרגישים האשכול היחידי של הכופר	Nevertheless, the sole sheaf of henna is felt
ומכירים בו	And recognized among the
בין רבבות אשכולות הכרם	Other thousands of vineyard sheaves
ע"י ריחו	By his scent.
וכן אות הוא בצבאות שלו	His scent is also a sign among his hosts
והאחד המיוחד ניכר	The special one which is recognized among
בין רבבות העולמות	Thousands of worlds
ע"י רוחניותו והנהגתו	By his spirituality and his ruling
[בהיותו מחיה את כולם]	As He enables life for everyone).
והיא אומרת כי השיגה רוחניות ה'	And she says that she perceived the spirituality of HaShem
וכבודו	And his glory
בין מצד ההשגה אשר בנפשו	Both from the aspect of the body's perception
בין מצד ההשגה באלהות חוץ לנפשו:	And the aspect of divinity which is outside the body.

What are my interior externals and external interiors?

- MF I'm inside out and outside in
as I travel through this process
I know my self and I know my NOT
as I'm falling through the abyss
But grounded I am by my senses WITHOUT
that keeps me bound within
And soaring aloft in the heady ethers
by the scent that frees my soul
- MR Internal transcendancy and external materiality is about finding the love in
determination, the restrictiveness in empathy, the beauty in union which
results in creation so that the relationship is such that the teacher appears
when the student is ready. Finding Moshiach.
- BR How is the sole sheaf of henna recognized among the thousands of
vineyard sheaves?
The vineyard sheaves are like the sefirot. When all the sefirot of all
the worlds – the 10 x 10 x 10 x 10 – the 1000's of sheaves are filled with
His scent, then we will know Him... internal, external, and beyond...
All will be as One.
- DR He knows
He is that which is known
He is knowledge
The actors
The action

The play
 The script
 The concept
 The audience

- ML I see there are two things : 1)the mind-made reality and
 2)the consciousness that views the mind-made reality.
 The mind-made reality is our perceptions and conceptions, it creates our beliefs and is what unifies man.
 The consciousness that gives life to the mind-made reality is connected/is a part of the ultimate reality.
 Man has no control of consciousness. It is always perfect and connected to the Ultimate. I feel it is possible to become conscious of consciousness, but we have to let go of the mind-made reality.

- RM My internal external is to bring out my desires...to share...to teach...
 to sing the song of divinity.
 And my external internal is to understand and absorb the song of nature
 And the truth surrounding it.

- RS The Holy One Blessed Be He created in the world infinite sets of reflections so that everything can learn what/who it is through consciousness: men women, in out, physical spiritual, blessed cursed...mirrors are like translators from one language to another. They have obvious differences, and hidden similarities.
 When you realize that the whole world is but a manifestation of your soul, then, through translation you might consider that your soul is a manifestation of the whole world.

- PA Can the depth of the internal exteriors be measured? Can the external internals be encompassed by vast seas, or contained within expansive skies? Only sublime emotions stem from love of the Master of all works, the Source of good and kindness.

פרק א טו Chapter 1, Verse 15

	הַנַּח יָפָה רַעֲיָתִי	15 טו	<i>hinach yafa ra'ayati</i>	You are beautiful, my beloved,
	הַנַּח יָפָה עֵינֶינֶךָ יוֹנִים:		<i>hinach yafa eina'ich yonim</i>	You are beautiful, your eyes are doves.

שירי הנפש Songs of the Soul

הנך יפה	You are beautiful...
כשמוע הדוד אהבת כלולותיה,	When the Lover hears about her marriage love
משיב לה	He responds:
הנך יפה משני טעמים:	You are beautiful for two reasons:
א) מצד שאת רעיתי,	First, because you are my spouse,
שומרת אהבתי,	The guardian of my love,
ולא נתפתית למלך שלמה:	And you did not yield to King Solomon.
ב) הנך יפה גם מצד עצמך	Second, you are beautiful for who you are
עיניך דומים כיונים,	Your eyes are like doves
שאין מסתכלים רק אל בן זוגם:	Who do not look but at their mates.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(טו) הנך יפה	Verse 15: You are beautiful
ה' אומר אל הנפש	HaShem says to the soul
הנך יפה משני פנים,	You are beautiful in two aspects
א) מצד שאת רעיתי	First, since you are my spouse
חלק ממני	A part of me
ודבוקה בי אל האלהות	Cleaved to me toward divinity
א/שר בכלל המציאות חוץ לנפש.	Which is the entirety of existence outside of the soul

וזה נגד אשכול הכופר.	And that is the sheaf of henna.
(ב) הנך יפה מצד עצמך	Secondly, you are beautiful on your own account
כי גם מצד עצמותך	From your own essence too
את קדושה בת אלהים	You are holy, a daughter of God
והיופי האלהי היא	And the divine beauty is
צפירת תפארה עליך	The beginning of glory about you
מצד האלהות אשר בנפש.	From the divine aspect in the soul
וזה נגד צרור המור.	That is represented by the bundle of myrrh
עיניך יונים	Your eyes are doves
ר"ל שני מיני עינים שבך,	Namely, you have two types of eyes
(א) העין הפנימי שבו תחזה על כחות הנפשיות	First, the internal eye which sees all the emotional powers
לראות במ המראות האלהיות	To see in them the divine visions
החרותים על לוחתיהם.	Which are etched on their tablets
(ב) העין החיצוני	Second, the external eye
שבו תביט על כלל המציאות	With which she looks at the totality of existence
להביט בהם הנהגת ה'	To see the providence of HaShem
השגחתו וחכמתו ויכלתו	His governance, wisdom and ability
דומים כעיני יונים	This resembles the eyes of doves
הבלתי נפרדים מבן זוגם	Doves -- which are inseparable of their mates
כן תביט אלי בשני עיניך אלה	So look at me with both your eyes,
להכירני ולדרשני ולבקש אהבתי:	To know me, desire me and ask for my love.

פרק א טו

Chapter 1, Verse 15

הַנְּךָ יִפֶּה דוּדִי אֶף נְעִים 16 טו hine'cha yafeh af na'im
אֶף עֵרְשֵׁנוּ רַעֲנָנָה: af'arsenu ra'anana

You are beautiful, my beloved, and pleasant,
our bed is fresh.

שירי הנפש Songs of the Soul

(טו) הנך,	You are beautiful, my beloved
משיבה הרעיה	The Ra'aya responds
הנך יפה דודי מצד תוארך,	You are beautiful for your qualities
גם נעים מצד שלמותך,	And pleasant for your completeness
והנה הגיע העת	And now the time has come
שנתחבר יחד	For us to get together
ואחר כי לא נשכב עוד	We will not lie
על מטת זהב וכסף	On beds of gold and silver
ולא בבית ובהיכל,	Nor in a house or a chamber
רק נלין ביערים	We will sleep in the forest
על ערש של עצים וענפים לחים,	On beds of wood and moist branches
הנה ערשנו הזה	This bed of ours
שבו נשכב משכב דודים,	Where we will make love
רעננה הוא מענפים לחים ורעננים,	Is fresh, made of moist and fresh branches
הערש רענן ורטוב	Our bed is fresh and moist
והגיע עת דודים:	The time of lovemaking has arrived.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

הנך (משיבה הנפש)	You are, (the soul responds)
הנך יפה דודי	You are beautiful, my beloved
גם אתה משני פנים האלה,	You too, from these two aspects
(א) מצד האלהות שחוץ לנפש	First, from the aspect of divinity outside the soul
הנך יפה	You are beautiful
הנמצא בסדר המציאות	The beauty which resides in the order of existence
נמצא בד בעצם וראשונה	Is found first in your essence

כי אתה מקור היפי	Since you are the source of beauty
שמן המקור הזה	As from this source
תתפשט היופי על כלל המציאות.	Beauty will spread over the entirety of reality
(ב) מצד האלהות אשר בנפש	Second, from the divinity in the soul
אף נעים	You are pleasant
ירגישו בו הנפשות הנעימות והערבות	The pleasant and sweet souls will feel
והערך היותר שלם,	The more complete essence
אחר שבארו החושקים הקדושים האלה	After these two passionate and holy [lovers]
היחס אשר ביניהם	Have clarified their relationship
מצד שני הקצוות אשר חוץ לנפש	From the two aspects, outside the soul
והאלהות הצפון בנפש	And the divinity concealed in the soul
עתה תאמר כי הגיע העת	Then she says that the time has come
ליווגם יחד	For their coupling
האלהות שחוץ לנפש	Divinity outside the soul
עם האלהות אשר בנפש	With divinity in the soul
הרוח הקודש השופע על העולם הגדול	The holy spirit abundant upon the great world
עם רוח הקודש השופע בעולם הקטן	With the holy spirit abundant upon the small world
כחלק המזדווג עם הכל	As a part which copulates with the whole
שע"ז בקשה	This is her request
ישקני מנשיקות פיהו.	That he kiss her with the kisses of his mouth.

How Beautiful You Are

- DB The sky inside your eyes,
Your truth as it meets mine –
how beautiful you are.
- Your lovely clothing – hands of cloud,
feet of water –
how beautiful you are.
- I place my hand against
the earth and feel your heart.
It beats so fast – so slow –
How beautiful you are.
- MR The beauty of that which one is, is about one's essence as it is revealed by
the beauty of one's physical presence.
- BR The thought of creation is the beauty that exists in separation/independence.
Only through 'her' arousal – to request – to ask –
to desire His love can their be true coupling.
Just as the part is contained in the whole, the separation
is contained in the union.
And all the fulfillments will precede all our desires.
- ML The question makes me step out of my true self. The answer also steps out. And then they both give up to
enter what was always there, my true beauty. No questions, no answers, just the stillness of silence which
lives in true beauty...
In other words... I don't know.
- MF Knowing this place from whence you come
The balance divine that flows throughout
The feeling that binds the heart within
The sigh released that stirs the breath
That moves the soul to take the kiss.

PA How beautiful love and joy filled my pure heart to such an extent that the future is a certain reality, leaving no room to mourn.
In your beauty, the tragedies of the day were but a thin cloud under the brilliant sun.

RS The medieval scholastics spoke about
bonum – the moral good
verum – the philosophical truth and
bellum – the aesthetic beauty
as three parallel attributes of completion.

If bellum relates to assya
and bonum to formation
and verum to creation
What is the completion of atzilut, emanation?

Could it be faith – Fe ? – the concealed feeling of Oneness about which nothing can be said or shown or felt or acted upon.

פרק א טו Chapter 1, Verse 15

<p>קָרוֹת בְּתֵינֵנוּ אֲרָזִים יז רַחֲיִטְנֵנוּ בְּרוֹתִים: [רחיטנו]</p>	<p>17 korot batenu arazim rahittenu berotim.</p>	<p>Our roofbeams are cedar, our rafters fir.</p>
--	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(יז) קורות, ר"ל אחר כי נשכן ונתלונן בשדה יער. א"כ קורות של בתינו יהיו הארזים הגבוהים אשר ביער. ותחת צלם נמצא מחסה ומשכב. והרהטים המיגרים את המים יהיו סבורתים שענפיהם רחבים, ודרך הענפים והעלים אשר יסוכו על ערשינו יגירו המים במורד אל הצדדים מסביב בל ירד הגשם עלינו:</p>	<p>17: Our roofbeams Namely, after we dwell And sleep in the forest He said, our roofbeams Are cedar, the tallest trees in the forest Under their shade we'll find shelter and lie. The rafters run off the water Their branches are wide Through the branches and leaves Which shade our bed Water will run off the slope To the sides So the rain does not wet us.</p>
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(יז) קורות מצייר הדבוק הנבואיי הזה שתדבק הנפש עם האין סוף ית' כפי הציור שצוה ה' לעשות בביהמ"ק שהוא אמצעי בין האין סוף ובין הצמצום בין הבלתי גבול ובין הגבול כי ברצות ה' האין סוף ובלתי בעל תכלית לשכון כבוד על נפשות ישראל אשר הם מוגבלים ומצומצמים בתכלית כי מושב הנפש בעלית קיר קטנה ככף איש היה כעין פשר</p>	<p>Our roofbeams He visualizes this prophetic attachment As the soul adheres to the Ein Sof As the image HaShem commanded to build the Temple Which is a medium between Ein Sof and Contraction Between the non-bounded and the boundary When HaShem wants the Ein Sof Something without any objective To dwell with glory upon the souls of Israel Which are limited and contracted in essence The dwelling place of the soul is a little loft Like the palm of a person He found a seeming [compromising] solution</p>
--	--

שיבנו לו בית ארזים That they should build him a house of cedars
 כאילו האל הנשגב יעזוב עניניו As if the supreme God will leave his affairs
 שהוא בעל גבול ובלתי מתקומם To a [place which is] limited and does not raise
 במקום לשכון במקום מוגבל Instead of dwelling in a bounded place
 על כנפי הכרובים Upon the wings of angels
 תחת קורות ארזים Under cedar roofbeams
 וכן הנפש תעזוב ענינה The soul too, will leave its affairs
 אשר היא מצומצמת במקום צר Where it is limited in a contracted place
 זרת ארכו וזרת רחבו An inch in length, an inch in width
 בגוף המורכב מן בשר גידין ועצמות The body made up of flesh, sinews and bones
 בשפל המדרגה The lowest level possible
 ותעלה לשכון ולהתיחד עם דודה And will elevate to unify with her lover
 במקום יותר חפשי In a freer place
 ומקום יותר מרווח In a more spacious place
 ובגוף יותר חזק מגוף האדם In a body stronger than the human body
 גוף הצומח The body of a tree
 שלא רבתה בו ההרכבה כ"כ כבגוף החי Which is not as complex as the animal body
 והוא למטר השמים ישתה מים The tree drinks rain
 ונזון מן הפשוטים And feeds from the simple
 וכן ידווגו תמיד In it the two far edges
 שני הקצוות הרחוקים בגבול האמצעי, Meet in the mediated boundary
 ולהורות המשל הזה To teach this parable
 בחר שלמה Solomon chose
 (כפי מה שבחרה התורה במשכן) (As Torah chose the *Mishkan*, dwelling)
 לצייר הגבול האמצעי To visualize the mediated boundary
 שבו יתקרב הדודים הרחוקים Where the distant lovers come close
 שישכנו תחת קורות ארזים Dwelling under the cedar roofbeams
 שהם העצים היותר גבוהים Which are the highest trees
 [וגם זה מצייר התנשאות] [This too visualizes the elevation from
 יסוד העפר למעלה The element of earth upward
 שציור הצומח הוא ציור עלות The image of the plant is the image of ascension
 חלק העפרורי מן השפל אל הרום Of the lowly dirt to the high planes
 והציור הזה מתגלה ביותר בארזי לבנון And this image is most revealed in the Cedars of Lebanon
 הרמים והנשאים. Elevated and tall.

וז' קורות בתינו ארזים Hence he says, our rafters are fir
 ובזה יהיה רהיטנו Our rafters
 שהם הצנורים המקלחים את המים Which are the pipes where the water runs off
 מעצי ברותים Are made of fir
 שענפיהם מתפשטים ברחב Whose branches spread wide
 ר"ל כי זרם מי השפע Namely, that the flow of the waters of abundance
 יעבור דרך הברותים אשר בגג המקדש הזה Will pass through the fir on the Temple's roof
 והם יהיו הרהיטים לשקתות המים Serving as rafters to the water basins
 וצנורי הברכה להגיר השפע והרוחניות Pipes of blessings to run abundance and spirituality
 ולהריקו על הארץ And bring it to earth
 ועל הגופים הקודרים Upon the dark bodies
 הצמאים למטר השמים Waiting for the rain of heaven
 וטל אורות And the dew of light
 וגשמי נדבות And the manifestation of grace
 ולהחיותם במים העליונים To revive them with supreme water
 מי החסד והקדושה. The water of lovingkindness and holiness.

Water

- MF As the water flows upward from the darkness
Through the roots of the tree
Giving strength and durability
Sustaining life and growth
Permeating every fiber
Connecting every sequence
Expanding every outstretched limb
The tree is able to reach toward the heavens
Catching/absorbing mist filled light
While cosmic fluids flow within
Connects to the Oneness that binds the earth
So that all its particles do not erode
Into the dust of empty souls
- MR As the roots of the mighty cedar are planted in malchut, its trunk grows upward to keter and its leaves are covered with the dew as reshimo. The upper ascension of water in the tree is the shefa of prayer which then returns as rain and represents higher levels of consciousness, acknowledging the holiness we are and comes through grace.
- BR 'In His Simple Will arose the desire to create....'
Roofbeams & rafters.
The roofbeams are like circular vessels, perfect like Ein Sof.
Made of cedar – the tallest – they touch the infinite.
But the rafter – the pipe – the line – hold the key; channeling the waters downward – flowing from above to below.
The water will return – from below rising upward;
Only through desire, will the lovers meet.
- DR Water, clean nourishing, blue, life, soothing, calming, cool, expanding, flowing, gentle, loving, peaceful, rushing, strong, powerful, loud, swift, persistent, overwhelming, stop.
Still, quiet, undisturbed, unbroken, unmodified, lifegiving, stop.
Taken for granted.
- RM Water, the blessing

Feeling like a drop of rain
Soaring down swiftly without pain
Soaking earth with abundance
Ascending earthly to heaven
This is the story of water
A tale of freshness, a tale of newness
The story of ocean of reincarnations.
- RS In the beginning G-d separated the upper waters sha-ma-yim, from the lower waters ma-yim. The upper – water and fire. The lower – water and earth. In between the spirit of G-d, the wind, the breath. Four elements and we are in the middle, between the water grace of fire – judgement, and the water – water – earth of grace. Double-edged metaphors. Destructive waters, the warmth of the hearth. Can you see the breathing rays of the sun penetrate the depth of your ocean and kiss the lips of sand.
- PA Binah is like a pool that many water tributaries flow into. It is always busy, active, and flowing, full of movement.
The faculty of human thought corresponding to Binah is our conscious, waking stream of thought.

DB Rising up from the ocean's sweetness,
 the ocean's salt, floating over
 its place of liquid birth,
 droplets collect and grow heavy with grief,
 with grief and thunder and light.
 The trees pray for rain, sway
 and chant and plead for it.
 The clouds cannot refuse.
 They give and they give and they give,
 Take shelter, cry the wolf, the deer,
 the man and the woman.
 Take shelter under the cedars and firs.
 There we will make our bed
 fresh with the ocean's sweetness,
 fresh with the ocean's salt.

פרק ב א	Chapter 2, Verse 1	
אני חבצלת השרון	1 א ani khavatzelet hasharon	I am the lily of the plains
שושנת העמקים:	shoshanat ha'amakim	The rose of the valleys

שירי הנפש Songs of the Soul.

ב (א) הרעיה אומרת, אני דומה כחבצלת הגדלה בשרון וכשושנה הגדלה בעמקים, [חבצלת הם הצמחים ששרשם מתחת לאדמה דומה לבצל שאינו להם ריח חזק ועל ראש' פרח יפה מאד דרכו להפתח לפני השמש ולנטות אחריו ולהסגר בשקיעת השמש. והוא גדל ומצליח רק בשרון לפני השמש, והשושנה היא בעלת ריח טוב. ודרכה להפליט הריח שקלטה בעת שקיעת השמש, ולכן היא מצלחת בגדולה וריחה בעמקים ותחת הצללים] ר"ל אני אוהבת המנוחה לשבת בשרון בערבה ומופיע אורו עלי, ואז יתראה יפיי ופרחי היפים. אמנם אחרי שובי אל העמק תחת הצללים, [שזה אצלה דמות אל חדרי שלמה ששם היא כלואה בעמקים רחוקה מן השמשדודה הזורח על פרחיה] אז אפליט הריח הטוב שקבלתי מן השמש. ואני דומה כשושנה שפולטת ריחם בעמק תחת הצללים. ר"ל שאז ירגישו בנות ירושלים שכנותי בטוב ריחי מוסרי ומדותי הטובות.	1: The Ra'aya says: I resemble a lily that grows on the plains And a rose grows in the valleys. [A lily is a plant Whose root is under the ground Similar to an onion. It does not have a strong scent; It has a pretty flower on top The flower opens to the sun, Inclines towards it And closes when the sun sets. It grows successfully only on the plains In sunny areas. The rose has a good scent. It emits its scent, Which it received at sunset. It successfully grows In the valleys, in shady areas.] Namely, I love resting, Sitting on the plains [sharon] As His light appears upon me. My beauty and the beauty of my flowers show, Even though after returning to the valley Under the shade [Which is an image of the chambers of Solomon Where she is locked in the valleys Distant from the sun, her lover Who shines upon her flowers]. Then I'll emit the good scent Which I received from the sun. I resemble a rose Which emits its scent In the shady valleys; Namely, then my neighbors, the daughters of Jerusalem, Will notice the goodness of my scent My good morals and good character.
--	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ב (א) אני הנפש אומרת אני דומה כחבצלת הגדלה בשרון וכשושנה הגדלה בעמקים ר"ל כי בבחינה זו אשר אפשוט שלמותי הצואים ואצא מן העמק והחורים שהיא השכונה בגויה אל השרון	2: I I, The soul says: I resemble a lily that grows on the plain And a rose that grows in the valleys; Namely, in this category When I disrobe my soiled garments And leave the valleys and the holes, Which is the dwelling of the body To the plain
--	---

להתחמם נגד אור השמש הגדול	To warm myself by the light of the great sun
שהוא אור ה' הזרוח עלי	Which is the light of HaShem shining upon me.
אני דומה כחבצלת השרון	I resemble the lily of the plain,
שפותחת פרחיה	Which opens its flowers and branches and sockets
כפתוריה וקנותיה	[like the Menorah]
לבלוע אור השמש	To absorb the sunlight
ותטה אחריו	To incline toward it.
ואז תתראה ביפיה והדרה,	Then she will be seen in her beauty and glory
כן עת תזרח עלי השמש האלהות	When the divine sun will shine
תתפשט הנפש ותוציא פרחיה הרוחנים	The soul will then expand and grow its spiritual flowers
ותגלה זרועיה	Revealing her arms,
שהם האלהות הצפון בה	Which is the divinity hidden in her
ואז תתראה בהדרה והוד תפארתה.	Then she will be seen in her glory and beauty.
אולם בסור כבוד ה' מעליה	But when the glory of HaShem is removed from her
ובהשקע השמש הגדול	When the big sun sets
שאו תסגר פרחיה	Then she'll close her flowers
ותקמץ פיה	And shut her mouth.
וזרועיה האלהיים מתקבצים אל תוכה	Her divine arms enclose inside of her;
לא יתראו החוצה	They will not show outside
והיא תשוב על העמק	And she will return to the valley
שהיא הגויה	Which is the body.
אז תפלט הריח הטוב	Then she will emit her good scent
והרוחניות שקבלה מן האור הגדול	And the spirituality she received from the great light.
ושכניה שהם כחות הנפשיות	Her neighbors which are the mental capacities,
הנתלות בחומר	Dependant upon matter,
בנרדי בשמיה	Her scent and perfume
יתבשמו וישימו בכליהם	Will be scented and will hold in their storage
ללמוד ממנה דרכי ה' והנהגתו	To learn from her the ways of HaShem and his rule,
חכמתו חסדיו	The wisdom of his grace.
ואז תדמה כשושנת העמקים	Then, she will resemble the rose of the valleys
אשר תפלט ריחה תחת הצללים	Which emits her scent under the shade.
[ובזוהר אמור דף ק"ז	[The Zohar, Parashat Emor, page 107, says
בקדמיתא חבצלת בזמנה	In the beginning, when the lily in her time
דבעיא לאזדווגא במלכא	Wants to unify with the king
אקרי חבצלת	She is called a lily
בתר דאזדווגת ביה במלכא	After the king unites with her
באינון נשיקין אקרי שושנה	In those kisses, she is called a rose
דכתיב שפתותיו שושנים	As it is said: "His lips are roses."
שושנת העמקים	The rose of the valleys
דהיא שנית ומשניאת גונאה	Which changes its colors ...
זמנים לטב וזמנים לביש:]	At times for good and at times for evil.]

Growing, flowering, blossoming

MF	Reaching down to touch the soul Hashem's light sparks the bloom [That bound essence of holy pairing] which bursts open, vibrant, flowering glory
MR	A plant's action is to grow (world of asiya), to form flower (world of yetsira), which lends itself to creation (world of briya) and emanate its essence through scent (world of atzilut). The soulfulness of the lily follows its Creator, the sun and closes at sunset, while the physicality of the rose remains strong in the light or dark, and remains open. They both emit a pleasant scent and their essences are revealed by their beautiful presences.

- BR The lily which grows on the plain, a place of lightness.
It grows only directly to its source, the sun – free to grow.
But if the sun retreats, removes its light, the lily closes.
The rose from the valley – a darker place.
A place of less light – but much density – therefore much desire.
It's from this desire that there will be flowering...
from this desire there will be blossoming.
A place of scent – a fragrance to unite.
- DR As perceived by itself, its existence is differentiated and linear in stages that are distinct. From the perception of its source the sun it is eternal and simultaneous. Always growing, always flowering, always blossoming
A lily and a rose in the plains and in the valleys.
- RS Everything around grows, flowers, blossoms and then dwindles, falls, dies. We are looking for security, return on investment, ROI, risk management. Day and night, good and bad, turning into each other. We are interested in making sure that nothing will change, only improve. Mood swings, ups and downs, nothing permanent. Please make us so perfect that we'll consider our imperfections as your peace.
- DB Under the brambles, the wild rose grows.
Its eyes are shut to the world.
It sees neither sun nor shadow,
not the red of its sister's face,
not the ultramarine eye of the sky.
How can it flower in such ignorance,
Blossom in such absolute confusion
Except by going deep within, drawing
the water up through root
and cane and leaf, through
piston and stamen and petal
until its flowering, its blossoming
happens, simply happens in full light.

פרק ב א Chapter 2, Verse 1

<p>כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחֹחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת:</p>	<p>א 1</p>	<p><i>keshoshana bein hakhokhim</i> <i>ken ra'ayati bein habanot</i></p>	<p>Like the rose amongst the thorns So is my lily among the young women [daughters].</p>
--	------------	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(ב) כשושנה [תשובת הדוד] אמנם את דומה בין בנות ירושלים כשושנה בין החוחים. שהעץ שהשושנה גדלה עליו מלא חוחים. ועת תתערב ביניהם ינקבוה וישחיתוה. וצריך שתשא ראשה עליהם בל תתערב עמהם כן צריכה את להשמר בל יפתוך בנות ירושלים אל אהבת שלמה.</p>	<p>(b) As a rose [the lover's answer] Although you resemble The daughters of Jerusalem As a rose amongst the thorns The tree upon which the rose grows Is full of thorns. When she mixes with them They puncture and destroy her. She needs to raise above them So that she does not mix with them You also need to take care So that the daughters of Jerusalem will not tempt you To Solomon's love.</p>
---	--

מליצה	Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]
(ב) כשושנה	(b) As a rose
(תשובת הדוד העליון ב"ה)	(The Supreme Love, Blessed Be He, responds)
אמנם את דומה בין בנות ירושלים	Although you resemble the daughters of Jerusalem
ר"ל בין כתות הגויה	Namely, among the sects of bodies
כשושנה שהעץ שהיא גדלה עליו	Like a rose, the tree upon which it grows,
מלא חוחים	Is full of thorns
וצריך שתנשא ראשה עליהם	She needs to raise her head above them
בלתערב עמהם	So she doesn't mix with them
כי אז ינקבוה החוחים	If she did, the thorns would puncture
כן כחות החומריות	So do the forces of matter
אשר הנפש תנשא עליהם	Upon which the soul raises herself
הם כחוחים המנקבים	They are like the thorns puncturing
את השושנה הקדושה	The holy rose
עת תתערב בחברתם	When she mixes in their company
וישחיתו יפיה	They will destroy her beauty
ותפארת קדושתה	And the beauty of her holiness
וצריך שתנשא עליהם	She must raise above them
ולא תתערב בחברתם.	And not mix with them.
[ובר"מ פ' תצא דף רע"ח	[In the Zohar, Ra'yah Me'heimna, Tetzeh p. 178
ואם לא אלא דאשתכח	And if does not, she will find that
כל אברין דגופא מליה חובין	All her body parts filled with sins
ולא אשתכח	And no body part will remain [wholesome]
אבר לשרי עלה תורה ומצוות	To carry the Torah and the commandments
:איהי שושנה בין החוחים]	That is, a rose amongst the thorns].

Puncturing

- MF My heart bleeds so red
as it struggles through the thorns
seeking connection with my love,
white rose, so out of reach
shining in the heaven's light
drawing me upward, beckoning radiance
transforming me from mortal that I am
to yearning lover, open soul.
- RM The lover reached to touch the rose,
but the rose was so delicate to be touched.
So the lover grasped the stem,
and felt the puncturing pain of thorns
The drops of blood resembling the rose petals...
and then the lover sensed the warmth of the rose.
- BR We were created with thorns.
The rose must grow amongst the thorns – that which desires to 'receive for its own sake'. The rose was also created to receive, and thus her tree grows taller just as the thorns grow taller with her. But in order for the rose to truly "grow" – flowering and petaling to receive the light – she cannot 'receive for her own sake'. She must receive only for the sake of Hashem.
Only by "intention" will she raise herself – a rose amongst the thorns will then carry the Torah and the commandments.
- DR In order for the soul to be revealed it must be concealed. The concealment is the body. The self is its awareness. As the body and the body's physical components predominate that awareness, the self becomes the body and its perceptions of its physical surroundings. Through the soul's awareness of itself,

before and after, the body becomes dormant. Through free will and spiritual work those dormant identifications are again activated. The body identification is minimized and The Holy One is perceived.

RS Like me?
Like, you like me?
Like, I do. Like, I like you.
Are you, like, true?
Like, like me, like you?
Like me, a little blue.
Like, you have no clue.
Like, so much to like to do.
Like me, like you,
I love you, too.

DA When you think you got it right you might be wrong
And when you think you got it wrong you might be right.

RAB What should happen if/after the rose mixes with the thorns?

The implication here is to move forward and to counter a mistake with new growth in the corrected direction. Growth will raise one up again and proper growth will maintain a proper relationship among new thorns and new flowers.

OJP When our body is working in conjunction with the soul, it is a “transformer” – receiving the mundane and elevating it into a spiritual purpose. This process also works in reverse where the spiritual energy is transformed and “compacted” to allow the body to contain the soul.
Yet, if we are “transformers” do we need to have negativity in us before we can absorb negative energy? Perhaps we only have to have boundaries that are too permeable and “..receive too much negativity.”

MF The abstract posuk suggests to me two possible directions of interpretation.
1. The ‘lover’ complements the ‘loved one’ by hinting superiority over her mates.
2. The lover warns his ‘loved one’ of dangers.
I guess its up to the readers optimism or pessism to decide whether this is a complement or a warning.

<p>פרק ב ג כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוּדֵי בֵּין הַבָּנִים בְּצֵלוֹ חֲמַדְתִּי וַיִּשְׁבַּתִּי וּפְרִיָּו מְתוֹק לְחַפְּי:</p>	<p>Chapter 2, Verse 3 3 <i>Ketapu'ach ba'atzei ha'ya'ar</i> <i>ken dodi ben habanim</i> <i>betzilo khimadeti ve'yashavti</i> <i>ufir'yo matok le'khiki</i></p>	<p>As an apple among the trees of the forest So is my lover among the young men [sons] In its shade I loved to sit And its fruit is sweet to my palate.</p>
---	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(ג) כתפוח [משיבה הרעיה] גם אתה דומה בין הבנים כתפוח בין עצי היער. שהם מסתירים אותו ע"ג גובהם ורוב ענפיהם. (א) בריחו. שלכן בצלו חמדתי וישבתי להינות מריחו הטוב.</p>	<p>(c) As an apple [The Ra'aya responds] You too resemble the young men [sons] As an apple among the forest trees That conceal it Because they are high and have many branches a) In its scent That is the reason I have loved to sit in its shade To enjoy its good scent</p>
---	--

(ב) בפריו המתוק לחכי.
 ור"ל לפעמים תשב בצלו
 בעת תצא מחדרי שלמה
 ותתיחד עמו
 ולפעמים בעת שהיא כלואה
 תחת צל עצי היער,
 עכ"פ תאכל מפריו
 פרי האהבה
 שהם מתוקים לחכה:

b) In its fruit, which is sweet to my palate.
 Namely, at times she will sit next to him
 When she leaves the chambers of Solomon.
 She will unite with him
 At other times, when she is locked
 Under the shade of the forest trees,
 Nevertheless, she will eat of his fruit,
 The fruit of love,
 Which is sweet to her palate.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) כתפוח (משיבה הנפש)
 גם ה' מצד שהוא נפש העולמות
 ר"ל מצד שהוא מנהיג העולמות
 ומנעים ומחיה אותם
 כנפש המניע והמחיה את הגויה
 שמוזה הצד ידמה אל הנפש
 שמנהיג גופים ומניע אותם
 ונותן להם חיות ושפע
 הנה הוא בין הבנים
 ר"ל שנלויים לו עוד מנהיגים אחרים
 שהיא הטבע
 ומשטרי שמים וכחותיהם
 אשר חלק להם
 עד ששפע ההשגחה היורד מאת ה'
 נעלמת ונסתרת ומעוטפת
 ודומה ביניהם
 כתפוח בעצי היער
 שהם מצד גובה עצייהם ורוב ענפיהם
 מאפילים ומכסים על התפוח
 שעצו קטן בערכם
 כן הכדורים הגדולים
 והגופים הסובבים על אופניהם
 וישימו משטרם בעולם
 הם מורגשים לעין.
 לא כן ההשגחה האלהית
 שהיא צפונה מן העין.

(c) As an apple
 (the soul responds)
 Even though HaShem, which is the soul of the worlds,
 Namely, from the aspect of Him leading the worlds,
 Moving and enlivening them
 As the soul moves and enlivens the body
 This aspect resembles the soul
 Which leads the bodies and moves them,
 Giving them liveliness and abundance.
 Here he is among the boys;
 Namely, other leaders join him.
 These leaders are nature,
 The government of heaven and its forces.
 He granted them,
 The abundance of providence descending from HaShem
 Concealed, hidden and wrapped
 Resembling them
 As an apple tree among the forest trees
 That are tall and have many branches
 Thereby shading and covering the apple tree
 That is a small tree,
 So the great celestial elements
 And the bodies that revolve around their axes,
 Giving government to the world
 They can be seen by the [naked] eye.
 But divine providence
 Is concealed from the eye.

והנה יש בזה ב' בחינות
 שלפעמים ינהיג הנהגה השגחית
 ויבטל כל כחות הטבע
 ולפעמים
 תגבר הנהגת הטבע
 וחקות שמים ומשטריהם
 עד שהדוד העליון נעלם
 וזה נמשך לפי מה שינהיגו הנפשות
 את עולמיהם הקטנים
 ר"ל את גויותיהם
 שאם הם שוררים על גויותיהם
 ומנהיגות אותם הנהגה השגחית בחיירית
 לפי פקודת השכל והבחירה החפשית
 אז גם העולם הגדל וטבעו
 יכנעו לפני השכל העליון ב"ה
 ויונהגו תחתיו בהנהגה נסיית
 ואז יתחברו הנפשות עם נפש העולם ית'

There are two aspects here:
 At times He leads in providence
 Cancelling the powers of nature.
 At other times
 The power of nature
 And the government of the heavens becomes stronger
 Until the Supreme Lover disappears.
 This happens according to the way the souls lead
 Their little worlds;
 Namely, their bodies.
 If they control their bodies
 And lead it with chosen divine providence,
 According to the rule of the mind and free choice,
 Then all the natural growing world
 Will submit to the Supreme Mind, Blessed Be He,
 And will be led by him in miraculous leadership.
 Then the souls connect with the Blessed Soul of the World,

ואז יחזו במראות אלהים	They will see the visions of God
ויתנבאו	And prophesize
כי הנבואה תתגלה אל הנביאים מזה	As prophesy has been revealed to the prophets
מצד שהש"ת הוא נפש העולם	From the Blessed HaShem, who is the Soul of the World
והעולמות הם מרכבתו	The worlds are his chariot.
שזה ענין המרכבה	This is the essence of the chariot
שצפה ישעיה ויחזקאל	The prophets Isaiah and Ezekiel saw,
והמחזות שצפו החוים ברוח אלהים	And the visions they envisioned in the spirit of God
שהם תמונת העולמות והא"ס	Which is the image of the worlds and the Ein Sof,
הרוכב עליהם ומנהיג אותם	Upon which he rides and whom he leads
בהנהגתו המופלאה	In his wondrous leadership
לפי המדרגה שהוא ממלא כל עלמין כנודע,	At the level that he fills all the worlds, as is known,
ואז...	And then...

Shade

MF	Strength of oneness within the All fragrant scents enveloping my senses nurturing sweetness pleasing my soul light shines upon my island of silence though shaded by branches, protected by love.
RM	Your emmanence can be known only by sitting under the shadow of your light The shadow is a reflection of your essence. It's in that darkness that one is reborn like a child in a womb. a sid in a tomb or a star inside a black hole.
BR	The forest as the "tree of knowledge" And the apple tree as the "tree of life" At times He leads in providence – the apple tree At other times the power of nature – like the forest. According to the way the souls lead... If they control their bodies - this means 'restriction' According to the rule of mind and free choice – this means 'intention.(Our free will is our intention) The souls connect with the Blessed Soul of the World – Only through similarity of form – the form being the ways of bestowal. Seeing visions of G-d means seeing cause and effect; all the causes and effects which have been hidden from us. And ultimately prophecy is in 'knowing' the Holy One and His ways. The miracle is that He and His Name will be one.
DR	Of all the possible gifts that the Creator can give the created beings - all things felt or imagined, peace, bliss, ecstasy, even love, even love of Him - are only as tiny particles to the gift that is given us. His love for us is beautifully displayed for us throughout our lives. The greatest most blessed gift of all – the capacity to be like him. We are given the gift of co-creation. Through our actions we are allowed to affect the world with all of its componenets, animate and inanimate around us. We are co-creators. This is what the Creator has given us. That is the miracle.
RS	In a field of holy apples of Shabbat Let us be in your shade In the shadow of doubt and confusion Let us be in your light

In the wrath of your anger
 Cover for us, please
 In the blessings of your countenance
 Love us, Oh Holy One, Oh One,
 Oh Holy, my heart goes out to you.

DB In your shade I hold your shape,
 the cool understory, the fertile field.
 In your shade I underestimate
 the light inside the dark
 the dark inside the light.
 Your shade is the space between the two trees,
 two trees that will never touch,
 two trees that sway and hold
 the same air in their arms.

ML Fruit falls from a tree containing its essence of the tree. And within its grasp is the seed..as the fruit
 decays fertilizing the seeds another tree is born.
 Shade is the result of a part absorbing light, giving life to the tree, providing shelter for lovers to come
 together. As a fallen fruit bears the seeds of a tree, as the shade attracts lovers, another fruit generates life.

PA You sat by the shades of apple trees. You think you do not need this world, you would have never come
 here. It maybe that you cannot see a reason, but G-d does not cast His precious child into pain of this
 journey without purpose. Nevertheless, eventually the fruits of your labor will blossom for all to see and
 taste. The fruit that is sweet and satisfying to the hand that picks it, and fruits have something to provide
 to everyone.

פרק ב ד	Chapter 2, Verse 4	
הִבִּיאַנִי אֶל־בֵּית הַיַּיִן	ד 4 He'viani el beit hayayin	He brought me to the house of wine
וְדָגְלוּ עָלַי אַהֲבָה:	vediglo aly ahava	And his banner upon me was love.

שירי הנפש Songs of the Soul.

(ד) הביאני (הרעיה מספרת)	(d) He brought me (The Ra'aya tells)
כי אחר שדברו הדודים כ"ז לקחה דודה	After the lovers spoke these words Her lover took her
והביאני אל בית היין, ושם העמיד עליה את דגלו.	And brought her to the house of wine There he set his banner upon her
והיא אהבה. האהבה היא הדגל שהעמיד עליה.	And it is love Love is the banner (flag) He set upon her.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ד) הביאני (הנפש מספרת)	(d) He brought me (The soul tells)
כי אחר הדברים האלה הנשגבים החל רוח ה'	Following these lofty words The spirit of HaShem
לפעם על נפש שלמה והוכנה את החיבור האלהי	Started pulsating upon the soul of Solomon Preparing it for the divine connection
וזה קרא במליצה שהביאה את בית היין	Which he described by analogy As bringing her to the house of wine
כי היין הוזכר בכל הספר הזה	For wine mentioned in the Song of Songs

ששתתה הרעיה ע"י דודה	Which the Ra'aya drank from her lover
היא היין הנבואי	Is the prophetic wine
המשומר בענביו	Conserved in its grapes
הסך נסך שכר לה'	The libation wine, the spirit [as in alcohol] of HaShem
המשמח הנפשות	Rejoicing the souls
עת יחול עליהם הרוח	When they are inspired
(ובזהר ויקרא דף י"ב,	(In Zohar Vayikra, page 12
אי ת"ח הוא כתיב	If he is a scholar, as it is written
ויין ישמח לבב אנוש	Wine will gladden the heart of men
ודא יינא דמנטרא דחדי לכולא	That is the conserved wine that rejoices all
ואית יינא אחרא דאיהו דינא, וכו')	But there is a different wine which is judgement, etc).
ודגלו	And his flag
וכבר הרים עלי הדגל שלו	He has already set his flag upon me
והיא אהבה	And his flag is love
שמשכני ודבקני אליו באהבתו	He drew me in and attached me to him with his love
כי האהבה קודמת אל הנשיקה	Love comes before the kiss
וההבאה אל בית היין	And bringing to the house of wine
קודמת אל שתיית היין עצמו.	Comes before drinking the wine itself.

What is white wine

DB	Take from the grape what you will a taste of light, a hill of snow, If you swirl it on your tongue, like a song, its whiteness will melt into the earth, its place of origin, the cauldron of beginning, Take from the grape what you will, and it will swallow your secrets.			
BR	Love	Kiss	Wine	Drink
	Chochmah	Binah	Zeir Anpin	Malchut
	Atzilut	Beriya	Yeztira	Asiya
	Receiving	Giving	Striking	Binding
	Yud	Key	Vav	Key
MF	Transparent soul		Transparent soul, infused with light	
	Infused with light		Sending grace coursing through me	
	Grace		Unseen spirit through my blood	
	Coursing through us		The origin of my being	
	Unseen		Pure infusion ever present	
	Within red blood		Flowing always from Hashem	
	The origin of our being			
PA	This is the month that "the King is in the field". All can approach Him, and He shines His countenance to all. And those individuals within whom Ein Sof light is found in the intellect it descends to the heart like white wine, where it inspires them with a love and peace.			
DR	Prophetic vision Without substance Locked in upper worlds No growth Elusive Not complete Unbalanced			

False connection

RS Wine, ayin | nothingness
 Mayim, water
 A person becoming humiliated
 Face becoming white, pale
 Blood life drained
 Wine of the earth
 Shedding tears into goblets
 Please kiss me, red lips full of blood
 Contained through a membrane
 Blood to blood separated
 Souls touching
 Please kiss me with the kisses of his mouth
 For your love is better than wine
 Ayin nothingness
 Depths of my life.

פרק ב ה Chapter 2, Verse 4

<p>סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רִפְדוּנִי בְּתַפּוּחִים כִּי חוֹלַת אֲהַבָּה אֲנִי</p>	<p>5 ה Samechuni ba'ashishot rapeduni ba'tapuchim ki cholat ahava ani</p>	<p>Support me with wine glasses Couch me with apples For I am love sick.</p>
---	---	--

שירי הנפש Songs of the Soul.

<p>(ה) סמכוני באשישות, וגבעי יין ורפדוני תחתי תפוחים נותני ריח טוב. כי אני חולת אהבה.</p>	<p>Support me with wine glasses And wine goblets And couch me with apples Bearing the good scent For I am love sick.</p>
---	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ה) סמכוני עתה מבקשת שישמכו אותה באשישי יין וירפדו תחתיה תפוחי הריח הטוב למצע ומבואר בכל הספר שהיין ימליץ השפע הנבואיית והריח ימליץ תמיד על ההשכלה ע"י החקירה והעיון שיריחו את רוחניות ה' מרחוק תבקש שישמכו אותה באשישי היין הנבואי, כי אחר שנפרדה מן הגויה באהבה ובתשוקה אל דודה אין לה על מה לסמוך רק על אשישי יין המשומר בענביו ונסך שכר הקדש. וההשכלה ע"י הדרישה והעיון שזה מליצת התפוחים יוצא למצע תחתיה שעקר סמיכתה תהי הנבואה ואח"כ תשיג אמיתת ה'</p>	<p>(5) Support me She now asks to be supported by wine glasses And to be couched by the apples of the good scent It is explained in the entire Song of Songs That wine helps induce the flow of prophesy The scent will help induce Educated knowledge by research and study The spirituality of HaShem smelled from afar She asks that they support her With the glasses of the prophetic wine After separating from the body In love and passion for her lover She has no support But the wine conserved in its grapes The consecrated libation. Education by research and study Which is represented by the apples Will be set as a couch under her Her main support will be prophesy She will reach the truth of HaShem</p>
--	--

גם בדרך העיון והמחקר	Through study and research
ע"י שנתן ה' חכמה לשלמה	As HaShem gave Solomon wisdom
ורוחב לב כחול	And the most open heart
להבין ולהשכיל,	To understand and know
כי חולת אהבה אני	That I am love sick
שנפשי דבקה בה'	My soul has attached to HaShem
בתשוקה נפלאה	In a wondrous attachment
כדמיון החולה חולת אהבה	Resembling the sick with love sickness
שנפשו דבוקה באהבה:	Whose soul is attached to love.

Lovesick

- DB I am lovesick, which makes me
stupid. I wait all day
for the salve of angels, weave
spider webs through my fingers,
speak in tongues to the cockatiel,
drift in and out of dream.
I am lovesick, which makes me
luminous.
- BR The beauty of separation
Is the beauty of love.
Only through lack can we have desire.
The reshimot, the memories, the tastes
And then the scent.
What a beautiful plan – a divine plan.
It all leads to the yearning – an infinite yearning
Of the soul to be attached to her beloved.
- PA I looked for you today
between the cracks in infinity
in the spaces
between the silences
trying to attach to love of Hashem
not fearing lovesickness
- RS Seeking sick sihks
for a healthy relationship
Turban silk, Hatha Yoga
Run kundalini up my spine
Light my fire, ground my earth,
Wet my juices, check my breath,
Sick of all this love, this sick love
This love from which health yearns
For a moment of crazy sanity
Sanitized sickness of light
That shines the soul and makes
Me cry why me, the apple of your eye
The sweetness of your lips bester
Than all bests.
- DA The degree of connection makes you feel totally disconnected and disoriented.
- DW Vulnerable, lovesick for G-d
Do I sit still long enough for the balm of healing

to touch my aching heart.
 My heart calls out, sometimes I don't even know what for, I'm
 fine, yes, but to be embraced, cloaked, connected.
 Is it there – distraction, then it's gone.
 Immerse myself in the constant flow – the light, the love
 Sometimes my body hurts, is that because of physical strain
 and demands I put on my body – or sometimes the result of
 the disconnect I find myself struggling with – lovesick for G-d.

DJS	I Smitten with Desirous of Not lovesick But sick with love Yearning for her Of lovesick.
AP	The path of lovesick is identification with the broader rhythms of the vast cosmic whole, the galaxy and the realm of the stars... Represent a process of repolarization and universalization of consciousness.
FR	“Two-ness, One-ness” Lovesick, lovesick Arms grasping Insides wrenching Orgaiastic wanderings Of physicality only Repressed Limited Lovesick, lovesick Desire – quieted Peace – enveloping Time/space – gone Closer... Closer... Closer

פרק ב 1

Chapter 2, Verse 6

שְׂמֹלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי
 וְיְמִינוֹ תַּחְבְּקֵנִי:

6 *Semolo tachat le'roshi*

His left [arm] under my head

vi'yimino techabekeni.

And his right [arm] embraces me.

שירי הנפש Songs of the Soul.

(ו) שמאלו, 2:6 His left [arm]

והדוד מתחבר עמה באהבה: And the lover unites with her in love.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ו) שמאלו, 2:6 His left [arm]

מצייר דבקת נפש שלמה
ברוח העליון Describes the cleaving of the soul of Solomon
To the supreme spirit

כמ"ש	As it is said (1:2):
ישקני מנשיקות פיהו.	"May he kiss me with the kisses of his mouth"
והנה הנהגת ה' בדרך הטבע	The providence of HaShem by means of nature
תכונה בשם שמאל	Is referred to as "left"
ועלילותיו הפלאיים	While his miraculous deeds
יכנו בשם ימין	Are referred to as "right"
בכתבי הקודש	In the Holy Scriptures
וכן מה שתשיג הנפש ע"י הנבואה	Also, what the soul reaches by prophesy
שאז	[Fulfilling the verse (Psalm 88: 1)]
יוליך לימינה זרוע תפארתו	He leads to her right the arm of his glory
שהוא הענין הנסיי	Which is the way of miracle.
יכונה שמחבק את נפשו	It is then referred to as embracing the soul [of a person]
בימינו וזרוע עוזו	With his right and the arm of his strength
וזה נגד	And this refers to [2:5, the previous verse]
סמכני באשישות,	"Support me with wine glasses,"
ומה שישג אח"כ	What he [a person] will later acquire
בדרך ההשכלה והעיון	By education and inquiry
יכונה	Is referred to
שישים שמאלו תחת ראשה	The laying of His left [arm] under her [the soul] head
ויתמכיה בהשכלתה	To support her in her acquisition of knowledge
ויאמר כי השמאל יהיה מצע תחת לראשו	Saying that the left would be a bed under his head
כמ"ש	As it is said [in 2:5, the previous verse]
רפדוני בתפוחים	"Couch me with apples,"
כי תהיה תחת ההשגה הקדושה	She [the soul] will be under the holy perception
שישיג ברוח הקדש	Achieved through the holy spirit
והימין שהיא ההשגה ההשגחית הנסיית	And the right, which is the miraculous providence
תחבקנה	Will embrace her
כי היא תהיה העקר	As she is the essence
[אולם יען שההשגה השכלית	[However, since the perception of the mind
תוקדם קדימה זמנית על הנבואית	Temporally precedes the prophetic perception
ואין הנבואה שורה	And prophesy does not occur
אלא על המוכנים לה	But to those who are ready
בחכמה וביראת ה'	In terms of wisdom and fear of HaShem
ע"כ הקדים השמאל	For that reason, he [the poet] mentioned left first
{בסדר מאמרו}	[in his song].

Supported by nature, embraced by miracle

DB	Supported by nature, Embraced by miracle, I float down the river on my back. The water's left arm lifts me from the shadows. The light's right arm rocks me in midair. Where are we going, the fishes, the grasses and I? Where are we bound? We are bound to drift into the cove of not knowing knowing nothing and still being – This is the miracle.
MF	Rising from the earth Lifted by the wind Warmed by the sun Protected by the clouds

All miracles of nature
 Created by Hashem
 To ease us through the day
 To guide us on our paths
 To keep us in the oneness
 By letting us succumb
 To whatever is the moment
 However it may come.

- PA When we move our lives to –
 It was Hashem putting His left arm around us and His right hand closing us in His love.
 It was as the surrounding light turning into the inner light. It is as sweet and holy as mikvah.
- DR When nature is realized as itself – a miracle.
 The left arm of support becomes the right arm of embrace. All is felt as one. No longer is nature seen as separate. Understand then that nature is in fact the active side of providence. Nature is the miracle.
- RS Good looking, if I only could
 Should I, it's only natural
 And she would, maybe not
 It would be so sweet, supporting
 Another look, embrace, leading to, leading to
 Leading to the miracle of withdraw
 I was so close to crashing
 Saved by the embrace of non-embrace
 Wonder of resistance, nature of freedom.
- F For me to find out the beauty of life is with angel..should I look at it.. learn from it. The most useful part of learning and success is by hard time and pain. It is amazing that mother having labor with all the suffering of pregnancy and the last few hours of pain and suddenly miracle happens by nature.
- A I am floating on blue clouds,
 Morning soft and radiant.
 Dance of the wind, trees, and rocks.
 Explore a different kind of
 dance – ecological balance
 of the supreme creative impulse.
 In the center of knowing
 is only awareness.
 consciousness of everything
 is much more than it
 seems to be.
- RM It is a question of active imagination, to be able to perceive the invisible depth in the visible; and to honor the potential dreams without their shadows.
- DJS Sun rises
 Every day
 Always
 Loves
 In sunset
 Have sun rises
 Always
- DA Total silence

- DW As I lay floating in this body of water, weightless, yet I feel heavy, miraculous, it holds me effortless, motionless....
Then I flick a finger, the water responds, it communicates, speaks to me, lovingly ripples as my body flinches back, we're talking, water & me, miraculous.
What is the water saying to me?....Silence...Be still. Listen for the miracles between the silences.
- BR The beauty of paradox. Paradox in our world, the world of action – how beautiful. Created by the One, the Holy One. From the infinite circular vessels to the limited 'line' of straight vessels of this world. The line contains all the filters – the nature – the rules of the game. Chesed, Gevurah – right, left...but it's the middle column where we see the beauty – Tiferet – and also Yesod. Here is the awe, the grace, the miracle.
- GK His miracles..deeds.
We think as nature but are truly G-d's works.
Referred to as the right which is the way of miracle.
Holy scriptures – Torah.
Everything we do is not by coincidence.
Our being – alive, breathing, seeing and moving. Like a blade of grass in the wind, an insect protected by a leaf, are all embraced by a miracle of being here at this moment in time.

פרק ב ז Chapter 2, Verse 7

הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם	ז 7	<i>Hishba'ati etkhem</i>	I adjure you
בָּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם		<i>benot Yerushalayim</i>	Oh daughters of Jerusalem
בְּצַבֹּאוֹת		<i>bitzva'ot</i>	By the gazelles
אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה		<i>o' be'ayalot hasadeh</i>	Or the deer of the field
אִם־תִּעְוְרוּ וְאִם־תִּעְוְרוּ		<i>eem ta'eeru ve'eem te'oreru</i>	If you awaken or arouse
אֶת־הָאֲהָבָה		<i>et ha'hava ad shetekhpatz.</i>	Love
עַד שֶׁתַּחְפֹּץ:		<i>vi'yimino techabekeni.</i>	Until it desires.

שירי הנפש Songs of the Soul

ז) השבעתי	2:7 I adjure you
[בתוך כך רדפו אחריה בנות ירושלים השומרות אותה והיא רואה אותן מרחוק] אומרת להן.	[The daughters of Jerusalem, who were her guards, Were chasing her, as she sees them from afar]. She says to them:
אני משביע אתכן	I adjure you
בל תעירו ותטילו איבה באהבה הזאת.	To not awaken and instill hatred in this love
[מלשון ויהי עריך]	[Using the language of I Samuel 28:16 - spiritual leaving]
וכן אף בל תעוררו אותה.	In addition, do not arouse her,
ר"ל לא לרחק ולא לקרב,	Namely, to not to distance and to not to bring close,
רק עד שתחפץ.	Only when she desires to.
לפי חפץ האוהבים והחושקים.	According to the desire of the lovers and the passionate.
וזר בל יתערב ביניהם,	May no stranger intervene between them.
ויען שאין איש שבים במדבר	Since there are no people there in the desert
רק צבאות ואילות השדה.	Only gazelles and deers of the field.
משבעת אותם באלה,	She adjures them with these animals
הם יהיו עדים	They are her witnesses
ותרים ומודיעים השבועה הזאת:	Protecting and announcing this oath.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) השבעתי	2:7 I adjure you
בתוך כך התחילו כחות הגויה	Meanwhile, the forces of the body started
להתעורר מתרדמתם	To awaken from their slumber
ולהשבית את החבור היקר הלו	And cease this precious connection
והנפש האלהית משבעת את בנות ירושלים	The divine soul adjures the daughters of Jerusalem
שהם כחות הגויה	Who are the forces of the body
בל ישבתו את האהבה הנפשית	To not terminate the love of the soul
ודבוקה בצור עוזה	Who cleaves to her creator, the source of her strength
לא לרחק ולא לקרב.	Not to distance nor to bring close.
כי גם התעוררות האהבה הזאת	As this awakening of love
באמצעות כחות החומריות	Through the material forces
היא אש זרה	Is a foreign fire
ואהבה בלתי נקיה מפניות חזוניות	And a love not free of ulterior motives
רק עד שתחפץ האהבה בעצמה	Only when love desires by itself
בהתעוררות הרוח להדבק ברוח אלהים.	When the spirit arouses itself to attach to the spirit of God.
וכ"ש שלא ישביתוה	She asks that they don't cease her
ע"י שיטילו איבה	By instilling hatred
בינה לבין דודה שבשמיים	Between her and her lover in heaven
ע"י שיפתוה אל חמדת העולם	Tempting her by the pleasures of this world
ואהבת זולתו.	And its passions.
ויען שהנפש היא עתה במדבר	Since the soul is now in the desert
חוץ מן העיר	Outside of the city
ר"ל שהתפשטה מן הגויה	Namely, she disrobed from the body
נפרדת מכל כחותיה	Separated from her powers
כי דבקה ברוחניות ובשכל העליון	When she attached to spirituality and the supreme mind
ולא נמצא מליץ	And there is no medium
בינה ובין כחות הגויה	Between her and the powers of the body
רק הנפש החיונית לבדה	The vital soul is alone
אשר עורקיה לא ישכבון	Her veins do not rest
והיא משלחת מעינותיה בנחלים	She sends her spring waters in the rivers
ע"י מרוצת הדם הסובב מן הלב	Through the circulation of blood by the heart
אל כל עורקי הגויה	To all the veins of the body
ואליו ישובו,	Returning to the heart,
והמרוץ הזה הולך במרוצה רבה	And this circulation goes fast
סובב על כל פנות הגויה	Around and in all the parts of the body
כ"ד או שלשים פעמים בשעה	Twenty-four or thirty times per hour
ונמשל במרוצתו	This circulation is analogous
לצבאות ואילות השדה	To the gazelles and the deers of the field
בע"ח שמרוצתם קל מאד	Animals that run fast
משבעת את כחות הגויה	She adjures the powers of the body
בצבאות האלה הרצים	In those gazelles which run
בל יפריעו חק האהבה:	To not disturb the law of love.
רוח הקודש עלה מעל נפש שלמה,	The spirit of holiness ascended above Solomon's soul
והיא הושבה	And she returned
ע"י שהקיצו כחות הגויה	By the awakening of the powers of the body
להסגר בבית כלא החומר כבתחלה.	To be locked up again in the jail of matter
ובזה נשלם השיר הראשון.	And this ends the first song
	[of the five that constitute Song of Songs].

שירי הנפש Songs of the Soul

הדוד חלף הלך לו.
והרעיה הושבה
אל חדרי שלמה
ובזה נשלם השיר הראשון:
The lover has past gone.
The Ra'aya has been taken back
To the chambers of Solomon
Thus ends the first Song.

נמשך עד על משכבי בלילות (ג' א')
אחרי נכלאה הרעיה
ימים רבים בחצר המלך,
והסתיו וקצת האביב עבר
והגיע ירח זיו.
בא הדוד מהררי בתר
ויפתה את רעיתו
שתצא אחריו
והיא יצאה אל הכרמים.
ותשלח בנות ירושלים
השומרות מאתה.
ובתוך כך נתחברה עם דודה
במשעול הכרמים
עד שיפוח היום.
ושבו הבנות.
והדוד פרח והלך לו.
[The second song] ends with "On my be at night" (3:1)
After the Ra'aya was locked
For a long time in the king's court,
The fall and some of the spring have passed away
And the month of Ziv (Sivan) has come.
The lover came from the mountains of Bater
Enticing his spouse
To come and follow him,
And she came out to the vineyards.
She sent the daughters of Jerusalem,
Her guards, away from her.
She reunited with her lover
On the vineyard path
Until the day rested.
[Then] the daughters [of Jerusalem] returned
And the lover disappeared [again].

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

השיר השני נמשך
עד על משכבי בלילות (ג' א')
אחרי נכלאה הרעיה השמימית
ימים רבים בגויה
והסתיו וקצת האביב עבר
והגיע ירח זיו
בא הדוד אל הרעיה,
הוא מליצה אל הדבור השני
שדבר ה' אל שלמה
בעת החל לבנות הבית
בירח זיו
שכבר בארו
במבוא הספר
לא היה נבואה גמורה
רק דבור ל שעה
וע"ז ממליץ שהדוד העליון בא מעצמו
אל רעיתו הקדושה
כי נפש שלמה לא הכינה
א"ע אז לנבואה,
ושהיא לא יצאה אז אל המדבר
להתרחק מן הגויה הרחק רב
רק אל הכרמים שהם קרובים אל העיר
והבנות שהם כחות הגויה
נפרדו רק לפי שעה
עוסקים לאחוז שועלים
המחבלים כרמים
שיתבאר ענינם לקמן
עד שיפוח היום,
ושבו בנות החומר
והדוד העליון עלה מעל נפש שלמה.
The second song [ends with the verse]
"On my bed at night" (3:1)
After the heavenly spouse was locked
For many a day in the body
The fall and part of Spring have passed
And the month of Ziv (Sivan) has arrived
The lover has come to the Ra'aya
This is a parable on the second speech [of prophesy]
That HaShem spoke unto Solomon
At the time that he started building the Temple
On the month of Ziv
We have already explained
In the introduction to this commentary
That this was not a complete prophesy
But an instruction for that time only
Thus indicating that the Supreme Love came by Himself
To his holy spouse
As the soul of Solomon
Did not prepare itself then for prophesy
The soul did not leave then for the desert
To distance herself much from the body
But only to the vineyards which are close to the city
And the daughters, which are the forces of the body,
Separated only temporarily
Busied themselves with holding the foxes
That are destroying the vineyards
As will explained later on
Until the day rests
And the daughters of the material returned
And the supreme lover ascended above Solomon's soul.

To Awaken or Arouse

- DB Don't wake me. I'm dreaming –
dreaming of you, clothed in silver spangles,
just husks of your true self
but still so dazzling, so full of light,
it arouses the sights and sounds,
the scents of heaven. Don't wake me.
The dream is the dream
that life is true, as solid
as a green apple, the wooden bowl
in which it sits. The dream arises
from the secret inside the secret
that will never arise again.
- R Awaken
You city dweller
Sense in traffic
Listing, longings and grocery needs
Cleaning up at the kitchen sink
Awaken early, first, and watch G-d as
The sky goes from dark blue
To cool damp foggy grey
And chirping, screeching, twittering is heard
Awaken and remember to turn tomG-d
Let G-d arouse your thoughts and bring forth your words
Your benedictions your gratitudes
Young inside newly awake voice
G-d wants to hear from you when you waken.
And all that day you will live full.
- PA Arousal from above is spontaneous sensation of spiritual light, it is a gift given from above in order to
arouse a soul below to return to G-d.
Teshuvah begins with spontaneous sense of one's heartbeat.
Hashem causes a ray of light to shine from the innermost point of the heart to the conscious levels of mind
and heart.
- RS I'd like to take an oath
to awake
But can I keep it?
I adjure you oh body of mine
The One is your salvation
Arouse from despair
Sing your truth
That there is only One
Even though it looks like many
if the Holy One entered this room
now, would I recognize Him?
oh sweetness of sweetness
how can you enter a room
you have always been in
if not for the oath of the soul
to awaken and to arouse
itself
to You.

- F Because it is very hard to keep an oath I have to have a faith. To have a faith I have to keep my oath with Hashem. To make Hashem happy I have to be happy. To make myself happy I have to make myself satisfied. To satisfy myself I have to keep the oath.
- ML To awaken is the moment your consciousness leaves sleep. To arouse is the act of getting out of bed and re-enter your world. Unfortunately we leave the awakened state and fall into a walking slumber as we enter what we call our life. Dear G-d, connect...awaken to my breath so each time I breathe my consciousness leaves my slumber and I become awake with You.
- JR Exiled body – soul
Temporarily deadened – depleted
A slow awakening – unraveling
The bones of my sins
Exposed
Confronted
Expunged
A yearning aroused
Beyond physical
A yearning aroused –
My soul aching – hungry
Inching forward
Toward its Lover
- BR There is no coercion in spirituality.
The Holy One created something from nothing – something being desire.
Only when the soul arouses this desire to cleave to her lover will there be union.
The arousal comes as free will –
Free will – meaning intention, kavannah.
In spirituality, there is no coercion.

פרק ב ח	Chapter 2, Verse 8	
קול דודי	7 <i>Kol dodi</i>	The voice of my lover
הנהיזה בא	<i>heeneh zeh bah</i>	Here it comes
מדלג עליהררים	<i>medaleg al he'harim</i>	Hoping on the mountains
מקפץ עליהגבעות:	<i>mekapetz al-ha'geva'ot.</i>	Jumping on the hills.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ח) קול מצויר Verse 8. The voice represents
שהרעיה שומעת קול דודה מרחוק. That the Ra'aya hears the voice of her lover from afar
ובכ"ז מכרת כי הנה זה בא, Still identifying that he is coming
והוא מדלג על ההרים מהר להר, Bouncing on the mountains, from mountain to mountain
ושם מקפץ מן ההר אל הגבעה שתחתיו: Then jumping from the mountain to the hill below.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) קול Verse 8: The voice
הרעיה השמימית The Supreme Spouse
שומעת קול דודה העליון Hears the voice of her Supreme Lover

ובכל זה מכרת בקולו	Though it is far, she identifies his voice
כי הנה זה בא	As it is coming
כי הנביאים ישיגו בקול	The prophets perceive by voice
וידעו כי ה' דבר.	Knowing that it is the word of HaShem.
מדלג מצייר חמשה מדרגות זא"ז	The bouncing represents five successive steps
(א) שמדלג מהר להר	First, bouncing from mountain to mountain
והוא מליצה	[A metaphor] that represents
על היות שכנת עוזו	The dwelling [shechina] of his power
חוץ לעולמות	Beyond all worlds
(כי ההרים הגבוהים	(Since the mountains are high
מתנשאים על הארץ	Above the land
והעומד עליהם	And he who stands upon them
הוא מנושא מן העולם).	Is higher than the world)
(ב) אח"כ מקפץ מן ההרים	Second, then he jumps from the mountains
אל הגבעות שתחתיהם	To the hills below them
ויורד אל תוך העולם	Descending into the world
להיות ממלא כל עלמין.	To fill up the all the worlds.

The Call

- DB I hear your voice. It calls to me
from the bottom of a teal blue lake,
wakes me from a dream
where immigrants sit on green grass
wearing yarmulkes, calling
to one another across mountain tops.
I call to them, jump onto each lawn
to bless them on their journey,
bless them for coming
and going through the world.
"May you receive everything you want."
I tell each one in turn.
One old man closes his eyes,
his white eyelashes dashed with dew.
"Anything I want?" he asks. "Anything?"
"Yes", I reply. This is my calling.
- R Kol. Voice
The call of your Kol
Not with words your Kol
Such urges, such call to actions!
Sometimes action I do not want to do!
My inner Kol says no, no, no.
Your call sounds silently.
Your call sticks and stays.
I am standing still...sitting!!
What is this fight? It is resistance.
I ask myself, "why do I continue to think of the unwanted"
"Because you are being called, that is G-d's voice without words.
It is a call. A Kol."
Oh. So that's it
No need to resist, to wait it out.
I do not need to question and argue
A wordless call, is a magnet.
Align yourself. Line up with the magnetic field.
A power surges me forward.

- DW A call from the heavens I wait to hear.
I listen with care and silence, and then I allow the dialog to flow.
My faith in you is absolute, I would dare to jump...
The dialog flows with such sweetness and comfort...there is a union there that I feel so deeply and I say I must trust, I must not falter, and yet I feel pulled and I pull back, that is my faith, this is your call.
- RS My calling is calling in Hebrew
Kol Nidrei all my vows
Kol Dodi voice of my lover
Vowing to listen to your voice of love
But Kol Nidrei is the annulment of all vows
And Kol Dodi is coming not here
And I look into the mountains
Where will my help come from
Thinking about faith and hope
That there is always hope
But faith is way beyond hopeful or hopeless
Just a recognition that life IS
And not even life, way beyond
simply IS.
- F How mystical. The power of calling. Mother calls her children...lover to beloved one. The impact is so strong that echo of voice is pounding into the body and soul.
When Hashem called Moshe to give him the Ten Commandments it was nothing but Voice.
- MF Sacred voices calling forth
From mountains high then through the hills
bounding toward the lower terrain
unable to perch upon the pinnacles
to dance within the clouds where angels play
falling, gliding toward the valley
filling the space and safely held
in lower confines looking upward
with wish to reach the heights once more.
- JR Huffing, puffing
Dancing, rapping my way
A spirtual zapatiado
Struggling – upside
Climbing
Sometimes stumbling – downside
- Peaks above the vapors
Above the sounds
Above the so-called defined
Mountain tops
Seductive, beckoning
Sucking me
Into safety – focus
Oneness.
- DJS Call out
Listen
From mountain to hill
My beloved comes, jumping
Goes hopping

Near far
Now, later
Not yet
Stillness
Hear the call

BR Voice can only exist when there is someone to hear it.
I hear my lover's voice but I want to know from where it came.
For where it comes from, is where I want to go.
How does it come?
From mountain to mountain
From hill to hill.
Abraham – Isaac – Jacob
Aaron – Moses – Joseph
And King David
Here it comes....the world to come.

פרק ב ט	Chapter 2, Verse 9	
דומה דודי לצבי	9 ט <i>Domeh dodi li'tzvi</i>	My beloved resembles a gazelle
או לעופר האילים	<i>O le'ofer ha'ayalim</i>	or a young hart;
הנהיזה עומד	<i>Heneh zeh omed</i>	behold, he stands
אחר כתלנו	<i>Achar kotlenu</i>	behind our wall,
משגיח מן החלונות	<i>Mashgi'ach min ha'chalonot</i>	observing through the windows
מצויץ מן החרכים:	<i>Metzitz min ha'chara'kim.</i>	peering through the lattices.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) ובזה דומה דודי לצבי או לעופר שמדלגים על הררי בטר ועל הגבעות. משם התקרב יותר, עד שעומד אחר כתלנו. התקרב יותר עד שישגיח מן החלונות. עוד יותר עד שמציץ ומושט ראשו אל החרך שהוא אל תוך הבית שרעיתו שם. [מצויץ לשון ציץ שהו אדבר הבולט]:	Verse 9: and with this my lover resembles a gazelle Or a young hart Hopping on the mountains of Bater [split] And on the hills He came closer. Until he stood next to our walls He then came even closer Until he was observing from the windows Then even closer until he could peer Stretching his head into the lattice Into the house Where his lover dwells. [Peering from the word <i>tzitz</i> , something that stands out]
---	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) דומה ר"ל ובזה דומה דודי לצבי או לעופר האילים שניהם מטבעם שאף שמתרחקים חוזרים למקומם והצבי מטבעו שבעת שרץ מביט לאחוריו כמ"ש חז"ל. וימליץ כי בבחינה הראשונה שהוא חוץ לעולמות מביט לאחוריו והשגחתו חוזרת אל השכליים העליונים ובבחינה השנייה דומה כאיל שמביט לפניו אל העולם ובכ"ז דעתו לשוב למקומו ועדיין אינו משגיח בקביעות כי ישגיח רק השגחה כללית. (ג) מוסיף עוד הנה זה עומד אחר כתלנו להשגיח על הצדיק ביחוד בהשגחה פרטיית ובזה יש שלש מדרגות. מדרגה א' שאינו משגיח רק על הגוף	Verse 9: My lover resembles Namely, in this my lover resembles A gazelle or a young hart Both of whom Even when they are far [from their regular habitat] Return to their places. And the gazelle's nature is To look back when he runs As our sages indicate. [The poet] suggests that in the first aspect Which is outside the worlds He looks back And his providence returns to the supreme intelligence The second aspect He resembles a ram [a hart] Facing the world and looking at it Yet still having in mind to return to its place Still not watching permanently Only a general watch [providence] Thirdly, he adds "Behold, he stands behind our walls" To watch especially over the <i>tzaddik</i> , With personal providence. There are three levels here: The first level: he watches over the body only
---	--

להשפיע לו צרכי ביתו ומחיתו	To provide the needs of his house and living
ולשמרו מן הפגעים	And protect him [the person] from all harm.
וזה במשל	This he [the poet] indicates by the metaphor of
שעומד אחר הכותל	Standing behind the wall
שאינו משגיח רק על הכותל בל תפול ותחרב	Watching only on the wall, that it should not fall
לא על השוכן בבית	Over the dwellers of the house
כן ישגיח על הגוף שהוא הבית ועל כתליו	He also watches the body, which is the house and its walls
בל יתמוטטו.	Lest they should collapse.
(ד) מוסיף עוד מדרגה ב' בהשגחה הפרטיית,	Forth, the second level of personal providence
שמשגיח על הנפש	Watching over the soul
שהיא השוכנת בבית וכתליו	Which resides in the house inside the walls
ר"ל בגוף	Namely, in the body
וזה במשל	This is indicated by the metaphor of
שמשגיח מן החלונות	"Observing through the windows"
שזה יביט על השוכנים בבית	Looking at the dwellers of the house
כן ישגיח ה' על הנפש	So HaShem watches over the soul
להשכילה באמתתו	To teach the soul His truth
אבל רק השגחה מרחוק	But this is a distant providence
בלא קירוב ודבוק	With no closeness or cleaving
כמביט דרך החלון	As watching through the window
שמביט על השוכן בבית מרחוק	Watching on the dwellers of the house from afar
שהחלון מפסיק ביניהם,	The window separating between them
וזה במשל	And this is represented by the metaphor of
שישלח לה עזרו מקדש	[His promise] to send her help from his Holiness
להתקדש ולהטהר	So that [the soul] sanctifies and purifies herself
ולהכיר חכמתו ושביליו	To know his wisdom and paths
ע"ד	As our sages say:
הבא לטהר	He who comes [wants and initiates] to purify,
מסייעין אותו.	[heaven] supports him.
(ה) מוסיף עוד מדרגה ג' בהשגחה הפרטית	Fifthly, he adds a third level of personal providence
שיתדבק	Where the watcher and the person been watched
המשגיח עם המושגח	Are cleaved together
וישפוך ה' רוחו	And HaShem outpours his spirit
על הדבקים בו	Over those who attach to Him
ואת הקדוש והקריב אליו	Bringing the holy [person] closer [as an offering] to Him
וזה במשל	This is represented by the metaphor of the
המציץ מן החרכים	"Peering through the lattices"
שמושיט ראשו לתוך החדר פנימה	As he stretches his head inside the room
כן ישכון כבוד	So does his glory dwell
תוך היכל בחירו	In the chamber of his choice [The Temple]
לחבק את הנפש בנשיקות פיהו	To embrace the soul with the kisses of his mouth
ולהכנינה אל שיחול עליה רוח הקדש	To prepare it for receiving the spirit of holiness
ושפע הנבואה	And the bounty of prophesy
לדבר עמה פנים אל פנים	To speak with [the soul] face to face
עד שתמשך אחריו מבית כלאה	Until she follows Him from her jail
ותהיה מרכבה לשכינת עוזו:	To become a chariot of the dwelling of his strength.

פרק ב י

Chapter 2, Verse 10

עֲנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי
 קוּמִי לָךְ רַעֲיִיתִי יִפְתֵּי
 וּלְכִי לָךְ:

10 י Ana dodi ve'amar li

My beloved spoke and said to me

Kumi lach ra'ayati yafa'ti

"Rise up, my beloved, my fair one

U'lechi lach.

and go forth...

שירי הנפש Songs of the Soul

(י) ענה,
 תחילה ענה בקול
 ואח"כ א"ל קומי וצאי
 מחדרי שלמה:

Verse10: [My beloved spoke...]

First, he answered (in a voice)

Then he told her: rise up and go out
From the chambers of Solomon.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) ענה.
 תחילה ענה מרחוק
 ואח"כ ואמר לי מקרוב
 אמירה פרטית
 כי כן יתעלה הדבור
 לפי ההכנה
 תחלה ענה מרחוק קומי לך
 והכיני עצמך אל הדבור האלהי
 ואח"כ ואמר לי לך
 וצאי מחדרי שלמה
 שהיא הגויה.
 רעייתי יפתי
 עד הנה קראה רעייתי
 ועתה הוסיף יפתי
 כי קשר הריעות הוא דבר בחיריי.
 אבל האהבה שמצד היופי
 הוא מפני עצמות הנאהב
 ומעלת יפוי
 כי אחר שכבר חל עליה הרוח
 פעם אחת
 ראה אותה כי יפה היא וטובה
 לשכון בחצרותיו
 ולשבוע מטוב ביתו:

Verse 10: [my beloved] spoke

First he responded from afar

Then, closer, he said to me

Speaking privately.

Speech ascends

According to the preparation.

He first responded from afar, saying "rise up"

And prepare yourself for the divine speech

Then he said to me "go forth" [go to yourself]

Go out of the chambers of Solomon,

Which are the body,

My beloved, my fair one

Until now he called her "my beloved" [my spouse]

Now he has added "my fair one"

The connection of friendship is a connection of choice

But love coming from beauty

Stems from the essence of the beloved

And the quality of his[/her] beauty

After the spirit has rested

Upon him [King Solomon, the poet] once

He saw that she was beautiful and good

To dwell in his court

To enjoy the goodness of his house.

פרק ב יא Chapter 2, Verse 11

כִּי הִנֵּה
 הַסְתָּו [הַסְתָּו] עֵבֶר
 הַגְּשֵׁם חָלַף חָלַף לוֹ:

11 יא Ki heneh

For behold,

Hastav avar

The Fall is past

Hagheshem chalaf halach lo.

The rain is over, and gone.

שירי הנפש Songs of the Soul

Verse 11: for behold, the Fall is past
 As is the rain that comes after the Fall
 Which is definitely over, gone.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 11: for behold
 The sages have already made an analogy between the soul
 And a field
 Which grows what is seeded in it
 The way the field has the strength,
 Ready to bring out the seed which is sowed in it.
 So does the soul when it develops in thought and practice
 To bring out the divine seeds concealed in it
 Producing holy fruit, which are a praise [of God]
 We have already spoken on an issue close to it
 In our commentary to Isaiah 28
 And Maimonides has already explained in
Guide to the Perplexed (Chapter 32:1)
 That what happens to the mental perceptions
 Which are dependent upon matter
 Is similar to the sense perceptions,
 Namely, since the soul is connected with matter,
 The perception of matter will necessarily effect it.
 We have seen that material forces
 Are characterized by fatigue and weakness.
 This is the reason HaShem has given
 Sleep and slumber in animal nature,
 So that they could rest from their action
 Relax and replace their strength.
 By sleep and rest, their strength is renewed
 As in the beginning.
 Plants, too, have a similar nature of constant sleep
 To replace [renew] their strength,
 As in known in the science of botany.
 We have seen in nature,
 Including the earth
 Which HaShem has limited in His wisdom,
 Settings of Summer and Fall (winter), heat and cold,
 Which are necessary,
 For the seed of earth and its offsprings.
 After harvest,
 Which follows the growth from the earth,
 The garden grows its seeds,
 [Then] its strength weakens and it tires.
 If Summer were forever

והיתה הארץ מוציאה פירותיה ללא הפסק,
 היו פירותיה צנומות דקות ורזות
 מחולשת כח הצמיחה
 בהפיך לשדה בחרבוני קיץ,
 לכן שם הבורא ית' חק לארץ
 שאחרי הקציר יתחילו ימי הסתיו והשלג,
 בו ירדמו כל כחות הטבע ויתקבצו את תוכם,
 ישכבו ינוחו יגיעי כח
 תחת מעטפות השלג והקרח כמתעלפים,
 עד יגיע האביב,
 שאז יעורו משנתם
 וכחם חדש עמהם,
 ואז תוסיף תת כחה ביבול ובפירות שנית.
 וכן יהיה בכחות הנפש
 מצד התקשרה בחומר'
 שעה תוציא הנפש את פריה,
 והיא עת תפרח כשושנה
 ותוציא פרחיה האלהיים
 לחזות במראות האלהים,
 ואשכולותיה יבשילו ענבים
 להשיג בנבואה ורוה"ק.
 אז תתעלף ותרדם ימים,
 ותנוח בחיק הגויה,
 וזה נקרה לה ימי הסתיו
 שכחות הנפשיות עלימו יתעלם שלג,
 עד תחליף כח
 ויזרח עליה השמש האלהי שנית,
 והנה ראינו בטבע הארץ שאחר עבור הסתיו
 יתחילו ימי הגשם,
 כי אחר שהקודרים מני קרח יזרבו
 נצמתו בחום האויר,
 יתחילו האדים לעלות,
 והגשם המתהווה מהם יתחיל לרדת,
 ואז האויר בלתי נקי ומאפיל בעד אור השמש.
 וכן יהיה בטבע הנפש
 שגם אחר שהרגיעו הכחות הנפשיות
 ויחלו להתעורר משנתם,
 והקפיאה תמס תהלוך
 אז גם הכח הדמיון יתחיל לפעול פעולתו,
 וציורי הנפש עדיין מעורבים באדים
 ובהרהורים המאפילים
 בפני האור העליון הזך,
 עד שיטהרו העבים
 ויזכו המחשבות
 ואז גם הגשם חלף הלך לו,
 ועל מליצה זו אמר הדוד העליון לרעייתו,
 כי עבר הסתיו
 וגם חלף הגשם
 [וכבר כתב הרמב"ם בהקדמת
 המורה
 שיש מי שיברק לו הברק
 פעם אחר פעם
 במעט הפרש ביניהם,
 עד שהוא כאילו היא באור תדיר
 וזה מדרגת
 גדול הנביאים ע"ה,
 ויש מי שישיה לו

The earth would have produced fruit ceaselessly.
 The fruit would then be thin and skinny
 Because of the weakness of the growing power
 When the field turns around at the heat of Summer,
 The Blessed Creator set a law to earth
 That after harvest come days of Winter and snow,
 When all the forces of nature fall asleep and gather into it,
 Lying, resting, the tired ones,
 Under layers of snow and ice, as if fainting.
 Until Springtime
 When they awaken
 With renewed forces.
 Then [the earth] produces more harvest and fruit.
 The same [occurs] with the forces of the soul
 As it is connected to matter.
 When the soul brings out its fruit,
 When it flowers as a rose
 And blossoms with its divine flowers,
 To view visions of God,
 Its bundles ripen into grapes,
 To perceive prophesy and the holy spirit.
 Then she will faint and fall asleep for days
 Resting on the lap of the body.
 These days are called Winter.
 When the forces of the soul are covered by snow.
 They are revived
 When the divine sun shines upon them again.
 We have seen in nature of earth, that after Fall,
 The rainy season begins.
 When the ice melts
 In the heat of the air
 Vapor starts ascending
 And the rain that is produced from them falls.
 Then the air is unclear, hiding the light of the sun.
 So is the nature of the soul.
 After the forces of the soul rest,
 Starting to awaken from their sleep
 And the ice gradually melts,
 The imaginary force is set into action.
 The images formed by it are mixed with vapor.
 Thoughts conceal
 The countenance of the pure supreme light.
 Until the clouds clear
 And thoughts purify.
 Then the rain is over, gone,
 Upon this analogy the lover says to his beloved
 That the "Fall is over"
 And the "rain is gone."
 [Maimonides has written in the Introduction
 To *Guide to the Perplexed*
 That some people have
 Multiple and sequential lightnings
 With little distance between them,
 That it seems as though these people are in constant light.
 That is the level of
 The greatest of prophets, Moses, May he rest in peace,
 Other people have a great pause

בין ברק וברק הפרש רב, והוא מדרגת רוב הנביאים וכו'. ושלמה ע"ה הבריק לו הברק בליל חייו ארבע פעמים, שאז זרחה השמש האלהות עליו. (בד' פעמים שדבר ה' אליו), ובין כל דבור ודבור היה לו ימי הסתיו והשלג:	Between one lightnings and the next. This level is the level of most prophets. King Solomon, May he rest in peace, Had lightening at the night of his life Four times Then the divine sun rose upon him (In the four occasions that HaShem spoke to him) Between each of these speeches, He had days of winter and snow).
--	---

Winter

- DB Angels in the snow
 We made them with quilted wings
 on the neighbors' lawns
 on the way home from school –
 Angeles in the snow.
 Icicles growing from the eaves
 as the sun melted the ice on the roof
 waking in morning to a landscape of love
 on the windowpane, the worl of Jack Frost
 in the night. Growing up
 in a black-and-white world, a photograph
 in my imagination, waiting
 for purple narcissis to poke their fingers
 through the frozen crust –
 Angels in the snow.
- PA The winter holds promise for all the aspects of life that can be described as “difficult as splitting of the sea”. Certainly, the fullness of emunah and kedushah are among those aspects.
- RS A seasoned winter, the idiom goes,
 is someone who has, one would assume
 transcended many seasons, sea-sons,
 sons of the sea, seasoning him or her
 writings with the spices of falling
 and wintering, springing back up
 and summering, hammering, can
 you see the zones, of all the
 seven Cs that come after seven
 As and seven Bs for the End of Season
 sale of the books of our seasoned
 winter.
- DJS Early night
 Dormancy
 Waiting
 Praying for the light
 Help
 Strength to rebuild, to be reborn
 Waiting, wanting
 Thankful
 The light.
- JR Hibernation
 Going into myself
 Living off my own blubber

Isolated – placid
 Restorative – return to the wilds

Am I this soulless bear?
 Insulting the diving within me?
 Forks in the road –
 Path choices
 Lying down
 Rising up
 Prayers – entreaties
 Spiritual trekking forward
 Toward “hagem”
 The pinnacle – Yom Kippur
 Restorative – return to Hashem.

GK A time to plant (our feet into the ground)
 A time to replant
 A time to slow down or to move quicker
 To start anew

Snow - how white?
 How much light?
 To let in
 Endless light
 A ray of new hope
 Morning sun rays
 Peak thru the top of the trees
 Ever changing
 Chanukah – more light – than can be seen
 Let us let the light in
 Rededication – to the Torah
 A way of Life
 Awe winter A time to contemplate, meditate
 A new garden – within.

DW A time of hibernation, a time to go within.
 Deep in the wilderness, so far from my reality
 It's dark, it's cold, it's crisp.
 The animals know what to do, they follow their
 instincts, they burrow holes, they find caves,
 their bodies slow down, they follow the natural
 rhythm with time and nature.
 How I long for that connection submerged so
 deep in my consciousness from generations past where
 I lived in the wilderness, made rhythm with nature,
 followed the dark and wondrous season of wintertime,
 A time held in space, a time to take stock, a time of
 waiting, a time to hold space for the new.
 A time to mingle my energy with mother earth,
 to hold connection with nature's creatures. A time to
 feel the cold, not shrug from it.
 Wintertime, so beautiful, bitter, quiet, nipping at
 my soul to wait and prepare for the next cycle.

MF Winter of nights, winter of days
 winter of the light of my soul
 in moments departing

from peace and harmony
 distortion, disturbance
 separated from Holiness
 longing, seeking
 'til I realize my error
 crying out, admitting
 that balance has left me
 sitting in winter silence til
 no thoughts cleave to me
 Then sparks, Holy, comforting
 re-enter my being
 rekindle my heartbeat
 repair broken soul
 restoring my inner peace
 acknowledging my complete faith
 I give my most deepest thanks
 to the Creator of All (even for Winter)

פרק ב יב

Chapter 2, Verse 12

הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
 עַת הַזְּמִיר הִגִּיעַ
 וְקוֹל הַתּוֹר
 נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ:

12 Hanitzanim nir'u va'aretz

Et hazamir higi'ah

Vekol hator

Nishma be'artzenu

The blossoms have appeared on the land,
 the time of singing [songbird] has come,
 and the voice of the turtledove,
 is heard in our land.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יב) מוסיף לאמר
 שגם כבר יצאו הצמחים מן הארץ,
 הוסיף עוד
 שהגיע עת הזמיר
 שהעופות המשוררים יתנו זמירות ביום אביב,
 מוסיף עוד שגם התור
 [שהוא מעופות הנסיעה
 כמ"ש ותור וסוס ועגור
 שמרו את עת בואנה.
 שדרכה להתרחק בעת הסתיו
 לארצות החמים
 ואינה שבה עד תזרח שמש
 ומרפא בכנפיה],
 גם היא שבה
 וקולה נשמע בארצנו:

Verse 12: He [the poet] continues and says
 That the plants have already come out of the land,
 He [the poet] adds that
 the time of the songbird [the nightingale] has come.
 The singing birds will sing on the day of Spring.
 He [the poet] adds that the turtledove too
 [which is an itinerary bird
 as it is says: "And a turtledove, the ?? and the crane
 have guarded the time of their arrival" (Jer 8:7).
 It habitually travels away in the Winter
 To the hot countries
 And does not return until the sun rises
 Carrying healing in its wings]
 She [the turtledove] too returns
 And her voice is heard in our land.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יב) הנצינים
 מוסיף עוד שגם החלו הזרעים האלהיים
 אשר נזרעו בנפש בעת חול עליה הרוח
 (שבימי הסתיו ותרדמת הנפש
 התעלמו והיו בה בכח)
 להתגלות ולצאת את הפועל
 עד שנראו בארץ,
 מוסיף עוד שבעת הזמיר הגיע

Verse 12: The blossoms
 He adds that the divine seeds
 which were sown in the soul when it was inspired.
 (During the days of Winter and the slumber of the soul
 they were concealed in her, being in potential).
 These seeds started revealing and actualizing themselves
 Until they were seen in the land.
 He adds that the songbird has arrived.

ר"ל כי הנפש האלהית יש בה שתי מדרגות:	Namely, the divine soul has two levels:
(א) נשמה אשר בגוף הבלתי נפרדת ממנו כל ימי חייו	a) a soul inseparable from the body throughout life
(ב) מדרגה גבוהה הנקראת חיה ויחידה	b) a high level which is called "Alive" and "Unique"
הבאה אליו ממרום	which comes to a person from above
לפי מעשיו וקדושתו	according to the person's deeds and holiness.
והיא נפרדת ממנו	This soul separates from the person during
בעת הסתיו ותרדמת הנפש	the Winter, when the soul is in slumber.
(כמ"ש זכה	(The Zohar II 94b says: "if a person merits,
יתיר יהבין ליה נשמתא וכו').	a soul from the higher realm," etc.).
והנה הנשמה במדרגה הראשונה	The soul of the first level
דומה כצפור הזמיר	resembles the songbird
שבעת הסתיו אינו מזמר	which does not sing during the Winter.
ובכ"ז לא יתרחק ממדינתו	That type of bird does not travel far away,
רק תשכון כיונה בעברי פי פחת	it resides like a dove in hiding places
בחגוי הסלע	concealed in the "clefts of the rock."
כן בעת תרדמת הנפש	Likewise, when the soul is in slumber,
והשכל תשכון בגויה	and the mind dwells in the body
והיא נאלמה ולא תשורר	she is silent, she does not sing.
ואמר כי עתה	He says that now is the time
כי הקיצה הנפש מתרדמתה	for the soul to awaken from her slumber,
עת הזמיר הגיע	the time of the songbird has come
כי תשיר את שיר ה'	to sing the song of HaShem,
ותתנשא בנעים	to elevate the pleasantness
זמירות הנבואה וההשכלה	of the singing of prophesy and enlightenment,
שהוא שיר הנפש.	which is the song of the soul.
ומוסיף לאמר	He adds on and says
שגם קול התור	that the voice of the turtledove too (has been heard).
שהיא מדרגת חיה ויחידה	That is the level of "Alive" and "Unique"
הנשפעת ממרום	which comes from above.
שעד עתה התרחקה מפני הסתיו	Until now she travelled away because of Winter
לארץ צלצל כנפים	to a land where the wings resonate [sing] [Is.18:1]
ולמעוני שחקים	to the dwelling in the heavens.
עתה נשמע קולה בארצנו	Now her voice is heard in our land.
כי שבה לשכון כבוד	She has returned to honorably dwell.
ע"ד התעורר רוח הקודש.	The spirit of holiness has been awakened.

The seeds of the soul

PA	Within us our true inner self lies dormant and asleep to our waking conscious mind. Change therefore is brought upon us to awaken us so that we can achieve the lofty goals of our destiny. Change is the key; movement is the key. The greatest task before is for the sleeper to awaken.
RS	Seed, feed, deed, bleed all and with E and E and D Emergence and Elevation and Death Is the soul organic matter or inorganic, organic energy or inorganic The soul in potentiation of a body Soul desires body for long term relationship. Loves music, prayer, organic Food. No smokers. Please send picture. Picture of the future where light will be right, will be light will be might to feed the seed in deed no bleed. The pleasantness of our Creator upon us in sight in deed in love.
DJS	Oh seeds of my soul Forever dormant, will you be?

When winter is past
 Will you sprout as last?
 Who gives you water?
 Oh, seeds of my soul
 Hu?
 On whose wing do you fly
 To return
 Where do you hide
 To be revealed
 Oh seeds of my soul
 How do you grow?

JR Divine packets
 Funneles into
 My earthly soul
 Tumbling around in the loam
 Some sprouting
 Others squished
 By my aberrant ways
 Painful, lonely
 Dormant, disintegrating
 Losing hope
 An eerie silence blanketing
 My inner struggles
 Spring swaddles me with
 Hashem's "heat"
 His love
 A removal of husks
 Awakening
 Heaven-sent seeds
 Potential aroused
 Soaring....

F The love bord goes far away to bring back the energy of life given by Hashem. To give life and soul to seeds.

DW Deep within the womb where darkness is a black velvet blanket a seed awaits to burst forth. She is awestruck lying there as she desires to take form, to move in potentiality. The cycle of life, birth, living and dying, the agreement, the contract this soul - she takes on when she is ready to transform. To stay hiding or to germinate, to birth, to burst forth, to hold back. The energy holding the polarities, and yet this soul's impulse is to move forward – she desires to release her seed and spring forth and make herself known.

AP Birds breathing
 Life remember every
 feeling that we
 we have in our lives
 and the process begins.
 My emotions deeper
 And deeper to
 Be true. The filaments
 They have left
 In the world of dreaming
 Perceptual arrangements
 Needed in order to
 See the Divine

- HK The soul is always with us, always absorbing, its seeds take different shapes, when they bloom, do different jobs based on who harbors them which connects to each of us being created uniquely. The soul carries that uniqueness but it is our responsibility to discover what that uniqueness is. Only by paying attention can we make that discovery.
G-d has given us this soul, this gift and we should seek out our soul by discovering our uniqueness. That's why it takes a lifetime to discover who we are.
How sweet it is to know we have a soul, our very own, by taking care of our body, our spiritual life, our concern for one another can the soul have peace.
- BR From above to below
From below to above
What came from above
Must return from below
Return, return.
The seeds are contained in the Plan,
The Divine Plan, the only plan.
Separation & winter
The wisdom is in the empty space
That is the plan
That is where there is the awakening
Awakening...singing...return.

פרק ב יג Chapter 2, Verse 13

<p>הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָּה וְהַגְּפָנִים סְמָדָר בָּתְּנוּ רֵיחַ קוּמִי לְכִי [לְךָ] רַעֲיָתִי יַפְתִּי וּלְכִי לְךָ:</p>	<p>יג 13 <i>Hate'ahnah chaneta fageh'ha</i> <i>Ve'hagefanim semadar</i> <i>Natenu rei'ach</i> <i>Kumi lach</i> <i>Ra'ayati yafati</i> <i>U'lechi lach.</i></p>	<p>The fig tree has produced its green figs, and [on] the grapevines tender grapes, give out their fragrance; arise my beloved, my fair one, and go forth.</p>
---	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

(יג) התאנה Verse 13: The fig tree.
מוסיף כי גם He [the poet] adds that
התאנה חנטה פגיה, the fig tree has produced its green figs,
וגם הגפנים and the grapevines too.
כי כבר הגיע ירח זיו The month of Ziv [radiance, Iyyar] has arrived
שבו זיו לאלנות. when the trees give out radiance.
וא"כ קומי לך רעיתי, Hence, arise my beloved
ור"ל שתחלה אמר namely, first he said to her:
קומי לך arise [not only because]
שאין יראת נזק מפני הסתיו שכבר עבר, as there is no danger from winter which has passed,
ועתה מוסיף קומי and he [the poet] adds: arise [because]
מפני התועלת שתקבל מן האביב והקיץ. as there is benefit to receive from Spring and Summer.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יג) התאנה Verse 13: the fig tree,
ר"ל כי הזרועים הקדושים Namely, the holy seeds
הצפונים בנשמת האדם concealed in the soul of a person
יש בהם שתי מדרגות, have two levels:

יש שהם בה בכח ולא בפועל
 והם דומים לזרעים
 שבימי הסתיו יעלמו לגמרי
 ולא נשאר מהם
 רק זרעם הטמון באדמה
 ומוכן לצאת אל הפועל
 עת יזרח שמש
 וכן יתעלמו הכחות האלה
 בעת תרדמת הנפש בהחלט.
 יש שהם בה בפועל
 ונעשו לה קנין
 והם דומים לעצים נושאי פרי
 שגם בימי הסתיו לא יתעלמו בהחלט
 רק יעמדו מלדת ולשאת פרי
 אבל בכ"ז מצבת במ.
 וכן הכחות האלה לא יתעלמו
 גם בעת תרדמת השמש
 רק לא ישאו אז פרי ותנובה
 והם ישנים שנת החורף
 ובכ"ז זרע קדש מצבתה.
 ובזה הוסיף במליצתו
 כי גם הכחות האלה
 שהם בנפש בפועל
 אשר עד עתה לא עשו פרי קדש הלולים
 עתה ישאו פרים.
 והנה התאנה משל
 אל החות השכל והבינה
 צוף דבש אמרי נועם
 והגפן משל
 אל הכח המוכן אל הנבואה
 ורוה"ק
 שכבר בארנו
 שהיין המוזכר בספר הזה
 רומז את הנבואה.
 אומר כי הכחות האלה
 הוציאו ציצים ופרחים
 ומוכנים לשאת פרים
 וא"כ קומי לכי רעיתי
 וצאי מן הגויה להדבק בעליון.
 ותחלה אמר
 קומי לכי כי אין עוד יראת נזק
 כי הסתיו עבר
 ואין מעכב בפני הנפש לצאת
 ועתה הוסיף שצריך שתצא
 אחר שהכל פורח
 ונושא פרי
 והיא מוכנה אל התועלת הגדול
 שישפוך ה' את רוחו עליה.
 והמשורר לקח מליצותיו מן הזמן
 שאז היה הדבור הזה
 שהיה בחודש זיו
 בשנה הרביעית לשלמה (כמ"ש מ"א ר')
 ולקח משל מן השנויין שיעשה הירח
 הזה בתולדות האדמה
 אל השנויים שיעשה
 הגלות זיו ה' והדרו
 על הנפש ותולדותיה.

one level is potential, not actual
 and they resemble seeds
 which disappear completely during the winter,
 nothing remains from them
 other than the seed concealed in the earth
 ready to come out into actuality
 when the sun rises.
 these powers are hidden
 when the soul is completely in slumber;
 And at times they are on a level of actuality
 becoming her property,
 like trees which bear fruit.
 Even in winter these will not be completely hidden
 but only stop from giving birth and giving fruit.
 Nevertheless, they exist.
 These powers will not be concealed
 even at the time of the slumber of the sun.
 At the time of which they will not bear fruit
 they hibernate during winter
 yet it is a seed of holiness.
 He [the poet] adds in his analogy
 that these powers too
 which are in actualized in the soul,
 which until now have not created the holy fruit of praise
 now will give fruit.
 The fig tree is an analogy
 to the mind and to understanding,
 the honey-sweet teachings.
 The grapevine is an analogy
 to the power which is prepared for prophesy,
 and the spirit of holiness.
 We have explained
 that wine, mentioned in the Song of Songs
 hints at prophesy.
 He [the poet] says that these powers
 have caused buds and flowers to come out,
 ready to bear fruit.
 Then [the poet says] arise, go forth, my beloved
 go out from the body to attach yourself with the Supreme.
 He first said
 arise and go forth, as there is no more danger
 the winter has passed,
 nothing delays the soul from coming out.
 Now he adds that the soul should come out
 as everything is blossoming
 bearing fruit,
 and she is ready for this great benefit
 when HaShem will pour his spirit upon her.
 The poet created his analogies from the time
 where this teaching was
 in the month of Ziv [Iyyar] (as mentioned in I Kings ??)
 on the fourth year to King Solomon's kingdom.
 He took from the changes that occur during this month
 in the unfolding of earth
 to the changes that
 the exile of the light of HaShem and his glory
 upon the soul and its unfolding.

פרק ב יד	Chapter 2, Verse 14	
יִוִּנְתִי בְּחַגְוֵי הַסְּלַע	יד 14 <i>Yonati bechagvey haselah</i>	My dove, in the clefts of the rock,
בְּסִתְרֵי הַמְּדִרְגָּה	<i>besetter hamadregah</i>	in the concealment of the cliff,
הֲרֵאִינִי אֶת־מִרְאֵיךָ	<i>har'eeni et mar'aich</i>	show me your countenance,,
הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת־קוֹלְךָ	<i>hashmi'eeni et kolech</i>	let me hear your voice,
כִּי קוֹלְךָ עֶרֶב	<i>ki kolech arev</i>	for your voice is sweet,
וּמִרְאֵיךָ נָאוֶה:	<i>umar'ech naveh.</i>	and your countenance is comely.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יד) יונתי, [רואה הוא כי הרעיה לא תוכל עתה להתרחק מן העיר, כי לא יצאה עמו אל המדבר רק אל הכרמים] ממשיל אותם ליונה החבואה בימי הסתיו בחגוי הסלע, וגם אין משוררת אז בקולה כי היא בסתר המדרגה. כאילו מחבאת גופה לבל יתראה וקולה לבל ישמע, מבקש הראיני את מראיך והשמיעני קול שירתך, ומפרש כי קולך ערב. ר"ל אם לא תצאי אל המדבר עכ"פ צאי מן המחבא למען אראך ואשמע קולך:	Verse 14: My dove [He sees that the Ra'ayah cannot go far from the city. She did not go out with him to the desert only to the vineyards.] He compares her to a dove which hides during the winter days in the clefts of the rock. During that time she does not sing because she is concealed in the cliff. She hides her body, as if not to be seen, and her voice is not be heard. He asks: "Let me see your countenance and let me hear the singing voice." He comments: "Your voice is sweet" namely, even though you did not go out to the desert [I'm asking you to] go out of your hiding so that I can see you and hear your voice.
---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יד) יונתי כבר בארנו במובא המחברת שהדבור הזה לא היה נבואה גמורה במראה ובחזון רק הערה נבואית והנפש לא התפשטה אז מן הגוף לגמרי וע"ז ממשיל אותה ליונה החבואה בחגוי הסלע כי נשארה מלובשת בגופה. והנה הדבור שדבר ה' אז אל שלמה הוא הבית הזה אשר אתה בונה אך תלך בחקתי ואת משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי ללכת בהם וכו' והיה הבדל בינו ובין הדבור הראשון שדבר אליו בחלום הלילה בגבעון שאו בקש שלמה את החכמה ונתן לו חכמה ולב מבין ובדבור הזה הזהירו על שמירת המצות, לפ"ז בדבור הראשון השפיע עליו	Verse 14: My dove We have already commented in the Introduction stating, that this revelation was not a full prophesy in sight and vision, only a prophetic comment. The soul did not "disrobe" from the body completely. Thus, he compares her to a dove hiding in the clefts of the rock as she remains dressed in her body. The revelation that HaShem spoke to Solomon was "the house which you are now building... if you go according to my law, and perform my judgements and guard all my commandments, to fulfill them, etc." There is a difference between this and the first revelation when HaShem spoke to him at night in a dream at Givon. Then, Solomon asked for wisdom, and HaShem gave him wisdom and an understanding heart. In this revelation,, HaShem warned him about keeping the commandments. In the first revelation, HaShem bestowed upon him
--	---

שפע חכמה ותבונה	a bounty of wisdom and understanding
על שכלו העיוני	upon his theoretical mind
ובדבור הזה השפיע עליו	while in this revelation HaShem bestowed upon him
שפע יראת ה' ואהבתו	a bounty of the fear love of God
על שכלו המעשי.	upon his practical mind.
וידוע ששכל העיוני והמעשי	It is known that the theoretical and practical minds
הם צריכים זל"ז כמ"ש	require each other, as it is says:
אם אין יראה אין חכמה	"If there is no fear of God, there is no wisdom,
ואם אין חכמה אין יראה	and if there is no wisdom, there is no fear of God."
כי החכמה קודם אל היראה	Wisdom precedes the fear of God
קדימת הסבה	as cause has precedence.
כי לא עם ארץ	The verse says: "An ignorant person
חסיד	cannot be a pious person"
וצריך שיקדים בשכלו העיוני	The theoretical mind has to come first
לדעת את מי הוא יראה	to know whom the person has fear of,
ואת החקים אשר יעשה האדם וחי בהם.	as well as the laws by which to live.
אמנם היראה קודמת אל החכמה	However, fear of God precedes wisdom
קדימת התכלית אל האמצעיים	the way the end precedes the means
כי תכלית החכמה היא יראת ה'	as the end of wisdom is the fear of God.
כמ"ש	as it is says:
תכלית חכמה תשובה ומע"ט.	"the end of wisdom is teshuva and good deeds.
ואחר שבדבור הראשון	After the first revelation
השפיע עליו חכמה ודעת	HaShem gave Solomon wisdom and knowledge.
בא בדבור זה להזהירו	This revelation came to warn him about
על יראת ה'	the fear of God,
ועשות מצותיו	and the performance of the commandments
שהיא התכלית.	which is the objective.
והנה מראה הנפש הוא השכל העיוני	The sight of the soul is the theoretical mind
קולה הוא השכל המעשי.	and its voice is the practical mind.
רצוני שמראה הנפש שזה מורה על עצמותה	Namely, the image of the soul points at her essence
הנה עצמות הנפש היא ההשכלה	and the essence of the soul is its enlightenment,
שכן נקראת בפי החכמה נפש השכליית.	as it is called by wisdom the mind soul.
וא"כ השכל העיוני תראה הנפש את מראה	Hence, the theoretical mind will show the soul its image
והשכל העיוני הוא ישפוט על הדברים כמו שהם נמצאים	and the practical soul will judge things the way they are
להכיר בין האמת והשקר	to distinguish between truth and falsity.
אמנם השכל המעשי הוא ישפוט על הדברים	The practical mind judges things
כמו שהם רואיים להיות	the way they ought to be
מה יעשה ומה לא יעשה	what should be done and what should not be done,
להכיר בין טוב לרע,	to distinguish between good and evil.
וזה קול הנפש כי בזה תשמיע קולה	This is the voice of the soul, as in this she voices herself
אל כל כחות הגויה	to all the faculties of the body
לצוות אותם ולהזהירם	to command them and warn them
על הטוב והרע	upon good and evil,
על המצוה ועל העבירה,	upon commandments and transgressions.
שע"י הקול יגלה האדם את רצונו	Through the voice a person reveals his/her will
וע"י המראה יגלה את עצמותו מה הוא,	and through the vision, a person reveals his/her essence.
אמר ה' אל נפש שלמה	HaShem said to Solomon's soul:
הנה את כלואה בחגוי הסלע	You are locked up in the clefts of the rock
מסתרת את מראיך	hiding your countenance
ובסתר המדרגה	in the concealment of the cliff,
בלתי משמעת את קולך	not voicing yourself.
הראיני את מראיך	Let me see your countenance
ע"ד שתשכיל בשכל העיוני	So that you gain knowledge in the theoretical mind
אשר כבר השפיע ה' עליך חכמה	which HaShem has already endowed you with wisdom
בדבור הראשון	in the first revelation.
וגם השמיעיני את קולך	Also, let me hear your voice.

<p>ע"י שתצוה אל כחות גופך לשמור מצות ה' וחקותיו בשכל המעשי שזה הזהירו בדבור הזה ולכן הקדים הראיני את מראיך שהוא קודם בזמן אולם כאשר פירש חשיבותם הקדים כי קולך ערב, כי היראה קודמת אל החכמה בחשיבות כי היא התכלית.</p>	<p>By commanding the forces of your body to keep the commandments of HaShem and his laws in the practical mind. This is his warning in this revelation Hence he first says: "let me see your countenance" which precedes in time, but after stating its importance he says first that "your voice is sweet" because fear of God precedes wisdom in importance, as it is its purpose.</p>
---	---

AP Vision
 Quite simply, we must
 Find a way to experience
 Our inner vision
 Awareness developed
 During periods of
 Silence and solitude.
 Consciousness to
 Begin a moment
 Of relative peace and wisdom.
 Vision of divine lights
 Feelings of harmony and
 Music happens any time.

WSE I am fascinated by the nuances of the verses – it is quite amazing how the meanings can be so rich and varied.
 I am drawn to the many interpretations of the words "sight", "vision", "sound", and "voice", and how they range from the most general to the most personal.
 Language makes its own magic – it transports on 3 levels: from the sender, thru the environment, to the receiver.
 And it all comes from Hashem.

RS Wines secrets of seventy
 voices of Torah of truth or
 falsity let me hear your voice.
 what happens to a voice unheard
 to a sin unconfessed, to a talent
 unrevealed, to an anger unignited,
 to a love unseen, but still mere
 concealing the energy of the sun
 in the grapes that produce the
 wine gematria seventy for secrets
 revelation of sounds becoming visions
 so everyone can hear them, yes,
 hear of hear them as one seventy
 in one, awe of one who gone
 six thirteen in ten, ten fingers
 of my hand, tree of sephirot, faces
 facets of light, if I don't hold
 I'll faint, thank G-d.

DJS Do I hear your sweet voice?
 Your beauty can I see it?
 Hidden
 Wondrously seeking

Knowledge
 Ways of living
 Can I hear you?
 Do I see you?
 Knowing
 Unknowing

JR "Ollie, Ollie, open, free, free, free..."
 Come find me!
 Game of the city aprks
 My soul's hiding.
 Physical cliffs abound.

Trembling with fear and ignorance
 How can I escape – safely?
 A surrendering sigh.

"Knock, knock, knock..."
 Who's there?
 Come out to play.
 Game of the vineyard.
 My body emerges
 Its face – exposed
 O, soul – awakening.

Come, let's sing!
 I want to hear your voice!
 Sweet soul – imbibing the fruits of creation –
 Enebreated – song of melodious awe
 Elevated – cleansed, directed
 At One.

MF Discernment is preceded by ALL KNOWING/ALL BEING.
 Not yet dissected, not fragmented. So full of divine presence that no walls and barrier need be scaled or torn down. No reaching upward, outward, inward or toward any understanding or consciousness. So full of knowing that the not knowing supercedes the question and is an answer unto itself. A silent voice is not an empty voice. A state of other consciousness is neither unconscious nor empty: By being so filled with the Divine Presence that there is no room for doubt or indecision...or even decision.
 When a brief moment of distraction/attraction empties even a minute part of the fullness, the mind's eye turns to see the emptiness and the questioning begins:
 What might be the root?

DR Awe is the beginning
 Awe is the motivator
 The self is in awe
 The self desires understanding
 The self discerns
 The self feels longing
 Awe is unchanging
 Awe is undifferentiation.
 Awe is unceasing
 The self uses thought,
 Awareness, intuition, logic
 All of its attributes of understanding.
 It eventually arrives at awe.
 No more, no less.
 As was its beginning.

BR Fear & Love

Fear of G-d as the awe of G-d.
 The tzaddik comes to fear anything
 that might get in the way of this awe –
 this great awe – the awe of G-d.

Let me see your countenance - let me see your desire.
 Show me your face - show me your desire.
 Let me hear your voice - let me know your intention.
 Oh your voice is sweet - so is your intention.

פרק ב טו	Chapter 2, Verse 15	
אֶחְזוּ לָנוּ שׁוּעָלִים	טו 15 Echezu lanu shu'alim	Seize for us the foxes
שׁוּעָלִים קְטָנִים	shu'alim ketanim	little foxes
מְחַבְלִים כְּרָמַיִם	mechablim keramim	that destroy vineyards
וּכְרָמֵינוּ סְמֹדָר:	u'cherameinu semadaar.	[for] our vineyards are with tender grapes.

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>אחזו, עתה יספר איך התיחדה הרעיה עם דודה. והלא לא התרחקו מן העיר רק היו בין הכרמים ושם היו גם כן בנות ירושלים השומרות אותה, ואיך לא השביתו את החבור הלו? מספר כי הרעיה שלחה את בנות ירושלים מאתה שיצאו לאחזו את השועלים המחבלים את הכרמים, ואמרה להן אחזו לנו שועלים, כי השועלים הקטנים הסובבים בכרם הם המחבלים את הכרמים, וכרמינו הוא סמדר, אחזו אותם בל ישחיתוהו, ובתוך שהלכו הבנות לצוד את השועלים, בתוך כך נשארה לבדה עם דודה, שעל זה אמרה "דודי וכו", [וגם הסתירה תוך משכיות כסף תפוחי זהב, כי שמשון על ידי שנתנו את ארוסתנו לאיש אחר ופילשתיים לא מיחו בדבר, לכד שלש מאות שועלים וישלחם להשחית את הכרמים והן אלה השועלים יצאו גם כן לחבל הכרם על שנלקחתי מדודי אישי וארוסי צאו אחזו אותם:</p>	<p>Verse 15: Seize for us Now, the poet tells how the Ra'aya united with her lover. Though they have not gone far from the city, only as far as the vineyards, where the daughters of Jerusalem were guarding her, how, then, could they not prevent this union? The poet tells that the Ra'aya sent away the daughters of Jerusalem. They went out to seize the foxes who were destroying the vineyards. She told them: "Seize for us the foxes, because the little foxes occupying the vineyard are the destroyers the vineyards, and our vineyards have tender grapes. Seize [the foxes] so that they don't destroy the vineyard." When the daughters went to hunt the foxes she remained alone with her lover. Hence she said: "My lover" [in the next verse] (She also hid in the ornament of silver, golden apples. Samson, when the his fiancee was given to another man, and the Philistines did not protest about it, captured three hundred foxes and sent them to destroy the vineyards. "These are the foxes that went out to destroy the vineyard because I was taken away from my lover, man and fiance. Go seize them."</p>
---	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(טו) אחזו, Verse 15: Seize for us

כבר בארנו כי בדבור זה
 לא התרחקה הרעיה מן העיר
 רוצה לומר
 לא התפשטה נפש שלמה מן הגויה
 כי לא היה נבואה גמורה.
 והפסוק הזה מצייר
 איך התייחדה נפש שלמה עם דודה העליון
 והיא עדיין בגויה
 ואיך לא השביתו בנות הגויה וכחותיה,
 את הדבוק הזה,
 מספר כי נפש שלמה
 שלחה את כחות הגויה
 לאחוזי שעלים קטנים מחבלים כרמים,
 השועלים הוא ציור לכחות הדמיון
 כי הפקחות של השועל
 בא מצד כח דמיונו
 יותר מיתר בעלי החיים
 לחשוב ערמומית
 בעזר כח המדמה שלו,
 ובעת תהיה הנבואה בלתי שלמה
 שהנפש לא התפשטה מן הגויה
 אז יתערבו מחזות כחות הדמיון
 עם השגת השכל
 ועל ידי זה יראו הנביאים צורות ותמונות
 כמו שאמר
 וביד הנביאים אדמה
 שזה בא מצד תערובות כח הדמיון
 ואז בעת יתעסקו בנות החומר
 בציורי הדמיון ובתמונותיו
 יפשיט השכל ההשגה הזכה
 אשר ישיג על ידי שפע ה'
 השופע עליו
 וישיג
 ברוח ה' עליו.
 וזה מצייר פה שהרעיה נפש שלמה
 שלחה נערותיה כחות החומריות
 לאחוזי השועלים
 רוצה לומר להתעסק בהדמיונות
 אשר יפיץ אז הכח המדמה
 ויוליד מחזות ודמיונות
 (כמו שצייר פה
 ציור ביאת דודו העליון
 ששומע קולו
 ורואהו מדלג על ההרים
 כצבי וכעופר
 שכל זה הוליד המדמה בחזונו
 מצד התערבו ההשגה זו)
 ובעוד עסקו בנות החומר
 בדמיונות האלה
 המתחסמים אל החושים ואל השגות חומריות
 הפשיט השכל מהם את השגתו הזכה הנבואית
 והתייחדה הנפש עם דודה,
 ובארה
 כי השועלים האלה מחבלים כרמים
 והכרם סמדר
 רוצה לומר כי מבואר אצלי בכל ספר זה
 שהנבואה נמשלת אל היין

We have already explained that in this revelation
 the Ra'aya did not go far away from the city.
 Namely,
 the soul of Solomon did not disrobe from its body
 because this prophecy was not complete.
 This verse describes
 how the soul of Solomon united with her supreme lover
 while still in the body,
 and how the daughters of the body and its forces
 did not prevent this revelation,
 The poet tells that Solomon's soul
 sent out the forces of the body
 to seize the little foxes, vineyard destroyers.
 The foxes are a description of the imaginative faculty.
 The smartness of the fox
 derives from its power of imagination
 far more than all the other animals.
 [The fox] thinks cunningly
 with the aid of his imaginative faculty.
 When the prophecy is incomplete
 the soul does not disrobe from its body.
 The visions of the imaginative faculties mix
 with the perception of the mind.
 Then the prophets see shapes and pictures
 as the verse say (Hosea 12:11):
 "I will imagine through the hand of the prophets."
 This comes from the mixing of the imaginative faculty
 When the daughters of matter occupy themselves
 with the pictures of imagination and its images
 the mind loses its pure perception
 which it perceives through the bounty of HaShem
 which flows upon it,
 and it perceives [prophecy]
 through the spirit of HaShem upon it.
 The Ra'aya, the soul of Solomon, is described here as
 sending the maidens, the forces of matter,
 to seize the foxes.
 Namely, to engage in imaginations
 produced by the imaginary faculty,
 generating visions and fictions.
 (the way the poet described
 the coming of the supreme lover
 as his voice is heard,
 and he is seen jumping on the mountains
 as a deer and doe.
 All this was born by the imagining mind in its vision
 as the [imaging faculty] engaged in this perception).
 As the daughters of matter were [pre]occupied
 with these imaginations
 relating to the senses and the material perceptions,
 the mind lost its pure and prophetic perception,
 and the soul unified with its lover.
 She explained
 that the foxes are the destroyers of the vineyards
 and the grapes of the vineyard are still tender.
 I have explained in this commentary
 that prophesy is analogous to wine,

שימליץ שמחת הנפש בהשגה.
 והנה בנבואה הראשונה
 שהיתה נבואה גמורה
 אמר הביאני אל בית היין,
 סמכוני באשישות,
 כי הנפש התפשטה מן החומר וכחותיו
 ולא התערב עמה הכח המדמה
 ושתתה יין המשומר בענביו
 אמנם נבואה זו שלא היתה נבואה גמורה
 לא שתתה אשישי יין
 רק נמשכה לכרמים
 שממנו יצאה יין
 שהיא מליצה שהיה רוח הקדש
 וכעין התחלה והכנה לנבואה
 כמו שהכרם הוא הכנה אל היין
 וגם התחלה זו לא היתה במלואה ושלמותה
 רק נדמה ככרם שהוא סמדר
 שעדיין לא הבשילו אשכולותיו ענבים.
 וזה שבאה
 שמטעם זה יתעסקו כחות החומריות
 לאחוז השועלים
 שהם ציורי הדמיון ותמונותיו
 שזה יען שהכרם סמדר
 רוצה לומר, שהנבואה בלתי שלמה
 ועל ידי כך רבו בה ציורי הדמיון
 והם מחבלים את הכרם
 רוצה לומר משחיתים את הנבואה
 ומאפילים אורה
 ומערבים בהשגותיה מחזות ודמיונות.
 לכן יאחזו כחות החומר
 את ציורי הדמיון
 עד שבתוך כך תתיחד הנפש עם דודה העליון
 לחזות בנועם ה'
 ולשמוע דברות קדשו
 [וגם יאמר כפי הציור השני
 שכמו שחבלו השועלים כרמי תמנתה
 על ידי שניתנה אשת שמשון לאיש אחר
 כן יחבלו השועלים שעם כחות הדמיון
 את כרם הנבואה
 על ידי שנתנה הרעיה נפש שלמה אל המלך שלמה
 רוצה לומר על ידי שהתערבה בחומר
 ולא יכלה להתפשט ממנו
 ולהתחבר עם דודה העליון ברוך הוא:]

which represents the joy of the soul during perceiving.
 In the first prophesy
 which was a complete prophesy
 the poet said: "Bring me to the house of wine"
 "Support me with wine glasses."
 The soul has disrobed matter and its forces
 and the faculty of imagination did not mix with her.
 She drank the wine preserved in its grapes [at creation].
 This prophesy was not a complete prophesy.
 She did not drink from the glasses of wine
 She was only drawn to the vineyards
 from which wine is produced,
 which is an analogy to the spirit of holiness.
 It is a beginning and preparation for prophecy.
 the way the vineyard is preparation for wine.
 This beginning too, was not complete and full.
 It only looked like a vineyard whose grapes are tender
 The clusters of grapes have not matured yet.
 The reason for that is
 the engagement of the forces of matter
 in seizing the foxes,
 which are descriptions of the imagination and its images.
 As the grapes of the vineyard are tender,
 namely, prophecy is incomplete.
 Hence there are many descriptions of the imagination
 which are the destroyers of the vineyard,
 namely, destroyers of prophecy
 darkeners of its light,
 mixing in its perceptions visions and imaginations.
 Hence, the forces of matter seize
 the images of the imagination.
 During that time the soul unites with her supreme lover
 to envision the pleasantness of HaShem
 and to hear the speech of his holiness
 (The poet also says, according to the second image,
 that the way the foxes destroyed the vineyards of Timnta
 because Samson's wife was given to another man
 so will the foxes with the forces of imagination destroy
 the vineyard of prophecy.
 The Ra'aya gave the soul of Solomon to King Solomon.
 By mixing with matter,
 she could not disengage from it
 and unite with her supreme lover, Blessed Be He).

AP Imaginations

I reflected upon
 dream experience in
 which I discovered
 a plane of existence
 where thought and
 material substance
 are not clearly
 distinguishable.
 How often the
 Presence of my
 emotions change.

The focus of
my thoughts
the unknown
play mysteriously.
Exploration and
freedom to enter
a new dimension
of time reviewing
events of tender visionary love.

RG Joy is when the knot of doubt is loosened.
Freedom is when all of me goes in one direction – The brain is clear, transparent, air can flow through, no impediment.
A knot is dark. Tortured. With curves that disappear, dead ends, lost strands get mixed up, one strand tortured among the other strands.
One possibility cloaked in among other possibilities.
But Aah when G-d's light and truth shines on one strand, it glows, it grows, it bursts out of the knot. Straight, shining, and strong – that truth leads my mind forward, my actions have lightness and life. So mind of this clarity is joy! A new name to be relieved of the other dim, winding deceptive coils. Feel such relief. I try to figure each strand out, analyze – Is that imaginative faculty?
G-d makes the true one emerge. I can hold onto it as a line toward life, a life line, from G-d's true wish for me.

WSE The Gift of Truth
We pray for truth, but the reality is, it takes a certain level of the mind to receive it.
There are 4 combinations possible:

1. The truth is there and we see it.
2. The truth is not there, and we see that
3. The truth is there, but we are incapable of realizing (recognizing) it.
4. The truth is not there, so from our need for order, we attempt to create a new truth.

There is a definite goal in staying focused, and like a wineglass, we must be capable of holding the truth as it is, not what false perceptions tell us it is. Every point of view is capable of a false perspective. To see clearly and to recognize what “truly is” is one of the greatest gifts we can receive.

RS Fox 20th Century on Pico and Motor
There used to be vineyards there or orchards
Los Angeles was tender
and the imaginative faculties
Had not yet made the woods holly
Or holy
Tinsel town, her secrets unknown
Home to us souls, so good to us
So good to us, city of freeways
Without a center, surrounded by
desert, hosting the angels
Or rather Nostra Reina de Los
Angels, Our Queen Esther of the angels,
these days of Purim, giving
joy by eliminating doubt, erasing
Amalek in the flood of rain,
bringing us all together to do
the work of Shechina, to fix,
to repair, to love, to despair,
to conclude in silence and
with no real conclusion that
there is only One and His
kingdom rules forever, Amen.

we say to each other, yes I
believe, yes it is true, yes it
is One.

- MF Songs of Little Foxes
Sounding through the night
Soulful voice resonating
With mysterious images
And seductive melodies
Not understanding til passing
From one century to the next
How the yearning of the soul
Joins the longing of the lover
How the crying of the heart
Mourns the loss of one's mate
To the forces of the moment
Disconnected from the present
Separated from the past
Little foxes fleeting through the night
Waking memories, sleeping mysteries
- DR Foxes large and small
Vineyards and grapes
Grapes and wine
Attachment and imagination
Imagination and prophecy
Pictures and perceptions
Daughters and maidens
 Body and soul
 Light and dark
Which is higher which is lower
Which is clearer which is denser
Which go up which go down
 All are needed
All are creation
- BR What beautiful vineyards
- Vineyards are like the sefirot
Created from two systems
Ten above and ten below
When the light flows easily through the vine,
Through the sefirot
When there is no constriction
There is fruit, there is growth, and
Ultimately prophecy
- In this world the ten below are connected
To the ten above
And it is here where we find the foxes lurking
Limiting, holding back the fruit of the vine.
- Build the vessels, open the vines,
Allow the prophecy to flow.
- F In daily life so many doubts or foxes trying to steal our faith and to separate us from our soul.
To have faith we have to disengage our doubt and chase away these foxes.

Faith is like breathing...

GK I see a beautiful garden
The garden of the soul
Grapes growing over
The front door entry.
I remove all layer of paint on door –
Layers of klipot.
O please let me in
to your life
The gates will open again
I will think clear
I will think clear again.

Let me open the gates
O Jerusalem.

פרק ב טז Chapter 2, Verse 16
 16 טז דודי לי ואני לו
 הרעה בשושנים:
 Dodi li va'ani lo
 haro'eh bashoshanim.
 My beloved is mine, and I am his
 who pastures among the roses.

שירי הנפש Songs of the Soul

(טז) דודי Verse 16: My beloved.
 בתוך שהלכו בנות ירושלים
 לצוד שועלים As the daughters of Jerusalem left
 דודי לי, to hunt the foxes, [she says:]
 והתחברה עם דודה, "My beloved is mine."
 הרועה בשושנים She united with her lover
 שהביא לה שושנים who pastures among the roses,
 נותני ריח who brought her roses
 לזכרון אהבתו: which give out the scent
 of the memory of his love.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(טז) דודי Verse 16: My beloved.
 בעוד התעסקו כחות החומריות
 עם ציורי המדמה While the material forces were engaged
 התחברה הנפש עם דודה, the soul united with her lover.
 ויען שפה בא ההתעוררות מלמעלה למטה
 כי הנפש לא היתה מוכנה אל הנבואה
 אמר דודי לי תחלה The arousal came from above moving downward
 ואחר כך ואני לו as the soul was not ready for prophesy.
 הרועה בשושנים The poet first said: "My beloved is mine"
 רוצה לומר שבעת ירעה הגויות and later said:
 להחיותם ולכלכלן "and I am him, who pastures among the roses"
 נקרא רועה בלחם ובמים Namely, when the shepherd shepherds the bodies
 ומרביץ בנאות דשא to enliven them and to sustain them
 ובעת ירעה הנפשות he is called a shepherd of bread and water
 לנבאותן lies in the grassy pastures.
 ולהשכילן באמיתתו But when he shepherds the soul
 נקרא רועה על ידי שושנים נותני ריח causing them to become prophetic
 כי היא רעיה רוחנית and become enlightened in his truth,
 שעל ידיה יחיו השכלים והנפשות: he is called the shepherd of scent-giving roses
 because she is the spiritual spouse (Ra'aya)
 through her the minds and soul lives.

פרק ב יז	Chapter 2, Verse 17	
עד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם	17 יז <i>Ad she'yafu'ach hayom</i>	Until the sun spreads
וְנָסוּ הַצִּלְלִים	<i>venasu hatzelalim</i>	and the shadows flee;
סֹב דְמַהֲלֶךְ דּוֹדִי לְצִבִּי	<i>sov demeh lecha dodi litzvi</i>	turn away, my beloved, and become
אוֹ לְעֹפֵר הָאֵיָלִים	<i>o le'ofer ha'ayalim</i>	like a gazelle or a young hart
עַל־הַרֵי בָתָר:	<i>al harey vater.</i>	on [the] distant mountains.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יז) עד	Verse 17: "Until
חיבור זה נמשך עד שיגבר חום היום	This union lasts until the heat of the day becomes stronger
וּנְסוּ הַצִּלְלִים,	and the shadows flee.
שאו ישובו בנות ירושלים	Then the daughters of Jerusalem return
מן הכרמים מצידם,	from the vineyards by themselves
כי לא יוכלו לסבול חום השמש,	since they could not tolerate the heat of the sun.
ואז טוב מפה	Then, [she commands him] turn away,
בל ימצאוך הבנות בשובן,	so that the daughters will not find you when they return.
ודמה לך לצבי החוזר תמיד אל מקומו,	Be like a gazelle who always returns to his own place.
כן תשוב אלי כפעם בפעם.	So you will return to me time and again.
הדוד שב על הררי בתר.	The lover returns to the mountains of "Bater"
ונשלם השיר השני:	and the second song has been completed.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יז) עד	Verse 17: "Until
חיבור זה הנבואי	This prophetic revelation
לא ימשך זמן רב	will not last for long
רק עד שיתגבר חום היום	only until the heat becomes stronger.
וזה במליצה עד יגברו	This refers to the growing strength of
טבעי החומר ומנהגיו	the nature of matter and its leaders.
שיעפו בנות החומר	When the daughters of matter become weaken
להתעסק בהשגה הדמיונית	engaging in imaginary perception.
ואז ינוסו הצללים	Then the shadows flee,
שהם חזיונות המדמה	representing the visions of the imagination
שיסורו	which will be removed
עת יתעורר החומר וטבעו	when the the natural matter is awakened
לשוב לעניניו הגופניים וצרכיו	to return to its physical needs and interests.
ואז יסתלק הדוד העליון	Then the Supreme Lover flees
ונפסק הדבור	and the revelation ceases
מפני בנות הגויה וכחתיה	because the daughters of matter
ששבו להתעסק בצרכיהם הגשמיים	return to engage in their material needs.
ואז ידמה לצבי	The lover then resembles a gazelle
החוזר לאחוריו ואל מקומו	who returns to his own place.
כן ישוב אל נפש שלמה	So will the soul of Solomon return
כפעם בפעם	time and again [to its lover]
כל עת תהיה מוכנת אל ההשגה:	when it is ready for perception.

שירי הנפש Songs of the Soul

אחר ימים רבים
 והרעיה סגורה בחדרי שלמה,
 זכרה את דודה ואהבתו על משכבה בלילות.
 ותצא ממתנה לבקשו בעיר
 ולא מצאה אותו
 עד שיצאה מן העיר אל המדבר.
 שם נתחברה עמו
 עד שרדפו אחרי בנות ירושלים,
 אמנם גם אחר כך נמשך החבור ביניהם
 ודבר עמה בכל לשון של חיבה
 ובסיפור זה יספר
 איך יצאה ממתנה שלמה,
 ואיך לא הפרידו בנות ירושלים ביניהם
 גם אחרי זאת,
 והשיר הזה נמשך עד אני ישנה (ה', ב').

After many days
 the Ra'aya was locked up in the chambers of Solomon.
 On her bed at nights she recalled her lover and his love.
 She got out of her bed to seek him around the city
 but could not find him,
 until she left the city and went to the desert
 where she united with him,
 until the daughters of Jerusalem pursued her.
 Even after that, the connection between them continued.
 He spoke with her in every expression of endearment.
 In this story [song] the poet tells
 how she left Solomon's bed
 and how the daughters of Jerusalem
 did not separate between them after that.
 This song continues until "I am asleep" 5:2.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

הדוד העליון שב אל מעון קדשו.
 ובזה נשלם השיר השני
 השיר השלישי אחרי ימים רבים
 והרעיה האלהית היפה
 סגורה בגויה
 זכרה את דודה שבשמים
 ותצא ממתנה
 רוצה לומר מגוייתה שנפרדה מן החומריית
 ותשקוד לבקש את ה' ולדרשו.
 וזה היה בשנת אחרת עשרה למלך שלמה
 שאז כלה בנין בית ה'
 והרבה בתפלות ובתחנונים
 ובזבחים רבים
 (כנוכר במלכים א' ח' ובדברי הימים ב' ד')
 ולא מצאה את דודה
 עד שיצאה מן העיר אל המדבר
 רוצה לומר עד שהתפשטתה מן הגויה
 להתחבר עם הקודש
 שאז נראה אליו שנית
 כאשר נראה אליו בגבעון
 (כנוכר במלכים א' ט' ובדברי הימים ב' ז')
 והיה נבואה גמורה
 ודבור ארוך באהבה וחבה.
 וגם אחר שהשבינו כחות החומר
 את החבור הזה
 בכל זאת דבק רוח ה' בנפש שלמה
 גם אחרי זה על ידי המקדש אשר בנה
 אשר ה' אמר לשכון בערפל.
 ויספר איך התפשטתה הנפש מן הגויה
 ואיך לא יכלו בנות ירושלים
 שהם כחות החומר
 להשבית את קדושת שלמה
 ודבוקו באלהים גם אחרי זה.
 והשיר הזה נמשך עד אני ישנה ולבי ער (ה' ב').

The supreme lover returns to the dwelling of his holiness.
 This is how the second song is completed.
 The third song [takes place] after many days.
 The beautiful divine spouse [the Ra'aya]
 is locked in the body.
 She remembers her lover in heaven
 and gets out of bed,
 namely, from her body, separating from materiality
 in an effort to search for HaShem and seek Him.
 This occurred on the 11th year of King Solomon's kingship
 when he completed building the house of HaShem.
 [King Solomon] enumerated many prayers,
 many supplications and many offerings
 (as mentioned in I Kings 8 and in II Chronicals 4)
 but did not find her lover
 until she left the city and went to the desert,
 namely, until she disrobed from the body
 to connect with holiness.
 Then [HaShem] revealed himself [to Solomon] again
 in the revelation at Givon
 (as mentioned in I Kings 9 and in II Chronicales 7).
 This revelation was complete,
 with a long communication of great love and endearment.
 Even after the material forces
 caused this connection to cease
 the spirit of HaShem clung to the soul of Solomon.
 Even after that, through the Temple that he had build
 which was to house HaShem in the mist.
 The poet tells how the soul disrobed from the body
 and how the daughters of Jerusalem,
 which are the forces of matter,
 could not cause neither the holiness of Solomon
 nor his attachment to God to cease even after that.
 This [third] song lasts through "I am asleep" 5:2.

פרק ג א

Chapter 3, Verse 1

<p>עַל־מִשְׁכְּבִי בַלַּיְלוֹת בִּקְשֵׁתִי אֶת־שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי בִּקְשֵׁתִי וְלֹא מָצָאתִיו:</p>	<p>א 1 <i>Al mishkavi baleilot bikashti et she'ahavah nafshi bikashtiv ve'lo metzativ.</i></p>	<p>On my bed at night I sought him whom my soul loves; I sought him but did not find him.</p>
---	--	---

שירי הנפש Songs of the Soul

(א) על Verse 1: "On my bed
הרעיה מתחילה לזכור בדודה The Ra'aya starts to recall her lover
ולבקשו על משכבה and seek him on her bed,
לילה אחר לילה, night after night,
ולא מצאה אותו: but she could not find him.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(א) על Verse 1: "On my bed
הרעיה, נפש שלמה The Ra'aya, the soul of Solomon
התחילה לזכור begun to recall
אהבת דודה העליון ב"ה the love of her supreme lover, Blessed Be He
ולבקשו על משכבה בלילות and seek him on her bed at night[s].
כי לפני הלילה ההוא Before that night,
שנגלה ס' אל שלמה when the [?] revealed himself to Solomon
במחזה שנית in a vision again,
היה מכין את עצמו לנבואה [King Solomon] would prepare himself for prophesy
לילה אחר לילה night after night
(אחר שהקדים לקדם פניו (having preceded to welcome His countenance.
בתפילה ובזבחים) with prayers and offerings).
ועל זה אמר בלילות לשון רבים The poet said "nights" in plural
שהתמיד בזה לילות רבים, as Solomon did that continuously for many nights.
ולא מצאה אותו She could not find him,
רוצה לומר שלא השיג הנבואה namely, he did not achieve prophesy
[כי מעת שהרבה בתפלה ובזבחים [Since he enumerated prayers and offerings
עברו י"ד ימי החנוכה the fourteen days of Temple inauguration had passed,
ששמחו בשמחת הבית in happiness in the [new] Temple,
ועד[ן] לא הפיע דבר ה' אליו: yet the word of HaShem did not appeared to him.

<p>פרק ג ב אָקוּמָה נָא וַאֲסוּבְבָהּ בְּעִיר בַּשּׁוּקִים וּבִרְחֹבֹת אֲבַקֶּשֶׁהּ אֵת שֶׁאֲהַבָּה נַפְשִׁי בִּקְשָׁתִי וְלֹא מָצָאתִיו:</p>	<p>Chapter 3, Verse 2 2 <i>Akuma na</i> <i>va'asovevah va'eer</i> <i>bashevakim u'varehovt</i> <i>avakesha</i> <i>et she'ahava nafshi</i> <i>bikashtiv ve'lo metzativ.</i></p>	<p>I will rise now and roam through the city in the marketplaces and in the streets; I will seek him whom my soul loves I sought him but did not find him.</p>
---	--	---

שירי הנפש Songs of the Soul

(ב) אקומה Verse 2: I will rise
 עד שקמה מן המשכב She rose from her bed
 ותסובב לבקשו בעיר and roamed around the city, seeking him
 ומשם לשוקים ולרחובות in the marketplaces and in the streets,
 ובכל זאת לא מצאה אותו: but could not find him.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ב) אקומה Verse 2: I will rise.
 עד שקמה מן המשכב She rose from her bed
 ותסובב לבקשו בעיר and roamed around the city, seeking him
 וגם בשוקים וברחובות in the marketplaces and in the streets,
 ולא מצאה אותו. but could not find him.

רוצה לומר שכבר בארנו We have already commented
 כי העיר ירושלים המוזכרת בספר הזה that the city of Jerusalem mentioned in this book
 היא משל is an analogy
 אל קבוץ כל כחות הגויה for the collection of all the forces of the body,
 שהיא העיר הקטנה המליציית, which is the represented little city.
 וכל אנשיה היינו כל כחותיה All her people, i.e., all her forces
 יש להם דירות ובתים מיוחדים have specific dwellings and houses
 שכל אחד פועל באבר ומקום מיוחד where each acts in a specific body part and specific place
 ומתגלה במקום זולת מקום. and is revealed in a specific place.

למשל נמצא בגויה For example, there is in a body
 איש חכם a wise person,
 איש מבין an understanding person,
 איש בעל דעה an opinionated/knowledgeable person,
 איש מצייר an imaginative person,
 איש חושב מחשבות a person who thinks thoughts,
 איש שומר a guarding person,
 איש זוכר a remembering person,
 רוצה לומר, namely,
 כח החכמה, the wisdom force,
 כח הבינה, the understanding force,
 כח הדעת, the knowledge force,
 כח המצייר, the imaginative force
 כח המחשב, the calculating force
 כח השומר, the guarding force
 כח הזוכר, the remembering force

וכן נמצא There also exists

איש רואה	a seeing person
איש שומע	an hearing person
איש מריח	a smelling person
איש טועם מטעמים	a food tasting person
איש ממשש	a touching person
רוצה לומר	namely,
חוש הראות והשמע	the senses of sight, hearing,
והריח והטעם והמשוש	smell, taste and touch
וכל אלה יוצאים משורש הנפש המשכלת	and all their derivatives from the mind soul
שמושבה במוח	which lies in the brain
ומתפשטים באיברים ובמקומות מיוחדים,	and expands in the organs and specific places.

וכן נמצא בגויה	There is also in the body
איש מקנא	a jealous person
איש מתגאה	a prideful person
איש מתאכזר	a cruel person
איש גבור	a brave person
איש עז פנים	an arrogant person
איש עניו	an humble person
איש בעל רחמים	a compassionate person
איש רך הלבב	a soft-hearted person
איש ביישן	a shy person
רצוני מדת הקנאה והגאווה והאכזריות	namely, the measures of jealousy, pride and cruelty,
והגבורה והעזות והענוה והרחמים והבושת	bravery, arrogance, humility, compassion and shyness
וכל אלה שרשם	and all others deriving from
מנפש החיונית שמשכנה בלב.	the vital soul which dwells in the heart.

וכן נמצא	There is also in the body
איש אוכל	an eating person
איש טוחן המזון	a food-grinding person
איש מוציא הזבל	a garbage-taking person
רצוני כח הזן והמעכל והדוחה	namely, the forces that nourish, digest and reject
ששרשם מנפש הצומחת שמשכנה בכבד	whose root is the growing soul which dwells in the liver.
וכל כח וכח מתראה ופועל במקום מיוחד.	Each force appears and acts in a specific place.

והנה כמו שנמצא בעיר מקום השוק והרחוב	Likewise in a city, there are places for markets and streets
ששם יתקבצו כל אנשי העיר	where the city people congregate
בצאתם מן חדריהם המיוחדים	when they leave their specific dwellings
לסחור ולדבר עיש אל אחיו	to do business and talk to each other
עד שהמקום הזה הוא רשות הרבים	in the public areas.
כן יש גם בגויה שוקים ורחובות	There is also in the body marketplaces and streets
ששם יתבקצו הכחות כלנה	where all these forces gather:
שהוא הכח המדמה	that is the imaginative faculty
שם יתקבץ הרואה והשומע והמריח	where the seeing, hearing and smelling
והטועם והממשש והכח המעורר	tasting, touching and arousing congregate
שם יתקבצו האנשים בעלי הגאווה	where the prideful
והקנאה והעזות והענוה	jealous, arrogant, humble
והרחמים והגבורה והמורץ	compassionate, brave and meek all meet.
וכח המתאוה	And the desiring passion
שם יתעוררו האוכלים והשותים והטוחנים, וכו'.	where the eating, drinking and grinding awaken.

על פי זה יצייר המליץ	Based upon this image, the poet suggests
כי הרעיה, נפש שלמה	that the Ra'aya, the soul of Solomon
יצאה לבקש את דודה העליון	went out to seek her supreme lover
וסבבה בעיר	roaming the city
היינו שרצתה להשיג ההשגה הגדולה הזאת	She desired to achieve this great perception
באמצעות כחותיה הגופניות	using her physical forces

<p>וגם עברה אל השוקים והרחובות רוצה לומר הכחות הכוללים אשר בגויה ובכל זאת לא מצאה אותו כי לא יושג בכח חומרי ולא תדבק הנפש ברוחניות בעודה בעיר ובגויה הגם שיצאת מן החדרים והיא מתעסקת עם הכחות הכוללים שהם השוקים והרחובות אי אפשר שתשיג ההשגה הנבואית בעוד שלא עברה מן העיר ולא נפרדה מן החומר לגמרי:</p>	<p>She went to the marketplaces and streets namely, the comprehensive forces in the body yet, she did not find him, because he cannot be found in the material forces. The spiritual soul will not adhere while in the city and body even though she went out of the chambers, engaging herself with the comprehensive forces which are the marketplaces and streets it is impossible for her to achieve a prophetic perception as long as she is in the city and did not separate from matter completely.</p>
---	--

WSC To push oneself to build a dream
To find a way for light to stream
An intensity that strives to burn
Consumes itself with that it yearns
The truth is not a shortened way
Illusion hides the light of day
Some pray, some beg, some feel forsaken
The gift is there when you've awoken

MF Weaken me to the point of breaking
Open me to the heart (break) of being
Strengthen me that my life be loving
Close me within a world of caring

Weaken – open – strengthen – close
Breaking – being – loving – caring

Strengthen then me that my life be loving
Weaken me to the point of breaking
Close me within a world of caring
Open me to the heart(break) of being

Strengthen – weaken – close – open
Loving – breaking – caring – being

FR Among the Roses

Shoshana – my
Hebrew name
Shin, vav, shin
Mysteries within

Loving earthy Father – daddy
Tending multiple
Rose bushes, vines
Gifts to mother
Both of blessed memory
Pure expressed love
Creation translated

Shoshana
Shoshana
Supernal garden scents in

My soul embedded
 Cycles of defoliation
 Pruning
 Dormancy
 Spring, summer sent
 Aromatic rebirthing
 Essential oil
 Essence

- RG Weak-ened
 Week-end
 End of week
 I am not employed so, you see, my cycle of hard, concentrated work doesn't terminate with thank G-d it's Monday...Let's party or
 Whew.. Sunday papers in Jammies. Work is throughout the week. Some days are one 'thing' after another. Will I fit the duties "in" will I be timely. Will I have the right clothes. Will shoes be workable. Oh and much more mental exercises. Why is it tough sometimes?
 Cause I think let me just be free. I await nothing ahead, so I can do what needs to be done. Let me be free.
 In spite of my flexible schedule, and much reading, phoning, e-mailing, bla bla, when the weekend comes my Shabbat is as powerful and gorgeous and welcome as to any 40 hour a week person. Who knows, maybe more. I am free. Not to think of what I should be doing. Free to see fellow Jews, to greet with smiles, to read and recite and sing my prayers.
 Weak = not working.
 Week-end - to feel sure and strong
 To be sure and strong
 Shabbos – week-end.
- RS Weekend, weak, week, weekend
 wink, dead, will bed, when red,
 what med, play words
 if you knew how much I loved you
 what difference does it make
 just a way to say that my heart
 is open to you, your weak end
 your strong end, just be with
 me, can you imagine, being with
 the creator of the universe, not universal
 existence, of which universe is perhaps
 a drop in the weekend, this morning
 you said let's just spend time together,
 spend money, all spent, weekend,
 waiting for the Shabbat weekend
 to be with you when I can be with
 you every single minute, given season
 given day and night, given my ebb,
 given my flow as you ride the
 heavens, there is no way that I can
 imagine you other than my weekend
 state of resistance, holy silence not
 weak, not end, not nothing just
 being, just.
- F Simplicity is the way to look at life. Walk with the nature...not so fast..nor so slow. The rest of it go easy. Let you join your lover and the same time understand him or her. You don't get confused or nervous. I believe this is Hashem's way and for me it is weaken and weekend.

- BR My Beloved Is Mine
 Light from above
 Scent-giving, light of wisdom
 A light which leaves impressions
 Dodi Li.
- And I am His
 Arousal from below
 But this light is differentiated
 Filtered, as it goes through the sefirot
 Also called returning light,
 Light of mercy
 Va'ani Lo.
- DR Cycles of experienced creation
 All are G-d
 Back and forth
 Up and down
 In and out
 Hot and cold
 Awake and asleep
 Full and hungry
 Sick and healthy
 Certainty and doubt
 Happy and sad
 Comforting and uncomfortable
 Loud and quiet
 Light and dark
 Near and far
 Simple and complex
 Smooth and rough
 Similar and different
 Life and death
 It would seem that
 G-d cannot make up his mind.
- A The new consciousness
 carried me to the
 heights of wonder
 I realize how my
 mind suddenly
 shut off and
 everything became quiet
 sometimes engage
 in the material
 needs. I may
 walk on water
 or live in fire.
 Control of
 the mind is
 more difficult
 Illuminated soul.
 Master the spirit
 Of revelation,
 beauty and
 meditation
 for love.

DJS When the shadows flee
 Will I be me?
 Body driven,
 Soul hidden?
 If the shadows flee
 Just, be.

פרק ג ג	Chapter 3, Verse 3	
מִצְאוֹנֵי הַשְּׂמֵרִים	2 <i>Metza'uni hashomerim</i>	The watchmen found me,
הַסֹּבְבִים בְּעֵיר	<i>hasovevim ba'eer</i>	those who circle about the city;
אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי	<i>et she'ahava nafshi</i>	him whom my soul loves
רְאִיתֶם:	<i>re'eetem?</i>	have you seen him?

שירי הנפש Songs of the Soul

(ג) מצאוני,
עד שהתחילה לצאת מן העיר
ובאת עד מקום השומרים
סביב לעיר,
העומדים בשער העיר
ושם שאלה שנית
אם ראו את שאהבה נפשה:

Verse 3: The watchmen found me
The Ra'aya started leaving the city.
She arrived at the place were the guards
were surrounding the city,
standing at the gates of the city.
She asked again:
Have you seen him whom my soul loves?

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) מצאוני
ואז ברוב תשוקת הנפש אחרי דודה
התחילה לצאת מן העיר
רוצה לומר להתפשט מן החומר
ולעזוב את אנשיה
וגם את הכחות הכוללים שבה
שעברה והתפשטתה
גם מן המתעורר והמדמה
עד שמצאה השומרים לעיר סביבותיה
בסוף העיר
והוא ציור הגדר האחרון
שבו היא העמדת החי
עד שאם תצא הנפש מגדר הזה
ותעבור את הגבול הזה האחרון
תהיה חוץ לעיר
והוא משל שכמעט יצאה מן הגויה
ושם דרשה שנית
על הדוד העליון
אהבת נפשה:

Verse 3: The watchmen found me
Then, because of the passion of the soul for her lover
she started to go out of the city,
namely, to disrobe from matter,
to leave her [individual city] people
as well as the general forces in her.
She had gone out and extracted herself
from the arousing [power] and the imaginative [faculty]
until the watchmen surrounding the city found her
at the edge of the city.
The edge of the city represents the last frontier
where the living stand
until the soul leaves this border,
crossing this last border
into outside the city.
This is an analogy that the soul had almost left the body
where she sought again
her supreme lover,
him whom her soul loved.

And I couldn't find him

DB I could not find him
So I forgot him, took my satchel in my hand,
my dustmop, paperchain, my aphorisms, tape deck,
and I forgot him, said good-bye, so long,
I don't need you anyway.
I was all laminated satin, corrugated boxes,
teakwood drifting into silver.
The, of course, while turning to the right,
he showed up on my left, asking,
"Where have you been hiding?"
I couldn't find you anywhere."

FR In the depths of despair
Drowning

Shattered heart
Stifling terror

Where was He?
Grazing elsewhere?

Trampled material existence
Errant seeking
Sexual gastronomic
Love anywhere?

Parental love
Spiritual love
Interchangeable?

Old alleyways of life
Not satiating in
Not replenishing

New trailmarkers
On the horizon have been gifted
Lightening,illuminating..
Oh "parented" soul
Home and safe

DJS Where oh where has my little ____ gone
Where oh where can she be.
I've looked right
I've looked left
Up
Down
In
Out
Nowhere is she!
Can she be?
Oh yes
I believe thee!

A Men and women
Solving the mysteries
Wonder and wonder
Is so much more
Between these songs of love
Appreciate the heaven and earth
Freedom to learn to play
The function of the body and mind
Find fulfillment and complete
The many blessings for a
Pure soul in search of unity.

HK As perfect as I am I lack concentration. I need complete quiet and to be alone. Otherwise, I'm observing, thinking about the others, getting inside their heads and their lives.

However, when it comes to G-d I am completely certain, G-d is always here – I won't say G-d's here when I need him – He's always here. The bed, the bodies, the daughter, the lover – wisdom, understanding, knowledge, imagination, thoughts, protection, memory – seeing hearing, smiling, tasting, touching, and arousal – all of it is within us. G-d has given us the smorgasbord and we have to relax, know it's there and use it.

Being in touch with all this is a gift...And everybody here – all somewhat on the same frequency – through Malbim's work and Ronnie's reading and interpretation is sooo reinforcing. The world is off – off someplace else and off because of corrupt value system and the simplicity of our creation and what we were created for – a rare chance to touch upon that. Unity hardly exists – compassion and understanding – no time for that in this world of competition and achievement.

Our religion is set up to offer us opportunities to replenish – the very holidays each giving us more to joy to celebrate. Each year we have the same holidays and each year we can come to them as different people because the wear and tear and building and re-building changes us.

It's important to have a vision and know all is possible because we are not alone. There are three in every partnership – so good to know G-d enters into all.

This location is a gift for all of us – a way to see more of G-d's creation. To be here makes me feel I should keep doing what I do so I can receive more such gifts.

RS Googling.. “And I couldn't find him” returns..twenty thousand web pages, so many, but think of it, so few, has everyone else found him?

Change the “I” in find, I couldn't kind him, I couldn't bind him, I couldn't mind him, return pages by confidence which is web tech lingo to “how well did I respond to your request” close to the concept of “popularity” which on the web means “how many more like you” hey, here's another one, “And I couldn't link him” breaking searches into words returning a hit list that leads to a detail page that get you browsing, looking searching, seeking, asking, begging, pleading for answers. Yes, I know it's all here, how could you not find something that was never lost, yea, never lost, always gained, no pain, no gain, googles of results millions and millions of words that people have written, typed, placed our web pages in search of Him, did they find Him, closer to you than your breath, one click away, link to pink, to wink to infinite ways of representing the wonder of one through the google of manifestation, and the greatest gift, to be chosen to choose that we are chosen, together, watching the mist burn out as we trace time to count the confidence and popularity of every breath in that that vanishes as soon as we find it.

MF Although I wandered days and night,
 Weeks, days, months and years
 Through all the corridors, channels and lanes,
 Crossroads and hidden alleyways
 Moving between the structure housing
 All the elements of the making of the city
 Into the marketplace with its cacophany of voices
 And abundance of sounds and scents and visual awareness.
 I went to the schools of learning and discipline,
 The House of Prayer, Worship, and Meditation
 To the house of the sick and the cloisters of spiritual aspiration
 To the walls of the fortress, the halls of government, the chambers
 Of the rulers, the highest building and lowest basement
 The candlelit clutter of the room of the scribe
 The reverberating halls of the songmaster
 The bright lit room of the tapestry weaver
 The sheltering space of the Rabbi's study
 With no pain left to turn toward
 No where left to look
 No one left to ask
 No place left to sit
 Only one choice:
 To walk through the gated wall, the wall
 Of my own making, the gate that
 I keep closed and into fields of potentiality.

DR I couldn't find Him until I stopped looking.

BR On her bed, recalling her lover
 This is how it starts, how it's been designed

The light comes from above, leaves
Impressions, memories, the reshimot.
And from these memoires
Her desire, her burning desire to seek him.
She arouses herself, rising up from her bed.
She must build her own vessel first
A great vessel, a big vessel
A huge vessel of desire
She desires to achieve this rgeat perception
Achieved only by building her vessel
A vessel that can be built only through the
Interaction of both systems – the
10 sefirot from above and the 10 sefirot from below.
She goes out of her chambers and to a place
Where she cannot find him.
She goes out as she must, all in order to return.

DW This is my journey...For the sake of my love for Hashem, and my process
I will not give up. The journey continues to amaze me, to teach me things
I never knew were there to learn. Sometimes I hate it, I want to stop, but an incredible force propels me
forward, a life force...
I am finding him one step at a time.

פרק ג ד	Chapter 3, Verse 4	
כִּמְעַט שְׁעַבְרַתִּי מֵהֶם	2 ד Kim'at she'avarti me'hem	Scarcely had I departed from them
עַד שָׁמָצְאֹתַי	ad shema'tza'ti	when I found
אֶת שְׂאֵהָבָה נַפְשִׁי	et she'ahava nafshi	him whom my soul loves
אֶחָזְתִּיו וְלֹא אֶרְפְּנֵהוּ	achaztiv velo arpenu	I grasped him and would not let him go
עַד־שֶׁהֵבִיאֹתִיו	ad shehavetiv	Until I brought him
אֶל־בֵּית אִמִּי	el bet eeme	to my mother's house
וְאֶל־חֵדֶר הוֹרָתִי:	ve'el cheder horati.	and to the chamber of her who conceived me.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ד) כמעט, שהיתה עוברת מן השומרים עד חוץ לעיר, מצאה שאהבה נפשה, והיא גומרת בדעתה כי עתה לא תרפה אותו עד תביאהו אל בית אמה, להיות אתה במקום קבוע ולא ידלג עוד על הררי בטר.

Scarcely She passed the watchmen until she went out of the city and found him whom her soul loved. She is determined that now she will not let go of him until she brought him to her mother's house, so that he will be with her in a permanent place, and will not jump any more on the mountains of Batei.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ד) כמעט שעברה את השומרים כי לא עברה משם לגמרי שאז היתה נשמתו יצאה בנשיקה אבל כמעט עברה מהם כי כבר עמדה הנפש על המפתן קרובה יותר אל העליונים ורחוקה מן העיר שהיא הגויה חוץ לגבולה עד שנבטלו כל כחות הגוף כי יצאה הנפש ונפרדה מהם ואז מצאה את שאהבה נפשי וחל עליה הנבואה על ידי ביטול כחות הגוף שכמעט לא נותרה בו נשמה.

Scarcely she passed by the watchmen. She had not passed there completely since then [Solomon's] soul would have left with a kiss. but she scarcely passed them. She stepped on the threshold closer to the supreme farther away from the city, which is the body outside the border, until all the forces of the body annulled. The soul had gone out and separated from them. She then found him whom her soul loved, and the prophecy was bestowed upon her, by the annulling of the forces of the body that scarcely had any soul [breath] in it.

אחריו יספר כי הרעיה בית מרום הסכימה, כי עתה לא תרף את דודה עד תביאהו את בית אמה, רוצה לומר שמעתה לא יהיה כמו בפעמים הקודמים שאחרי כלות הנבואה שב הדוד הנשגב אל מעון קדשו בשמים יען שאז לא נבנה המקדש עדיין ולא היה לשכינה מקום לשכון בתחתונים בקביעות אבל אחר שנבנה המקדש החל ה' לשכון כבוד בתוך בני ישראל

Then the poet tells that the Ra'aya of the supreme home agreed that she will not let her lover go until she brought him to the house of her mother. Namely, that this time will not be like the last times, where, after the prophecy the exalted lover returned to his holy dwelling in heaven since then the Temple was not built yet and the shechina did not have a place to permanently dwell in the lower realms. But after the Temple was built HaShem started dwelling honorably among the people of Israel

כמו שנאמר בנה בנייתי בית זבול לך	as it is said: "I have built a supreme house for you
מכון לשבתך עולמים	a setting for your eternal dwelling.
ובאמצעות מקדש ה'	Through the Temple of HaShem
דבק רוח קדשו על הבונים אותו	the spirit of His Holiness adhered to its builders.
שזה היה עקר הכוונה	This, indeed, was the essence of the intention
בבנין המקדש	of building the Temple.
כמו שנאמר	As it is said:
ועשו לי מקדש	"Let them make me a temple,
ושכנתי בתוכם	and I will dwell among them."
ולכן אמר שעתה לא תרף ממנו	Hence he said that she will not let him go
עד תביאו אל בית אמה	until she brought him to the house of her mother
שהוא הגוף	which is the body,
ואל חדר הורתה	and to the chamber of her parent [who conceived her],
שהוא בית קדשי הקדשים	which is the house of Holy of Holies
על כנפי הכרובים:	upon the wings of the Cherubs.

פרק ג ה	Chapter 3, Verse 5	
ה 5	Hishba'ati etkhem	I adjure you
בנות ירושלים	benot Yerushalayim	Oh daughters of Jerusalem
בצבאות	bitzva'ot	By the gazelles
או באילות השדה	o' be'ayalot hasadeh	Or the deer of the field
אם תעירו / ואם תעוררו	eem ta'eeru ve'eem te'oreru	If you awaken or arouse
את האהבה	et ha'hava ad shetekhpatz.	Love
עד שתחפץ:	vi'yimino techabekeni.	Until it desires.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ה) השבעתי
 בתוך כך התעוררו כחות הגויה
 מתרדמתה הנבואה
 והיא משבעת אותן
 בל ישביתו את האהבה כזכר לעיל ב' ז'
 וכמו שפרשתי שם:

Verse 5: I adjure you
 The forces of the body awakened
 from their prophetic slumber.
 The soul adjures them
 to not cause this love to cease, as mentioned above (2:7)
 as I have explained there.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ה) בתוך כך רדפו אחריה בנות ירושלים
 והיא משבעת אותנה בל ישביתו את האהבה
 כזכר לעיל (ב' ז'):

Verse 5: The daughters of Jerusalem pursued her.
 She adjures them to not cease her love
 as mentioned above in 2:7.

פרק ג 1	Chapter 3, Verse 6	
מי זאת עלה מן המדבר	6 Mi zot olah min hamidbar	Who is this ascending from the wilderness
כתימרות עשן	ketimrot ashan	with palmlike pillars of smoke
מקטרת מור ולבונה	mekuteret mor u'levonah	in a cloud of myrrh and frankincense
מכל אבקת רוכל:	mikol avkat rochel.	of all the powders of the perfume-seller?

שירי הנפש Songs of the Soul

(ו) מי זאת וכו' הנה מטנו וכו' [דבר המשורר] עת חזרה הרעיה מן המדבר, התפלאו הרואים איך ברחו בלילה ממטת שלמה, ואיך לא עצרוה גבורי שלמה שומרי המטה, וזה שאמר מי זאת עלה מן המדבר והלא מטנו שלשמה ששים גבורים סביב לה, שהם שומרים את המטה סביב סביב, והם כולם אחוזי חרב ומלומדי מלחמה ואיך לא עמדו לנגדה, ואיך יכלה לברוח ממטת שלמה אל המדבר? (ומה שאמר כתמרות עשן מצייר רוב הבשמים שהתבשמה מן דודה שהוא מלא בשמים וזינים, [וכמו שנאמר לריח שמינך טובים, אשכל הכופר], עד שהריח נתעבה כמו עשן שיש בו ממש, כי מקוטרת מור ולבונה וכו'), ומסביב איש חרבו על ירכו, הגבורים האלה לא יכלו לשלף חרבם נדה וחרבם שבה אל תערה ונשארה חגורה על ירכם, והסבה לזה היה מפחד בלילות שנפל עליהם פחד הלילה, שם פחדו פחד עד עברה בלא עיכוב:	<p>Verse 6: Who is this Verse 7: Behold the bed of Solomon [The poet's discourse] When the Ra'aya returned from the desert those who watched her were surprised: how did she escape at night from Solomon's bed? and how the valiant soldiers of Solomon the guardians of his bed, did not stop her. This is the meaning of the verses: "Who is she ascending from the wilderness" "Behold the bed of Solomon sixty men are around it" guarding the bed all around all of them holding swords, skilled in battle. How did they not succeed in stopping her? How could she escape from Solomon's bed to the desert? (And the verse: "like pillars of smoke" represents the many perfumes that she was received from her lover who is full of perfumes and arms [types]. [As the verse says: "to the scent of your smell "a cluster of henna." Until the scent became thicker like solid smoke she is "a cloud of myrrh and frankincense...") Around [the bed] mighty men with swords on their thighs. These mighty men could not draw their sword against her. Their sword were returned to their holster, fastened to their thigh. The reason for that was the fear at night. They became fearful at night. There, they became fearful, so that she could pass without being caught.</p>
---	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ו) מי זאת שואל ומתפלא איך יכלה הנפש להתפרד מן הגויה ואיך ברחו בליל החזון ממטת שלמה רוצה לומר מן הגוף שעל יצועו ישנה שנת עולם עד שחל עליה הרוח האלהי במדבר רוצה לומר חוץ לגויה בהיותה נפרדת מן העיר	<p>Verse 6: Who is this [she] He asks, surprised. How could the soul separate from the body? How could she escaped at the night of vision from Solomon's bed. namely, from the body upon whose bed she sleeps the slumber of ever? The divine spirit was inspired upon her in the desert namely, outside of the body, since she was separated from the city,</p>
--	--

שהוא הגוף	which is the body,
והיא עולה במעלה הסולם מן המדבר	and she ascends in stages from the desert
שהוא עולם הרוחני	which is the spiritual world
הרחק מאדם	away from people.
העיר אשר מצד צרת החומר והגשם	The city represents matter and manifestation
(כתמרות עשן רוצה לומר	(like the pillars of smoke, namely
כמו שהעשן בא	the way the smoke is generated
על ידי שיתפרדו החלקים הדקים והקלים	from the separation of the small and light particles
שבמורכב	of complex matter
מן העפרורי הכבד	from the dust-related and the heavy [matter]
על ידי יסוד האש	by the element of fire
המפריד בין המורכבים	which separates the compound [into its particles],
ומעלה חלקים הדקים והרוחניים למעלה	and causes the fine and spiritual parts to ascend.
ויסוד העפר נעשה אפר ונשאר למטה	The element of earth becomes dust and stays below.
כן על ידי האש האלהי	So, by the divine fire
ושלהבת אהבת ה'	and the flame of the love of HaShem
שבער בלבה	burning in her heart,
נפרדה הנפש הרוחנית מן העפר	the vital soul separated from earth
ועלתה למעלה כעשן	and ascended as smoke
המתדבק עם האש האוכלה:	which adheres to the consuming fire.
והיא מקטרת מר ולבונה	"In a cloud of myrrh and Frankincense"
רוצה לומר כי קיטור	namely, that cloud [or steam, vapor]
בא על ידי החלקים המריחים	comes from the scent particles
הנפרדים מן הגשם המורח	which separate from the smelled matter
על ידי יסוד האש	by the element of fire.
[שזה הבדל בין קיטור ועשן	[The difference between steam and smoke
שהקיטור בא מחלקים הלחים	is that steam comes from the moist particles
המתחממים באש	which warm up in the fires
או מחלקים המריחים]	or from the scent particles]
כאילו על ידי תבערת אהבתה	As if by the flame of her love
והאש האלהי	and the divine fire
יצא קיטור של מור ולבונה.	a steam of myrrh and frankincense came out.
והנה כבר בארנו (א' י"ג)	We have already commented (1:13)
כי המור הוא המוסק	that myrrh is heated [?]
שהוא הדם הצרור בחיה שבהודו המריח	which is the blood concealed in the animal [?].
והוא מצויר חלקי הריח	This represents the parts of smell
והמובחר של הנפש החיונית	the superior part of the vital soul.
והלבונה היא חלקים המריחים	Frankincense is the scent particles
בעצי לבונה	of the tree of frankincense,
והוא צויר לחלקים המובחרים של הנפש הצומחת	representing the superior parts of the vegetative soul.
רוצה לומר שבעלותה לרוחניות	Namely, that when she ascends to spirituality
העלתה עמה גם הרוחניות	she ascended with her also the spirituality
הצרור בנפש החיונית והצומחת	which is concealed in the vital and vegetative soul[s].
שעשתה במ מלאכת האלכימיה	This is the work of alchemy
על ידי האש הגדולה	by which the great fire,
המצרף ומברר הסיגים	purifying and distilling the impure
עד שגם הם שבו אל הקדושה	until they too return to holiness.
גם לקחה עמה מכל אבקת רוכל	She also took with her the powders of a perfume-seller.
הוא מליצה על כל מדות הנפש למיניהם	This represents the variety of characteristics
בכל חלקיהם	which, in all their parts,
שכולם הזדככו לריח טוב	were purified down to their good scent.
והיה קודש ורוחניות	There was holiness and spirituality.
והעפר והגוף נפרד מהם)	Earth and body were separated from them).
שואל ומתפלא איך נהיה זה, והלא.	He asks and wonders: how could this be, since...

פרק ג' ז'

Chapter 3, Verses 7

הִנֵּה מִטַּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה
 שִׁשִּׁים גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ
 מִגִּבּוֹרֵי יִשְׂרָאֵל:

ז 7

Hineh mitato sheliShlomo

Behold the bed of Solomon;

Shishim gibborim saviv lah

sixty mighty men around it

MigibboreyIsrael.

of the mighty men of Israel.

מליצה

Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) הנה מטתו של שלמה
 ששים גבורים סביב לה
 רוצה לומר
 הלא בנין הגוף שהוא מטת שלמה
 אשר עליו תשכב הנפש
 ותסגר בערש ברזל
 שלא להפרד ממנו כל ימי חייה
 יש לה ששים גבורים
 שומרים סביב
 הם איברי הגוף
 שהם רמ"ח איברים
 שנחלקים לששים ששים סביב
 [כי שני פעמים ששים
 הם אברים חיצוניים לגמרי
 כמו שחושב במשנה ט' פ"א דאהלות
 שלשים בפסת הרגל מכאן ומכאן
 ושנים בפסת היד מכאן ומכאן
 וששים איברים הם פנימים יותר
 ובכל זאת הם חיצוניים בערך שאחריהם
 והם עשרה בקורסל
 שנים בשוק
 חמשה בארכובה
 אחד בירך
 שלשה בקטלית
 שנים בקנה
 שנים במרפק
 אחד בזרוע
 ארבע בכתף
 סך הכל שלשים מכאן
 וכן בצד השני
 סך הכל ששים
 וששים ושמונה איברים
 הם עיקר בנין הגוף
 והם כ"ב צלעות (משני הצדדים)
 י"ח חוליות השדרה
 תשעה בראש
 שמונה בצואר
 ששה במפתח הלב
 וחמשה בנקביו
 ועקר המספר הוא ששים
 שהוא המספר הגדול]
 ואם כך הלא ששים האברים האלה
 הגבורים שומרים את הנפש
 בל תהרד מן המטה
 שהיא הגויה
 והם גבורי ישראל,
 ימליץ כמו שישראל ישר אל המלאך

Behold the bed of Solomon
 sixty might men around it,
 namely,
 the edifice of the body is the bed of Solomon
 upon which the soul lies,
 locked in a bed of iron,
 unable to separate from it all its life.
 She has sixty mighty men
 who guard around her.
 Those are the body parts
 which are 248 organs,
 divided to sixty sixty around
 [Twice sixty are
 the external organs
 as discussed in Mishna Ohalot 1:9
 thirty in the foot, on both sides
 two in the hand, on both sides.
 Sixty organs are more internal
 but external to those which are even more internal.
 They are ten in the ankle
 two in the thigh,
 five in the knee,
 one in the thigh,
 three in the pelvis,
 two in the windpipe,
 two in the elbow,
 one in the arm,
 four in the shoulder
 total of thirty on one side
 So is the other side,
 total of sixty.
 Sixty-eight organs
 are the principles of the structure of the body
 and they are twenty-two limbs (on both sides)
 eighteen vertebrae
 nine in the head,
 eight in the neck
 six around the heart
 five openings
 The important number is sixty
 which is the great number].
 Hence, these sixty organs,
 the mighty men guarding the soul
 so that she does not descend from the bed
 which is the body.
 These are the valiant men of Israel
 representing that as Israel is direct (*yashar*) to the angel

ויוכל לנצח את המלאך הרוחני כן הגבורים האלה מנצחים את הנפש האלהית ויאמרו: לא אשלחך ולא יעזובה להפרד מהם. והגבורים האלה:	having the ability to triumph over the spiritual angel, so these mighty men win the divine soul saying: "I will not let you go" They will not let her separate from her. And these mighty men...
--	--

Fire

- DR External fire
Does not require fuel
Cannot be extinguished
Is not destructive
Cannot consume
Forces transformation
Through aggressive
Loses nothing
Burning bush
Forced prophecy

- DW Fire in my soul, it warms me.
Fire in my soul separates out the elements so I can
See more clearly.
Fire clears the forest, it's a natural occurrence, it's
Healthy for the forest, it makes room for new growth
New cells form, new buds sprout.
My soul is vibrant again, deeper connections are
Birthing and making themselves known to me.
I can bring them forth, and do my soul work,
My tikkun, Fire, it heals me.

- H Fire transforms and is transformed
Solid or liquid substance
Into heat light vapor smoke.

- DJS Oh, heart afire
All a glow
Hiding what I cannot know
Dare not know?
If my passion does abate
Will my knowledge update
Do you know
I think not so.

- FR Trembling heart
Fear of searing pain
Earthly torch
Withdrawal

Sullied soul
Covered with smudge
Ego-based wrapping paper
Soon to disintegrate

Restless
Night-terrors

Soul wanderings

Hashivenu, Adonai, Oh
Where does my soul wander?

Inverted cyclone of fire

Will cremated

Purer soul particles ascending
Transformed
Lighter

Bathed, refreshed
Unencumbered

A dream? A mission?

Morning's rude awakening
Drowning in my own ashes
Shoveling, shoveling...
Ambling down
A clearer path

Face again
Tomorrow's "showers"

- DR Eternal fire
Does not require fuel
Cannot be extinguished
Is not destructive
Cannot consume
Forges transformation
Through aggressive
Influence
Looses nothing
Burning bush
Forges prophesy
- BR Fire as divine
Fire as desire
The flame of the heart
Impressions, memories
It's her flame
Her desire to return to the scent
Igniting the flame
Will release her scent
Separating that which ascends
With that which does not
But that which is left will ignite, too.
With kavannah, intention
The impure will become pure.
- DW Fire in my soul, it warms me.
Fire in my soul separates out the elements so I can see more clearly.
Fire clears the forest, it's a natural occurrence, it's

Healthy for the forest, it makes room for new growth.
 New cells form, new buds sprout.
 My soul is vibrant again, deeper connections are
 Birthing and making themselves known to me.
 I can bring them forth, and do my soul work,
 My tikkun, fire, it heals.

A Fire vision open the
 Wisdom of all realities.
 That I may see beyond
 The illusions of my own desert.
 May the light manifest?
 Purifying memories
 Circulation of air
 A fresh way of understanding and
 Experiencing the
 Fragrant perfume
 Of unknown plants,
 The pleasures of life.
 Unfamiliar firevision
 And of course, the
 Mystery of the forest begin..
 Major combinations of
 Things such as earth, fire,
 Nutrients and sunlight
 Affect the inner dimension
 Of the vital soul I.

MF Fear of the night
 Candle burning bright
 Soul flees to light
 Rising to the height

Fire of the heart
 Where does it start
 And after we part
 What is its art

Burning heart
 Soaring upward
 Scent on vapor
 Reaching upward

RS Fire doesn't fit so well in the elements, earth, water, air since these three are tangible while fire is felt more as action. What would happen if we saw earth, water and air as actions, and fire as tangible. Earth is grounding, water grace and air spiritual. Fire tangible, the passion you feel when someone loves what they do, sun of fire, the test of fire. One Rosh Hashana I was struck by a -- on fire "esh" "aish" how my initials spell "aish", especially the line about Jacob who was called the one who struggled with "sar shel aish" – minister/angel of fire, and how my last name spells like the minister/angel, part of Israel, struggling with suffering, until suffering wants to leave and I, following my ancestors, hold it, saying, I will let go of you until you bless me, oh minister of ire, my last and first name, the flame that feeds my path.

פרק ג' ח'
כָּלֵם אֲחֻזֵי חֶרֶב
מְלַמְדֵי מִלְחָמָה
אִישׁ חָרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ
מִפְּחָד בַּלַּיְלוֹת:

Chapter 3, Verses 8

8 *Kulam achuzey cherev**Melumedey milchama**Eesh charbo al yerecho**Mipachadbalaylot.*

All of them holding swords,

skilled in battle;

each with his sword at his side

for fear of the nights.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) כולם אחוזי חרב
רוצה לומר שמנצחים את הנפש
הן מצד טבעם
שמצד הטבע
אי אפשר שתפרד הנפש מהם
והיא כלואה בתוכם
כגבור האוחז חרב
ומנצח בטבע מצד גבורתו
הן מצד הרגלם
על ידי מלחמה
שלוחמים תמיד נגד רוחניותה
על ידי תכסיסי מלחמה
שמשקעים אותה בחומריות
כמלומד מלחמה
שמנצח על ידי תכסיסי מלחמה
ואם כך נשאר השאלה
מי זאת עולה מן המדבר
ואיך יצאה הנפש וקמה ממתנה.
משיב
איש חרבו על ירכו מפחד בלילות
שעל ידי הפחד והחרדה
שנפלה על אברי הגויה
[שבעת תחול רוח אלהי על הנביאים
יפול עליהם פחד גדול
ואבריהם מתפרקים
ועשתנותיהם מתטרפות
ובנין גופם נמוג וילך והנום
כמו שנאמר פחד קראני ורעדה
ונבהלתי ואפול על פני
וכמו שאמר הרמב"ם בה' יסודי התורה]
על ידי כך שב חרבם אל ירכם
ונבטל טבעם
וכח חומריותם
ולא יכלו לעצור בעד בת השמים הזאת
מלהפרד מאתם
[ואמר איש חרבו על ירכו
שלא נשאר אז כח החומר
רק בירך
שהוא קצה הגוף
ומקום ההולדה
שזה ענין ויגע בכך ירכו
ששם לא נפרד יעקב מן החומריות
בהאבקו עם המלאך
כמו שכתוב בזהר וישלח דף ק"ע
וכמו שנאמר בפירוש התורה שם:]

Verse 8: "All of them holding swords".
Namely, that they win over the soul
From the perspective of their nature,
since regarding their nature
the soul cannot separate from them.
She is locked in them
as a mighty man holding a sword
winning within the realm of nature by his strength.
Winning from their practice as well,
through the war
that they always fight against her spirituality,
through war maneuvers.
They drown her in materiality
as a person practiced in war
who wins by war tactics.
Hence the question:
who is [she] arising from the desert
and how did the soul leave, rising from her bed.
[The poet] replies:
"each his sword on his side from fear of the nights."
Fear and anxiety
that fell over all the body parts.
[When the divine spirit rests upon the prophets
a great fear falls upon them
and their body parts fall apart
their balance goes astray
and the structure of their body disappears and freezes
as it is said (Job 4:16): "I have feared, and anxiety
I have been alarmed and I fell upon my face"
The Rambam also says that in Hilchot Yesodey Torah].
Because of this fear, their sword returned to their side,
and the natural strength of their matter
was annulled.
They could not stop this daughter of heaven
from separating from them.
[The poet said: "Each with his sword on his side"
there was no power to matter anymore
only in the side,
which is the edge of the body,
and the place of procreation.
This is the issue of "touching his side [thigh]"
There, Jacob did not separate from materiality
when struggling with the angel
as it is said in Zohar Vayishlach 170.
and as the commentary to Torah says there.)

פרק ג' ט'	Chapter 3, Verses 9	
ט אפריון עשה לו	9 ט <i>Kulam achuzey cherev</i>	A canopy
המלך שלמה	<i>Melumedei milchama</i>	has King Solomon made
מעצי הלבנון:	<i>Mipachadbalaylot.</i>	of the wood of Lebanon.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) אפריון	Verse 9: A canopy
עתה בא להשיב על הפליאה	Now the poet comes to respond regarding the wonder
אנה היו בנות ירושלים השומרות אותה,	where were the daughters of Jerusalem who guarded her
ואיך הניחוה לצאת אל דודה,	and how did they let her go out to her lover
ולא עוד כי גם בשובה מן המדבר	and more so, how, when she returned from the desert
היה דודה מתיחד עמה כפעם בפעם	did her lover unify with her time and again
ואין מחריד?	and no one prevented it?
משיב כי המלך שלמה עשה לו אפריון,	The poet responds that King Solomon made a canopy.
שהיה דרכם	It was their custom
להושיב את הכלה ביום החופה	to sit the bride on her wedding day
באפריון מיוחד לצרכה ולכבודה.	in a special canopy according to her needs and honor.
והמלך רצה אז לארש את הרעיה	The king wanted to betroth the Ra'aya
שתהיה כלתו וארוסתו,	to be his bride and fiancée.
תחת שעד עתה החזיקה כפלגש,	Until now, he held her as a mistress.
והיתה כלואה ושמורה	She was locked up and guarded
מבנות ירושלים	by [or from] the daughters of Jerusalem,
כשושנה בין החוחים,	as a rose among the thrones.
ולצורך זה עשה אפריון,	For this purpose he made a canopy
עד שיכנס לתוך חופתה	so that he could enter into her canopy
כחתן אל כלתו,	as a bridegroom to a bride.
והאפריון הזה עשה בכל יופי,	The canopy was made with all beauty.
גופו היה מעצי הלבנון:	Its body was made of the wood of Lebanon.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) אפריון,	Verse 9: A Canopy
עתה בא להשיב על השאלה	The poet now comes to respond to the question
איך התרחקו בנות ירושלים	how the daughters of Jerusalem distanced themselves
מן הרעיה	from the Ra'aya.
רוצה לומר איך נפרדו כחות החומריות	Namely, how the forces of matter separated
ונבדלו מנפש שלמה	from the soul of Solomon.
והניחוה לבדה מתבודדת עם האלהים דודה,	They left her alone to meditate with God her lover.
ולא עוד כי גם אחרי המחזה הזאת	Furthermore, even after this vision
לא נפרדה נשמת שלמה מן הדברות עם האלהים	the soul of Solomon did not stop her speaking with God.
וחזה ברוה"ק	He envisioned through the holy spirit
והיה דבק ברוחניות ימים רבים	and was attached to spirituality for a long time
(עד לעת זקנתו שנשיו החומריות	(until at his old age, his wives of matter
הטו את לבבו	swayed his heart away,
ובנה במות אל תאות הגשמיות)	and he built offering platforms to the material passions).
משיב כי המלך שלמה	The poet responds that King Solomon
עשה אז אפריון להרעיה הזאת	then made a canopy for this Ra'aya.
רוצה לומר כי עתה רצה להמליך את נפשו האלהית	Namely, he now wanted to crown his divine soul
בל תהי עוד לפילגש	to not be a mistress any more
למלאת תאות הגוף והנאותיו	fulfilling the pleasures and passions of the body,
ולהיות נכנעת אל פקודתו	[but] to be under his command
רק תשב ככלה באפריון	to sit as a bride under the canopy
ותהיה כאשה המושלת בתוך הבית	as a woman (wife) ruling the house,

וכמלכה מולכת ופוקדת
 על בנות ירושלים
 שהם כחות הגויה
 והמלך שהוא היצר והכח המתעורר
 יבא אל מעון כבודה.
 וכוון בזה על המקדש אשר בנה שלמה
 שהוא בעצמו בחדריו ואולמיו למחלקותיו
 היה ציור אל שלשה חלקי הנפש
 הנקשרים בחומר
 לפי מחלקותיהם
 כמו שנבאר,
 וכל המעשים והעבודות שנעשו בתוכו
 היה ענינם להעלות כחות הגשמיות אל האלהים
 שזה היה ענין הקרבנות
 שנפש החי והצומח
 והרוחנית שבדומם
 יתעלו אל הרוחניות
 על ידי הקרבת בעלי החיים
 והעלת נפש הצומח
 במנחות ונסכים
 ורוחניות הדומם על ידי המלח
 באמצעות אש של מעלה
 המפריד את הראוי
 ועמהם תתקשר גם נפש הדברית
 על ידי שהמקריב
 ימסור גם את נפשו במחשבה
 כליל לה',
 ואחר שכל מעשה המשכן
 והקרבנות וכוונותיהם
 באו על ידי פעולות מעשיות חומריות
 על ידי גופים מקריבים
 וגופים נקריבים
 בזה גם הגוף וכחותיו שהוא המלך שלמה
 בא אל אפריון של הנפש וחופתה
 ויארשה לה בצדק ובעבודת ה',
 להיות לו לאשה
 להוליד ממנה זרע ברך ה'
 וכל כחות הגויה בפעולותיהם החומריות
 יהיו נמשכים
 אחר הרעיה בת שמים
 שהיא המולכת על פעולת הגויה
 (ולכן קראו עתה בשם המלך שלמה
 לא המלך סתם כמו שיתבאר),
 ובאר שעשה האפריון הלז
 מעצי הלבנון
 שאחר שציור המקדש היה שהגויה תתעלה
 להיותר רוחני
 ולפעול השכל המעשי
 לצורך ענינים אלהיים
 שעל אף פי זה גם החומר
 שהוא המלך שלמה ומעשיו
 יהיו שכליים אלהיים
 לכן בחרו לנפשות ישראל
 הכוללות השוכנים במקדש
 ונעשו מרכבה לשכינה באמצעותו
 גויות מחומר חזקים יותר
 מחומר האדם

a queen who reigns over and commands
 the daughters of Jerusalem
 which are the forces of the body.
 The king, who is the inclination and the arousing force
 will come into her dwelling of her honor.
 The reference here is to the Temple that Solomon built
 which was in itself, in its rooms, halls and wings
 a representation of the three parts of the soul
 which are tied up with matter
 according to their different types
 as we will explain.
 All the deeds and work that was done inside it
 were designed to elevate the material forces to God.
 That is the purpose of the offerings.
 The soul of the living and the vegetative,
 and the spirituality in the still [mineral]
 will ascend to spirituality
 by the sacrifice of animals
 and the elevation of the vegetative soul
 in the food offering and wine libation,
 and the spirituality of the still by the salt
 through the fire from above
 which separates the appropriate [from ...].
 The speaking soul connects
 as the person offering the sacrifice
 delivers his soul in thought
 in completeness to HaShem.
 After all the work of the tabernacle
 and the sacrificial animals and their intentions
 came upon by practical and material action
 by the people who made the offerings
 and the bodies that were offered.
 In that the body and its forces, which is King Solomon,
 came to the canopy of the soul and its *Chupa*
 and betrothed her with justice to the worship of HaShem
 to be his wife
 to procreate with her a seed blessed by HaShem.
 All the forces of the body in their material actions
 will be drawn [flow from]
 to the Ra'aya daughter of heaven
 which is the queen of the body's actions.
 (Hence, the king here is called King Solomon
 and not simply king, as will be explained later).
 The poet explained that this canopy
 was made from the wood of Lebanon.
 The Temple represents the elevation of the body
 to a higher spiritual stage,
 and the action of the practical mind
 for the purpose of divine objectives.
 Even though they are also matter
 which is represented by King Solomon and his deeds,
 they will become divine intelligences.
 That is why the souls of Israel were chosen
 as they included those who dwelt in the temple
 and they became a chariot for Shechina through him
 Their bodies from material stronger than
 the matter of man

שהוא עצי לבנון	which is the wood of Lebanon
שחומר הצומח חזק יותר מחומר הבעל חי	as the vegetative is stronger than the matter of animals
ולא רבתה בו ההרכבה כל כך	which is not as complex,
וכמו שנאמר למעל (א' י"ז)	as it is said earlier in the Song 1:17
על קורות בתינו ארזים:	"The rafters of our house are cedar."

פרק ג' י'	Chapter 3, Verses 10	
עֲמוּדָיו עֲשָׂה כֶּסֶף	10 Amudav 'asah chesef	Its pillars he made of silver,
רְפִידָתוֹ זָהָב	refidato zahav	its covering of gold,
מִרְכָּבוֹ אֲרָגָמָן	mercavo argaman	its curtain of purple wool,
תּוֹכוֹ רְצוּף אֲהָבָה	tocho ratzuf ahava	its interior bedecked with love
מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם:	mibenot Yerushalayim.	from the daughters of Jerusalem.

שירי הנפש Songs of the Soul

(י) ועמודיו מכסף וכו', ומי הוא השוכן בתוכו? רצוף אהבה מבנות ירושלים, (רצוף) מלשון ובידו רצפה) רשף האהבה הנקבצת מבנות ירושלים שכן בתוכה, רוצה לומר האהבה המופשטת מכל בנות היופי ובנות ירושלים כולנה נקבצה שמה, וצייר כאלו אהבתו אל כלתו הרעיה שקולה כאהבת כל בנות החן:

Verse 10: "Its pillars he made of silver" And who dwells in it? "Its interior bedecked with love from the daughters of Jerusalem" ('bedecked' referring to "and embers in his hand" Is. 6:6) The flame of love gathered from the daughters of Jerusalem dwelled in it Namely, love abstracted from all daughters of beauty. The daughters of Jerusalem, all of them gathered there The poet represented as if his love a to his bride the Ra'aya is equivalent to the love of all the daughters of grace.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(י) עמודיו עתה מבאר מעשה האפריון שהוא המקדש בפרטות ואיך היה מסודר ונערך ומכוון בשלש מחלקותיו נגד שלשה חלקי הגוף שהם היכלות לשלשה חלקי הנפש וכמו שבארנו זאת בפרטות בספר ארצות השלום דרוש ג' וזה תוכן דברינו שם.

Verse 10: Its Pillars Now the poet explains in detail of the canopy which is the temple, how it was set, and organized and designed in its three departments corresponding to the three parts of the body, which are the chambers to the three parts of the soul As we have explained in detail in our book "Lands of Peace" Section 3 and this is our explanation from there:

כאשר נשקיף השקפה כוללת על זה העולם הקטן שהוא האדם מצד שני חלקיו שהם כחות נפשו אשר הן המה עצמות האדם ועמודי גופו ואבריו אשר הם הלבוש במ תתלבש נפשו כתנות עור ובשר לכסות מערומיה. נמצא במ שלשה חלוקות תחתים ושנים ושלישים. והיא המדרגה הראשונה היא הנפש הטבעיית והצומחת אשר תתלבש בחלק התחתון של גוף האדם בחדרי בטן מן החזה ולמטה אשר שם מעון ביתה וישם כל כליה אשר תעשה מלאכה בהם להצמיח גוף האדם על ידי האצטומכא והכבד והקרבים ובית המבשלות

When we generally observe this little world which is the human person from both its parts: the powers of his soul which are the essence of a person and the pillars of his body and its parts which [in turn] are the garment in which the soul dresses, garments of skin and flesh to cover her nakedness. We will find three parts on three levels. The first level is the natural growing soul which dresses the lower part of the the human body in the interiors, from the chest downward this is where she dwells. There are all the tools with which she does her work to grow the human body: the stomach, the liver and intestines the "cooking area"

אשר יבשלו המאכל where the food is processed.
 ויחלקו לכל האברים מנותיהם All the parts get their shares
 איש לפי אכלו each part per its type
 על ידי הכחות הידועים העושים במלאכה by the known forces which do the work.
 שהם המושך והמחזיק These forces are the drawing, holding,
 והמעכל והדוחה. digesting and rejecting forces.
 אחריו Following it
 (אחר הפריסה המבדלת בין העליונים והתחתונים) (the diaphragm separating the upper from the lower)
 תשכון הנפש החיונית the vital soul dwells
 בחלק הגוף in the body part
 שכנגד החזה בלב האדם which is against the breast of the human heart
 אשר ממנו תוצאות חיים from which the generation of life.
 ואליו עלית קיר קטנה Connected to it is a little loft
 בכדור העליון של הגויה in the upper dome of the body
 שהוא האש והגלגלת, which is the fire and the skull
 בו בנתה הנפש המשכלת בית זבול לה where the intelligent soul has built its own temple
 מכוון שבתה עולמים. a place for her internal dwelling.
 ואחרי בארתי שם I further explained [in that book]
 הערך והיחס the value and relationship
 שבין שלשת חלקי העולם הזה הקטן between the three parts of this little world
 אל שלשה חלקי העולם הגדול to the three parts of the bigger world:
 בעולם השפל the lowly world
 ועולם הגלגלים, the celestial world,
 ועולם השכלים הנפרדים, and the world of separated intelligences.
 הראינו לדעת, We have shown
 כי אנחנו נוחלי מורשה that we are the inheritors.
 ידענו זאת כי עוד נשאר שנים We knew this because there remained two
 במחנה הישראלית in the camp of Israel
 שתי מדרגות במכסת נפשות two levels in the accounting of souls
 אשר חכמי הטבע לא ראו אורם, which the scientists of nature have not seen the light of.
 כי עוד נמצא נפש האלהית As long as there exists the divine soul
 הנאצלת מעצם כבודו which emanates from the essence of his Glory
 מעולם הכסא in the world of the Throne.
 עת ישמרו עמו חקיו ותורותיו When His laws and teachings are kept
 גבוה מנפש המשכל הטבעיית higher than the soul of the natural intelligent soul
 אשר קראוה החכמים which has been called by the sages
 בשם חיה by the term "living" chaya
 כי היא החיה לעולם since she lives forever
 בצרור החיים את ה' אלהיה in the bundle of life of HaShem her God.
 וגבוה עליה נפש יקר Above it is the dear soul
 שנאצלה על הנביאים which is inspired the prophets
 מעולם האצילות and which comes from the world of emanation [closeness]
 הנקראת יחידה called "sole" yechida
 כי שרשה מהאחדות הגמור since its root are in complete unity of the
 אל יחיד ומיוחד singular and special God.
 בה יתעלו מהמון האנשים There people of the crowd ascend
 וישובו להיות אלהיים and return to be divine
 מושלים על כל המעשים governing over all their deeds
 רואים בלא עין ושומעים בלא און seeing with no eyes and hearing with no ears
 ומתהלכים בהיכלי מלך להפליא פלאות walking in the chambers of the king to create wonders
 ולעשות נוראות and perform awesome deeds.
 צדיק מושל ביראת אלהים. A righteous person governs by the awe of God.
 ואחר שעל ידי המקדש נתאחדו כללות נפשות ישראל Through the Temple, all the souls of Israel were united
 להיות מרכבה לשכינת ה'. to be a chariot for the dwelling of God.
 כי שם נקבצו באו כל חלקי נשמותיהם There all the parts of their souls gathered
 ויעמדו כולם כאיש אחד פרטי standing all as as one individual person
 כמו שבארתי בדרוש זה באורך. as I have explained at length in this commentary.

עד שנתאר עתה
 כל נפשות בית ישראל
 כנפש איש אחד פרטי
 כלולה מכל מחלקותיו.
 פי זה בהכרח
 שיבואו בבית המקדש
 שהוא הגויה הכללית
 לקומה הכללית הנפשית.
 כל הדברים
 אשר יבואו בגוף איש פרטי.
 כי כמו שבגוף האדם
 אשר הוא לבוש אל כחות הנפשיים
 נמצא בו אברים וכלים
 אשר הם ישתמשו הכחות הנפשיות
 ויוציאו פעולותיהן לחוץ,
 כן בהכרח שימצא בבית המקדש
 שהוא האפריון אשר עשה שלמה
 להיות לבוש אל האיש הכללי.
 שהיא הנשמה הכללית.
 כל הכלים והחלוקות שימצאו באיש פרטי.
 וכן היה באמת כשנשכיל במעשהו.
 כמו שאמר הרמב"ם ז"ל (פ"א מה' בהב"ח)
 אלו דברים שהם עקר בבנין הבית,
 עושין בו קדש. וקדש קדשים.
 ועוד מחיצה סביב להיכל
 כעין קלעי החצר שהיה במקדש
 שזה ג"כ מה שחשב המשורר פה
 באמרו עמודיו עשה כסף.
 ומפרש במד' עמודיו עשה כסף
 אלו העמודים.
 רפידתו זהב אלו הקרשים.
 מרכבו ארגמן זה הפרוכת.
 כי חצר אהל מועד שבמשכן
 ונגדו האולם במקדש
 היה מגביל נגד כלי הנפש הטבעית
 שהיא האצטומכא
 וכל חדרי בטן המעכלים את המאכל
 ומבשלים אותו
 ומוציאין את האפר הנרקב לוץ.
 וכן היה שם המזבח
 אשר עליו נשרף ונתעכל תמיד
 המזון הרחוני ולחם ה';
 ושם היו סירותיו לדשנו
 ויעו ומחתותיו
 שיראה המעיין
 שדומים לאצטומכא מכל צד.
 וזה מציין במה שנאמר
 עמודיו עשה כסף
 שחצר המשכן היה מוקף עמודים
 לא קרשים
 [כי האברים הנשמרים בהם
 אין חשובים כל כך עד שיהיו מכוסים בקרשים.
 רק יצמחו כמו העץ העומד זקוף
 שתול על פלגי מים
 והיה של כסף שמעלתו פחותה מן הזהב).
 וההיכל שהוא המחיצה האמצעית
 היה מגביל נגד כלי הנפש החיונית

Now let us describe how
 all the souls of the house of Israel
 as the soul of one individual
 inclusive of all his parts.
 According to this it was necessary
 that they would [all] come to the temple
 which is the general body,
 the general measure of the soul.
 Everything that is included
 in the body of an individual person
 as the body of a person
 is the garment to the powers of the soul.
 Their, there are organs and tools
 which the forces of the soul use
 to carry out their action.
 It is then necessary that the temple,
 the canopy which Solomon made,
 is the garment of the general person
 which is the general soul, [representing]
 all the vessels and divisions found in an individual
 This indeed is the truth when we conduct our deeds well.
 As said Maimonides (Chapter 1 of Laws of the Temple)
 These are the essences of the structure of the Temple
 where there is a Holy area, and the Holy of Holies.
 There is another separation around the chamber,
 like the handlings for the enclosure in the Temple.
 This is what the poet represented here
 when he said: "its pillars he made of silver."
 The Midrash explains: its pillars he made of silver
 these are the pillars [columns];
 its covering gold, there are the upright beams;
 its curtain of velvet wool, that is the temple curtain.
 The courtyard of the Tent of Meetings in the Tabernacle
 against the hall in the Temple
 set a limit to the vessels of the natural soul
 which is the stomach
 and all the interiors digesting the food,
 processing it
 and taking out the rotting ashes out.
 There was also an alter
 upon which the permanent offering would be burnt
 the spiritual food, the bread of HaShem.
 There were pots to remove its greasy ashes
 as well as the scoops, sacrificial basins...
 anyone observing it will see
 that they look like the stomach from all sides.
 This represents what the poet said
 "its pillars he made of silver"
 The temple's courtyard was surrounded with columns
 not upright beams
 [as the organs kept in it
 are not so important to be covered with beams.
 they grow as a tree standing tall
 planted on streams of water.
 It was made of silver which is less valuable than gold]
 The chamber which is the middle separator
 would limit the vessels of the vital soul

ולכן היו שם כלים המיוחדים
 אל ענין נעלה מזה.
 שהם מזבח הקטורת
 אשר יהיה ממנו הנאה נפשית רוחנית
 שהנשמה נהנית ממנה.
 והיא הנמשל אל עיכול השני שבלב
 שכולו ענין רוחני אוירי.
 וכן תתייחס הדלקת המנורה בשבע נרותיה
 אל שבע כנפי ריאה
 המניפה על הלב
 ומדלקת את רוח החיים.
 ולכן ההיכל היה מוקף קרשים
 שצריכים הגנה ביותר.
 והיה של זהב שחזק וחשוב יותר
 מן הכסף.
 ועל זה אמר רפידתו זהב.
 כי שם תרפד הנפש
 להיות מצע אל הנפש המשכלת.
 אחריו היה קודש הקדשים
 שהיה מגביל נגד כלי הנפש המשכלת.
 ועמד שם הארון ושני לוחות אבנים.
 שם חלקת מחוקק ספון
 ותורת השכל
 הכולל צפון.
 והוא היה מרכבה לשכינת עוז
 השוכן עליו.
 והיה תחת מחיצת ארגמן
 שהוא הפרוכת.
 ועל זה אמר מרכבו ארגמן.
 ועל הארון מלמעלה היו שני כנפי הכרובים.
 שהיו ציור לשני הנפשות אשר שרשם בקדש
 שהם חיה יחידה.
 אשר בין שדיהם הדוד העליון ישכון וילונן
 עם רעיתו הכלה הכלולה.
 אשר נכבדות מדובר בה בשיר הזה המקודש,
 עתה מבאר כי תוכו רצוף אהבה
 מבנות ירושלים.
 ששם נמצא הרשף
 שהוא האש שלמעלה
 שהיה רבוץ כארי
 ואוכל כלל האהבה הנקבצת מבנות ירושלים.
 שהם כחות הגשמיות
 אשר נזדככו אל אהבת ה'
 מן הנפשות העולות לאשים
 של מבחר הדומם והצומח והחי
 עם המשכלת
 שעלו על מזבח ה' לרצון.
 על ידי הרעיה הנשגבה
 שהיא הנפש האלהית המתחברת שם עם דודה
 שאהבתה כוללת את כולן.
 עד שבנות ירושלים ישתתפו עתה
 באהבת הדוד עם רעיתו.
 וגם המלך שלמה ישכון תוך האפריון
 שעשה להרעיה הזאת
 אשר היא המולכת עתה.
 ולפניה ישתחוו כלם.
 ולה ובעבורה יעבדו למלך הכבוד

hence there were special tools
 for this purpose more supreme.
 This is the incense alter
 from which there was soul and spiritual pleasure
 that the soul enjoys.
 This represents the the second digestion in the heart,
 which is all spiritual and airy.
 The kindling of the Menorah with its seven candles
 [mirrors] the seven wings of the lungs
 which wave [as a fan] over the heart
 and ignite the spirit of live.
 Hence, the chamber was surrounded by beams
 which need protection.
 It was built of gold which is stronger and more important
 than silver,
 hence said the poet: "its covering is gold."
 There the soul is covered
 to be a bed for the intelligent soul.
 After that, the Holy of Holies
 which separated from the vessels of the intelligent soul.
 There stood the ark with the two stone tablets.
 There was the portion of the law-giver is hidden,
 and the Torah of the mind
 which includes the North [hidden].
 It served as the chariot to the dwelling of strength
 which dwells upon it.
 It was under a separation of velvet wool
 which is the curtain.
 The poet said: "its curtain is velvet wool."
 Above the ark, at the top, were the two winged cherubs
 which represent the two souls whose root is in holiness
 which are the live one, *chaya*, and the sole one, *yechida*
 between their breasts the supreme lover dwells and lives
 with His spouse, the betrothed bride,
 which this sanctified Song speaks so highly of.
 Now the poet explains that it is bedecked with love
 from the daughters of Jerusalem.
 There is the flame
 which is the fire from above
 crouching like a lion
 eating the collected love from the daughters of Jerusalem
 which are the material forces
 purified to the love of HaShem.
 From the souls elevated to the fire
 the best of the still, vegetative and animal
 with the intelligent soul
 elevated on the alter of HaShem with will,
 by the supreme Ra'aya
 which is the divine soul, uniting there with her lover
 whose love includes them all.
 The daughters of Jerusalem will now join
 the love of the Lover with his spouse
 and King Solomon will dwell under the canopy
 which he made for this spouse
 who is now the sovereign.
 In front of her, all prostrate now.
 To her and for her they will worship the King of Glory

השוכן אתה	who dwells with her
[ולכן נקרא בשם המלך שלמה	[Hence, he is called King Solomon
לא המלך סתם.	not simply "king"
כי המלך סתם הוא המלך הזקן	as simply "king" represents the old king
וכסיל המולך בגויה.	the fool governing the body
והמלך שלמה רומז	and King Solomon hints
לשלום הנפש עם הגויה ויצרו.	at the peace between the soul, the body and its inclination.
כי יכנע היצר וכחותיו אל	as the inclination and its forces are subdued
תחת ממשלת הנפש:	under the government of the soul.

פרק ג' י"א

Chapter 3, Verses 11

<p>צֵאִינָה וְרֵאִינָה יא 11 בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמִּלְכָּה שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָהּ שֶׁעֲטָרָהּ לֹא אָמוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ:</p>	<p><i>Tze'ena u'reh'na</i> <i>benot tzion</i> <i>bame'lech Shelomo</i> <i>ba'atara she'eetera lo eemo</i> <i>beyom chatunato</i> <i>u'veyom simchat libo.</i></p>	<p>Go forth and gaze, daughters of Zion, upon King Solomon, upon the crown with which his mother adorned him on the day of his wedding and on the day his heart rejoiced.</p>
--	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

Verse 11: Go forth
Through this the Ra'aya found a smart way
to send the Daughters of Jerusalem away from her
She tells them (to go out [of her chamber])
to see the crown that the king's mother
adorned King Solomon at the day of his wedding)
The Ra'aya
(and he called them Daughters of Zion
as now she was given young maidens
from the dear Daughters of Zion and the nobles)
When they departed from her to see [the King]
she could then unite with her lover.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 11: Go out...
By this the holy Ra'aya could
send [away] the Daughters of Zion
which are the material powers.
So that they do not prevent her
from uniting with her supreme Lover.
She said to them:
You, Daughters of Zion
are the material powers.
Go out [& away], leave me [separate from me].
May no person be with me
when I unite with my lover, Blessed be He.
Go see King Solomon
Even though the King, is the inclination
is [now] a king whose peace is His.
There is no conflict or war
between him and the divine soul.
In the crown that his mother adorned him
His mother is also the source
from where the inclination came
the material and its forces.
Adorn him a crown for this wedding
as he weds the divine Ra'aya [spouse]
to unite with her in love[making]
Even if the body and its forces sacrifice themselves
to the fires on the alter of love, complete to HaShem
to turn into spiritual

בשמעו מצות אלהיו.	when it obeys the commandments of its God
ובו נתטער עטרת חתנים	He is adorned with the crown of bridegrooms
שהוא עטרת השכל המעשי	which is the crown of the practical mind
שבו יזדווג להכלה הכלולה	with which he couples with the complete bride
שהיא הנשמה הקדושה	which is the holy soul
לשמור משמרתה ולעבוד עבודתה.	to guard her watch, to work her worship.
ועל ידי זה נפרדו מאתה	Through this
בנות החומר ברצונם	the Daughters of Matter separated from her willingly
והיא התיחדה על ידי עבודתה	and she unities by her worship
עם הרוח הקדוש השוכן באפריון.	with the holy spirit which dwells under the canopy.

פרק ד' א	Chapter 4, Verses 1	
א 1 הַנֶּחַךְ יָפָה רַעֲיִנֹתַי	<i>Hinach yafa ra'ayati</i>	Behold, you are beautiful my beloved,
הַנֶּחַךְ יָפָה	<i>hinach yafa</i>	behold you are beautiful;
עֵינַיִךָ יוֹנִים	<i>eina'eech yonim</i>	your eyes are like doves,
מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ	<i>miba'ad letzamatech</i>	from within your kerchief
שְׂעָרְךָ כְּעֶדֶר הָעֵזִים	<i>sa'arech ke'eder ha'eezim</i>	your hair is like a flock of goats
שׁוֹגְלֹשׁוּ מִהַר גִּלְעָד:	<i>she'galshu me'har gilead.</i>	descending from Mount Gilead.

שירי הנפש Songs of the Soul

(א) הנך Verse 1: "You are.."
 עתה מתחיל לשבחה בפרטות Now, he starts to praise her in detail
 כחתן המשבח את כלתו as a groom praising his bride
 בכל אבריה: regarding all her parts.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(א) הנך Verse 1: "You are.."
 הדוד העליון מפאר The supreme lover glorifies
 את כלתו הכלולה בכל פרטיה. his wholesome bride in all her details.
 כי עתה מתיחד עמה For now he unites with her
 בעודה פועלת בגויה while she is still in the body
 על ידי עבודת ה' בבית עולמים. through the worship of HaShem in the house of eternity.

והנה עיני הנפש הם שנים. The soul has two types of eyes
 כמו שפירשתי (א' ט"ו). והם. as I have commented on Verse 1:15, and they are:
 העין הרוחני שבו תביט את האלהות the spiritual eye with which the soul observes divinity
 אשר בעולם הגדול. in the large world;
 והעין אשר בו תביט אל האלהות and the eye with which she observes divinity
 אשר בעולמה הקטן. in her own little world.
 ושניהם דומים כיונים Both eyes are similar as two doves
 הבלתי נפרדים מבני זוגם. who [never] separate from their mates.
 והגם שהם מבעד Even though [your eyes] are [seen] through
 לצמתך וקשורך, your kerchief [or braid] and your tie,
 רוצה לומר שנותנים תחת קשר הגויה namely, that they are under the tie of the body,
 וכלואים שם locked there,
 בכל זאת מבעד הצמה yet behind the kerchief [or braid]
 והקשר עם הבשר, and behind its tie with the flesh
 תלטוש שני עיניך להביט אלי ולהכירני. both your eyes stare out, to observe me, to know me.

שערך "Your hair..."
 כמו שהגוף יתהוו השיער והשנים As the body forms hair and teeth
 מן המותרות שתפליט הטבע לחוץ from the surplus that nature ejects out,
 עד שנוכל להמליץ עליהם to the extent that we can [figuratively] describe them
 שהם צומחים מן פנימיות הגוף as growing from the inside of the body
 שפנימיותו נתעבה ונתקשה whose interior has thicken and hardened,
 ויוצא לחוץ. then, coming out.
 כן במשך הרוחניית So in spirituality
 ימליצו השער והשנים the hair and teeth represent
 על התגלות אור הפנימי the revelation of the internal light,
 ובקיעתו ויציאתו לחוץ it's emerging and coming out

עד שירגש ויצויר לנו. until it is felt [by us] and visible to us.

(ובעניין זה) (Regarding this issue,
 ישתמשו בעלי החכמה הנעלמת the masters of the hidden wisdom [the Kabbalists]
 ליחס שער ושנים referred to hair and teeth
 כפי פירות העליונות ובורות הצחצחות, as containing the supreme fruit, the wells of brightness,
 ויאמרו כי השער ירמוז התנוצצות אורות אין מספר saying that the hair hints at the infinite sparks of light
 מן פנימיות האלוהות ולחוץ from the inside of divinity out,
 והשנים הם ל"ב נתיבות החכמה) and the teeth are 32 paths of wisdom).

ודוגמא זאת תמצא בענין הנפש. A similar representation can be found regarding the soul.
 אם נפש הדברית If the speaking [human] soul
 שהוא השכל הנחלה בחומר. which is the mind that settled in matter.
 שמציאות השכל יתגלה. The reality of the mind is revealed
 א. על ידי מושגים. a. by the concepts
 ב. על ידי משפטים והיקשים. b. by inferences and syllogisms.
 והנה המושגים הם רבים לבלי תכלית. Concepts are numerous.
 ואין אחד דומה לחברו. No one one concept resembles the other.
 כידוע בהגיון שכל מושג It is known in the science of logic
 יש לו הבדל that each concept has a difference
 שבו יוכר מזולתו. through which it can be distinguished from others.

ומצד זה קורא אותם שערות הנפש. From this aspect, the poet calls them the hair of the soul.
 שכמו שהשערות צומחים ממוותירי המוח As the hair grows from the surplus of the brain
 שהוא משכן השכל. which is the dwelling of the soul.
 והם רבים ודקים מאד. They [hair, concepts] are many and very thin.
 כן מותרי ההשכלה הפנימית So the surplus of the interior enlightenment
 יתנוצצו בשערות הנפש שהם המושגים. spark in the hair of the soul which are the concepts.
 והם דומים כעדר העזים They resemble the flock of goats
 שגלשו מהר הגלעד, which descends from from Mount Gilead.
 שכולם היו נקודים עקודים וברודים. All of them ringed, spotted, and flecked.
 שעל ידי זה היה כל אחד מובדל מחברו, to make each distinguished from others.
 כן יש הבדל וסימן ההכרה So there is a sign and mark of distinction
 לכל מושג בפני עצמו to each concept on its own.
 (וכן בנפש האלהית הבלתי נתלית בחומר. (In the divine soul which is independent of matter
 ירמוז בהשערות על המושגים ברוחנים the poet hints by hair to the spiritual concepts
 שהשיגה בעניני האלהות. which the soul reaches in matters divine.
 שהם רבות מאד, These are many
 ודומים כעדר העזים and resemble a flock of goats
 שגלשו מהר גלעד. descending from Mount Gilead,
 שהם העולמות העליונים the supreme worlds,
 הנקראים בדברי האלהיים which are called in the divine teaching
 עולם העקודים והנקודים. the world of ringed, spotted, and flecked.
 שעומדים בראשית ההתגלות They stand at the beginning of revelation
 במרום הררי עד. at the heights of the eternal mountains.
 וגם ימליץ The poet also represents
 על רכב אלהים רבותים the myriads of the chariots of God
 והשגות לאין מספר and infinite perceptions
 שגלשו מהר סיני. that descended from Mount Sinai
 ששם העיד ה' בינו ובין עמו, where HaShem testified between himself and his people
 והגל הזה עד ביניהם: and this monument (*gal*) is a witness (*ed*) between them.

<p>פרק ד' ב שִׁנֶּיךָ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִזֵּה־הַחֲצָה שֶׁכֻּלָּם מִתְּאִימוֹת וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם:</p>	<p>Chapter 4, Verses 2 2 <i>Shina'yich ke'eder ha'ketzuvot</i> <i>she'alu min ha'rachatza</i> <i>shekulam mat'eemot</i> <i>veshakulah ein ba'hem.</i></p>	<p>Your teeth are like a counted flock which have come up from the washing, all of which are perfect, and none are blemished among them.</p>
---	---	---

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ב) שניך. והנה כמו שהשנים הם התעבות מותרות הגוף והתגלותו לחוץ, כן בענין הנפשי יורה. אם בנפש הדברית הנתלית בחומר על התגלות השכל בדרכים מיוחדים כפי מדתו ופעולותיו, והם על ידי משפטים והיקשים, שמבואר בחכמת בקור השכל בארך, כי החקים המוטבעים בעצמות השכל הם ט"ז שהם י"ב בדרכיו בפשטים. וארבעה בדרכי התבונה בהיקשים, ומאתם יצא ט"ז דרכים שבהם יבנה המשפטים וההיקשים התבונים, ובארנו זאת במק"א [במקום אחר ?] בארך והם ל"ב נתיבות, מכוונים נגד השנים שצומחים ט"ז בלחי העליון וט"ז בלחי התחתון, אחד גבוה מחברו, והם דומים במשלם כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שנתכבד צמרן מכן שמץ. וכולם קצובים ושנים בצבעיהם, כן אין בהם רושם נלקח מן המוחשים, כי הבדליהם טבוע בפעולת השכל עצמו מצד טבעו, שנחלק אל נתיבות אלה, וכלם אחיות תאומות אין בהם שכולה כי הם יסודות חזקות מולידים בנים חיים, רוצה לומר שכל תולדות השכל יהיו על פי תהלוכותיה, כידוע בחכמה הנזכרת לעיל בפרטות (וכן בעניני הנפש האלהית הבלתי נתלית בחומר, השכלותיה העליונות הגבוהות שרשם בל"ב נתיבות החכמה העליונות, שהם נקיים מכל סיג ושמץ כעדר הקצובות. ואין בהם שכולה כי כולם בני אל חי ופרי החכמה העליונה.</p>	<p>Verse 2: "Your teeth..." Like the teeth are the thickening of the body's surplus and its revealing outside [of the body], so is the spiritual metaphor. In the speaking soul, the one which is dependent on matter, the revelation of the mind is in the special ways according to its quality and action. These are the judgements and syllogisms described at length in the [C]ritique of [Pure] [R]eason. The laws ingrained in the essence of the mind are sixteen, which are twelve simple ways, and four mindful syllogism [antinomy ?]. From them, there are sixteen ways from which the reason builds judgements and syllogism. We have explained that in a different place in detail. These are the thirty two paths represented by the [thirty two] teeth. Sixteen grow on the upper cheek and sixteen on the lower cheek. One set higher than the other and they resemble in metaphor the flock of counted goats that ascended from their wash whose fleece has been cleaned of all dirt. They are all identical [counted] and same in color as they do not have any impression from the tangible Their differences are embedded in the action of the mind itself by nature, which, in itself, is divided into these paths. They are all twin sisters, no one is failing. They are strong foundations, begetting live children, namely, that all the generation of the mind will be according to its [the mind's] measures and ways, as is known in the above mentioned science in detail. (In addition, the divine soul which is independent of matter, its supreme perception, are engraved by the engraver in the upper thirty-two paths of wisdom which are clean of any dirt as the flock of counted goats. None of them is failing, as all are children of the living God, fruit of the supreme wisdom.</p>
---	---

פרק ד' ג

Chapter 4, Verses 3

כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׁפְתֵיךְ
וּמִדְבָרֶיךָ נָאוֹה
כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ
מִבְּעַד לְצַמָּתֶךָ:

3 *Kechut hashani sifto'ta'eech*
u'midbarech na'eh
kefelach ha'rimon rakatech
miba'ad letzamatech

Like a scarlet thread are your lips,
and your mouth is comely;
like a slice of pomegranate are your cheeks
from within your kerchief.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ג) כחוט. Verse 3: "Like a thread..."

עתה מצויר דבורה
מצד זה
נקראת נפש הדבריית
והוא התגלות מושגיה והשכלותיה
לחוץ על ידי הדבור,
שפתותיה דומים כחוט השני,
שעליו חורזים המרגליות
עד שהמרגליות האחדים המפוזרים
יתקשרו על ידי החוט הזה
ויהיו לחרוזה אחר,
כן יקשר הדבור
מושגי הנפש והשכלותיה
לחרוז מהם מאמרים ודבורים שלמים.

Now the poet describes her [the soul's] speech
This is the aspect [according to which]
it [this level] is called the speaking soul.
This is the revelation of its concepts and perceptions
in the exterior by speech.
Her lips resemble a thread of scarlet
upon which gems are beaded.
The various scattered gems
unite through this thread
into one bead [verse, necklace].
Speech will connect
the concepts of the soul and its insights,
beading them into articles and complete discourses.

וגם מדברך בעצמו נאוה קדש Your speech [desert] is also a holy oasis

כי תדבר בתורה, as it refers to the Torah,
ובנבואה וברוח הקודש given in prophecy and through the holy spirit
כמו שנאמר as it is said: (II Samuel 23:2)
רוח ה' דבר בי "... the spirit of HaShem spoke unto me
ומלתו על לשוני and his word on my lips."

כפלח, "Like a slice of pomegranate..."

אחר שבאר דברים After the poet explained the things [words, speech]
המתגלים מן הנפש, that are revealed from the soul
שהם המושגים והמשפטים והדבורים which are the concepts, the judgements and speech,
שעל ידם נכיר את עצותה through which we will recognize its advise
כי הוא עצם המשכיל, which is the essence of the mindful [aspect of the mind],
יאמר כי עצמות הנפש כמו שהיא מצד עצמה, he says that the essence of the soul is from its own
דומה כפלח הרמון similar to the slice of pomegranate
שהוא מלא תר"ג גרעינים, which includes six hundred and thirteen seeds.
כן עצמותה מלאה אורות שכליות אלהיות So its essence is filled with divine mind lights
שזה קורא ריקתך, which he calls "your temple,"
כי היא אינה ממלאת מקום, It is not only a replacement.
ודומה כדבר ריק שלא נמצא בו מאומה, It resembles an empty thing that has nothing,
ומכל מקום הוא מלא כפלח הרמון, yet it is full like a slice of pomegranate.
והוא מבעד לצמתך וקשורך, It is through your braid [kerchief] and tie.
כי ענין הנפש בעצמותה בלתי מושג לנו, The essence of the soul itself is unperceivable by us.
ואין אנו יודעים מה היא. We do not know what the soul is
רק כפי קשורה בגוף: except that it is tied with the body.

פרק ד' ד

Chapter 4, Verses 4

כְּמִגְדַל דָּוִד צִוְאַרְךָ
בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת
אֶלֶף הַמָּגָן תָּלִי עָלָיו
כָּל שְׁלֵטֵי הַגְּבוּרִים:

4 ד *Kemigdal David tzavarech*
banuy le'talpiot
elef hamagen taluy alav
kol shiltei hagiborim.

Your neck is like the Tower of David,
built as a model of beauty;
a thousand shields are hung upon it,
all the quivers of the mighty.

שירי הנפש Songs of the Soul

<p>(ד) כמגדל, אחר שתאר את הנפש כמו שהיא פועלת בעצמה בהשגת השכל והחכמה מתחיל לצייר כפי שהיא מנהגת את הגויה ומושלת עליו, ויורד מן ספור תארי הגלגלת שהוא משכן לנפש המשכלת, אל אמצעית הגויה ששם משכן הנפש החיונית, (ולכן השמיט תארים אלו לקמן ו' ז' כמו שכתבתי שם). והנה הצואר הוא הפרוכת המבדיל בין הגלגלת והגויה, ואלו דרך המסך הזה שהוא הצואר תתן נפש קולה קול עוז לצוות ולמשול על הנפש החיונית וכחותיה לכן ממשיל צואר הנפש כמגדל דוד, אשר היה בנוי לתלפיות, ושם עמדו הגבורים נושקי רומי קשת</p>	<p>Verse 4: "Like the Tower of David..." After the poet described the soul when it acts on its own through the mind and wisdom, he begins to describe it the way it leads the body and governs it. He begins with the attributes of the skull which is the dwelling (<i>mishkan</i>) to the mindful soul, to the middle of the body the dwelling of the vital soul, (Hence he omitted these attributes in the coming verses 6 and 7). The neck is the curtain separating between the skull and the body. Through this screen which is the neck she [the soul] utters her voice, a strong voice to command and govern the vital soul and its powers. Hence, he represents the neck of the soul as the Tower of David, build as a model of beauty. There stand the valiant men, with their arms and bows</p>
---	--

ללחום את אויבים בשער,	to fight the enemies at the [city] gate.
ועליו היה תלוי אלף המגן	Upon it there hung a thousand shields
וכל שלטי הגבורים	the quivers of the mighty
לקרב ומלחמה.	for battle and war.
כך דרך שם תמשול על אויבי הנפש,	Through this the soul governs its enemies
שם תלתה מגיניה לדרוך קשת	there she hung her shields, to shoot a bow
נגד גדודי המלך הזקן והכסיל	against the regiments of the old and foolish king
הבונה מצודות על העיר הקטנה לכבשה,	who builds castles upon the small town, to conquer it.
כי היא תמשול עליו בחכמתה.	She will govern him in her wisdom.
כמו שנאמר	As it is said [Ecc.]
ומצא בה איש מסכן חכם	“And [in the city] there is found a poor and wise man
ומלט הוא את העיר בחכמתו.	who saves the entire city with his wisdom.
וכבר בארו	Our commentators have already commented
שנמצא על הכח המתעורר.	that there is an arousing force,
כח מניע מישר,	a straight moving force,
וכח מניע מצוה,	a commandment moving force
וכח מניע משלים,	and a completion moving force.
ומצייר שעל השני שדים	The poet describes the two breasts,
שיאמר אחרי זה,	mentioned in the next verse,
שהם תולדות הכח התעורר,	which are the results of the arousing force.
עומד המגדל החזק שהוא הצואר,	The strong tower stands, that's the neck
שהוא משל אל המושל המצוה וגוער	which represents the commanding and scolding governor
בקול שישמעו פקודתו,	in a voice that his commands can be heard.
ומשם יכריח את הכח המתעורר	From there it will force the arousing force
להכנע תחת פקודת השכל	to surrender under the command of the mind,
העומד למעלה מהם.	which stands above them.
ועמם אלף המגן	With them, the thousand shields,
שהיא הכח המישר,	which are the moving force
וכל שלטי הגבורים	and the quivers of the mighty,
שהוא הכח המשלים	which is the power of completion
ומשים משטרו עליהם.	who sets his sovereignty upon them.

פרק ד' ה	Chapter 4, Verses 5	
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ	5 ה <i>Sheny shada'ich</i>	Your two breasts
כְּשְׁנֵי עֲפָרַיִם	<i>kisheney ofarim</i>	are like two fawns,
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה	<i>te'omei tvevia</i>	twins of the gazelle
הָרוֹעִים בְּשׂוֹשַׁנִּים:	<i>haro'im bashoshanim.</i>	who pasture among the roses.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(ה) שני ומלמטה מהם הם שני שדים, שהם כח התאוני וכח הכעסני, ששניהם תולדות כח המתעורר, ועל זה אמר שהם תאמי צביה (צבי לשון חפץ ורצון), רוצה לומר שהם ילדי אם אחת כידוע בחכמת הנפש, ששני הכחות האלה בני אם אחת. דרך משל מתאוה לדבר מאכל שביד חברו וכועס עליו לקחתה ממנו וכן בהפך, ועי ידי הנהגת הנפש האלהית הם רועים בשושנים המריחים ריח טוב, רוצה לומר לא יתאוו ולא יתעוררו רק לדברים רוחנים ולעבודת ה' ומצותיו:</p>	<p>Verse 5: "Your Two..." Underneath them the two breasts which are the force of passion and the force of anger both outcomes of the arousing force. Upon these the poet said that they are "twins of gazelle" (The Hebrew <i>tzvi</i> represents desire, will). Namely, that they are the children of one mother as is known in the science of the soul, that these two forces are sons of one mother. For example, when a person desires food held by another person he is angry at the second person, in order to take the food as well as vice versa. Through the leadership of the divine soul both [forces] pasture among the roses smelling the good scent namely, they will not have passion and will not arouse but to spiritual things and to the worship of HaShem and his commandments.</p>
---	---

פרק ד' ו'	Chapter 4, Verses 6	
עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם	6 <i>Sheny shada'ich</i>	Until the sun spreads
וַיִּנָּסוּ הַצִּלְלִים	<i>kisheney ofarim</i>	and the shadows flee,
אֵלַי לִי אֶלֶי הַר הַמֹּר	<i>te'omei tvevia</i>	I will go to Mount Mariah
וְאֶלֶי גִבְעַת הַלְּבוֹנָה	<i>haro'im bashoshanim.</i>	and to the hill of frankincense.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ו) עד
 אמר לה הנה חיבור זה שבינינו
 ימשך עד שיגביר חום היום
 וינוסו הצללים,
 שאז תשובנה בנות ציון מדרכן,
 ובכל זאת גם אז לא ארחיק נדוד מאתך כמקדם
 רק אלך לך
 אל הר המור
 שם אתעכב לפי שעה:

Verse 6: Until.
 He says to her: this connection between us
 will continue until the day's heat becomes stronger
 and the shadows flee.
 Then, the daughters of Zion will return from their way.
 Even then, I will not be too far from you as before.
 Only, let me go to
 Mount of Mariah
 where I will stay for a while.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ו) עד.
 רוצה לומר
 הדבור הזה
 שבין הדוד הקדוש והרעיה,
 ימשך עד שיפוח היום.
 והוא מליצה על עת
 שלא תהיה הנפש מוכנת
 אל הדבוק הנבואי
 (כנוצר לעיל ב' י"ז)
 ובכל זה לא תסיר השכינה ממנו
 גם אחר שישובו בנות ציון
 שהם כחות החומר לאיתנם,
 והוא כי מעתה תהיה השכינה קבועה
 על ידי המקדש והקרבת
 לא על ידי ההשכלה והעיון והנבואה לבדה
 כמו עד עתה,
 שזה אי אפשר שיתמיד בקביעות,
 כי החומר יעכב בעד הנפש מלהשכיל
 או לחזות במחזות אלוהות בתמידות,
 לא כן בעבודת המקדש
 שהמשיכו את השפע האלהית
 באמצעות דברים גשמיים כמו
 הקרבנות והמנחות והנסכים
 וכל עבודות המקדש לכל כליו
 (כמו שהמוזן השמי הוא סיבה
 אל שתחול הנשמה האלהית בגוף האדם,
 שמבחר המאכל והזך ממנו
 יתברר ויעלה להיות מזון לנפש החיונית.
 והצלול והברור יותר לנפש המשכלת,
 כן היה המובחר העולה מן האשים
 והקיסור של הקרבנות
 על ידי האש האלהי,
 כסא ומכון להתמדת השכינה שמה).

Verse 6: Until.
 Namely,
 This conversation
 between the Holy Lover and the Ra'aya
 will continue until the day spreads.
 This is a metaphor for the time
 when the soul will not be ready to be
 to the prophetic attachment
 (as mentioned in 2:17).
 Yet, the Shekhina will not be removed from her
 even after the daughters of Zion,
 which are the forces of matter, return to their strength.
 From now, the Shekhina will be permanent
 by virtue of the Temple and the sacrifices,
 not by the knowledge, learning and prophesy alone,
 as until now,
 since that way is not permanent and not regular.
 Matter will prevent the soul from knowing
 or viewing the sight of divinity on a regular basis.
 However, at the Temple
 the bounty of divinity is drawn
 through material things such as
 the sacrifices, offerings and libations,
 as well as all the Temple labors and its vessels.
 (The way the heavenly nutrition is the reason
 that the divine soul will exist in the human body
 whose more selected and purified nutrition
 will be refined and ascend to be feed the lively soul,
 the even more refined will be for the knowing soul;
 and the most refined, elevating from the burnt offering
 and the incenses of the sacrifices
 by the divine fire,
 is a throne and institution for the regularity of Shekhina).

<p>וזה שנאמר אלך לי אל הר המור, שכבר בארנו (למעלה א' ל"ג ג' ו') שהמור הנאמר בכל השיר הזה ירמוז אל הזך והמובחר של הנפש החיונית, כי המור הוא המוסק שהוא הדם המריח מחיה שבהודו, והלבונה הנאמר בכל הספר הם החלקים הזכים ומובחרים המריחים בצומח, ורוצה לומר שיקח ויקבל ברצון את חלקי האשים הרוחנים העולים מן הקרבת בעלי החיים</p>	<p>This is what it says: Let me go to Mount Mariah as we have explained (1:13, 3:6) that the Myrrh in the this Song [of Songs] hints to the most selected and refined of the lively soul The myrrh is the heater of the blood whose scent is from the life of its glory. And the frankincense mentioned in this book is the selected and refined parts whose scent comes from the growing vegetation. Namely, that He will accept willingly all the spiritual burnt parts ascending from the sacrifices of animals.</p>
<p>ודם הנזרק על המזבח. שהוא הר המור. וגם יקבל חלקים הזכים של המנחות והנסכים שהוא מבחר הצומח. גבעת הלבונה, (וקרא גבעה שקטנה מן ההר. כי מעלת הצומח נמוכה ממעלת החי. ובכל זאת נפש החי סמום ונשען על נפש הצומחת כמו שההר נשען על הגבעה שתחתיו), ועל ידי זה לא יתרחק מן הרעיה גם בעת שיפוח היום. כי ימצאו שוכן תמיד במקדש, ומתאחד גם הנפש גם בעודה קשורה עם נפשות החי וצומח שבגויה. על ידי שישכון בהר המור וגבעת הלבונה, ויקבל ריח ניחוח גם מנפשות הנתלות בחומר.</p>	<p>And the blood sprinkled on the alter, which is Mount Mariah. He will also receive the purified parts of the offerings and libations which are the best of vegetation the Hill of Frankincense (He called it hill which is smaller than mountain, as the level of vegetation is lower than animals. Yet the living soul depends and relies on the vegetative soul like the mountain which rests upon the hill below it). For this reason, He will not stay far from the Ra'aya even when the day spreads, since He will be found always dwelling in the Temple unifying with the soul even when it is attached with the living and vegetative souls of the body by residing on Mount Mariah and the Hill of Frankincense, receiving the incense from souls which depend on matter.</p>

פרק ד' ז
 פְּלֵא יִפָּה רַעֲנָתִי
 7 ז פְּלֵא יִפָּה רַעֲנָתִי
 וּמִיָּמִים אֵינְךָ בְּדָבָר:
Sheny shada'ich
kisheney ofarim

Chapter 4, Verses 7

You are completely beautiful, my beloved,
 and you are without blemish.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ז) כלך	[Verse 7] You are completely beautiful...
מעתה	From now on,
אחר שגם נפש החי והצומח	after both the living and vegetative souls
התאחדו אל הקדש	have united into the holiness
וישכון ה' כבוד בתוכם	and the Glory of HaShem dwells in their midst
לקבל מהם ריח נחוח	to receive from them the incense.
מעתה אין מום	From now on there is no blemish
ביחידה הרעיה בת מרום,	in the one beloved daughter of heaven.
כי עד עתה היה בה מום קבוע	Until now she had a permanent blemish
מחובר בה,	attached to her,
שהוא נפש החי והצומח	which is the living and vegetative souls
שהתחברו עמה	that united with her,
והיו דבוקים בה	and were attached to her
שרוע וקלוט,	[as] unequal limbs or unsplit hooves,
והיו מבדילים בינה לבין הקדש	separating between her and holiness,
ופוסלים אותה	causing her to be rejected
מלהיות כהן לאל עליון	from being a priest to the Supreme God,
ועובד עבודת העיון והפרישות,	who serves the service of contemplation and separation.
לא כן עתה כלך יפה,	But now you are completely beautiful
כי גם אלה חוברו יחדו אל הקדש:	as both of these were united together into the holiness.

פרק ד' ח

אֶתִּי מִלְּבָנוֹן כָּלָה 8
 אֶתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי
 תִּשׁוּרֵי אֶמְנָה מִרְאשׁ אֶמְנָה
 מִמְּעֻנֹת אַרְיֹת
 מִהַרְרֵי נִמְרִים:

Eetee mi-levanon kallah,
 Eetee mi-levanon tavo'ee
 tashuri me-rosh amana
 me-rosh Snir ve-Hermon
 mim'onot arayot
 me'harerey nemerim.

Chapter 4, Verses 8

With me [will you come] from Lebanon, O bride,
 with me from Lebanon will you come;
 you will look from the peak of Amana,
 from the peaks of Snir and Hermon.,
 from the lions' dens,
 from the mountains of leopards.

שירי הנפש Songs of the Soul

(ח) אתי,
 ומשם מלבנון
 תלך ותבוא אתי,
 להיות עמי בקביעות
 כי אוציאך מחדרי שלמה
 והוא קורא אותה מעתה בשם כלה
 כי עתה ארשה לו באמונה,
 שם תשורי מרחוק
 מראש שניר וחרמון
 אשר מרוב גבהם
 ומפני מעונות אריות
 אשר שמה לא יוכלו לעלות
 מרום הרים.

[Verse 8] With me.
 From there, from the Lebanon,
 she will go and come with me,
 to be with me permanently.
 I will take you out of the chambers of Solomon.
 He now calls her "bride" [kallah]
 as he had now betrothed her with faith.
 There, you will look from afar
 from the peak of Snir and Hermon.
 Because of their heights
 and because of the lions' dens
 [people] will not be able to ascend
 to the heights of the mountains.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ח) אתי
 אומר לה כי מעתה לא יפרד ממנה,
 (וקראה בשם כלה
 כי עתה ארש ה' את הנפש היקרה
 להיות מיוחדת
 להתמדת שכיתנו עליה),
 ומציין לה המקום שבו
 ועל ידו תמצא אותו תמיד,
 והוא הלבנון שהוא הבית המקדש
 שהוא מלבין שחרות הנפש,
 והיא היער החפשי
 שלשם תצא הנפש ממסגרה,
 כמו שנאמר
 על קורות בתינו ארזים,
 משם תלך אתו הכלה הכלולה.
 ובמדרש הנעלם חיי דף קכ"ח.
 אתי מלבנון כלה
 זו היא הנשמה
 וכן מלבנון אתי תבואי
 לעלות אל מעון הרוחני
 ממדרגה למדרגה,
 ומבאר כי בנות ציון וירושלים
 שהם כחות החומר ויצריו
 לא יוכלו עתה להשבית את החיבור היקר הלו,
 כי תשורי מראש אמנה,

With me.
 He now tells her that he will not separate from her,
 (He called here bride [kallah]
 since now HaShem betrothed the dear soul
 as unique [for the purpose of placing]
 His continuous dwelling upon her).
 He tells her the place where
 and by which she could always find him.
 This is the Lebanon, which is the Temple,
 which bleaches the darkness of the soul,
 which is the free forest [?]
 where the soul exits from her lock,
 as it is said upon [the verse 1:17]
 "the rafters of our houses are cedars."
 From there the wholesome bride will go with Him.
 In the Hidden Midrash (Chayey pg. 128)
 "With me from the Lebanon, oh bride"
 – that is the soul.
 And, "from the Lebanon, you will come with me"
 to ascend to the spiritual home
 from one level to the next.
 He explains that the daughters of Zion and Jerusalem
 which are the powers of matter and its inclinations,
 could not sever this precious connection.
 You will look from the peak of Amana.

כי שם למדה אמונת ה'
 על ידי שראו שם התגלות השכינה
 והנסים הגלויים שהיו מתמידים בבית המקדש,
 וכן תשורי מראש שניר וחרמון
 שהם ההרי עד
 ששם הפליא ה' פלאות ואותות,
 וכן התמידו נסים האלה במקדש,
 עד שהשראת השכינה שם
 היה בדרך נסיי פלאיי,
 לא בדרך הרגיל
 שלא יהיה רק
 כפי ההכנה והזכות.
 (ובזוהר שמות דף ה',
 אתי מלבנון
 מאתר בי מקדשה לעילא,
 תשורי מראש אמנה
 מראשיהם דבני מהימנותא,
 מראש שניר וחרמון
 שאינין עתידין לקבלא אורייתא דילי),
 ומשם תשורי ממעונות אריות,
 כי האריה הוא מגיר לכל בעלי חיים
 על ידי גבורתו,
 והנמר ממנו יפחדו על ידי עזותו,
 ויצויר כי על ידי התעוררות
 מדת הגבורה והעזות
 לעבודת ה' במקדש,
 יגירו כחות החיים
 ולא מרדו במלכות הנפש,
 (ובזוהר שם
 ממעונות אריות
 אלין תלמידי חכמים דעסקין באורייתא,
 דאינון אריות ונמרים באורייתא),
 ומבואר אצלנו,
 כי כל הכחות המפוזרות
 בכל החיים למיניהם
 נקבצו באו בנפש האדם,
 ועת תגבר בו מדת הגבורה
 יקרא בשם ארי
 וכמו שנאמר במורה נבוכים
 בפירוש מעשה מרכבה,
 ועת תגבר בו מדת העזות
 יקרא בשם נמר,
 ואמרו חכמים
 הוי עז כנמר וגבור כארי
 לעשות רצון אביך שבשמים,
 וזה היה המליצה לאש של מעלה
 שהיתה רבוצה כארי והיתה אוכלת את הקרבנות,
 שרוצה לומר הכנעת כחות החיים הגופנים
 על ידי התלהבות אש העבודה
 וכח הגבורה שבו עבדו ודבקו במלכם,
 (וברעיה מהימנא ויקרא דף י"ז
 ומחיון דכורסיה דדינא,
 הוה נחית אריה דאשא למיכל קרבנין,
 אינו דממנן על כל אבר דחב
 מחבל קטיגור אחד.
 ומיד דנחת אש של גבוה
 ואודי לון וכו',
 There she learnt faith in HaShem.
 There the Shekhina was revealed
 with the constantly apparent miracles at the Temple.
 You will also look from the top of Snir and Hermon
 which are mighty [eternal] mountains
 where HaShem performed wonders and miracles
 which persisted in the Temple,
 so that the dwelling of Shekhina there
 was always miraculous,
 rather than in a [natural] regular way.
 So that it should not be
 according to preparation and merit.
 (In Zohar Exodus II:5,
 "With me, from Lebanon"
 from the place of the Upper Temple
 You will look from the peak of Amana
 from the heads of the faithful
 from the peaks of Snir and Hermon
 which will receive my Torah).
 From there you will look at the lions' dens.
 The lion causes all animals to fear it
 by its strength,
 and the leopard is feared because of its fierceness
 [The poet] describes that by the arousal
 of the quality of strength and fierceness
 to the service of HaShem at the Temple
 the forces of life will fear
 and will not rebel against the kingdom of the soul.
 (In the abovementioned Zohar
 from the lions' dens
 – those are the scholars who engage in Torah
 the lions and leopards of Torah).
 It is explained
 that all the forces spread out
 in all forms of life,
 were all gathered in the human soul.
 When the quality of strength is stronger
 a person is called a lion,
 as is said in Guide to the Perplexed
 in the commentary on the Chariot.
 When the measure of fierceness is stronger
 a person is called a leopard,
 The sages said:
 Be fire as a leopard and strong as a lion
 to do the will of your Father in Heaven.
 This is a poetic reference to the supernal fire
 which lay down as a lion, eating the offerings,
 namely, the submission of the physical forces of life
 by the flame of the fire of service
 and the force of strength that they attached to their king
 (In the Zohar, Ray'ah Me'heimna Vayikra 17:
 And from the angels of the throne of judgement
 a lion of fire would descend to devour the offerings.
 Those in charge of each body part that sinned
 destroy one accuser.
 Immediately, when a fire from above descends
 and burns it, etc.

הוי' דנחית כאריה דאשא לאוקדא לון,	HaShem descends as a lion of fire to burn it.
אתוקדון אברין דלהון	Their body parts are burnt,
אתוקדון מחבלן שממנן עליהון,	the destructive angels in charge of them are burnt...
ועיין בפרשת צו ל"ב:	See Zohar Parashat Tav 32).

פרק ד' ט'

Chapter 4, Verses 9

<p>לִבְבַתְּנִי אֶחָתִי כָּלָה 9 ט לִבְבַתְּנִי בְּאַחַד [בְּאַחַת] מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֵנֶק מִצֹּרְנֶיךָ</p>	<p>9 ט <i>Libavtini achotee kallah</i> <i>libavtini</i> <i>be'achat me'ehnay'ich</i> <i>be'achad anak me'tzaverona'ich.</i></p>	<p>You captured my heart, my sister, O bride you captured my heart with but one of your eyes, with one necklace of your necklaces..</p>
--	--	--

שירי הנפש Songs of the Soul

(ט) לבבתיני,
משכת את לבבי אל לבבך
הגם שלא תשקיפי אלי
רק באחת מעיניך,
כי בעין השנית
תביט אל חדרי שלמה
ובנות ציון השומרות
וכן הגם שאין מיוחד אלי
רק אחד ענק מצורניך
כי השאר לשלמה.

Verse 9: "You captured my heart,"
you have drawn my heart to your heart.
You only observe me
with one of your eyes,
since with your other eye
you look at the chambers of Solomon,
and upon the Daughters of Zion who are guarding [you].
There is nothing especially for me
but one of your necklaces.
All the rest is for Solomon.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(ט) לבבתיני
אומר עד עתה
היה הדבוק בינו על ידי ההשגחה
שהיא במוח,
ועתה יהיה על ידי התעוררת הנפש
בעבודה שהיא על ידי העבודת הלב
שהוא שורש לכח המתעורר
וכחות החיים
וזה שנאמר לבבתיני
דבקות לב בלב.
ועד עתה היה תנאי ההשגחה
שתי עינים,
שהם עין המחזה וההשכלה באלהות
אשר במרכבה הגדולה
שהוא המציאות הכללי,
ועין ההשכלה באלהות
אשר בנפש שהיא המרכבה הקטנה
(כנ"ל א' ט"ו ד' א')
ועתה משכת את לבבי
באחת מעיניך,
אין צורך השגחה עיונית
על המציאות והנהגתו,
רק הסתכלות הנפש בעצמה,
שתרד להשגיח על עולמה הקטן,
ליחד כל כחותיו
ולהקריבו לקרבן לפני מלך הכבוד,
וכן די באחד ענק מצורניך
שהוא פקודת השכל המעשי לבדו,
על היראה והעבודה,
ואין צורך לשכל העיוני:

Verse 9: "You captured my heart."
The [poet] says that until now
the attachment between us was through providence
which is in the mind.
Now it will be by the arousal of the soul,
in a service which is by the worship of the heart
which is the root to the arousing power
and the powers of life.
Hence it says: "You captured my heart"
an attachment of one heart to another heart.
Until now the condition of perception [grasping]
were the two eyes:
the eye of vision and knowledge of divinity,
the grand chariot,
general reality;
and the knowledge of divinity
in the soul, the minor chariot.
(as mentioned in verse 1:15, 4:1).
Now "You captured my heart"
with one of your eyes.
There is no need for a considered perception
of reality and its conduct,
but the observation of the soul itself
descending to watch over her little world
to unify all its powers,
and to bring it as an offering to the King of Glory.
One of your necklaces suffices.
It is the commandment of the practical mind alone,
upon the awe and thee service.
There is no need for the considering mind.

פרק ד' י'
 מֵהַיָּפֹּי דְדוֹדִי
 אַחֹתִי כָּלָה
 מֵהַיָּטִיבֹו דְדוֹדִי מִיַּיִן
 וְרִיחַ שְׁמָנָיִךְ
 מִכָּל־בְּשָׂמִים:

Chapter 4, Verses 10

*Ma yafu doda'ich**achotee kallah**ma tovu doday'ich mi'ya'in**very'ach shemana'ich**mikol besamim.*

How beautiful is your love,
 my sister, O bride
 how superior is your love to wine
 and the fragrance of your oils
 to all perfumes.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 10: "How beautiful."
 Until now
 the attachment was by the prophetic perception
 and friendliness from the part of HaShem,
 as the prophetic appearance descends from up down.
 This attachment is different
 as it comes as a result of the service in the temple
 whose essence is the measure of love
 at the houses of the soul,
 a love which will yearn and desire her lover
 with fierce love.
 This one starts from below and goes up
 by the arousal of the soul and its love.
 Upon this it says: "How beautiful is your love."
 Until now he praised only her
 as it is said: "You are beautiful my love."
 Now he praises her love.
 She now connects with him by the perception
 which is the [inner] essence of the soul.
 Now he unites with her
 by the flame of her love
 in her service to God.
 Hence he calls her "My sister."
 By the measure of love
 she becomes his sister, equal to him.
 He explains: "How good is your love, better than wine."
 If he means actual wine
 he's saying that the flame of the soul
 in its love of HaShem is better than its flame for wine
 which is a foreign fire in the body.
 The love of HaShem is not so,
 as it is spiritual and divine.
 If he means wine as a metaphor
 which always represents the prophetic bounty
 he is saying that her love
 namely, the measure of love,
 is greater than the level of the perception of prophesy,
 as it grows largely in the soul itself
 always attached to his love.
 The scent of oil which is the smell and perception
 which the soul would achieve
 through its flame and service
 is better than all and any perfumes

(ל) מה יפו.
 עד עתה
 שהיה הדבוק על ידי ההשגה הנבואית
 היה הידידות מצד השם,
 כי ההופעה הנבואית תרד מלמעלה למטה,
 לא כן ההתדבקות
 שבא על ידי מעשה העבודה במקדש
 שעקרו בא על ידי מדת האהבה
 אשר בבתי הנפש,
 אשר תכלה ותכסוף
 באהבה עזה לדודה,
 היא בא מלמטה למעלה
 על ידי התעוררות הנפש ואהבתה,
 ועל זה אמר מה יפו דודיך.
 והנה עד עתה לא שבח רק את עצמה
 כמו שנאמר הנך יפה רעיתי,
 ועתה משבח את אהבתה,
 כי עד עתה תחבר עמה על ידי ההשגה
 שהיא עצמית הנפש,
 ועתה התחבר עמה
 על ידי שלהבת אהבתה
 בעבודתה לאלהים,
 ולכן קראה אחותי,
 כי על ידי מדת האהבה
 העשית אחותו ושוה לו.
 ומבאר מה טבו דודיך מיין,
 אם יכוין על היין ממש
 יאמר שהתלהבות הנפש
 באהבת ה' טוב מהתלהבותה בסבת היין,
 שהיא אש זרה גופני,
 לא כן אהבת ה'
 שהוא ענין רוחני אלהי,
 ואם יכוין על היין המליצי
 שגדרו תמיד על השפע הנבואי
 יאמר שדודיה
 רוצה לומר מדת האהבה
 גדולה ממדרגת השגת הנבואה,
 כי היא המתעצם בנפש עצמו
 עד שדבוקה תמיד באהבתו,
 וריח שמניך שהיא הריח וההשגה
 שתשיג
 על ידי התלהבותה ועבודתה,
 טובים מכל בשמים

שזה ממליץ תמיד על השכלית עיוניות,	which always represent the considering mind.
כי השמן המורק על ידי אהבת ה'	The oil that flows by the love of HaShem
הוא ההשגה ברוח הקדש	is perceived through the holy spirit
הדבוקה על הדבקים באהבתו:	which is attached by the attachment of His love.

פרק ד' י"א
 נִפֶּת תִּטּוֹפְנָה שִׁפְתוֹתֶיךָ
 כַּלָּה
 דְּבַשׁ וְחָלָב
 תַּחַת לְשׁוֹנְךָ
 וְרֵיחַ שְׁלֵמֹתֶיךָ
 כְּרֵיחַ לְבָנוֹן:

Chapter 4, Verses 11

Nofet titofnah siftota'ich
kallah
devash ve'chalav
tachat leshonech
ve're'ach salmota'ich
ke're'ach halevanon.

Your lips drip flowing honey,
 O bride;
 honey and milk
 are under your tongue,
 and the fragrance of your garments
 is like the fragrance of Lebanon.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יא) נפת,
 יספר כי עתה התקרבו החושקים
 זה לזה,
 וגלו אהבתם זה לזו,
 שעל זה אמר יפו דודיק,
 מתקרב יותר לנשקה
 ואמר נופת תטופנה וכו'.

Verse 11: "Flowing honey."
 [The poet] now tells how the two desiring lovers
 come closer to each other,
 revealing their love to each other.
 The verse "How beautiful is your love"
 indicates that he approaches to kiss her,
 when he says: "Your lips drip flowing honey."

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(יא) נפת.
 ספר התקרבות הנפש לאלהים
 בשלשה דברים,
 שהם מחשבה דבור מעשה.
 ואחר שהקדים מן המחשבה
 שמלאה אהבת ה'
 כמו שנאמר מה יפו דודיק,
 שזה היה עקר הקרבנות
 (כמו שנאמר בזהר ויקרא דף ט'
 עקרא דקרבנא לקרבא
 קמיה דקוב"ה
 רעותיה ורוחיה ונשמתיה),
 זכר עתה מן הדבור
 בתורה ובתפלה נעים זמירות,
 כי יטפו שפתותיה נופת,
 ומבואר אצלנו תמיד
 כי יש הבדל
 בין שפה ובין לשון,
 שהשפה ירמוז אל הדבור החצוני,
 והלשון ירמוז אל הדיבור הפנימי השכלי,
 ועל זה הוסיף כי
 דבש וחלב תחת לשונך.
 והנה הדבש יעשוהו הדבורים
 מראשי הפרחים
 של הצומח,
 והחלב תעשהו הטבע
 ממובחר הדם של החי,
 והיא מליצה אל
 התהפכות נפש הצומחת והחיילית
 לדברים זכים וטובים

Verse 11: "Flowing honey."
 [The poet] describes the coming closer of the soul to God
 in three ways:
 thought, speech and action.
 He first spoke of thought
 that was filled with the love of HaShem,
 as it is said: "How beautiful is your love."
 It represents the essence of the offerings.
 (As it is said in Zohar Vayikra, page 9
 "The essence of the offering is to bring
 closer to The Holy One,
 Blessed Be He, in will, spirit and soul").
 He then mentions speech
 of Torah and prayer, sweet singing
 as her lips drip flowing honey.
 [Our tradition] always explains
 that there is a difference
 between language [lips] and tongue.
 Lips hint at the external speech
 and the tongue hints at the internal, mindful speech.
 [The poet] adds
 "Honey and milk under your tongue."
 Honey is made by the bees
 from the tops of the flowers
 which are of the vegetative world.
 Milk is made by nature
 from the best of the blood on an animal.
 This is a representation of the
 transformation of the primary and vegetative souls
 to pure and good things

שיהיו ראויים להיות מזון טוב	which are made into good food
לנפש המדברת	to the speaking soul
כדבש וחלב,	[such as] honey and milk.
ורוצה לומר שטעמי המצות	The reasons for the commandments
והקרבנות	and offerings
כפי פנימיותם	from their inner aspect
לבסר הניצוצות	is to announce the sparks
ויוך הנפשות	and purity of the souls
להעלות	[so that they can] elevate
את הצומח והחי	the vegetative and the animal-aspect
למדרגת מדבר כידוע,	to the level of the speaking, as is known.
עתה נזכרים המעשים	Then [the poet] mentions the actions
שהם הלבושים החיצוניים	which are the external garments
שתחתיהם יתעטפו הדבור והמחשבה,	with which speech and thought garb themselves.
ועל זה אמר וריח שלמותיך	Upon this he says: "And the scent of your garment"
שהם הלבושים	which are the garments
דומים כריח לבנון.	resembling the scent of Lebanon
העולה מן הקרבנות.	ascending from the offerings.
שהיה ענינו לחבר השכינה	whose role was to connect the <i>Shekhina</i>
עם הכנסיה הקדושה.	with the holy congregation
ולחבר ולקשר המדרגות בשרשם.	to connect and tie these levels with their roots.

פרק ד' י"ב	Chapter 4, Verses 12	
גן נעול	12 <i>Gan na'oul</i>	A locked garden
אחותי כלה	<i>achotee kallah</i>	is my sister, O bride,
גל נעול	<i>gal na'oul</i>	a locked up spring,
מעין חתום:	<i>ma'ayan chatum.</i>	a sealed fountain.

שירי הנפש Songs of the Soul

(יב) מוסיף גן נעול Verse 12: He adds: "A locked garden"
 כי איש לא ידעה: No one knew her.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

<p>(יב) גן נעול. עתה יביט על הנפש כי בתולה היא ולא הוטמאה מאלהי נכר שהם כח היצר המתעורר והמתאוה אשר יזכו הנפשות אחריהן ויחללו קדושתן, אמר שהיא כגן נעול שלא בא זר בתוכו, והגל שבו יקרבו אל המעין נעול, והמעין והמקור בעצמו חתום, רוצה לומר שלא קרבו אליה הזרים האלה לא במחשבה ולא במעשה, כי מקורה חתום בחותם האלהית והקדושה כמו שהיתה בהיותה במעון קדשה.</p>	<p>Verse 12: "A locked garden." Now [the poet] looks at the soul [observing] that she is a virgin not defiled by foreign gods, which are the arousing and desiring inclinations drawing the souls to follow them, to defile their holiness. He said that she is as a locked garden where no stranger has entered. Its wave approaches the locked garden. The well spring is sealed, namely, no strangers have approached her, neither in thought nor in action, as her source is sealed with a divine seal and her holiness is as it was [when she dwelled] in her holy dwelling.</p>
---	--

פרק ד' י"ג
שְׁלַחֲךָ
פְּרִדְסֵי רִמּוֹנִים
עִם פְּרֵי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם נֶרְדִּים:

Chapter 4, Verses 13

יג

Shelacha'ich

pardes rimonim

eem peri megadim

kefarim eem neradim..

Your arid fields

are a pomegranate orchard

with luscious fruits;

henna with spikenard.

שירי הנפש Songs of the Soul

ג-טו) שלחך,
 מבאר שבחי הגן
 שנמצאו בו כל פרי חמד,
 ושבחי המעיין
 שהוא באר מים חיים וכו'.

Verses 13-16. "Your arid fields."
 [The poet] explains the praises of the garden
 where all the desirable fruit are found,
 and the praises of the well spring
 which is the well of living waters, etc.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

ג) שלחך.
 עתה יתקרב אל הגן הנעול
 ומהלל כל הנמצא בו,
 שנמצאו בו פירות הטובים למאכל
 והם פרדס רימונים,
 והטובים לריח
 כפרים עם נרדים.
 רוצה לומר כמו שראינו בקרבנות
 שהיה ענינם להתמיד
 שכנית ה' בתוך עמו,
 והיה יחוסם אל שכנית הקדש,
 כיחוס המאכל והריח
 אל שכנית הנפש בגויה,
 כמו שאמר בכוזרי.
 והיו הקרבנות ציור המאכל
 כמו שאמר קרבני לחמי לאש,
 שעל ידי הרוחני
 הנפרד מנפש החי והצומח
 בהתחבר עמם
 מחשבת וכוונת נפש הקדושה,
 היו מכון לשכנית האלהות,
 והקטורת היה ציור הריח
 והיה המאכל ציור העבודה הגופניית
 והריח ציור ההשגה האלהית.
 (וזהו ויקרא דף י"ב
 אבל קטורת קשיר קשורא דמהימנותא
 ושם ע"ב
 ואלין אינון עשרה שמהן
 דקוב"ה אקרו בהו,
 מתקשרין דא בדא ביחודא שלים,
 ואלין אינון כתרין קדישין דמלכא,
 דאיהו אשתמודע בהון.
 וכד אינון מתקשרין
 כולהו כחדא על ידי ריחא דקטורת,
 כדין איקרי קטורת,
 קשורא, דמתקשרין כחדא),
 כן צייר בגן הזה

Verse 13: "You arid fields."
 Now he approaches the locked garden
 praising all that is in it:
 the fruit good for eating
 which are the "pomegranate orchard"
 and the fruit with the good scent
 "henna with spikenard,"
 namely, as we saw in the offerings,
 whose essence is the continuation
 of the dwelling of HaShem inside his people.
 They were related to the holy dwelling
 the way foot and scent relate
 to the dwelling of the soul in the body,
 as it is said in the Kuzari.
 The offerings are a representation of the food
 as it is said: "My offering, my bread, to my fire."
 Through the spiritual
 which is separated from the vital and vegetative soul.
 When the thought and the intention of the holy soul
 connect with them
 they become a seat for the divine dwelling.
 The incense is a representation of the scent,
 the food a representation of the physical service,
 and the scent a representation of the divine perception
 (Zohar Vayikra 12:
 "But the incense is connected a connection of faith
 and to the name of seventy-two letters.
 These are the ten names of
 the Holy One Blessed Be He
 which connect with each other in a complete union.
 These are the holy crowns of the king
 who is known through [and by] them.
 When they connect
 all as one by the scent of the incense
 then it is called incense,
 connection, connection as one")
 [The poet] also represented in this garden

שנמצאו בו דברים למאכל.	where food is to be found
שהם פרדס רימונים.	the "Pomegranate Orchard."
שהרמון רומז לתרי"ג מצות	Pomegranate hints at the 613 commandments,
כמספר גרעיני הרמון.	the number of the pomegranate seeds.
והם הלחם סעודתא דמלכא קדישא,	They are the staple of the holy king
עם כל פרי מגדים	"with the luscious fruit"
שכולל יתר האזהרות	including all the warnings (against transgressions)
והסייגים וכדומה,	and fences (to prevent transgressions), etc.
ונגד הריח נמצא בו דברים לריח,	Representing scent, there are things that have scent
שהם כפרים עם נרדים וכו',	which are "henna and spikenard," etc.
והם י' מינים	ten types
כדוגמת עשרה מינים הרוחנים	which are like the ten spiritual [ingredient] types
שהיו בקטורת סמים	that made up the Temple incense
חוץ מן החלבנה	other than the [bitter] galbanum [<i>Chelbana</i>]
שאין לו מקום במליצת השיר הזה	which has no place in [the poetry of] this poem
אשר הרעיה כולה יפה	since the Ra'ayah is completely beautiful,
ומום אין בה,	having no blemish
(ועין בזוהר תרומה קל"ב	(see Zohar Teruma page 132
ויקהל ר"י	Vayakhel 210:
חשבון אחר	a different commentary according
כפי דרך הסוד).	to the secret mode of interpretation).

פרק ד' י"ד

Chapter 4, Verses 14

<p> נֶרְדְּךָ וְכַרְפֹּם קָנָה וְקִינָמוֹן עִם כָּל־עֵצֵי לְבוֹנָה מֵרֶמֶס וְאַהֲלוֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי בְשָׂמִים: </p>	<p> 14 <i>Nerd ve'charcom</i> <i>kaneh ve'kinamon</i> <i>eem kol atzey levonah</i> <i>mor ve'aholot.</i> <i>eem kol rashey vesamim..</i> </p>	<p> Spikenard and saffron, calamus and cinnamon, with all the trees of frankincense, myrrh and aloes, with all the major spices. </p>
---	---	---

[No commentary]

פרק ד' ט"ו Chapter 4, Verses 15
 טו 15 *Ma'yan ganim*
 מַעְיָן גַּנִּים
 בְּאֵר מַיִם חַיִּים
 וְנוֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן:
be'er mayim chayim
venoz'lim min levanon.

You are a garden spring,
 a well of living waters,
 and flowing streams from Lebanon.

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

Verse 16: "A spring."
 [The poet] describes the qualities of the garden which is the Torah and its commandments the owner of the garden gave the guards. He then describes the qualities of the well spring itself, the well that waters the garden, which is the essence of the soul and its holiness, the spring of gardens. It is the well spring that waters the garden whose waters originate by themselves. It is also a well from which living waters are drawn, while the water of the well spring flow from the Lebanon. Namely, it is a spiritual essence actually knowledgeable flowing with wisdom and knowledge of the spirit of HaShem. From it too the eternal living waters are drawn by consideration, service and purification the bodies draw the waters of knowledge and eternal life from the holy source whose waters never cease. (as [the metaphor of] wine in Zohar Balak page 210b). And the waters flow from the upper Lebanon. Its waters originate from the Temple, which is the dwelling of the spirits and souls.

טו) מעין.
 אחר שחשב מעלן הגן שהוא התורה והמצוה אשר נתן בעל הגן לנוטרים. יחשב מעלת המעין עצמו המשקה את הגן. שהוא עצמות הנפש וקדושתה שהיא מעין גנים. היא המעין המשקה את הגן שמימיו נובעים מעצמם. וגם היא באר ששואבים ממנו מים חיים, ומי המעין נוזלים מן לבנון. רוצה לומר כי היא עצם רוחני משכיל בפועל נובעת חכמה ודעת ורוח ה' וגם ממנו ישאבו מים חיים הנצחיים על ידי העיון והעבודה והטהרה. שאז ישאבו הגופות מי ההשכלה וחיי עד מן המקור הקדוש אשר לא יכזבו מימיו. (כיון בזוהר בלק דף ר"א ע"ב) והמים נוזלים מן לבנון העליון. כי מימיו מן המקדש הם יוצאים ששם מעון הרוחות והנפשות.

פרק ד' ט"ז	Chapter 4, Verses 16	
עֹרֵי צָפוֹן	16 Ooree tzafon	Awake, wind from the north,
וּבֹאֵי תִימָן	u'voee teman	and come, wind from the south,
הַפִּיחֵי גַנִּי	hafichi gani	blow upon my garden
יִזְלוּ בְשִׁמּוֹ	yizlou vesamav	so that its fragrance may flow;
יָבֹא דוֹדִי לְגַנִּי	yavo dodi legano	let my beloved come to his garden
וַיֹּאכַל פְּרֵי מִגְדָּיו:	veyochal peri megadav.	and eat its luscious fruit.

שירי הנפש Songs of the Soul

(טז) עורי, אומרת שיתעורר רוח הצפון והדרום ויפיח הגן ובשמו כדי שיבוא הדוד לתוכו ויאכל מפריו רוצה לומר שיתעורר רוח הרצון והאהבה ויפיח גן הידידות כדי שתתחבר עם דודה באהבה.	Verse 16: "Awake." She calls the northern and southern winds to awaken and blow upon [inspire] the garden and it's fragrances, so that the lover could come inside and eat its fruit. namely, that the spirit of [good] will and love will awaken and blow [inspire] the garden of friendship so that she could unite with her lover in love.
---	--

מליצה Analogy / Riddle / [Spiritual Interpretation]

(טז) עורי. עתה תצוה הנפש את הרוחות שיתעוררו. זה משל אל הרוח המתעורר המעלה ציוריו אל הלב והוא משל הרוח צפון. ואל רוח הקדושה והאהבה וכל מדות היקרות הנפשיות שמצד היצר הטוב שזה משל הרוח דרום הפונה לימין, ואמר הצפון עורי כי רוח זה אין דרכו להפיח הגן לעבודת ה' ובתימן בואי כי דרכו בכך ואין צורך התעוררות והם יפיחו את הגן עד שיזלו בשמו. רוצה לומר שיעוררו את כחות הנפשיות הצפונים בכח הלב אל מדת האהבה והתשוקה לה' עד שיזלו בשמו ורוחניותו למען יבא הדוד העליון אל הגן ויאכל פרי מגדיו. שהוא קבלת הניחוח מטוב המחשבה והמעשה של הנפש שהם לחם ה' ונחלתו	Verse 16: "Awake." Now she commands the soul and the spirits to awaken. This is a metaphor for the awakening spirit which raises its representations [images] upon the heart, the analogy of the northern wind. To the holy spirit and the spirit of love and to all the precious qualities of the soul from the side of the good inclination, this is the analogy of the southern wind, turning right. [The poet] said to the north, awaken As this [northern] wind does not usually blow upon the garden to inspire it to the service of HaShem. And to Yemen [south], come! as it does usually do so, and there is no need for arousal. They will inspire the garden until its fragrances flow namely, awaken the forces of the soul which are concealed in the potential of the heart, to the measure of love and the passion for HaShem, until its fragrances and spirituality flows so that the supreme lover come to the garden and eat its luscious fruit. This is the reception of the scent from the good thoughts and deeds of the soul which are the staple of HaShem and its inheritance
--	--

(ובזוהר בא דף ל"ו. (In Zohar Bo, page 36
ויאכל פרי מגדיו "... to eat it's luscious fruit"
אלו קרבנין דאתקרהון קמיה these are the offerings that are offered to him
מנשמתהון דצדיקיא.) from the souls of the Tzaddikim.

Something Out of Nothing

- FR Female Jacob – Israela
Stay out of my sacred garden
Destructive anger, pouring down on the roses
 Pitting the petals
Impeding the symmetry
- Bombarding matter
Pulling, yanking
At my soul –
Foul.
Drawn to “shalom”
Desirous to smell the aroma
Congenital
Safe
- GK I sit here, thinking where did I come from?
Where will I go to –
Human breath
In breath Out breath No breath Silence.
I sit, I eat, I sleep, I work.
Amazing cells.
Spinning endlessly around in my body
DNA, RNA, x chromosome, y chromosome
Jews getting along
Jews fighting?
Israel – Iran
Reform, Conservative, Orthodox
We are one.
When will we find this out?
- MF The rose looks in the mirror
And sees reflection
The mirror reflects within the roses
Resonating light
Neither world exists.
There is no understanding.
Yet the light of the rose makes
The mirror full
The rose reflects in the mirror
Manifesting its twin.
Two lights: One is something
The other is nothing.
Does either world exist, is one
More true than the other
Something, nothing, nothing, something
Where am I now?
How will I know?
- DB Paper where there are no trees,
Sand without a rock,
Water where there is no sea,
Shoes without their socks.
You make something out of nothing –
A smile for no reason, a leap
Into the void. You make a fire

Inside the rusty barrels
Of the coldest night
And turn them on your lathe
Of sparks, becoming stars.
How am I to fathom this
incomprehensibility?
You make something
Out of nothing every
Millisecond, and I can't grasp it at all.

ML Since we are easily committed to things, I feel the greater miracle of this statement is nothing out of something we focus on. Man becomes attached to things of his life, for they become thoughts in his mind where attachments originate. The quality of attachment can never reach the depth (nothingness) of commitment, for in commitment there is surrender, a selfless bonding that makes you one. In essence we cannot be attached to G-d, that is duality. Commitment swallows individuality which creates oneness.

BR Something from nothing
Is the thought of creation
And in his thought created all the
Somethings of this world – the world of us.
How can this be?
How can all the light, all the love, all the scents,
And most of all desire...come from nothing?
This is the secret – the sod.
All that we do and all that we think and all
That we create comes from this nothingness?
To choose right, to choose wrong – what a master design.
The nothingness is...the nothingness will be...
The nothingness was..is...everything.

RS There is a difference between 0 zero, a number and nothing. There is a computer character called Null or Nil which represents nothing in a more distinct way than nothing represents no-thing. Is *Ayin* nothingness, emptiness, no-thing-ness or is it no-grasp-ness, that which is other than knowing. Praying to that which cannot be known and will never be known since it is un-knowable, but the heart knows that *ayin* exists, that everything started from no-thing that cannot be grasped, and it is there that the hearts wants to go, shedding itself, shedding it-self, shedding self, dissolving ego, so that that which is not and cannot be known, comes in, dwells in place of that self that is and is known, but it actually is all reversed.

What Is My Offering

10/18/06

MF Within me there forms hardening elements
Of mystic sparks moving outward
The essence of my being reaches all directions
Then pulls back, retaining a bit of what it touches.
The quickening of the elements creates form
With shape and surface and central core
Now there is something to be seen,
To be experienced if only I chose to
Believe it is there, if only I can expose it.
My offering creates itself every moment
That I awaken to the moment, to be present.

D Bent head, bent knees
Tears of wonder, tears of joy, tears of love,
Heart aching with longing, nay broken

Soul lost, your ruling.
"Daniel, Daniel" hee-nay-nee..!

- ML I have this prayer that comes to me without thinking about it.
In times when I feel a divine desperateness, I say Dear G-d, take my heart.
Where my heart goes, my consciousness immediately follows. That is
(heart, consciousness = life) take my life. From that state of Being sharing
my heart is sharing my deepest connection to G-d – my purest expression
of my heart...truly a gift.
- DW Listening to G-d without fear, barriers how can I be useful. G-d gives a gift
To me, what I do with it is my gift back to G-d...being in the moment/present,
Allowing the creative flow to move through me – using my difficult times,
And the things people say to me to push through the lesson.
- BR That which I give is given with kavannah.
As intention is the true free will that I have today and every day.
If I could ever see that my decision had already been decided, what would
remain is intention.
And when I do not give I restrict.
I restrict also with intention.
What beauty there is in this G-dly design.
- DB What Can I Offer?
- If I could give you anything
From the river that hides beneath
My garden,
It would be a stone so precious
Even the sun would be jealous.
It would speak all languages
And spark the fires of Gilead.
It would tumble of its own accord
From the cave to the river's mouth.
But I can't give you anything
Except these infinitesimal words,
Tiny guttural utterances
That live only
To reach your holy ears.
- © 2006 Dinah Berland. All rights reserved.
- RS Please take my anger as my offering today
to burn it all to ashes on your alter
Say, I command you not to be angry at all
and I'll remember your commandments
and keep them, love them,
in all my hearts,
burnt to ashes
I want you so much to love my offering today.

In the space above the flame, where flashes of joy
mix with voices from the past – a flash of teeth,
the wolf in the woods, a flash of cloth,
the hem of your coat, a hand held out in the dark
to guide me through the door. Here I am,
unknown to myself
but not to you, who sees – unknown
but not to you, who watches from the ceiling,
a flash of knowing between words
in the space above the flame.

MF Where I am now is where I will be
The future holds nothing I really can see
The past is my present, the future my past
I understand time cannot really last
Where I am going and what I will do
Is not up to me and not up to you.
The structure is falling, the form falls apart
And sooner or later we come to the start
The real source is here, the true source is now
If only this truth we were to allow
Then all would be clear, everything near
And never a moment would we live in fear.

DA I am thinking about the split I am in now. There is the need for silence and not trying to understand
anything anymore and when I do, it pressures me...
But when I hear what people have thought before, it makes me more close to myself.
I wish there was a way of holding this together but I have not found it yet.
A part of me has let go of the information I am reliving and needs something beyond words and another
part understands the information the way I want to understand it – not the way it is given.

DR To be ... To not be
If I am where I think.
Thoughts are modifications – movements.
Sometimes I must be many places at once.
Sometimes I must be nowhere.
I am fluctuation.
What influences.

RS Walking back and forth at the
entrance of your palace
afraid to come in
longing to come in
Please let me in
and even if you invited me in,
as you do at every moment,
would I still walk back and forth
at the entrance of your palace
longing to be in
afraid to be in
Please ask me in
And even if I come in, as
You so want me to, would I
really be in with you, as I
sometimes am, as I sometimes is
as I sometimes are.

- BR I am craving to know why
 But I am concealed from the knowing
 I'm craving to know more
 But I'm blocked from the answers.
 Four phases, four worlds, 4 x 4 x 4 x 4.
 I'm in the 4 which is the one.
 The science is breathtaking
 What could be more breathtaking..?
 That He and His Name is one.
- DW I free fall in my thoughts, they race,
 I try to catch them to still my mind.
 Where am I?
 I catch my thoughts, they have relevance
 to my decisions, to my path, sometimes they clutter
 my way. I'm in the middle of a whirlwind
 I am at peace and converse with
 You G-d, you bring me joy, you bring me inspiration,
 I burst with delight, I chant, I sing, I
 praise, I see you everywhere.
- GK The happiest person is the one who thinks the most interesting thoughts – a book my father gave me
 written in 1929. Rabbi Nachman says – Mitzvah Gedula..le yot b' simcha. It is a great mitzvah to live in
 joy always. I am in Dinah's house, calm in the midst of a chaotic world. Happy...more creative work.
 Bereshit – New beginnings..54 this Friday. I think I am healthier when I eat healthy – like before class –
 who is rich? He who is happy with his lot in life. I think I am closer to G-d because I pray with more joy.
 I think therefore I am. I think I am improving in several aspects – organization – friendships – enjoy life.
 I think I have to slow down. I have too much work. I think I like this class. I have a great teacher who
 makes me think about life. I am happier when I am in nature – Ojai – Yosemite – Kern River – Israel.
 But can also choose to be right here..am I now – If I choose to be.

There Is A Creator

11/1/06

- DJS Who said so? How do you know?
 I do not know who said so,
 I just know it is so.
 What reason can you give for it being so?
 After all there is a reason for sun, for moon, for stars
 even for seasons.
 There are reasons for day and night, for sadness
 and delight.
 There are even reasons for reason.
 I need reasons, so why is it so?
 I do not know,
 I just need it be so.
- A The world of the divine
 Forces of nature.
 Fundamental dimensions of the soul.
 To understand the factors
 The way of Torah, the structure of things.
 Spiritual action converge
 And connect the essence of the soul.
 Time and space of spiritual Holiness.

- GK E = mc². 2cm = E
 Chocolate
 Love
 Knowing what you don't know
 The Big Bang
 Black Holes
 The world beyond.
 Light
 The great light
 The Torah
 The pause between notes
 Black on white
 Humming birds sips the honey
 Flower of our souls
 The Creator did it all.
- DB A chalice of seashells,
 a whisper of swans sip milk
 from a pond of water
 Who made the swan, the pond,
 the breath? Who made
 the arch of cloud above
 the mountain? Who made
 the necklaces of foam,
 nerve endings and beaded branches
 below the rhapsodic desert sands
 if not a Creator
 who sings through darkness?
- FR Evolving – reality
 Forces – formed, forming, transforming
- Torah/prophecy
 Creator's voice
- Temple – now ephemeral
 Dust to elevation
- Unbreakable thread
 To the soul
 Creator's light.
- Ego fortress walls
 No matter...
 Warring tensions of Malchut
 No matter...
- Evolving
 Hiding and seeking
 Connecting – connected –
 Knowing.
- BR Yesh Me Ein
 Something from nothing
 This is the thought of creation.
 And just as we can never know
 How something can come from nothing

We can never know the Essence –
For this we do not speak.
But the awe, the beauty
The light from above – this is a
Feast for the soul.
The complex design or the simple design
See how the ‘curtain’ creates space
Empty space
The narrow pipe, the line
The only line that carries the light through.

ML There is a creator and I use that connection to set the standard of complete
Surrender. When I surrender the creator with a small c turns into or is perceived as a Creator with a large
C. Actually the Creator doesn’t change, that is always Ultimate, but as I step out of the way – or
surrender, that Ultimate Reality fills up the emptiness that my ego so righteously possessed. When it
comes to the Creator, surrender becomes a gift. That is when nothingness becomes precious and silence
become an Ultimate love song.

MF I shall not want no shall I need
All is created, nothing lacking...
Were I only to see with open eyes
Were I only to feel with open heart
Were I only to know with open mind
And so, my prayer to the Creator is...
Create in me the clarity to see
Create in me the strength to feel
Create in me the ability to know
That you are here
I need not fear
And tomorrow I shall awaken.

DR There is I
There is I am.
There is I am that.
There is
There is not
There is all
There is Creator
There is created
There is neither as separate
There is as One
There is apparent distinction
There is no distinction
There is only Creator
There is this idea that I have
No idea what I am talking about
Really, no idea at all.

RS There is a creator
they laugh,
the world had always existed,
since the big bang,
singularity,
and if not it’s billions of years old,
we know,
we have research,
we can explain how it all works,

ha, ha,
we are we are we are,
setters of our own destiny,
gods of our own making,
dreams come true,
if you only believe,
no God will tell me what to do,
or think,
or be,
God is asleep,
God is dead,
God is gone,
our father has deserted us,
pays no child support,
so we'll run the show ourselves
with the wisdom the Ha has given us,
or perhaps She has granted us,
the world as a piece of art
bears the image of its maker,
expects us to believe
what we can't see,
told by the rabbis,
the priests,
the mullas,
invented to empower them over us,
drilling truths to make us admire them,
oh rung under our feet,
pulled, pulled, pulled,
shame on you,
believe in nothingness,
old wives' tales,
fairy tales,
say you have faith
to convince yourself
that it's not senseless,
yes,
it's all senseless,
but how can it be senseless
if it is.

Eve's Faith

11/29/06

MF

Eve's Faith
That she not resist
And all would be
In the manner it should

Eve's fate
Was that all would shift
And everything see
Whether bad or good

Adam's fate
a) was to grind life's grist
b) was to pass through the mist
knowing pain and misery

Wherever he stood

Adam's faith
That in spite of Eve's tryst
He would stand and be free
Wherever he could

FS Serpent!
Oh you sexy...
Who sent you – why?
To truly make me a woman?
Human?
To cast me onto my own path
Supported, loved, discriminating

But did I know?
I stumbled onto a crooked path
A zigzag
What went wrong?
I didn't learn Torah?
Weren't women excluded anyway?
Lack of learning
Blind obedience –
To man?

Processing...processing
Did I remove my veil?
Or – was it removed?
Guidance
Messages
Struggling
For a straight path.

DB She thought she could believe
exactly what she heard
no matter who said it
because she had faith
that the voices were all one.
“Don't eat.” “It's sweet.”
“You'll know.” “Take a bite.”
“Live now.” “Live forever.”
All were true for her.
She listened
because her faith was simple.
She listened because in her faith she knew
that she could know
which voice was hers
and which was the other.

GK Tree of knowledge – good and evil
She chose to take bite of the apple (macintosh)
She chose the tree of knowledge
By the sweat of your brow you shall eat bread.
The snake to Eve, (There is another way in the world)
Man could know his affairs
And supervise over them –
Doing good by the force of his

Good counsel and wisdom.
Eve liked this idea and acted in this manner.
Her faith was in the one above.
Picture this – signs
Garden of Eden – this way –
Jerusalem – Sefat –
Money –
--Pleasure
My job –
--Vacation
--Shabbat—
Here I am now.

BR Desire and faith
Faith and desire.
Above and below
Below and above.
The light from above coming down
To the vessel, to the receiver, only by its arousal.
The feminine arousal – Eve’s arousal.
Allows the light
The light of binah
The light of understanding
Understanding of the all,
Understanding of the simple
Understanding of the One.
The master designer –
The Holy One, Blessed is He.

RS Eve’s Faith
Ok, forget that you are a big Hollywood star on a hundred-million dollar set, just think of Eve, what was going on her mind, a young gorgeous snake saying: “check it out” giving her some action, some juice, some life, and then Adam and God who said don’t. Wonder why he said don’t, yes, the makeup is bothering you, long day, paparazzi. What was on her mind, holding that apple, red, technicolor, classic conflict her heart goes one way, her mind the other. Remember exercises at Lee Strasberg, Streetcar Named Desire, trying to keep sanity, from falling off the cliff, why is this so difficult, you’ve done much more complex roles, let’s take one more take, you know what, without thinking, simply straight, from the heart, without understanding, just like that.

Kallah

12/13/06

DS My beloved
My choice
My unique and precious one
My, my, my
Beloved One
Chosen One
Unique One
Preciousness of this heart
Light of this soul.

DB To what am I betrothed
on this high mountain
in this deep valley?

To the secret
that dwells here in this cave,
in this body of feathers
and fallen leaves, surrounded
by ferocious beasts.
To what am I betrothed?
To something that breathes through me,
as me, only larger, smaller
sweeter, better – much, much better
than I will ever be.

GK Bride – the complete one
White
The holy One
Holiness
To carry
To merge – marriage
Completeness
Come my beloved
Sabbath queen
A peaceful moment of silence
In a world of chaos
One moment I see a father
Strolling his daughter in a small box.
He is happy
I say – can I have a ride too –
Sure, he smile.
In another moment I see 2 people
Attacking each other and
Four sheriff police cars surrounding a house
With yellow tape around the crime scene.
In another moment I see a hummingbird
Enjoy the sweet nectar of a sage plant
In another moment I get an e-mail to sign a
Person to kick out the --- ?
From the Jewish people
Where are you Hashem?
O come my beloved
Save the Jewish people
Where are you now.

A Divine Presence
Joy is a secret
Unify the holy
This connection of
Day and night
Work the afternoon prayer
Wonder about the world
Chanting and chanting and chanting
Love going out at night
Until the day lights
The morning blessings
Comforts us.
Divine Presence
Elevated our souls.

MF From the peak, I look out across the valley to the plains

How did I get here and why am I here
How did I get here and why am I here
What do I seek and how will I know
That what I see is real, that what is real will appear
Just like the moment I turn to greet my kallah
As if her presence had never been absent
For even one moment of my life

In that moment, my prayers are fully burned
Carried up to the heavens and the ashes fall all about me
Like the sacrifice of life, covering me with
Memories full of inspiration
And I realize once again that my life is a dream
From which I awaken only to fall back into again.

ML Kallah in time and space may seem to be the one you love, your bride..
A person you can completely love and cherish. I have not had that blessing
come into my life yet I still need to love and cherish. So I find myself slipping
out of time and space where my love and cherish actions opens my heart like
an embrace where I seem to embrace the Ultimate. I still live in time and space,
but Kallah seems as obvious as the loaf of bread we eat on Shabbos –
oh..thatChallah.

FS Lebanon
Up where I – Kallah – am soaring
Radiant white light –
My costume
Ruffled with purification

Do I really have to come down from here?
Go back again to weeding my garden?
Burning the weeds?
Or face
A constant firestorm within.

BR Kallah & Katan.
Khatan says – Harei at, M'kudashet Li, B'taba' at zo k'dat, Moshe V'Yisrael.
Kallah says – Ani L'Dodi V'Dodi Li.

Now we climb the mountain, a high mountain
Step by step by step by step
For level to level to level to level
Our betrothal was....our wedding is....our union always
Was and will be.

RS Kallah
What happens when the bride turns Queen
from the promise of holiness
to the action of sovereignty
from Friday afternoon
to Shabbat fully-fledged
from unwed to wed
women to Woman
dream to ruler
Kallah - kaf lamed heh
to Malka - mem kaf lamed heh
Every queen was once a bride

Comes from bide
Come, oh bride,
Let's walk towards you
to receive the queen.

for the sun has tanned me;
 my mother's sons were incensed
 against me;
 they made me keeper of the vineyards,
 [but] my own vineyard I did not watch.
 7 Tell me, you whom my soul loves,
 where do you graze your flock,
 where do you rest your flock at noon;
 why should I flit about
 around the flocks of your companions?
 8 If you do not know,
 [you who are the] fairest of women,
 go forth in the footsteps of the sheep
 and pasture your kids
 near the dwellings of the shepherds.
 9 To the steeds in the chariots of Pharaoh
 I have likened you, my beloved.
 10 Your cheeks are comely
 with rows of gems,
 your neck with [pearl] necklaces;
 11 Circlets of gold we will make for you
 with spangles of silver.
 12 While the king was at his table,
 my spikenard gave out its fragrance.
 13 A bundle of myrrh is my beloved to me;
 between my breasts he shall lie.
 14 A cluster of henna is my beloved to me
 in the vineyards of En-gedi.
 15 Behold you are beautiful, my beloved,
 behold you are beautiful;
 your eyes are like doves.
 16 You are handsome, my beloved,
 most handsome;
 indeed our bed is fresh.
 17 The beams of our houses are cedars;
 our panels are cypresses.

Chapter 2

1 I am a rose of Sharon,
 a rose of the valleys.
 2 As a rose among the thorns,
 so is my beloved among the daughters.
 3 As an apple tree
 among the trees of the forest,
 so is my beloved among the sons;
 in its shade I delighted and sat,
 and its fruit was sweet to my palate.
 4 He brought me to the banqueting house,
 and his banner is raised over me in love.
 5 Sustain me with dainty cakes,
 refresh my bed with [the scent] of apples;
 for I am lovesick.

6 His left hand was under my head
 and his right would embrace me.
 7 I bind you under oath,
 daughters of Jerusalem,
 by the gazelles and the does of the field;
 that you do not cause hatred
 nor disturb this love
 while it still pleases.
 8 The voice of my beloved!
 Behold he comes,
 leaping over the mountains,
 skipping over the hills.
 9 My beloved resembles a gazelle
 or a young hart;
 behold, he stands behind our wall,
 observing through the windows
 peering through the lattices.
 10 My beloved spoke and said to me,
 "Rise up, my beloved, my fair one,
 and go forth.
 11 For behold, the winter is past,
 the rain is over, and gone.
 12 The blossoms have appeared on the land,
 the time of singing has come,
 and the voice of the turtledove
 is heard in our land.
 13 The fig tree has produced its green figs,
 and [on] the grapevines tender grapes
 give out their fragrance;
 arise my beloved, my fair one,
 and go forth.
 14 My dove, in the clefts of the rock,
 in the concealment of the cliff,
 show me your countenance,
 let me hear your voice;
 for your voice is sweet
 and your countenance is comely.
 15 Seize for us the foxes,
 little foxes that destroy vineyards;
 [for] our vineyards
 are with tender grapes."
 16 My beloved is mine, and I am his
 who pastures among the roses.
 17 Until the sun spreads
 and the shadows flee;
 you turned away, my beloved, and became
 like a gazelle or a young hart
 on [the] distant mountains.

Chapter 3

1 On my bed at night
I sought him whom my soul loves;
I sought him but did not find him.

2 I will rise now
and roam through the city,
in the marketplaces and in the streets;
I will seek him whom my soul loves;
I sought him but did not find him.

3 The watchmen found me,
those who circle about the city;
him whom my soul loves
have you seen him?

4 Scarcely had I departed from them
when I found him whom my soul loves
I grasped him
and would not let him go
Until I brought him to my mother's house
and to the chamber
of her who conceived me.

5 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
by the gazelles and the does of the field,
that you do not cause hatred
nor disturb this love
while it still pleases.

6 Who is this ascending from the wilderness
with palmlike pillars of smoke
in a cloud of myrrh and frankincense
of all the powders of the perfume-seller?

7 Behold the bed of Solomon;
sixty mighty men are around it
of the mighty men of Israel.

8 All of them holding swords,
skilled in battle;
each with his sword at his side
for fear of the nights.

9 A canopy
has King Solomon made
of the wood of Lebanon.

10 Its pillars he made of silver,
its covering of gold,
its curtain of purple wool,
its interior bedecked with love
from the daughters of Jerusalem.

11 Go forth and gaze, daughters of Zion,
upon King Solomon,
upon the crown
with which his mother adorned him
on the day of his wedding
and on the day his heart rejoiced.

1 Behold, you are beautiful, my beloved;
behold you are beautiful;
your eyes are like doves,
from within your kerchief
your hair is like a flock of goats
descending from Mount Gilead.

2 Your teeth are like a counted flock
which have come up from the washing,
all of which are perfect,
and none are blemished among them.

3 Like a scarlet thread are your lips,
and your mouth is comely;
like a slice of pomegranate
are your cheeks
from within your kerchief.

4 Your neck is like the Tower of David,
built as a model of beauty;
a thousand shields are hung upon it,
all the quivers of the mighty.

5 Your two breasts are like two fawns,
twins of the gazelle
who pasture among the roses.

6 Until the sun spreads
and the shadows flee,
I will go to Mount Mariah
and to the hill of frankincense.

7 You are completely beautiful, my beloved,
and you are without blemish.

8 With me [will you come]
from Lebanon, O bride,
with me from Lebanon will you come;
you will look from the peak of Amana,
from the peaks of Snir and Hermon,
from the lions' dens,
from the mountains of leopards.

9 You captured my heart, my sister, O bride
you captured my heart
with but one of your eyes,
with one necklace of your necklaces.

10 How beautiful is your love,
my sister, O bride,
how superior is your love to wine
and the fragrance of your oils
to all perfumes.

11 Your lips drip flowing honey, O bride;
honey and milk are under your tongue,
and the fragrance of your garments
is like the fragrance of Lebanon.

12 A locked garden is my sister, O bride,
a locked up spring,
a sealed fountain.

13 Your arid fields

- are a pomegranate orchard
with luscious fruits;
henna with spikenard.
- 14 Spikenard and saffron,
calamus and cinnamon,
with all the trees of frankincense,
myrrh and aloes,
with all the major spices.
- 15 You are a garden spring,
a well of living waters,
and flowing streams from Lebanon.
- 16 Awake, wind from the north,
and come, wind from the south,
blow upon my garden
so that its fragrance may flow;
let my beloved come to his garden
and eat its luscious fruit.

Chapter 5

- 1 I have come to my garden,
my sister, O bride;
I have gathered my myrrh with my spice.
I have eaten my sugarcane with my honey;
I have drunk my wine with my milk;
eat, friends;
drink and become intoxicated,
beloved ones.
- 2 I slept but my heart was awake—
a sound! My beloved knocks;
open for me, my sister, my love,
my dove, my perfection,
for my head is drenched [as thought]
with dew,
my sidelocks drip with the rains
of the night.
- 3 I have removed my robe;
how can I put it on?
I have washed my feet;
how can I soil them?
- 4 My beloved sent forth his hand
from the portal
and my [body] longed for him.
- 5 I arose to open for my beloved;
and my hands dripped myrrh,
and my fingers flowed with myrrh
from the handles of the lock.
- 6 I opened for my beloved,
but my beloved had vanished and gone,
my soul departed as he spoke;
I sought him but could not find him,
I called him but he would not answer.
- 7 The watchmen found me;
- those who go about the city,
they struck me, they wounded me;
they stripped my ornament from me;
[even] the guards of the walls.
- 8 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem;
when you find my beloved
what will you tell him?
That I am lovesick [for him].
- 9 With what does your beloved
excel another beloved,
most beautiful among women?
With what does your beloved
excel another beloved
that you bind us under oath?
- 10 My beloved is pure white and ruddy,
surrounded by myriads.
- 11 His head is [like] finest gold,
his locks [are curled], and
they are raven black.
- 12 His eyes are like doves
upon brooks of water,
bathed in milk,
well set in their fullness.
- 13 His cheeks are like a bed of spice
like towers of perfumes;
his lips are like roses,
dripping [with] flowing myrrh.
- 14 His hands are like rolls of gold
studded with precious gems;
his [body] sparkles like ivory
overlaid with sapphires.
- 15 His legs are pillars of marble
set in sockets of fine gold;
his appearance is like Lebanon,
chosen like the cedars.
- 16 [The words of] his palate are sweet,
and he is all delight;
that is my beloved,
and this is my friend,
O daughters of Jerusalem.

Chapter 6

- 1 Where has your beloved gone
O fairest among women?
Where has your beloved turned
that we may seek him with you?
- 2 My beloved has gone down to his garden
to the beds of spices,
to graze in the gardens
and to gather roses.
- 3 I am my beloved's

and my beloved is mine,
 who grazes among the roses.

4 You are beautiful, my beloved, as Tirzah,
 comely as Jerusalem,
 awesome as the hosts [of angels].

5 Turn your eyes away from me
 for they make me haughty;
 your hair is like a flock of goats
 descending from Mount Gilead.

6 Your teeth are like a counted flock
 that have come up from the washing,
 all of which are perfect,
 and none are blemished among them.

7 Like a slice of pomegranate
 are your cheeks
 from within your kerchief.

8 They are sixty queens
 and eighty concubines
 and young maidens without number.

9 But she is unique, my dove,
 my perfect one;
 she is unique to her mother,
 she is pure to her who begot her;
 daughters saw her and acclaimed her,
 queens and concubines,
 and they praised her.

10 Who is this that grazes down
 like the [breaking] dawn,
 beautiful as the moon,
 bright as the sun,
 awesome as the hosts [of angels]?

11 I went down to the garden of nuts
 to see the moist plants of the valley,
 to see whether the vine had blossomed,
 if the pomegranates had sprouted.

12 I did not know
 my soul set me
 like chariots of a noble people.

Chapter 7

1 Turn back, turn back, perfect one,
 turn back, turn back
 that we may observe you;
 what can you [offer] the perfect one
 that equals the encirclement of the camps?

2 How fair were your feet in sandals,
 O daughter of nobles;
 the roundness of your flanks
 are like jewels,
 the work of a craftsman.

3 Your navel is like a round bowl
 which lacks not for mixed wines;

your stomach is like a heap of wheat
 hedged about with roses.

4 Your two breasts are like two fawns,
 twins of the gazelle.

5 Your neck is like an ivory tower,
 your eyes are like pools in Heshbon
 at the gate of the populated city;
 your face is like a tower of Lebanon,
 looking out as far as Damascus.

6 That which is upon your head
 is like Mount Carmel,
 and the braid of your head
 is like [royal] purple wool;
 your king is bound in its tresses.

7 How beautiful and pleasant are you,
 a love with delights.

8 Such is your stature
 likened to a [stately] palm tree;
 and your breasts are like clusters.

9 I said I will ascend the palm tree,
 I will grasp its branches;
 and now, let your breasts
 remain like clusters of the vine
 and the fragrance of your face
 like apples.

10 And let your speech be like good wine;
 it flows for my beloved in sincerity,
 causing the lips of the sleepers to murmur.

11 I am my beloved's
 and he longs for me.

12 Come, my beloved,
 let us go out to the field,
 let us lodge in the villages.

13 Let us rise early for the vineyards,
 let us see if the vine has blossomed,
 if the tender grapes have appeared,
 if the pomegranates are in bloom;
 there I will give my love to you.

14 The baskets emit fragrance,
 and at our door are all luscious fruits,
 both new and old;
 my beloved, I have kept them for you.

Chapter 8

1 If only you were a brother to me
 who had nursed at my mother's bosom;
 when I would find you outside
 I would kiss you
 and no one would scorn me.

2 I would lead you, I would bring you
 to my mother's house
 that you should teach me;

I would give you spiced wine to drink
of the nectar of my pomegranate.

3 His left hand is under my head
and his right hand embraces me.

4 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
why should you cause hatred
or disturb [this] love
while it still pleases?

5 Who is she that rises from the wilderness,
clinging to her beloved?
beneath the apple tree I aroused you;
there your mother had birth pains,
there she who bore you suffered.

6 Set me as a seal upon your heart,
as a seal upon your arm,
for love is as strong as death,
jealousy is as harsh as the grave;
its flashes are flashes of fire
from the flame of God.

7 Many waters cannot quench love,
and rivers cannot drown it;
if a man would give
all the wealth of his house for love,
they would surely scorn him.

8 We have a little sister
but she has no breasts;
what shall we do for our sister
on the day she is spoken for?

9 If she be a wall,
we will build upon her
a fortress of silver;
if she be a door,
we will enclose her
with panels of cedar.

10 I am a wall
and my bosom is like towers;
therefore, I am in his eyes
as one who found peace.

11 Solomon had a vineyard
in the Plain of Hamon
he gave over the vineyard to caretakers;
each of them brought for its fruit
a thousand pieces of silver.

12 My vineyard is before me;
the thousands are yours, Solomon,
and two hundred
are for those who guard its fruit.

13 You who sit in the gardens,
companions, listen to your voice;
let me hear it.

14 Flee, my beloved,
and be like a gazelle

or a young hart
upon the mountains of spices.

You who sit in the gardens,
companions, listen to your voice;
let me hear it.

Closing Prayer

Master of all the worlds!
May it be your will
Adonai, our God,
God of our forefathers,
that in the merit of the *Song of Songs*
that we have recited and studied
—which is the holiest of holy—
in the merit of its verses
and in the merit of its words
and in the merit of its letters
and in the merit of its vowel signs
and in the merit of its cantillation signs,
its [word and letter] combinations,
and its allusions and its secrets
—holy, pure, and awesome—
that emanate from it,
that this be a time of mercy,
a time of attentiveness,
a time of harkening,
[so] we may call to you
and you will answer us;
we shall entreat you
and may you grant our entreaty.
And may there rise up before you
the reciting and study
of the *Song of Songs*
as if we mastered
all of the wondrous and awesome secrets
that are sealed and concealed within it
with all of its ramifications.
And may we merit to [reach] the place
from which the lower souls,
spirits, and higher souls are hewn
and [consider it] as if we had accomplished
all that is our responsibility to attain,
whether in this incarnation
or whether in other incarnations.
And [may we merit] to be among those
who ascend to and merit
the World to Come
with other righteous and pious persons.
And fulfill all the desires
of our hearts for good
and be with our hearts

and the utterances of our mouths
when we are contemplative
and with our hands
when we are at our work
and send blessing, success and prosperity
in all of our undertakings.
And raise us up
from the dust of our wretchedness
and lift us from the refuse of our poverty
and return your Divine Presence
to your holy city [Jerusalem]
speedily in our days. *Amen*.

* * *

The opening and closing prayers are from Rabbi Eliezer Toledano, *Siddur Kol Sasson: The Orot Sephardic Shabbat Siddur* (New York: Orot, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Eliezer Toledano.

The English translation of *Song of Songs* is from Rabbi Avrohom Davis and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko, *The Metsudah Five Megillos/Rashi* (New York, Hoboken, N.J.: Metsudah Publications, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Avrohom Davis and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko.

For learning purposes.
Not for distribution.

Opening Prayer

For the sake of unification
of the Holy One, blessed by He,
and His Divine Presence
—with reverence and love
and love and reverence—
to unify the Name of *Yod Ke*
with *Vav Ke*
in a perfect unity
in the name of all Israel,
we hereby come
to chant—in a pleasant voice—
the *Song of Songs*,
to rectify its source in a place on high.
May the pleasantness of Adonai, our God,
be upon us.
[O God,] establish our handiwork for us
—our handiwork establish.

Statement

My deepest desire is

or anything else You see fit for me.

Chapter 1

- 1 The song of songs, which is Solomon's
- 2 Let him kiss me
with the kisses of his mouth
for your love is dearer than wine.
- 3 Like the fragrance of good oils,
your name is like flowing oil,
therefore young maidens love you.
- 4 Draw me, we will run after you;
the king has brought me into his chambers;
we will be glad and rejoice in you,
we recall your love more than wine;
they loved you sincerely.
- 5 I am black but comely,
daughters of Jerusalem,
like the tents of Kedar,
like the curtains of Solomon.
- 6 Do not look upon me [with contempt]

that I am so black,
for the sun has tanned me;
my mother's sons were incensed
against me;
they made me keeper of the vineyards,
[but] my own vineyard I did not watch.

- 7 Tell me, you whom my soul loves,
where do you graze your flock,
where do you rest your flock at noon;
why should I flit about
around the flocks of your companions?
- 8 If you do not know,
[you who are the] fairest of women,
go forth in the footsteps of the sheep
and pasture your kids
near the dwellings of the shepherds.
- 9 To the steeds in the chariots of Pharaoh
I have likened you, my beloved.
- 10 Your cheeks are comely
with rows of gems,
your neck with [pearl] necklaces;
- 11 Circlets of gold we will make for you
with spangles of silver.
- 12 While the king was at his table,
my spikenard gave out its fragrance.
- 13 A bundle of myrrh is my beloved to me;
between my breasts he shall lie.
- 14 A cluster of henna is my beloved to me
in the vineyards of En-gedi.
- 15 Behold you are beautiful, my beloved,
behold you are beautiful;
your eyes are like doves.
- 16 You are handsome, my beloved,
most handsome;
indeed our bed is fresh.
- 17 The beams of our houses are cedars;
our panels are cypresses.

Chapter 2

- 1 I am a rose of Sharon,
a rose of the valleys.
- 2 As a rose among the thorns,
so is my beloved among the daughters.
- 3 As an apple tree
among the trees of the forest,
so is my beloved among the sons;
in its shade I delighted and sat,
and its fruit was sweet to my palate.
- 4 He brought me to the banqueting house,
and his banner is raised over me in love.

5 Sustain me with dainty cakes,
refresh my bed with [the scent] of apples;
for I am lovesick.

6 His left hand was under my head
and his right would embrace me.

7 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
by the gazelles and the does of the field;
that you do not cause hatred
nor disturb this love
while it still pleases.

8 The voice of my beloved!
Behold he comes,
leaping over the mountains,
skipping over the hills.

9 My beloved resembles a gazelle
or a young hart;
behold, he stands behind our wall,
observing through the windows
peering through the lattices.

10 My beloved spoke and said to me,
“Rise up, my beloved, my fair one,
and go forth.

11 For behold, the winter is past,
the rain is over, and gone.

12 The blossoms have appeared on the land,
the time of singing has come,
and the voice of the turtledove
is heard in our land.

13 The fig tree has produced its green figs,
and [on] the grapevines tender grapes
give out their fragrance;
arise my beloved, my fair one,
and go forth.

14 My dove, in the clefts of the rock,
in the concealment of the cliff,
show me your countenance,
let me hear your voice;
for your voice is sweet
and your countenance is comely.

15 Seize for us the foxes,
little foxes that destroy vineyards;
[for] our vineyards
are with tender grapes.”

16 My beloved is mine, and I am his
who pastures among the roses.

17 Until the sun spreads
and the shadows flee;
you turned away, my beloved, and became
like a gazelle or a young hart
on [the] distant mountains.

Chapter 3

1 On my bed at night
I sought him whom my soul loves;
I sought him but did not find him.

2 I will rise now
and roam through the city,
in the marketplaces and in the streets;
I will seek him whom my soul loves;
I sought him but did not find him.

3 The watchmen found me,
those who circle about the city;
him whom my soul loves
have you seen him?

4 Scarcely had I departed from them
when I found him whom my soul loves
I grasped him
and would not let him go
Until I brought him to my mother’s house
and to the chamber
of her who conceived me.

5 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
by the gazelles and the does of the field,
that you do not cause hatred
nor disturb this love
while it still pleases.

6 Who is this ascending from the wilderness
with palmlike pillars of smoke
in a cloud of myrrh and frankincense
of all the powders of the perfume-seller?

7 Behold the bed of Solomon;
sixty mighty men are around it
of the mighty men of Israel.

8 All of them holding swords,
skilled in battle;
each with his sword at his side
for fear of the nights.

9 A canopy
has King Solomon made
of the wood of Lebanon.

10 Its pillars he made of silver,
its covering of gold,
its curtain of purple wool,
its interior bedecked with love
from the daughters of Jerusalem.

11 Go forth and gaze, daughters of Zion,
upon King Solomon,
upon the crown
with which his mother adorned him
on the day of his wedding

and on the day his heart rejoiced.

Chapter 4

- 1 Behold, you are beautiful, my beloved;
behold you are beautiful;
your eyes are like doves,
from within your kerchief
your hair is like a flock of goats
descending from Mount Gilead.
- 2 Your teeth are like a counted flock
which have come up from the washing,
all of which are perfect,
and none are blemished among them.
- 3 Like a scarlet thread are your lips,
and your mouth is comely;
like a slice of pomegranate
are your cheeks
from within your kerchief.
- 4 Your neck is like the Tower of David,
built as a model of beauty;
a thousand shields are hung upon it,
all the quivers of the mighty.
- 5 Your two breasts are like two fawns,
twins of the gazelle
who pasture among the roses.
- 6 Until the sun spreads
and the shadows flee,
I will go to Mount Mariah
and to the hill of frankincense.
- 7 You are completely beautiful, my beloved,
and you are without blemish.
- 8 With me [will you come]
from Lebanon, O bride,
with me from Lebanon will you come;
you will look from the peak of Amana,
from the peaks of Snir and Hermon,
from the lions' dens,
from the mountains of leopards.
- 9 You captured my heart, my sister, O bride
you captured my heart
with but one of your eyes,
with one necklace of your necklaces.
- 10 How beautiful is your love,
my sister, O bride,
how superior is your love to wine
and the fragrance of your oils
to all perfumes.
- 11 Your lips drip flowing honey, O bride;
honey and milk are under your tongue,
and the fragrance of your garments
is like the fragrance of Lebanon.
- 12 A locked garden is my sister, O bride,

a locked up spring,
a sealed fountain.

- 13 Your arid fields
are a pomegranate orchard
with luscious fruits;
henna with spikenard.
- 14 Spikenard and saffron,
calamus and cinnamon,
with all the trees of frankincense,
myrrh and aloes,
with all the major spices.
- 15 You are a garden spring,
a well of living waters,
and flowing streams from Lebanon.
- 16 Awake, wind from the north,
and come, wind from the south,
blow upon my garden
so that its fragrance may flow;
let my beloved come to his garden
and eat its luscious fruit.

Chapter 5

- 1 I have come to my garden,
my sister, O bride;
I have gathered my myrrh with my spice.
I have eaten my sugarcane with my honey;
I have drunk my wine with my milk;
eat, friends;
drink and become intoxicated,
beloved ones.
- 2 I slept but my heart was awake—
a sound! My beloved knocks;
open for me, my sister, my love,
my dove, my perfection,
for my head is drenched [as thought]
with dew,
my sidelocks drip with the rains
of the night.
- 3 I have removed my robe;
how can I put it on?
I have washed my feet;
how can I soil them?
- 4 My beloved sent forth his hand
from the portal
and my [body] longed for him.
- 5 I arose to open for my beloved;
and my hands dripped myrrh,
and my fingers flowed with myrrh
from the handles of the lock.
- 6 I opened for my beloved,
but my beloved had vanished and gone,
my soul departed as he spoke;

I sought him but could not find him,
I called him but he would not answer.

7 The watchmen found me;
those who go about the city,
they struck me, they wounded me;
they stripped my ornament from me;
[even] the guards of the walls.

8 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem;
when you find my beloved
what will you tell him?
That I am lovesick [for him].

9 With what does your beloved
excel another beloved,
most beautiful among women?
With what does your beloved
excel another beloved
that you bind us under oath?

10 My beloved is pure white and ruddy,
surrounded by myriads.

11 His head is [like] finest gold,
his locks [are curled], and
they are raven black.

12 His eyes are like doves
upon brooks of water,
bathed in milk,
well set in their fullness.

13 His cheeks are like a bed of spice
like towers of perfumes;
his lips are like roses,
dripping [with] flowing myrrh.

14 His hands are like rolls of gold
studded with precious gems;
his [body] sparkles like ivory
overlaid with sapphires.

15 His legs are pillars of marble
set in sockets of fine gold;
his appearance is like Lebanon,
chosen like the cedars.

16 [The words of] his palate are sweet,
and he is all delight;
that is my beloved,
and this is my friend,
O daughters of Jerusalem.

Chapter 6

1 Where has your beloved gone
O fairest among women?
Where has your beloved turned
that we may seek him with you?

2 My beloved has gone down to his garden
to the beds of spices,

to graze in the gardens
and to gather roses.

3 I am my beloved's
and my beloved is mine,
who grazes among the roses.

4 You are beautiful, my beloved, as Tirzah,
comely as Jerusalem,
awesome as the hosts [of angels].

5 Turn your eyes away from me
for they make me haughty;
your hair is like a flock of goats
descending from Mount Gilead.

6 Your teeth are like a counted flock
that have come up from the washing,
all of which are perfect,
and none are blemished among them.

7 Like a slice of pomegranate
are your cheeks
from within your kerchief.

8 They are sixty queens
and eighty concubines
and young maidens without number.

9 But she is unique, my dove,
my perfect one;
she is unique to her mother,
she is pure to her who begot her;
daughters saw her and acclaimed her,
queens and concubines,
and they praised her.

10 Who is this that grazes down
like the [breaking] dawn,
beautiful as the moon,
bright as the sun,
awesome as the hosts [of angels]?

11 I went down to the garden of nuts
to see the moist plants of the valley,
to see whether the vine had blossomed,
if the pomegranates had sprouted.

12 I did not know
my soul set me
like chariots of a noble people.

Chapter 7

1 Turn back, turn back, perfect one,
turn back, turn back
that we may observe you;
what can you [offer] the perfect one
that equals the encirclement of the camps?

2 How fair were your feet in sandals,
O daughter of nobles;
the roundness of your flanks
are like jewels,

the work of a craftsman.

3 Your navel is like a round bowl
which lacks not for mixed wines;
your stomach is like a heap of wheat
hedged about with roses.

4 Your two breasts are like two fawns,
twins of the gazelle.

5 Your neck is like an ivory tower,
your eyes are like pools in Heshbon
at the gate of the populated city;
your face is like a tower of Lebanon,
looking out as far as Damascus.

6 That which is upon your head
is like Mount Carmel,
and the braid of your head
is like [royal] purple wool;
your king is bound in its tresses.

7 How beautiful and pleasant are you,
a love with delights.

8 Such is your stature
likened to a [stately] palm tree;
and your breasts are like clusters.

9 I said I will ascend the palm tree,
I will grasp its branches;
and now, let your breasts
remain like clusters of the vine
and the fragrance of your face
like apples.

10 And let your speech be like good wine;
it flows for my beloved in sincerity,
causing the lips of the sleepers to murmur.

11 I am my beloved's
and he longs for me.

12 Come, my beloved,
let us go out to the field,
let us lodge in the villages.

13 Let us rise early for the vineyards,
let us see if the vine has blossomed,
if the tender grapes have appeared,
if the pomegranates are in bloom;
there I will give my love to you.

14 The baskets emit fragrance,
and at our door are all luscious fruits,
both new and old;
my beloved, I have kept them for you.

Chapter 8

1 If only you were a brother to me
who had nursed at my mother's bosom;
when I would find you outside
I would kiss you
and no one would scorn me.

2 I would lead you, I would bring you
to my mother's house
that you should teach me;
I would give you spiced wine to drink
of the nectar of my pomegranate.

3 His left hand is under my head
and his right hand embraces me.

4 I bind you under oath,
daughters of Jerusalem,
why should you cause hatred
or disturb [this] love
while it still pleases?

5 Who is she that rises from the wilderness,
clinging to her beloved?
beneath the apple tree I aroused you;
there your mother had birth pains,
there she who bore you suffered.

6 Set me as a seal upon your heart,
as a seal upon your arm,
for love is as strong as death,
jealousy is as harsh as the grave;
its flashes are flashes of fire
from the flame of God.

7 Many waters cannot quench love,
and rivers cannot drown it;
if a man would give
all the wealth of his house for love,
they would surely scorn him.

8 We have a little sister
but she has no breasts;
what shall we do for our sister
on the day she is spoken for?

9 If she be a wall,
we will build upon her
a fortress of silver;
if she be a door,
we will enclose her
with panels of cedar.

10 I am a wall
and my bosom is like towers;
therefore, I am in his eyes
as one who found peace.

11 Solomon had a vineyard
in the Plain of Hamon
he gave over the vineyard to caretakers;
each of them brought for its fruit
a thousand pieces of silver.

12 My vineyard is before me;
the thousands are yours, Solomon,
and two hundred
are for those who guard its fruit.

13 You who sit in the gardens,
companions, listen to your voice;

let me hear it.
14 Flee, my beloved,
and be like a gazelle
or a young hart
upon the mountains of spices.

You who sit in the gardens,
companions, listen to your voice;
let me hear it.

Closing Prayer

Master of all the worlds!
May it be your will
Adonai, our God,
God of our forefathers,
that in the merit of the *Song of Songs*
that we have recited and studied
—which is the holiest of holy—
in the merit of its verses
and in the merit of its words
and in the merit of its letters
and in the merit of its vowel signs
and in the merit of its cantillation signs,
its [word and letter] combinations,
and its allusions and its secrets
—holy, pure, and awesome—
that emanate from it,
that this be a time of mercy,
a time of attentiveness,
a time of harkening,
[so] we may call to you
and you will answer us;
we shall entreat you
and may you grant our entreaty.
And may there rise up before you
the reciting and study
of the *Song of Songs*
as if we mastered
all of the wondrous and awesome secrets
that are sealed and concealed within it
with all of its ramifications.
And may we merit to [reach] the place
from which the lower souls,
spirits, and higher souls are hewn
and [consider it] as if we had accomplished
all that is our responsibility to attain,
whether in this incarnation
or whether in other incarnations.
And [may we merit] to be among those
who ascend to and merit
the World to Come
with other righteous and pious persons.

And fulfill all the desires
of our hearts for good
and be with our hearts
and the utterances of our mouths
when we are contemplative
and with our hands
when we are at our work
and send blessing, success and prosperity
in all of our undertakings.
And raise us up
from the dust of our wretchedness
and lift us from the refuse of our poverty
and return your Divine Presence
to your holy city [Jerusalem]
speedily in our days. *Amen.*

* * *

The opening and closing prayers are from Rabbi Eliezer Toledano, *Siddur Kol Sasson: The Orot Sephardic Shabbat Siddur* (New York: Orot, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Eliezer Toledano.

The English translation of *Song of Songs* is from Rabbi Avrohom Davis and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko, *The Metsudah Five Megillos/Rashi* (New York, Hoboken, N.J.: Metsudah

Publications, 2001). Copyright © 2001 Rabbi Avrohom Davis
and Rabbi Yaakov Y. H. Pupko.

שיר השירים

Song of Songs

פרק ג' ז'-ח'

Chapter 3, Verses 7-8

הִנֵּה מִטַּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמֹה	ז 7	<i>Hineh mitato sheliShlomo</i>	Behold the bed of Solomon;
שִׁשִּׁים גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ		<i>Shishim gibborim saviv lah</i>	sixty mighty men around it
מִגִּבּוֹרֵי יִשְׂרָאֵל:		<i>Migibborey Israel.</i>	of the mighty men of Israel.
כָּלֶם אַחֲזֵי חֶרֶב	ח 8	<i>Kulam achuzey cherev</i>	All of them holding swords,
מְלַמְדֵי מִלְחָמָה		<i>Melumedy milchama</i>	skilled in battle;
אִישׁ חֶרְבוֹ עַל־יָרְכוֹ		<i>Eesh charbo al yerecho</i>	each with his sword at his side
מִפְּחָד בַּלַּיְלוֹת:		<i>Mipachad balaylot.</i>	for fear of the nights.

פרק ו' ח'-ט'

Chapter 6, Verses 8-9

שִׁשִּׁים הֵמָּה מַלְכוֹת	ח 8	<i>Shishim hemmah melachot</i>	There are sixty queens
וּשְׁמֹנִים פִּילַגְשִׁים		<i>U'shemonim pilagshim</i>	and eighty concubines
וְעַלְמוֹת אֵין מִסְפָּר:		<i>Va'alamot ein mispar.</i>	and young maidens without number.
אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַמְתִּי	ט 9	<i>Achat hee yonati tammati</i>	But she is unique, my dove, my perfect one;
אַחַת הִיא לְאִמִּיהָ		<i>Achat hee le'eemah</i>	she is unique to her mother,
בָּרָה הִיא לְיוֹלְדֶתָהּ		<i>Barah hee le'yoladetah</i>	she is pure to her who begot her;
רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ		<i>Ra'u'ha vanot va'ye'ashruha</i>	daughters saw her and acclaimed her,
מַלְכוֹת וּפִילַגְשִׁים		<i>Melachot u'filagshim</i>	queens and concubines,
וַיְהַלְלוּהָ:		<i>Va'ye'haleluha.</i>	and they praised her.

Worlds

The letter samech

The law of nullification, 1:60

Sleep is one sixtieth of death

Dream is one-sixtieth of prophesy

Fire is one-sixtieth of hell

Honey is one sixtieth of manna

Shabbat is one-sixtieth of the World to come

The quantum leap from plane to plane

The nullification of lower dimensional spaces in higher dimensional spaces.

Souls

Sixty ten thousands - 600,00 souls who left Egypt

The nullification of the individual Jew in the community of Israel

Sixty guards of King Solomon

Sixty students of the Ba'al Shem Tov

Sixty queens in the Song of Songs

Sixty tractates of the Oral Torah

Divinity

Sixty Letters of the Priestly Blessings

Sixty bones in the two hands of the *kohen*

The Transcendent Light of G-d

פרק ד

א הַנָּה יָפָה רַעֲיָתִי הַנָּה יָפָה עֵינַיִךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ שִׁעְרֶךָ פְּעֵדֵי הָעַיִם שְׁגִלְשׁוֹ מִתֵּר
 גִּלְעָד: ב שִׁפְךָ פְּעֵדֵי הַקְּצוּבוֹת שִׁעְלוּ מִזֶּה־רַחֲצָה שְׂפָלָם מִתְּאִימוֹת וְשִׁפְלָה אֵין בָּהֶם:
 ג כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׁפְתֵיךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נֶאֱוָה כִּפְלָה הַרְמוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתְּךָ: ד כְּמַגְדֵּל דָּוִד
 צוֹאֲרֶךְ בְּנֵי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמַּגֵּן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: ה שָׁנִי שְׁדִיךְ פְּשָׁנֵי עֶפְרַיִם
 תְּאוּמֵי צְבִיָּה הַרוּעִים בְּשׁוֹשְׁבֵימִים: ו עַד שִׁפְפוֹת הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֶלֶף לִי אֶל־הַר הַפְּזוֹר
 וְאֶל־גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: ז כֶּלֶךְ יָפָה רַעֲיָתִי וּמִיּוֹם אֵין בָּךְ: ח אֲתֵי מִלְּבָנוֹן כֶּלֶה אֲתֵי מִלְּבָנוֹן
 תְּבֹאֵי תְּשׁוּרֵי | מִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שִׁנִּיר וְחַרְמוֹן מִמַּעֲנֹת אֲרִיּוֹת מִהַרְרֵי גְּמָרִים:
 ט לִבְבַתְּנֵי אַחֲתֵי כֶלֶה לִבְבַתְּנֵי בְּאֶחָד [בְּאֶחָת] מֵעֵינַיִךָ בְּאֶחָד עֵנֶק מִצְוֹרְנֵיךָ: י מֵהַיָּפֹו דִדְךָ
 אַחֲתֵי כֶלֶה מֵהַיָּטִבֵי דִדְךָ מִיֵּן וְרִיחַ שִׁמְנֶךָ מִכְּלִיבְשָׁמִים: יא נָפֶת תִּטְּפֶנָּה שִׁפְתוֹתֶיךָ כֶּלֶה
 דְּבִשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: יב גֵּן | גְּעוּל אַחֲתֵי כֶלֶה גֵּל גְּעוּל
 מַעֲנֵן הַתֵּיּוֹם: יג שְׁלֹחֲךָ פְּרִדָּס רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מַגְדִּים פְּפָרִים עִם־נְרָדִים: יד גֵּרֶךְ | וְכִרְפֵם קִנָּה
 וְקַנְמוֹן עִם כְּלֵי־עֲצֵי לְבוֹנָה מֵר וְאַהֲלוֹת עִם כְּלִירְאֲשֵׁי בְשָׁמִים: טו מַעֲנֵן גְּפִים בְּאֶר מֵיּוֹם חַיִּים
 וְנִזְלִים מִזֶּלְבָנוֹן: טז עוֹרֵי צָפוֹן וְכוֹאֵי תִמְנָן הַפְּנִיחֵי גִנִּי יִזְלוּ בְשָׁמֵנוּ יָבֵא דוֹדֵי לְגִנּוֹ וְיֵאכֵל פְּרֵי
 מַגְדֵיּוֹ:

פרק ה

א בְּאֲתֵי לְגִנִּי אַחֲתֵי כֶלֶה אֲרִיּוֹתֵי מוֹרֵי עִם־בְּשָׁמֵי אֲכֹלְתֵי יַעֲרֵי עִם־דְּבִשֵׁי שְׁתִּיתֵי יֵינִי
 עִם־חֶלְבֵי אֲכֹלוּ רַעִים שְׁתֵּי וְשִׁכְרוּ הַיּוֹדִים: ב אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל | הַיּוֹדֵי דוֹפֵק
 פֶּתַח־חַיְלֵי אַחֲתֵי רַעֲיָתִי יוֹנֵתִי תַמְוֵתִי שׁוֹאֲשֵׁי גַמְלֵאִיטֵל קוֹצוֹתֵי רִסְיִסִי לִילָה: ג פֶּשֶׁטֵּתִי
 אֲתִי־פִתְנֵתִי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה רְחַצְתִּי אֶת־רַגְלֵי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם: ד הַיּוֹדֵי שְׁלַח יָדוֹ מִזֶּה־חֹר וּמַעֲנֵי
 הַמּוֹ עָלָיו: ה קַמְתִּי אֲנִי לִפְתַּח לְדוֹדֵי וְיָדֵי גִטְפוֹי־מוֹר וְאַצְבָּעוֹתֵי מוֹר עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל:
 ו פֶּתַחֲתִי אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי חֶמֶק עֵבֶר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְּאִתִּיהוּ קִרְאִתִּי
 וְלֹא עֲנִנִי: ז מִצְּאֵנִי הַשְּׂמֵרִים הַסַּבְבִּים בְּעִיר הַפּוֹנֵי פְּצָעוֹנֵי נְשָׂאוֹ אֶת־דִּידֵי מַעֲלֵי שְׂמֵרֵי
 הַחַמּוֹת: ח הַשְּׂבַעֲתֵי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־יְדוֹדֵי מֵהַתְּנִידוֹ לֹו שְׁחוֹלֶת אַהֲבָה
 אֲנִי: ט מֵהַיּוֹדֶךָ מִדוֹד הַיָּפָה בְּנָשִׁים מֵהַיּוֹדֶךָ מִדוֹד שְׂכָכָה הַשְּׂבַעֲתֵנוּ: י דוֹדֵי צַח וְאֲדוּם
 דָּגוּל מִרְבֶּבָה: יא רֵאשׁוֹ כְּתָם פֶּן קוֹצוֹתֵנוּ תִלְתְּלִים שְׁחָרוֹת פְּעוֹרָב: יב עֵינָנו פְּיוֹנִים עַל־אֲפִיקוֹ
 מֵיּוֹם רְחִיצוֹת בְּחֶלֶב וְשִׁבּוֹת עַל־מִלְּאֵת: יג לְחֵן כְּעֵרוּגַת הַבָּשָׂם מַגְדְּלוֹת מְרַקְחִים שִׁפְתוֹתֵנוּ
 שׁוֹשְׁבִים גִּטְפוֹת מוֹר עֵבֶר: יד יָדֵנוּ גְּלִילֵי זָהָב מִמְּלֵאִים בְּתַרְשִׁישׁ מַעֲוֵי עֵשֶׂת שֵׁן מַעֲלַפֶּת
 סְפִירִים: טו שׁוֹקוֹ עִמּוּדֵי שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל־אֲדָנֵי־פֶן מִרְאֵהוּ כֶּלְבָנוֹן בְּחֹר פְּאֲרָזִים: טז חֲפוֹ
 מִמְּתָקִים וְכֹלוּ מִחֲמָדִים זֶה דוֹדֵי וְזֶה רַעֲיָתֵנוּ יְרוּשָׁלַם:

פרק ו

א אָנָּה הֶלֶךְ הַיּוֹדֶה הַיָּפָה בְּנָשִׁים אָנָּה פָּנָה דוֹדֶךָ וּנְבַקְשָׁנִי עִמָּךְ: ב הַיּוֹדֵי יָרַד לְגִנּוֹ לַעֲרוּגוֹת
 הַבָּשָׂם לְרַעוֹת בַּגָּפִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁבִים: ג אֲנִי לְדוֹדֵי וְדוֹדֵי לִי הֲרַעָה בְּשׁוֹשְׁבֵימִים: ד יָפָה
 אֶת רַעֲיָתִי פֶתַרְצָה נֶאֱוָה כִּירוּשָׁלַם אֲנִימָה כְּגַדְלוֹת: ה הַסַּבִּי עֵינַיִךָ מִמַּגְדֵי שֹׁהֶם הֲרַחֲיִבְנֵי

שְׁעָרָךְ כְּעֵדֶר הָעֵיִם שְׁגִלְטוּ מִזִּיהַגְלָעֵד: ו שִׁנְיָךְ כְּעֵדֶר הַרְחֵלִים שִׁעְלוּ מִזִּיהַרְחָצָה שְׁפָלָם
מִתְאַיְמֹת וְשִׁפְלָה אֵינן בָּהֶם: ז כְּפֹלַח הָרִמּוֹן רִקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ: ח שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת
וְשִׁמְנַיִם פִּילֹגְשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵינן מִסְפָּר: ט אַחַת הִיא יוֹנְתִי תַמְתִּי אַחַת הִיא לְאַמָּה בָּרָה הִיא
לְיוֹלְדֶתָהּ רְאוּהָ בָנוֹת וְיִאֲשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילֹגְשִׁים וְיִהְלִיֹּה: י מִיִּזְאֵת הַנְּשֻׁקָה כְּמוֹ שֶׁחָר
יָפָה כְּלָבָנָה בָּרָה כַחֲמָה אֵימָה כְּנֹדָלוֹת: יא אֶלֶי־גַּת אֶגּוֹז יִרְדְּתִי לְרְאוֹת בְּאַפִּי הַנְּחַל
לְרְאוֹת הַפְּרָחָה הַגֶּפֶז הַנֶּצֶו הַרְמַנִים: יב לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי שְׂמֵתִנִי מִרְכָּבוֹת עַמֵּי נְדָיִב:

א שובי שובל השולמית שובי שובי ונחזהיך מהתחזו בשולמית פמחלת המחנים:
 ב מהיפו פעמנו בפעלים בתנדיב חמוקי ירכוך כמו חללים מעשה ידי אמן: ג שרדך אמן
 הסהר אליחסר המזג בטנדך ערמת חטים סוגה בשושנים: ד שגני שדךך פשגני עפרים תאמי
 צבחה: ה צוארך פמגדל השן עינדך ברכות בחשבון עלישער בתרבים אפך פמגדל הדבנון
 צופה פני דמשק: ו ראשך עליך פפרמל ודלת ראשך פארגמן מלך אסור ברהטים:
 ז מהיפית ומהנעמת אהבה בתענוגים: ח זאת קומתך דמתה לתמר ושדךך לאשפלות:
 ט אמרתל אעלה בתמר אחזה בסנסנו ונהינא שדךך פאשפלות הגפן וריח אפך
 פתפוחים: י וחפך פנין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: יא אני לדודי ועלי
 תשוקתו: יב לכה דודי גצא השדה גלינה בפפרים: יג נשפימה לפרמים גראה אם
 פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמוגים שם אתן אתידדי לך: יד הודיאם נתגדירח
 ועליפתהינו פלמגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך:

פרק ח

א מי ותנדך פאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לאיכוזו לי: ב אנהגך אביאך
 אליבית אמי תלמדני אשקך מינן הרקח מעסיס רמני: ג שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני:
 ד השבעתי אתכם בנות ירושלם מהתעירו | ומהתעירו אתיהאבה עד שתחפץ:
 ה מי זאת עלה מזיהמדפר מתרפקת עלידודה תחת התפוח עוררתך שמה חבלתך אמי
 שמה חבלה ילדתך: ו שימני כחותם עלילבך כחותם עלזרועך פיעצה כמות אהבה קטה
 כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתה: ז מים רבים לא יוכלו לכבות אתיהאבה
 ונהרות לא ישטפוה אסיתן איש אתיפלהון ביתו באהבה בוז יכוזו לו: ח אחות לנו
 קטפה ושדים אין לה מהנעשה לאחתנו ביום שיבדריבה: ט אסיהומה היא נבנה עליה
 טירת כסף ואסידלת היא נצור עליה לוח ארז: י אני חומה ושדי פמגדלות אז הייתי בעינינו
 פמוצאת שלום: יא פרם הזה לשלמה בבעל המון נתן אתיהפרם לנטרים איש יבא
 בפריו אלף כסף: יב פרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים אתיפריו: יג היושבת
 בגנים חברים מקשיבים לקולך השמייעני: יד ברח | דודי ודמהלך לצבי או לעפר האילים
 על הרי בשמים: